

விக்ரோறியாக் கல்லூரி, சூழிபுரம்

125ஆவது ஆண்டு மலர்

1876 - 2001

കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം, സാഹിത്യം
1870 മുതൽ 1901 വരെ

1870 - 1901

1870-1901

കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം, സാഹിത്യം
1870 മുതൽ 1901 വരെ

விக்ரோநியாக் கல்லூரி, சுழ்புரம்
125 ஆவது ஆண்டு மலர்

1876 - 2001

15.01.2008

சர்வசித்ந் வருடம் கைத்திங்கள் முதலாம் நாள்

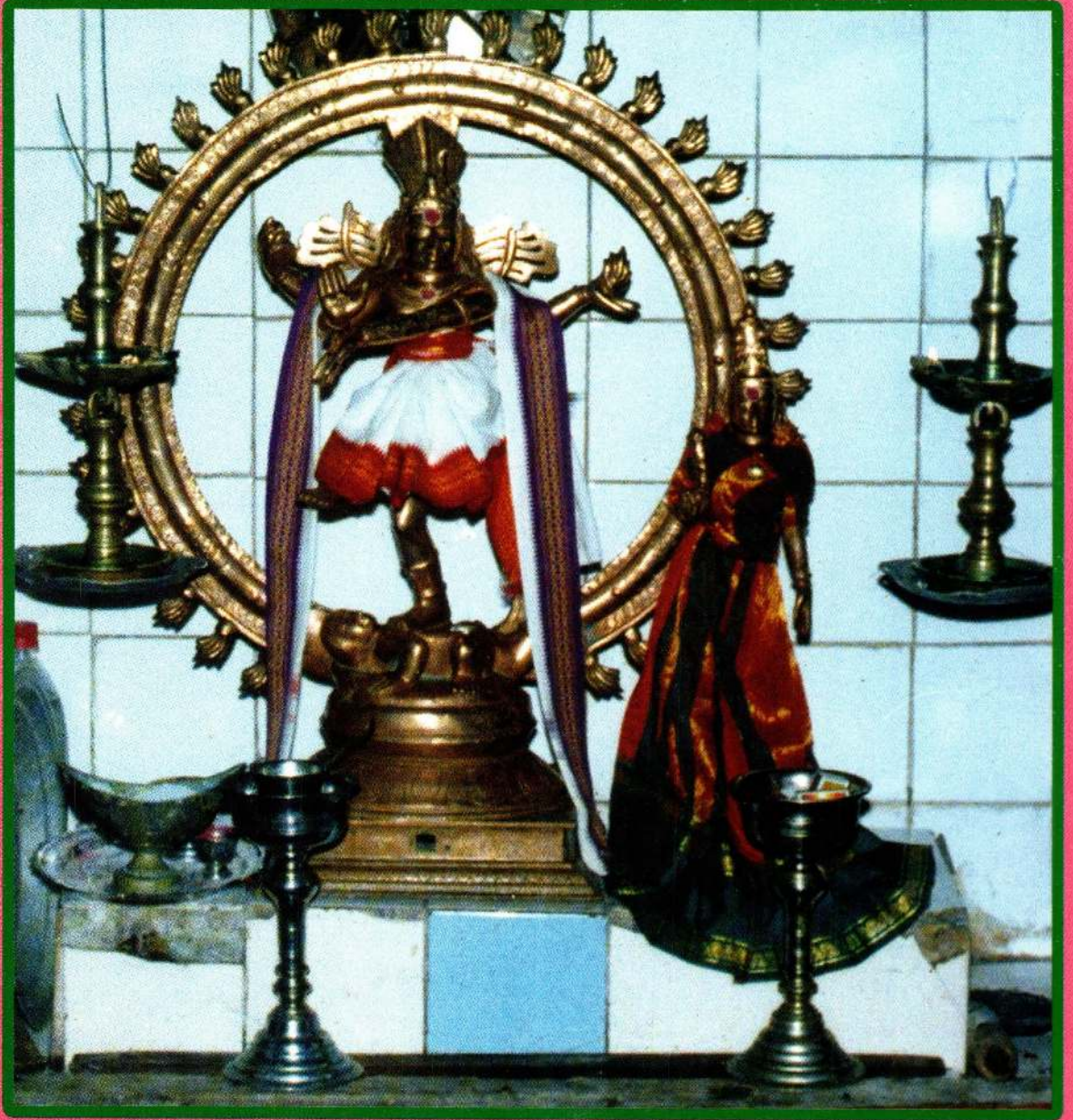
தமிழ்நாடு சிவநாம சமயநிறுவனம்
 மலர் குறிப்பு நுழைவு கட்டி

- நூல் : "லிக்ரோறியாக் கல்லூரி", சுழிபுரம்
 125 ஆவது ஆண்டு மலர்"
- மொழி : தமிழ், ஆங்கிலம்
- எழுத்து : Khavina, 11pt
- லேசர் வடிவமைப்பு : என். கருணா
- வெளியீடு : மலர்க்குழு, 125 ஆவது ஆண்டு விழாச்சபை,
 லிக்ரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்.
- அளவு : 1/4 கிறவுண் 7.5" x 10"
- பக்கம் : 276 + 04 + 38 + 10 + 02 = 330
- காலம் : 2008.01.15
- பதிப்பு : பாரதி பதிப்பகம்,
 430, காங்கேசந்தூறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
 தொலைபேசி : 021 222 3081, 021 222 9949
- விலை : ரூபா 500.00

அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி

விக்ரோறியாக் கல்லூரி
றிச்வே மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்து
அருள்பாலிக்கும் சிவகாமி சமேத நடேசர்வருமாள்

MANNERS MAKETH THE MAN

கல்லூரீக் கீதம்

வாழ்க நிலநிசை வாழ்கவிக் ரோறியா
வாடிய வாடியவே
வான மொவிய ஞானக் கலை கெஊர்
மொவீர் வாழ்த்திடவே
சூழ்நூள் நீக்கிடவே கனகரத்தினம் ஏற்றிய
சோதிநீ வாடியவே
ஜாயநல் லறிஞர் செல்லப்பாச் செம்மல்
செய்பணி வாடியவே
ஏழ்கடல் வைப்பினும் இன்கலை வீசி
எழல்பற வாடியவே
எங்கள் கலைமொதர இன்பக் கலைச்செல்வி
என்றிநன்றும் வாடியவே
வாழ்க விக்ரோறியா வாழ்க விக்ரோறியா
வடிவடி வாடியவே
வாழ்வு விளைந்த தனைத்தும் இளித்த
வளர்க கலாலயமே.

விழாக்குழு

திருமதி அ. லெனியப்பிள்ளை	-	அதிபர்
திரு. சி. க. இந்நீரராஜா	-	பிரதி அதிபர் - செயலர்
திரு. வி. சண்முகநாதன்	-	பிரதி அதிபர்
திருமதி ஏ. சற்குணசிங்கம்	-	வொருளாளர்
திருமதி நா. செல்வநாயகம்	-	பத்திராதிபர்
திரு. வி. நாகராஜா	-	ப. மா. ச. தலைவர்
திரு. ஈ. கைகலைசாசன்	-	பா. அ. ச. வொருளாளர்
செல்வி ஜெ. சாயினி	-	மாணவர் தலைவி
திரு. வி. எம். இராஜேந்திரன்	-	திரு. கு. கந்தசாயி
திரு. என். செல்வநாயகம்	-	திருமதி சி. புனிதவதி
திரு. ஜி. சிதம்பரநாதன்	-	திருமதி ஜ. தவநாயகம்
திரு. க. வாமலிதவன்	-	திரு. ரி. உதயசூரியன்

மலர் அகராதி

மலர்க்குழு

திருமதி அ. சீவனுப்பிள்ளை	-	அதிபர்
திரு. சி. க. இந்நிரராஜா	-	பிரதி அதிபர்
திரு. வி. சண்முகநாதன்	-	பிரதி அதிபர்
திருமதி நா. செல்வநாயகம்	-	பத்திராதிபர்
திரு. க. வாமசிதவன்	திரு. டி. உதயசூரியன்	
திரு. வி. எம். இராஜேந்திரன்	திரு. இ. செல்வநாயகம்	

திருமதி இ. தவநாயகம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

கல்லூரிக் கீதம்	
விழாக்குழு	
மலர்க்குழு	
பொருளடக்கம்	
தேவாரம்	
பண்பு நிறை கலைச்சடம்	
அதிபரின் ஆசி	01
மலர் ஆசிரியர் பேனாவிலிருந்து	03
ஆசிச் செய்தி	06
வாழ்த்துரை	07
பிரார்த்தனை உரை	09
வாழ்த்துரை	10
விநாயகன் அருள்வான்	12
ஆசியுரை	14
கல்லூரி வரலாறும் வாழ்வும்	16
அழியாச் செல்வம் - கல்விச் செல்வம்	18
நிறுவநர் நோக்கம் - ஓர் ஆய்வு	19
அமரர் திருமதி அன்னப்பிள்ளை செல்லப்பா	21
சூழல் சிறக்க சேவை மலரட்டும்	22
கல்வியியல் பண்பாட்டு மையம்	24
சுற்றாடலின் தேவையை நிறைவுசெய்யும் கல்விக் சடம்	25A
<i>Who Served As Our Principals</i>	25C
பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கட்டும்	26
புகழ்பரம்பி புதுபுகம் படைக்கட்டும்	27
வரலாற்றில் பாங்கு	29
ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கட்டும்	31
<i>Let Victoria Serve Our Community For Many More Years To Come</i>	34
பழைய மாணவர் பணி	35
<i>O.S.A Canada Message from the Patron</i>	38
<i>My Student Days At Victoria</i>	40

ௐ	<i>An Institution with A Foresight</i>	43
ௐ	<i>Victoria College O. B. U., U.K. Message From The Founder President</i>	44
ௐ	<i>Rembering The Days At Victoria</i>	46
ௐ	மேலும் அறிஞர்கள் உருவாகட்டும்	48
ௐ	பழைய மாணவர் - ஒரு நோக்கு	50
ௐ	1987 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவில் - தாபகர் தின உரை	52
ௐ	வைத்திய கலாநிதி எ. கையிலாயபிள்ளை	59
ௐ	விக்ரோழியாக் கல்லூரி நிறுவநர் நினைவு தினமும் பரிசளிப்பு விழாவும்	61
ௐ	ஈழத்தமிழருக்குப் புகழ்சேர்த்த பெருமகன்	70
ௐ	நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் வாழ்வும் பணியும்	76
ௐ	பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை	81
ௐ	சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்த கல்விக் கோயில்	83
ௐ	<i>Memories and Anecdotes - from 1933 to 1941</i>	87
ௐ	<i>Victoria College - Its History</i>	94
ௐ	<i>Distinguished old boy who put Victoria on the World Map</i>	103
ௐ	<i>My Teachers At Victoria College</i>	107
ௐ	குற்றவாளி யார்?	110
ௐ	ஏட்டில் படித்ததோடு இருந்து விடாதே	113
ௐ	எமது சேவைக் காலத்தில் சந்தித்த சேவையாளர்கள்	117
ௐ	<i>Victoria College - An Old Boy Remembers</i>	123
ௐ	நூறு வீதம்	127
ௐ	இன்றைய சூழலில் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், மாணவ மாணவிகளின் துலையாய பங்கு	130
ௐ	யார் கொலோர் சதுரர்	133
ௐ	இந்தமதம் காட்டும் மருத்துவ மார்க்கங்கள்	137
ௐ	<i>English as an International Language.</i>	146
ௐ	சிக்ஸர் பொன்னம்பலம் <i>Sixer Ponnambalam</i>	149
ௐ	பாதச் சுவட்டில் ஒரு பரிமள கந்தம்	151
ௐ	மாணவ நினைவுகள்	155
ௐ	முன்னோர் உருவாக்கிய ஓர் அழியாச்சொத்து	158
ௐ	அந்த நாள் ஞாபகம்	162

௧	நெஞ்சில் நின்ற நாள்கள்	165
௧	எனது நினைவுகள் - 1953 - 1957	168
௧	வாழ வறிகாட்டிய கல்லூரி	171
௧	கல்லூரியின் அகப்புற நோக்கு	175
௧	வரலாறு ஓர் எடுத்துக்காட்டு	180
௧	கல்லூரி மண்டபமும் அமைந்திருக்கும் ஆடியபாதனும்	183
௧	அம்பலத்து ஆடலின் அரிய தத்துவம்	190
௧	நிறுவநரும் அதிபர்களும்	196
௧	பட்டணம் போவோமா?	201
௧	உய்ய வறியுளதா?	204
௧	மாணவ காலமும் மனம் நிறைந்த நாள்களும்	207
௧	மருத்துவத்துறையில் கதிரியக்கம் <i>Radio Activity in Medicine</i>	210
௧	உணவும் மருந்தாகுமே!	214
௧	தகவல் தொழில்நுட்பம்	219
௧	ஆசிரியர்	222
௧	மறைந்தும் மறையாது ஒளிரும் மணிவிளக்குகள்	227
௧	விக்ரோறியாக் கல்லூரி உருவாக்கிய உத்தம புத்திரன் உயர்திரு அ. அமிர்தலிங்கம்	231
௧	அண்ணா - ஒரு நோக்கு	234
௧	<i>My School Days At Victoria College</i>	236
௧	<i>Victoria College and Hindu Culture</i>	238
௧	<i>The Big School</i>	240
௧	<i>Opening of the Ridgeway Hall</i>	242
௧	<i>My Experience At My Almamata</i>	244
௧	திருமதி சின்னையா தவலட்சுமியும் விக்ரோறியாக் கல்லூரியும்	248
௧	பழைய மாணவனின் பாடசாலை அநுபவம்	249
௧	வாழவைக்க வணங்குகின்றோம்	254
௧	கனவுகள் மெய்ப்படும்	256
௧	தோன்றாத் துணையாக உழைத்த அன்னை	260
௧	விளையும் பயிர்	262
௧	சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி 125 ஆவது நிறைவு விழாவிற்ரு அன்பளிப்புச் செய்தோரின் விபரங்கள்	267
௧	சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் ஆசிரியர் குழாம் 2001 - 2003	271
௧	நன்றி	273

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

பொண்ணு மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வாணைப்
போக முந்தீரு வும்புணர்ப் பாணைப்
பின்னை செயன்பிறை யைப்பொறுப் பாணைப்
பிழையெ லாந்தவி ர்ப்பணிப் பாணை
இன்ன தன்மைய னென்றறி வொண்ணா
எம்மா னையெளி வந்த பிராணை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
யாகு ராணை மறக்கவ னாமே.

திருவாசகம்

பொன்னிய லுந்தீரு மேனிவெண்ணீறு பொலிந்தீரு மாகாதே
பூமழை மாதவர்கைகள் குவிந்து பொழிந்தீரு மாகாதே
மின்னியல் நண்ணிடையார்கள் கருத்து வெளிப்படு மாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுந்தீரு மாகாதே
தன்னடி யாரடி எந்தலை மீது தழைப்பன ஆகாதே
தானடியோம் உடனே உய்யவந்து தலைப்படு மாகாதே
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினிதாக இயம்பீரு மாகாதே
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன் என் அத்தன் எழுந்தருளப்பேறிலே.

திருவிசைப்பா

மின்னாகருவம் மேல்விளங்க வெண்கொடிமா ளிகைகழழ்ப்
பொன்னார்குன்றம் ஒன்றுவந்து நின்றது போலுமென்னாத்
தென்னாவென்று வண்டுபாடும் தென்தில்லை யம்பலத்தன்
என்னாரமுதை எங்கள்கோவை என்றிகொல் எய்துவதே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை! வளர்கதம் பக்தர்கள்! வஞ்சகர் போய் அகல!
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கூள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதமே.

புராணம்

பொன்றிரளு மணித்திரளும் பொருகரிவெண் கோடுகளும்
மின்றிரண்ட வெண்புத்தம் விரைமலரு நறங்குறடும்
வன்றிரைக ளாற்கொணர்ந்து திருவதிகை வழிபடலாற்
றென்றிசையிற் கங்கையெஹந் திருக்கெடிலந் திளைத்தாடி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்பு நிகழை கலைக்கூடம்

சுழிபுரத்தி மத்தியிலே எழுவுருவாய்த் தானியிர்த்தி
மொழுவளமுல் தென்துல் வளமுல் முறைமில்லிந்த - செழுப்பளித்த
மனந் நிகழை மன்தனிலே மனம்புடனே தானிகழ்த்தார்
கனகரத்தினம் முதலியார் காண்.

ஆங்கிலமுந் செந்தமிழும் அன்பரிநுறி கைவமுமாய்
ஓங்கி வளர்வதற்காய் கனகரத்தினத்தார் - பாங்குடனே
பங்குவமாய்ச் செயல்புரிந்த பண்புநிகழை கலைக்கூடம்
விக்ரோநியா வென்றே தெரி.

விக்ரோநியாக் கல்வாரி,
சுழிபுரம்.

செல்வீ பு. ஜெயமலர்
ஆசிரியை

2008.01.15

எங்கள் அதிபர்

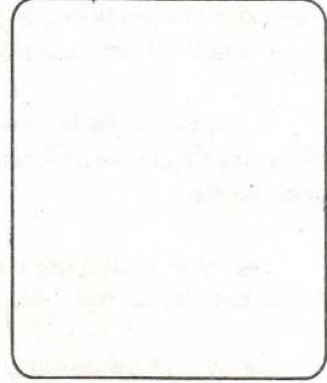

தீருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை

B.Sc., Dip.in.Ed., M.Ed., SLPS 2 II

அதிரின் ஆசி

தீருமத் அ. வேலுப்பிள்ளை
அதிர்

நூற்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் எமது சமூகத்தின் கல்வித் தேவையை நிறைவு செய்த விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் அடிச்சுவடுகளை மீள ஒருமுறை பார்ப்பதற்கு இம்மலர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இம்மலர் கல்லூரியின் வரலாற்று ஆவணப் பதிவேடாக உருவானதையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எம் மண்ணில் சைவச் சிறார்கள் சமயம், பண்பாடு, கலாசாரம் ஆகியவற்றைக் கருவாகக் கொண்டு ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறும் நோக்கோடு 1876 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக் கல்விச்சாலை பலவித இன்னல்களுக்கும், இடையூறுகளுக்குமிடையே எதிர்நீச்சல் போட்டு தனது இலட்சியத்தையும், பாரம்பரியத்தையும் கைவிடாது நாட்டில் முன்னணிக் கல்லூரிகளில் ஒன்றாக நூற்றியிருபத்தைந்து ஆண்டு காலமாக சமூகத்தின் தேவையை நிறைவு செய்து வருவது சாதனையாகும்.

இச் சாதனையில் தம்மை அர்ப்பணித்த நிறுவனர், முகாமையாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்ற வித்துவ ஆன்மாக்களின் கண்ணீரும், களைப்பும், கடின உழைப்பும், எதற்கும் தயங்காத மனோ வைராக்கியமும் உரமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை நிறைவு கூர்வதற்கு இம்மலர் வாய்ப்பளிக்கின்றது. இதன்மூலம் எதிர்காலச் சந்ததியினரையும் கல்லூரி வளர்ச்சியில் தங்கள் பங்களிப்பினை வழங்கத் தூண்டும் ஒரு உந்து சக்தியாக இது அமையும்.

இக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் உலகின் பல பாகங்களிலும், பல்துறைகளிலும் உயர் பதவிகள் வகிப்பதைப் பார்க்கும்போது தன் மகவைச் சான்றோன் எனக் கேட்கும் தாயாக கல்லூரி மாதா பூரிப்படைகின்றாள். உலகமெலாம் பரந்து வாழும் விக்ரோறியா அன்னையின் மைந்தர்கள் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளைகளை உருவாக்கித் தம்மை வளர்த்தெடுத்த தாயின் தேவைகளைக் குறிப்பறிந்து நிறைவேற்றி வருகின்றனர்.

தடைகள் எம்மை சிறைப்படுத்திய போதெல்லாம் அந்தக் கூண்டுகளைத் தகர்த்தெறிந்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகள், பழைய மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றிகள்.

வழிதொடர வகுத்தவர்களின் வழியில் தொடரும் எம் பணி இந்தப் புதிய யுகத்திலும் சரித்திரம் படைக்கும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

நவீன யுகத்திற்கமைய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப, தகவல் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களை, நிறைவான மனிதர்களை உருவாக்கி மென்மேலும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி வளம்பெற சிவகாமி சமேத நடராஜப் பெருமானை வணங்கி வாழ்த்துகின்றேன்.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றார் தொழாஅர் எனின்.

- தமிழ்மறை -

மலர் ஆசிரியர் பேனாவிலிருந்து ...

தீருமதி. நா. செல்வநாயகம்
மலர் ஆசிரியர்

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

என்பது வள்ளுவம். சமூகத்தில் செய்யத் தகாதவற்றைச் செய்வதாலும் செய்யவேண்டிய வற்றைச் செய்யாமல் விடுவதாலும் கேடு விளையும் என்பது இக்குறட்பாவின் கருத்தாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அன்பு நெறியாகிய சைவநெறிக்கு ஆபத்து வந்தகாலை சைவப் பண்பாட்டு வளத்தை மக்களிடையே ஏற்படுத்தவும் அதனை வளர்க்கவும் தோற்றம்பெற்ற சைவப் பண்பாட்டுக் காவலரண் விக்ரோறியாக் கல்லூரி என்பதை யாழ்ப்பாணத்துச் சைவர்கள் மறந்துவிட முடியாது.

ஆங்கிலக்கல்வி கற்பதற்குக் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பின்பற்றவேண்டிய நிலை யாழ்ப்பாணத்துச் சைவர்களுக்கு இருந்தது. இந்நிலை அன்பு நெறியாம் சைவநெறியைப் பின்பற்றும் சைவப் பெரியோர்கள் மனதிற்பெரும் வேதனையை ஏற்படுத்தியது.

அதற்குப் பரிகாரமாகச் சைவப் பிள்ளைகள் சைவச் சூழலில் கல்வி பயில்கின்ற வாய்ப்பினைக் கொடுக்கும் வகையிற் தோற்றம் பெற்றவளே விக்ரோறியா அன்னை.

நாவலரின் கொள்கைப் பிடிப்பான தமிழ் சைவக் கருத்துக்களை ஏற்று ஆங்கிலக் கல்வியினால் அரசாங்க உத்தியோகம் பெறும் வாய்ப்பையும் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் நோக்கில் எழுந்ததே இக் கல்லூரியாகும்.

இக்கல்லூரியின் ஆரம்பத்துக்குபின் இதனைப் பின்பற்றி வேறு பல சைவப் பாடசாலைகள் எழலாயின.

குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி இந்தவகையிலே குறிப்பிடத்தக்கது.

தனது சொந்த மதத்தையும் தாய்மொழியையும் பேணுவது ஒரு மனிதனது தலையாய அறமாகும். இப்பேரறத்தைச் சுழிபுரம் வாழ்மக்கள் மட்டுமல்லாமல் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியில் பெருமளவிலும் ஏனைய யாழ் மக்களும் சுமாராகப் பேண வித்திட்ட பெருமைக் குரிய சான்றோன் கல்லூரித் தாபகர் நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார்,

- அவர்களின் பணியை அவர் மகன் கனகரத்தினம் செல்லப்பா மிகத் திறப்பட ஆற்றிய மையையும் சைவ உலகு நன்கு அறியும்.

விக்ரோறியா அன்னையிடம் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, காரைநகர், வலிமேற்கு பிரதேசம் முழுமையிலிருந்தும் அக்காலத்தில் மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தையும், சைவப் பண்பாட்டையும் பெற்றுக்கொள்ள வந்து சேர்ந்தனர்.

ஒன்றேகால் நூற்றாண்டைக் கடந்த விக்ரோறியாவின் வரலாறு இலங்கை வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது.

2008 ஆம் ஆண்டிலேயே 125 ஆவது விழா மலரை வெளியிடக்கூடிய வசதியும், வாய்ப்பும் உண்டாகியிருக்கிறது.

பல நாடுகளிலும் விக்ரோறியாக் கல்வித்தாயின் குழந்தைகள் இருப்பதனாலும் விக்ரோறியா அன்னையின் வரலாறு முழுமையாக எழுதப்பட வேண்டியநிலையிலும் காலம் தாழ்த்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

பாடசாலை குறித்த ஆரம்பநாள் பற்றிய அக்கறையோடு கூடிய ஆய்வொன்றினை மேற்கொண்டு பாடசாலையின் தோற்றம் பற்றிய காரணியை இனங்கண்டு கலாநிதி க. குணராசா அவர்கள் 2001 ஆம் ஆண்டு பரிசளிப்பு விழாவில் ஆற்றிய உரையும் கல்லூரியின் வரலாற்றைத் துல்லியப்படுத்தும் சான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்துக்கள் ஆன்மீக வாழ்வில் பெரிதும் நாட்டமுடையவர்கள். ஆனால் வரலாற்றுணர்வில் பின்தங்கியவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

சுழிபுரம் விக்ரோறியா அன்னையின் வரலாறும் தகுந்தமுறையில் முழுமையாகப் பேணப்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை.

இந்நிலையில் வரலாற்றுப் பதிவுகளை முறையான வகையில் பேணி அதனைப் பிற்காலச் சந்ததியினருக்கு உதவக்கூடிய முறையில் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும் இப் பாடசாலையில் கற்பித்த ஆசிரியர் சான்றோர்கள் சிலரின் வரலாறுகளையும், சமூகத்துக்குத் தேவையான சமூக விஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும் வெளிக்கொணருவதாக இம்மலர் வெளி வருகின்றது.

இப்பெருமலருக்கு ஆக்கங்களை எழுதித்தந்த, பெற்றுத்தந்த அனைவருக்கும் நன்றி யைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். சிறப்பாக க. இந்திரராசா (ஓய்வுபெற்ற உபஅதிபர் விக்ரோறியாக் கல்லூரி) அவர்கள் இம்மலர் உருவாக்கத்தில் பெரிதும் உழைத்தவர். அவரு டைய முயற்சி சொல்லில் அடங்காது. மலர்க்குழு உறுப்பினர் அனைவரும் சிறந்தமுறையில் ஒத்துழைப்பு வழங்கினர். அவர்களுக்கும் நன்றி உரித்தாகுக.

பழைய மாணவர் சமூக நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களின் பேராதரவுக்கு நன்றி. மலர் சிறந்தமுறையில் உருப்பெற வேண்டுமென்ற பெருவிருப்பில் பலவகையிலும் உழைத்த முன்னாள் அதிபர் க. அருணாசலம் அவர்கட்கும் நன்றி உரித்தாகட்டும். முடிவாக மலர் உருவாகுவதற்கு பல்லேறு வகையிலும் ஆர்வமும் ஊக்கமும் காட்டிய தற்போதைய அதிபர் திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கட்கும் நன்றி.

125 ஆவது ஆண்டு நிறைவு மலரை வெளியிடுவதில் விக்ரோறியாச் சமூகம் பெருமை யடைகின்றது.

விக்ரோறியா அன்னையின் புகழ் உலகில் என்றும் நின்று நிலவுவதாக.

தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.

- தமிழ்மறை -

ஆசிச் செய்தி

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர ஞான தேசீக
பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள்
2 ஆவது குருமஹா சந்திதானம்
நல்வார், யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம், சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி தனது 125 ஆவது ஆண்டை நிறைவு செய்வதையிட்டு மனநிறைவடைகின்றோம்.

பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த இக்கல்லூரி இந்நாட்டுக்குக் கல்வியிலும் ஏனைய துறைகளிலும் சீரான பணியைச் செய்தமை எல்லோருடைய மனதிலும் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

கல்வியே மனிதனை மனிதனாக்குகின்றது. அதனாலேயே இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பர். வள்ளுவரும் “கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” என்றார்.

இதனையே அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒவ்வொரு பாடசாலைகளும் கல்விக்கு அயராது உழைத்து வருகின்றன. 125 ஆண்டுகள் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கென தொண்டு செய்த அதிபர், ஆசிரியர், பழைய மாணவர்கள் அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

கல்லூரி தொடர்ந்தும் கல்விக்கும் ஏனைய துறைகளுக்கும் தொண்டாற்ற இறை வனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

‘என்றும் வேண்டும் கின்ப அன்பு’

வாழ்த்துரை

வண. எஸ். ஜெபநேசன்
ஆயர் இல்லம்,
வட்டுக்கோட்டை.

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி தனது 125 ஆவது வருட நிறைவைக் கொண் டாடுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

விக்ரோறியா கல்லூரி 1876 இல் உதயமாகியது.

அதன் முதல் அதிபராக திரு. W. சிமோல் என்ற ஆங்கிலேயர் பணியாற்றினார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மிஷன் கல்லூரிகளே ஆங்கிலக்கல்வியில் முதலிடம் வகித்தன.

ஆங்கிலக்கல்விக்கு வசதியில்லாத இடங்களில் ஆங்கிலேய அரசு நேரடியாக ஆங்கிலக் கல்லூரிகளை நிறுவிச் சிறப்புடன் நடாத்தியது.

வலிகாமம் மேற்குப்பகுதியில் நீண்டகாலமாக ஆங்கிலக்கல்வியும் விஞ்ஞானமும் கற்பித்த பெருமை விக்ரோறியாவுக்கு உண்டு.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் சிறந்த தலைவராக விளங்கிய திரு. அ. அமிர்த லிங்கம் இங்கு ஆங்கிலத்தினை ஒரு பாடமாக எடுத்து பல்கலைக்கழகம் சென்றார்.

இவரே விக்ரோறியாவிலிருந்து முதன் முதலாகப் பல்கலைக்கழகம் சென்றவர்.

எமது பெற்றோர் மூளாயில் தேவ ஊழியர்களாகவிருந்த பொழுது (1955- 1963) நான் அடிக்கடி விக்ரோறியாவுக்குச் செல்வேன்.

இதற்குக் காரணம் அப்பொழுது விக்ரோறியாவில் நடைபெற்ற அரிய தமிழ் விழாக்கள் தான்.

கம்பராமாயன மேதை அ. ஞானசம்பந்தன், பன்மொழிப்புலவர் அ. மு. பரமசிவா னந்தம், வில்லியம் அரியநாயகம், செ. இராசதுரை போன்றோரின் சொற்பொழிவுகளை நான் முதலிலே கேட்டது விக்ரோறியாவிலேதான்.

அந்தக் காலத்தில் வித்வான் பொன். முத்துக்குமாரன், வித்வான் க. கி. நடராஜன் போன்றோர் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். திரு. எஸ். சிவசுப்பிர மணியம் அப்போதைய அதிபர் என்று நினைக்கின்றேன்.

விக்ரோறியா எனது பால்யப் பருவத்தின் இளமைக் கனவுகளோடு ஒன்றிணைந்த நிறுவனம்.

இப்பொழுது அதிபராக இருக்கும் திருமதி அருந்தவச்செல்வி வேலுப்பிள்ளை எனது மாணவி. அவருக்கு சிறிது காலம் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றேன்.

இன்று அவர் விக்ரோறியாவின் அதிபராக அரிய பணியாற்றி வருவதனைக் கண்டு பெருமையடைகின்றேன்.

விக்ரோறியாவின் இன்றைய அதிபரும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் சிறப்புடன் நீடுழி வாழ்ந்து கல்லூரிக்கு நற்பெயர் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

தாயின் புறவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

- தமிழ்மறை -

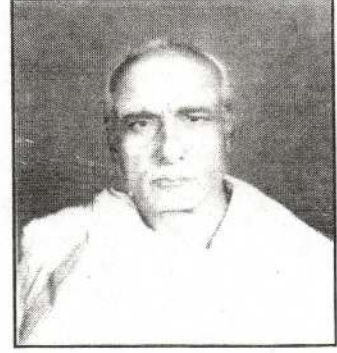
எங்கள் துணை அதிபர்

தரு. வ. சன்முகநாதன்
B. A., Dip. in Ed., SLTS I

பிரார்த்தனை உரை

தவத்திரு. மு. பாலகுருசாமிசர்மா
பறாணை, கழிபுரம்.

ஆரம்பகாலந் தொடக்கம் சிறந்த அதிபர்களும், சிறந்த ஆசிரியர்களும் கல்வி கற்பித்து மாணவர்களை உருவாக்கினார்கள்.

அவர்களில் சிலர் டாக்டர், இஞ்சினியர், சட்டத்தரணி, நீதிபதி, தொழிலதிபர், ஆசிரியர் அரசாங்க சேவை ஆகிய துறைகளில் கடமையாற்றி வருகின்றார்கள்.

இவர்கள் இலங்கையில் மட்டுமல்லாது வெளிநாடுகளிலும் சென்று கடமையாற்றி நமது நாட்டிற்கும் கிராமத்துக்கும் கல்லூரிக்கும் நல்ல பெயரை உண்டாக்குகிறார்கள்.

விளையாட்டுத் துறையிலும் சிலர் பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்றார்கள்.

இக்கல்லூரியின் நிறுவுநருக்கு சிலை நிறுவி அவருக்கு அஞ்சலி செய்து விழாவும் நடாத்தினார்கள்.

இனிவரும் காலங்களிலும் நல்ல கல்விமான்களை உருவாக்கி நமது நாட்டிற்கும் சுழிபுரம் கிராமத்திற்கும் இக்கல்லூரிக்கும் சிறந்த நற்பெயரைப் பெற்றத்தர வேண்டுமென்று ஆசிகூறி முருகனை வணங்குகின்றேன்.

வாழ்த்துரை

சீவமூர் ச. சுந்தரராஜகுருக்கள்
வழக்கம்பரை அம்பாள் தேவஸ்தானம்,
தொல்புரம்,
சுழிபுரம்.

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவையிட்டு மன மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

125 ஆவது நிறைவாக வெளிவரும் மலரையிட்டும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

சுழிபுரம் பிரதேசத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக 125 ஆண்டுகள் தன்னிகரில்லாக் கல்வி நிலையமாக விக்ரோறியா அன்னை திகழ்கின்றாள்.

கல்லூரி, சமய, கலாசார - பண்பாட்டு, கல்வி, ஒழுக்கம் பேணுகின்ற உன்னத நிலையமாகத் திகழ்கின்றது.

கல்விதான் மனித மேம்பாட்டிற்கு உரியது என்பதை இக்கல்லூரியின் செயற்பாடுகள் உணர்த்துகின்றன.

கல்லூரியின் முன்னைய அதிபர்களாகிய சைவப்பெருந்தகை ச. சிவபாதசுந்தரம் போன்றவர்களாலும், தொடர்ந்து சேவையாற்றிய, ஆற்றுகின்ற அதிபர், ஆசிரியர்கள் அர்ப்பணிப்புடனும் சேவை மனப்பான்மையுடனும் ஆற்றுகின்ற செயற்பாட்டினால் நீதிபதிகள், சட்டத்தரணிகள், டாக்டர்கள், பொறியியலாளர்கள், பண்டிதர்கள், ஆசிரியர்கள், அரசியல் வாதிகள் போன்ற இன்னோரன்னவர்களை ஆக்கிய பெருமை இக்கல்லூரியைச் சாரும்.

அடியேனும் இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவன் என்றவகையிலும், அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த தொழில்செய்த முறையிலும், தற்போது சமயக் குருவாக இருந்து இக்கல்லூரிக்கு ஆசிரியரை வழங்குவதிற் பெருமை அடைகின்றேன்.

கல்லூரி சம்பந்தமான பல்வேறு விடயங்களை ஆவணப்படுத்த இம்மலர் பெரிதும் உந்துசக்தியாக அமையும் என்பது என் அவா.

மலருக்கு ஆசிரியரை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொண்ட நிர்வாகிகளுக்கும், அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்கள், பழைய மாணவர்கள், கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர், பெற்றோர்கள் எல்லோருக்கும் நன்றி கூறி எல்லாம்வல்ல சிவகாமசுந்தரி சமேத நடராஜப் பெருமானையும், வழக்கம்பரை மகாமாரி அம்பாளையும் வழத்தி நல்லாசிகள் உரித்தாகப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

எண்ணெய் ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.

- தமிழ்மறை -

விநாயகன் அருள்வான்

க. கதீர்காமத்தம்பி

அர்ச்சகர்,
பறானாய் சஸ்வர விநாயகர் ஆலயம்,
சுழிபுரம்.

‘எண்ணு மெழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்’

‘கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி’

‘கேடில் வீழுச்செல்வம் கல்வியொருவர்க்கு மாடல்ல மற்றையவை’

‘எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும் அக்குடிக் கற்றோரை மேல் வருகென்பர்’

– கீவை ஷரியோர் வாக்கு –

சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பைத் தருவது கல்வி. இது மனிதருக்கு மிகவும் அவசியமானது.

ஆதிகாலத்தில் குருகுலக்கல்வியாகத் தோன்றித் திண்ணைப் பாடசாலையாக வந்தபோது வசதி படைத்த சிலரே கல்வியாளராக விளங்கினர்.

பின்பு கல்விச்சாலைகள் தோன்றி எல்லாரும் கல்வி பெறும் வசதி ஏற்பட்டது.

காலத்திற்கேற்ற கல்வியென்று ஆங்கிலம் நுழைந்தது.

ஆட்சிமொழியான ஆங்கிலம் கிறிஸ்தவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளில் போதிக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியுடன் தங்கள் சமயத்தையும் பரப்பினார்கள்.

அப்போது சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் தோன்றினார். அதுபோல சுழிபுரம் கிராமத்திலும் திருவாளர் கனகரத்தினம் முதலியார் முன்வந்தார்.

அவர்களின் விடாமுயற்சியால் கிறிஸ்தவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகட்குப் போட்டியாகச் சுழிபுரம் இந்து ஆங்கில பாடசாலை உதயமாகியது. சிறந்த முகாமைத்துவ நிர்வாகத் திறமையால் வளர்ச்சியடைந்து கல்லூரியாக மாறியது.

கல்வி நிலையத்தின் சிறப்பு அங்குள்ள மாணவர்களின் கல்வித் தரம், ஒழுக்கம் என்பவற்றால் கணிக்கப்படுகிறது. இதற்கு நிர்வாகத் திறமையுள்ள அதிபரின் உழைப்பும் சக ஆசிரியர்களின் அயராது சேவையும் அவசியம்.

இதற்கமைய இங்கு பொறுப்பேற்ற அதிபர்களின் ஊக்கமும் சக ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பும் சேர்ந்து பல மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பல தொழில் நிறுவனங்களிற்கும் செல்ல வைத்தது. இதனால் சிரேஷ்ட கல்லூரியென்ற சிறப்புடன் விக்ரோழியாக் கல்லூரி விளங்குகிறது.

தற்போது 125 ஆம் அகவையில் நிற்கும் இக்கல்லூரி மேலும் மேலும் வளர்ந்து பல்கலைக்கழகம் போன்று விஞ்ஞானம், பொறியியல், கணனிக்கலை, கலாசாரம், தொழில் என்ற பலதுறைகளிலும் விருத்தியடைந்து சர்வகலாசாலையாக பல நூற்றாண்டு விழாக் களைக் கண்டு நிலைபெற்றிருக்க பறாளை ஈஸ்வர விநாயகன் திருவருளைப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்.

- தமிழ்நாடு -

ஆசியுரை

கலாநீதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
மீ தர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லப்பளை.

எமது நாட்டுக்கல்வி வரலாற்றில் ஒரு உன்னத நிலையில் அன்றும் இன்றும் விளங்கி வரும் கல்வி நிறுவனம் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஆகும்.

மக்களின் அபிமானத்துக்கும், பாராட்டுக்கும் உரியதாக இக்கல்லூரி திகழ்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. “மன்னனில் கற்றோன் சீர்ப்புடையோன்” என்ற வாக்குக்கு ஏற்ற புடைத்தாக மக்களை உயர்த்தி வைப்பது கல்வியாகும்.

எமது நாட்டின் பெருமை கல்வி வரலாற்றோடு இணைந்தது.

கல்வி என்பது ஒருவனுக்கு வாழ வழிசெய்து கொடுப்பதும் எப்படி வாழவேண்டும் என்று கற்றுக் கொடுப்பதும் ஆகும்.

இந்தவகையில் எமது வாழ்க்கைக்கு அத்திபாரமாக அமைவது கல்விச் சாலைகளே ஆகும்.

இத்தகைய பெருமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்வது சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஆகும்.

வைத்திய மேதைகள், கணித மேதைகள், ஆசிரியப் பெருந்தகைகள், புலவர்கள், அறிஞர்கள் போன்றோரை உருவாக்கிய பெருமை இக்கல்லூரிக்கு உண்டு.

வலி மேற்கில் கல்விக்குரிய சிறப்பான இடமாக இக்கல்லூரி விளங்குவதை அனைத்துக் கல்விமான்களும் ஆமோதிப்பர்.

இத்தகைய கல்லூரி தனது நூற்றி இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாட இருப்பது பெருமைக்குரிய நிகழ்வாகும்.

இத்தகைய வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்ட அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், பாடசாலைச் சமூகத்தவர்கள், மாணவர்கள் அனைவரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களே.

இக்கல்லூரி மேலும் மேலும் உயர்வடைந்து மேன்மை அடையவேண்டும் என்று திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

- தமிழ்மறை -

கல்லூரி வரலாறும் வாழ்வும்

தீருமத் இரட்டைலட்சம் செல்வநாயகம்
தீருமத் சந்திரா சாம்பசீவம்
நிறவுநர் வழி

சைவசமயம் உலகமெங்கும் பரந்து விளங்க வேண்டும் என்றால் உலகமெங்கும் சைவசமயத்தவர்கள் இருக்கவேண்டும். உலகம் முழுவதும் சைவர்கள் வாழ வேண்டுமாயின் ஆங்கில அறிவு மிகமிக முக்கியம். ஆகவேதான் ஆங்கிலக் கல்வியையும், சைவசமயத்தையும் வளர்க்கும் ஒரே நோக்கத்திற்காகவே விக்ரோறியா மாதா உதயமானார்.

பேரனார் அமரர் நிச்சிங்கம் கனகரட்ணமுதலியார் 1876 ஆம் ஆண்டில் எங்கள் எட்டுசார் வீட்டில் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். அவரைத் தொடர்ந்து எங்கள் தந்தையார் அமரர் கனகரட்ணமுதலியார் செல்லப்பா நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுத் தற்போது கல்லூரி அமைந்திருக்கும் இடத்திற்குக் கல்லூரியை இடமாற்றம் செய்து, மிகவும் தகுதியான அதிபர், ஆசிரியர்களைச் சேவையில் ஈடுபடுத்தி வந்தார்.

ஆங்கிலேயரான அமரர் வில்லோபி சிமோல் அவர்களை இங்கிலாந்திலிருந்து அழைத்து வந்து அதிபர் ஆக்கினார்.

தொடர்ந்து சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களை அதிபர் ஆக்கினார்.

பலவழிகளில் வளர்ந்துவரும் காலத்திற் கல்வியின் நிர்வாகப் பொறுப்பைத் தனக்குப் பின் தன் மூத்த மருமகன் மலேசியாவில் இருந்த மு. சிற்றம்பலம் என்பவரிடம் ஒப்படைக்க விரும்பினார்.

அமரர் சிற்றம்பலம் அவர்கள் அந்தநேரம் 2 ஆவது உலக மகாயுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தபடியால் இங்கு வந்து பொறுப்பை ஏற்க முடியாதநிலை ஏற்பட்டது.

தந்தையார் அமரரானார். இந்நிலையில் எமது தாயார் அன்னப்பிள்ளை அவர்களுக்குத் தாங்கமுடியாத சமை.

முத்த சகோதரர் இரத்னவேல் (Oxford University யில்) டாக்டராகப் படித்து உத்தியோகம் பார்த்தார். ஏனையவர்கள் படித்துக்கொண்டும் இருந்தமையால் கல்லூரி நிர்வாகப் பொறுப்பை எங்கள் உறவினர் அமரர் இராமசாமி தம்பையா அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார். அப்போது 2 ஆவது உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்றபோதும் அவர் கல்லூரியை மிகவும் திறம்பட நடத்திவந்தார்.

முக்கியமாக நிதிநிலையைச் சமாளிப்பதில் பெரும் இடர்ப்பாடு. கல்லூரியை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது.

இது நடைபெற்றது 1946 ஆம் ஆண்டு. அன்று முதல் விக்ரோறியாக் கல்லூரி அரசினர் பாடசாலை என்ற நிலையை எய்தியது. இன்று கல்லூரி வளர்ச்சிப்பாதையிற் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கல்லூரி வயது ஒன்றேகால் நூற்றாண்டைக் கடந்துவிட்டது.

தந்தையார் அமரராகி 60 வருடங்களாயினும், அவரின் உருவச்சிலையை அமைத்ததின் பின் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குக் கல்லூரியின் வரலாற்றைத் தெரிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிட்டியுள்ளது.

கல்லூரியின் வரலாற்றைத் தாங்கி 125 ஆவது ஆண்டு மலரை வெளியிடவிருக்கும் கல்லூரி அதிபர் திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களிற்கும், திரு. க. இந்திரராஜா அவர்களுக்கும், மலர்க் குழுவினர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

கல்லூரி அமைந்ததின் பெருமையையும் பலாபலனையும் 1983 ஆம் ஆண்டின் பின் எங்கள் பிள்ளைகள் உணர்ந்து கொண்டனர். கொழும்பிலிருந்து வந்து யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் படிக்க வேண்டியநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தங்கள் பீட்டன், பேரனார் வளர்த்த விக்ரோறியாக் கல்லூரி எந்தவித கஷ்டமும் இன்றிக் கல்வி கற்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தமை எமக்கு ஏற்பட்ட வரப்பிரசாதமாகும்.

கல்லூரியின் அதிபராகப் பணியாற்றிய திரு. க. அருணாசலம் கல்லூரியின் வரலாற்றுக்கு வடிவம் கொடுத்தார். இன்றைய அதிபர் திருமதி வேலுப்பிள்ளை அதனை அச்சவாகனம் ஏற்றியுள்ளார். அனைவரும் எம் நன்றிக்கு உரியவர்களே.

அல்லலை தேய அறம்பெருகும் நல்லலை
நாடி இனிய ிசாலின்.

- தமிழ்நாடு -

அழியாச் செல்வம் - கல்விச் செல்வம்

நடேசரட்ணம் சீவகுமார்
நியவுநர் வழி

செல்வங்களில் அழியாச் செல்வம் கல்விச் செல்வம். இச் செல்வத்தை வளர்க்கும் நோக்கமாக எனது பூட்டனாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பின் எனது பேரனார் அமரர் முதலியார் செல்லப்பா அவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு 125 வருடங்களுக்கு மேலாகக் கல்வித்துறையில் வெற்றியோடு வீறுநடைபோடும் விக்ரோறியா அன்னைக்கு முதற்கண் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

உலகத்தில் மக்கள் பல மொழிகளிற் கல்வி கற்கிறார்கள். ஆனால் ஆங்கிலக் கல்விதான் எந்தநாட்டிலும் பொதுவான மொழியாக விளங்குகின்றது.

இந் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1876 ஆம் ஆண்டு விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஆரம்பப் பாடசாலையாகத் தொடங்கப்பெற்றது.

கல்லூரியிற் கற்று வெளியேறிய ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் பல துறைகளில் தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி வருவது யாவரும் அறிந்த உண்மை.

எனது தந்தையார் டாக்டர் செல்லப்பா நடேசரட்ணம் கல்லூரியின் வளர்ச்சி பற்றிப் பல விடயங்களைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எனக்கு விளக்கியுள்ளார்.

உண்மையிலே அவற்றை அறிந்தபொழுது விக்ரோறியாக் கல்லூரியை ஆரம்பித்த வர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் என்பதில் மிக மிக பெருமை அடைகிறேன்.

இம்மலரை வெளியிடுவதற்கு முன்னின்று உழைக்கும் தற்போதைய அதிபர், ஆசிரியர்கள், மலர்க்குழுவினர்களுக்கு மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மலர் சிறந்தமுறையில் வெளிவர இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

நிறுவநர் நோக்கம் - ஓர் ஆய்வு

தீருமத் மகேஸ்வர் இரத்தினசபாபத்
நிறுவநர் வழி

ஆங்கிலக் கல்வியின் தேவையை உணர்ந்து உருவாக்கியதே விக்ரோறியாக் கல்லூரி.

நகர்ப்புறங்களில் வசித்தவர்களும், பணவசதி படைத்தவர்களும் அக்காலத்தில் ஆங்கிலக்கல்வி கற்றார்கள்.

சுழிபுரம் ஒரு கிராமம். கூடுதலாக வசதிசூறைந்த மக்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசம்.

இவர்களிடம் திறமை இருந்தும் ஆங்கிலக்கல்வியைக் கற்கமுடியாத சூழ்நிலை நிலவியது. இதை உணர்ந்தே எனது கணவரின் பேரனார் நிறுவநர் விக்ரோறியாக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார்.

இதன் பேறாக அவருடைய நோக்கம் மிகவும் பூரண வெற்றி அளித்து, இன்று உலகம் முழுவதும் திறமையான சேவையாளர்களாக விக்ரோறியாவின் பழைய மாணவர்கள் விளங்குகின்றனர்.

இக்கல்லூரியில் அன்று படித்த மாணவர்கள் அதிபராய் இருந்த வில்லோபி சிமோல் அவர்களின் கையொப்பமிட்ட தராதரப் பத்திரத்துடன் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் தொழில்புரிந்து வந்தமை நாம் அறிந்த உண்மை. எனது கணவர் (C.R. மாஸ்டர்) இக்கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்து ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றும் பொழுது அக்குடும்பத்தில் நான் இணைந்து கொண்டேன்.

கல்லூரியை வளர்த்தெடுப்பதில் அவர்களிற்கு ஏற்பட்ட பல சிரமங்களை நான் அறியக் கூடியதாய் இருந்தது.

எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலே தங்கள் சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாது ஈடுபட்டு வந்தார்கள்.

பலகாலமாய் வெளிநாடுகளிலிருந்தாலும் கல்லூரி வளர்ச்சி அடைந்துள்ளமை அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கின்றேன்.

125 ஆவது ஆண்டு மலர் வெளிவருவதும் அதில் C.R. மாஸ்டர் என அனைவராலும் அன்பாக அழைக்கப்பெற்ற என் கணவர் செல்லப்பா இரத்தினசபாபதி அவர்களை நினைவில் இருத்தி என்னிடம் செய்தி பெறுவதும் நிறைந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

கல்லூரி அன்னை தன் பணியை மேலும் மேலும் சமூகத்துக்கு வழங்க ஆண்டவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நுயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

- தமிழ்மறை -

அமரர் திருமதி அன்னப்பிள்ளை செல்லப்பா

கல்லூர்ப் பழைய மாணவன்
நிறவுநர் வழி

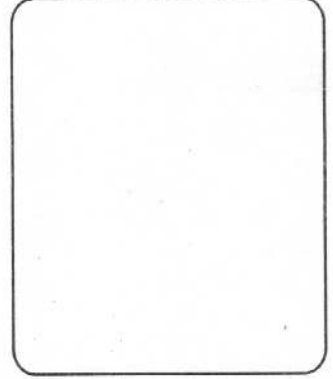
விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிச் செயற்பாடுகளுக்கு மனேஜராக இருந்த செல்லப்பா அவர்களுக்கு உறுதுணையாகவும், ஊன்றுகோலாகவும் சுமார் 30 வருடங்களுக்கு மேலாக இலைமறை காய் போல இருந்து சேவையாற்றிய அம்மையார் திருமதி அன்னம் செல்லப்பா அவர்களாவர்.

இக் காலத்தில் நிர்வாகத்திற்குத் தேவையான நிதி விடயத்தில் இவரது பணி அளப் பரியதாகும்.

மனேஜர் செல்லப்பா அவர்கள் காலமான சமயத்தில் தனது புத்திக்கூர்மை சாதூரியத்தால் எதுவித தளம்பலுமின்றி கல்லூரியை நிர்வகித்த திறமை இவரையே சாரும்.

மனேஜர் பொறுப்பை சிறப்புற நடாத்துவதற்கு இவரின் உறவினராகிய அமரர் இ. தம்பையா அவர்களிடம் ஒப்படைத்து கல்லூரியை வளர்ச்சிப் பாதையில் நடாத்திச் சென்ற உத்தம பெண்மணியாவார்.

இவரை விக்ரோறியாக் கல்விச் சமூகம் என்றென்றும் நினைவு கூரும்.

சூழல் சிறுக்க சேவை மலர்ட்டும்

சீ. ஓரங்கராசா

பீரதம செயலாளர்,
வடக்கு கீழக்கு மாகாணம்,
தீருகோணமலை.

125 ஆண்டுகளாக சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி - தனியார் கல்லூரியாக இருந்து, அரசாங்கக் கல்லூரியாக, அரசாங்க மத்திய கல்லூரியாகி - வரலாற்றுச் சாதனைகள் பலவற்றையும் படைத்து எமது சமுக்கத்திற்கு பெருமை சேர்க்கும் இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளது.

இக் கல்லூரி பல அறிஞர்களை அதிபர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் கொண்டிருந்ததுடன் - பல அறிஞர்களை உருவாக்கியும் தந்துள்ளது.

இக் கல்லூரியில் கல்விகற்ற மாணவர்கள் இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகில் பல வேறு நாடுகளிலும் நற்பிரஜைகளாக வாழ்கின்றனர்.

மாணவர்களது முழுமையான வளர்ச்சி எனும் இலக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக் கல்லூரியின் வளங்கள் பல படிமுறைகளில் பன்முக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விச் சூழ்நிலை பெரிதும் பின்னடைவைத் தரிசித்த கடந்த தசாப்த கால வரலாற்றின் வடுக்களில் இருந்து மீட்சிபெற்று கல்வித்துறையில் தான் இழந்த மேன்மையை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ள இக்கல்லூரி எதிர்காலத்தில் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள் பற்றித் தீர்க்கமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டிய காலகட்டம் இதுவாகும்.

இது பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்களது மிகப் பாரிய பொறுப்பு மாகும்.

பாடசாலைகள் பரீட்சைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாணவர்களைத் தயார் செய்யும் சடத்துவமான பட்டறைகளாகத் தொழிற்பட வேண்டுமா? அல்லது ஒழுக்க நெறியையும், கட்டுக்கோப்பையும், பண்பான வாழ்க்கையையும் போற்றி அனுபவிக்கின்ற நற்பிரஜைகளை அடிப்படையாக உருவாக்கக்கூடிய மேன்மையான பணியை மேற்கொள்ளும் கல்விநிலையங்களாக மாறவேண்டுமா? என்பது பற்றி இத்தருணத்தில் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

கல்லூரியின் கடந்தகால சாதனைகள், எழுச்சிகள், வீழ்ச்சிகள், பலங்கள், பலவீனங்கள் போன்றவற்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும், எதிர்காலத்திற்கான ஒரு திசையைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும் இந்த நூற்று இருபத்தைந்தாவது ஆண்டுப் பூர்த்தி விழாவை ஒட்டிய வைபவங்கள் ஒரு வாய்ப்பை வழங்கி உள்ளன.

இவ் வைபவங்களின் நோக்கங்கள் இனிதே நிறைவேறவும், இக்கல்லூரி தனது சேவைகளை வழங்குகின்ற கிராமங்களின் கல்விமேம்பாட்டில் அக்கறை உள்ளவன் என்ற வகையில் இந்நிகழ்ச்சிகள் பயன் உடையனவாக நிறைவேறவேண்டும் என்று வாழ்த்து கின்றேன்.

உழைப்பிடுத்து காரணத்தின் வந்தாணை வேந்தன்
இழைத்துஇருந்து எண்ணிக் கொளல்.

- தமிழ்நாடு -

கல்னியியல் பண்பாட்டு மையம்

வீ. இராசையா

மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணியாளர்,
மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம்,
வடக்கு கீழக்கு மாகாணம்,
திருகோணமலை.

1876 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பெற்ற சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி 2001 ஆம் ஆண்டுடன் 125 ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது.

2006 இல் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினைப் பாடசாலைச் சமூகம் கொண்டாடுகின்றது.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆங்கிலக்கல்வி கற்றுப் பயனடைந்த சிலரும், பின்னர் வசதி நிறைந்த சுதேசியப் பற்றுடைய சிலரும் ஆங்கிலக்கல்விக்கு நிகராகச் சுதேச மொழிகளின் ஊடாகப் பல கல்விக் கூடங்களை ஆரம்பித்தனர்.

பற்று நிறைந்த பண்பாளரால் நிறுவப்பெற்ற பாடசாலைகளின் ஆரோக்கியமான செயற்பாட்டிற்கு வருமானங்களை ஈட்டும் செல்வங்களையும் விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

ஆரம்பகாலத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளோடு போட்டிபோட முடியாதிருந்த போதிலும் காலம் செல்லச்செல்ல இந்தநாட்டிலே வாழ்ந்த பெருந்தொகையானவருடைய வாழ் விற்கு ஒளிகாட்டும் தீபங்களாக இப்பாடசாலைகள் மலரத் தொடங்கின.

தற்பொழுது அனைவருக்கும் கல்வி என்ற கருப்பொருளின் மைய நிலையங்களாக இக்கல்லூரிகள் திகழ்கின்றன.

அந்தவகையில் வலிமேற்குப் பிரதேசத்தில் நீண்ட கல்விப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட பலரது கவனத்தையும் இன்றுவரை ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு கல்லூரியாக விக்ரோறியாக் கல்லூரி திகழ்கிறது.

இதனை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமகனையும், வளர்த்தெடுத்த கல்விமாண்களையும், துணைநின்ற சமூகப் பெரியவர்களையும் நினைத்துப் பார்க்கும்பொழுது உள்ளம் பூரிப் படைகின்றது.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள 3ஆம், 2ஆம் தரப் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறும் மாணவச் செல்வங்களின் புகலிடமாக இக்கல்லூரி திகழ்கின்றது; இக் கல்லூரிக்குச் சமுதாயத்தில் நல்ல பார்வை உண்டு.

வெளிநாட்டு மிஷனறிகளினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல பாடசாலைகள் அரசாங்கப் பாடசாலைகளாக மாறியபோதிலும் ஒருசில பாடசாலைகள் இன்னும் பல வசதிகளுடன் கூடிய தனியார் பாடசாலைகளாக இயங்கி வருகின்றன.

இப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்த மிஷனறிகளின் செல்வாக்கு இன்றும் அத் தனியார் பாடசாலைக்கு உள்ளது.

விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஒரு அரசாங்கப் பாடசாலையாக இருந்தபோதிலும் இருக்கின்ற வளங்களைப் பயன்படுத்தி தனியார் பாடசாலைகளிற்கு நிகரான வகையிற் தம்மை நம்பி வருகின்ற மாணவச் செல்வங்களிற்கு உரிய கல்வி வசதிகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

இதற்கு வரலாற்று வழிநின்று உழைத்து வரும் அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் உந்து சக்தியைக் கொடுக்கும் இக் கல்லூரி சார்ந்த கல்விச் சமூகத்தினரும் பெரிமைக்குரியவர்களாகி கின்றனர்.

இக் கல்லூரியின் சாதனைகள் பல. இச் இச்சாதனைகளால் இக்கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறியோர் உலகின் பல பகுதிகளிலும் பரவி உள்ளனர். இது இக் கல்லூரியின் சிறப்பாகும்.

இக் கல்லூரியின் கனடாக்கிளை பழைய மாணவர்களும் இந் நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடியதோடு மலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இச் செயற்பாடானது இக் கல்லூரியின் சாதனையின் வெளிப்பாடாக அமைகிறது.

இப் பிரதேசத்தின் நன்மை கருதி இக்கல்லூரி மேலும் பல நவீன வசதிகளுடனும், அனைவரது ஒத்துழைப்புடனும் வளர்த்து எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

இவ் அரிய முயற்சியில் ஈடுபட்ட அதிபர் உட்பட அனைவரையும் வாழ்த்துகின்றேன். அத்துடன் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப புதிய பரிமாணங்களின் அடிப்படையிலும் இக் கல்லூரி வளரவேண்டும் என எல்லோர் து கவனத்தையும் ஈர்க்கின்றேன்.

பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கட்டும்

தீருமத் றெஜ்னா ஒருதயநாதன்
வலயக் கல்வீப் பண்ப்பாளர்,
வல்காமம், கண்ணகம்.

தொல்பெருமை வாய்ந்த சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டின் நிறைவு மலர் வெளியீடு சார்பாக வாழ்த்துரை வழங்குவதில் நிறைவடைகின்றேன்.

1876 இல் கனகரீடனம் முதலியாரால் நிறுவப்பட்டது இக் கல்லூரி.

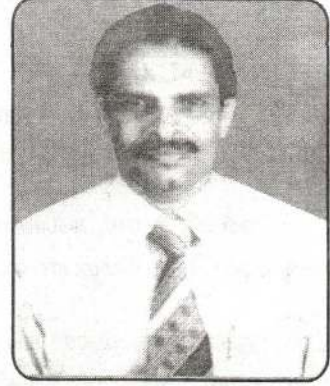
கல்வியிலும் பண்பாட்டிலும் உயர்வு கொண்டுழைக்கும் பழைய மாணவர்களின் நிரந்தரமான உதவிகள் மேலும் இக்கல்லூரியின் சிறப்புகளுக்குப் பக்கபலமாக நின்றுள்ளன.

இன்றுள்ள முதல்வரின் காலத்தில் நாட்டுக்கூத்து, நாடகம் என்பவற்றில் மாகாண மட்டத்திலும் சிறுகதை, மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் தேசிய மட்டம் வரையும் சென்று வலிகாம வலயத்திற்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். சுழிபுரத்தை அண்டிய மாணவர்களுக்கு நிறைவுடன் கல்வித் தொண்டாற்றும் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் சீர்மிகு ஆசிரியர்களையும் - நன்றியுடன் நினைக்கின்றேன்.

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்களின் ஆதரவு கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அத்திபாரமாக நின்றுள்ளது. மாணவரின் தொகையை அதிகரித்துப் பெருமை சேர்க்கும் இக் காலத்தில் மாணவர் தரத்தை மேம்படுத்தக் கல்லூரி முதல்வர் மேற்கொள்ளும் சிறப்பு முன் எடுப்புகளை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

வெறும் பட்டங்களைக் கொண்டுள்ள கல்விமாண்களை அல்ல, சாதிமத பேதமின்றி நல்ல மனிதர்களை உருவாக்கும் கல்லூரியாக மிளிர் வாழ்த்துகின்றேன்.

சுற்றாடலின் தேவையை நிறைவுசெய்யும் கல்னிக் கூடம்

ப. வீக்னேஸ்வரன்

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வலிகாமம்,
சுன்னாகம்

விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவினை முன்னிட்டு ஒரு மலரை அக் கல்லூரியின் கல்விச் சமூகம் வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் வரலாறு தனித்துவமானது.

இலங்கை நாட்டின் கல்வி வரலாற்றுடனும், நாட்டின் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றுடனும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி விரும்பியோ விரும்பாமலோ தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது.

பேராசிரியர் J. W. சிமோல் கல்லூரியின் முதல் அதிபராக இருந்து ஆங்கிலப் பாரம்பரியத்துக்கு அடித்தளம் இட்டுக்கொடுத்தார்.

சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் கல்லூரியின் சைவ பாரம்பரியத்தையும், அதன்மூலம் அந்நிய எதிர்ப்பு மனோநிலையையும் உருவாக்கி உருக்கொடுத்தார்கள்.

கனகரத்தின முதலியார் கல்லூரியை நிறுவிய பெருமைக்குரியவர். அவர் மகன் செல்லப்பா முதலியார் முகாமையாளராக இருந்து கல்லூரியை வழிநடத்திச் சென்றார்.

கல்கத்தா பல்கலைக்கழக எப். ஏ. பரீட்சைக்கும், பெரிய பிரித்தானிய நாட்டுப் பரீட்சைகள் சிலவற்றிற்கும் மாணவர்களை பயிற்றுவித்து பரீட்சைக்கு அனுப்பும் அங்கீகாரம் அந்த காலகட்டத்தில் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு மட்டுமே இருந்து வந்தது.

குடாநாட்டில் உள்ள சில பாடசாலைகள் தங்கள் மாணவர்களை இந்தப் பரீட்சைகளுக்கு விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் ஊடாகத் தோற்றச் செய்தனர். நிறுவநர் நோக்கம் சிறந்து விளங்கியமைக்கு இது ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

கல்வி, கலை, கலாசாரம், விளையாட்டு, ஆன்மீகம் உட்பட அனைத்துத் துறைகளும் இங்கு தொடர்ந்து மேம்பாடடைந்து வருவது சிறப்பம்சமாகும்.

இச் சிறப்புமலர் கல்லூரிச் சமூகத்தினை மேலும் பாடசாலையுடன் இணைக்கும் பாலமாகவும், கல்லூரியின் சிறப்பான வரலாற்று ஆவணமாகவும் திகழும் என நம்புகின்றேன்.

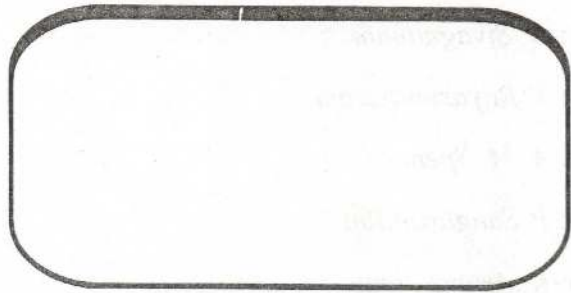
சிறப்புமலர் ஆக்க முயற்சியில் ஈடுபடும் அனைவரையும் பாராட்டுவதுடன் தொடர்ந்து விக்ரோறியாக் கல்லூரி அனைத்து வளங்களும் பெற்று வெற்றி நடைபோட வாழ்த்துகிறேன்.

தூங்காமையே கல்வி துணிவுடைமையே இம்முன்றும்
நீங்கா நிலன்ஆள் பவற்கு.

- தமிழ்நாடு -

Who Served As Our Principals

<i>Prof. J. Willoughby Small</i>	<i>1896 - 1918</i>
<i>Mr. S. Narasinganaudu</i>	<i>1918 - 1924</i>
<i>Sri. S. Sivapathasundram</i>	<i>1924 - 1932</i>
<i>Mr. Sithamparapillai</i>	<i>1932 - 1933</i>
<i>Mr. Muthukkumar</i>	<i>1933 - 1934</i>
<i>Mr. K. Navaradnarajah</i>	<i>1934 - 1935</i>
<i>Dr. K. Sivapiragasam</i>	<i>1935 - 1936</i>
<i>Mr. K. Sivarajah</i>	<i>1936 - 1937</i>

<i>Mr. Shanmugarajah</i>	1937 - 1938
<i>Mr. P. G. Thampiyappa</i>	1938 - 1947
<i>Mr. D. C. Arulanantham</i>	1948 - 1949
<i>Mr. S. Subramaniam</i>	1949 - 1960
<i>Mr. C. Ratnasabapathi</i>	1961 - 1961
<i>Mr. K. Kandaiya</i>	1961 - 1961
<i>Mr. A. T. Sabarathnam</i>	1961 - 1962
<i>Mr. B. Thamboo</i>	1963 - 1968
<i>Mr. V. K. Thiyagarajapillai</i>	1968 - 1968
<i>Mr. S. Sivasubramaniam</i>	1968 - 1972
<i>Mr. N. Sivagnanam</i>	1972 - 1974
<i>Mr. V. Rayasuntharam</i>	1974 - 1977
<i>Mr. A. M. Spencer</i>	1977 - 1978
<i>Mr. P. Sangarapillai</i>	1978 - 1978
<i>Mr. K. Arunasalam</i>	1978 - 1987
<i>Mr. V. Viyajaratnam</i>	1987 - 1987
<i>Mr. K. K. Nadarajah</i>	1987 - 1989
<i>Mr. P. Selvaratnam</i>	1989 - 1989
<i>Mr. S. Pathmanathan</i>	1989 - 1992
<i>Mr. K. Santhirabalan</i>	1992 - 1998
<i>Mrs. A. Veluppillai</i>	1998 -

Managers

நிறுவக முகாமையாளர்
திரு. C. முதலியார் செல்லப்பா
1889 - 1943

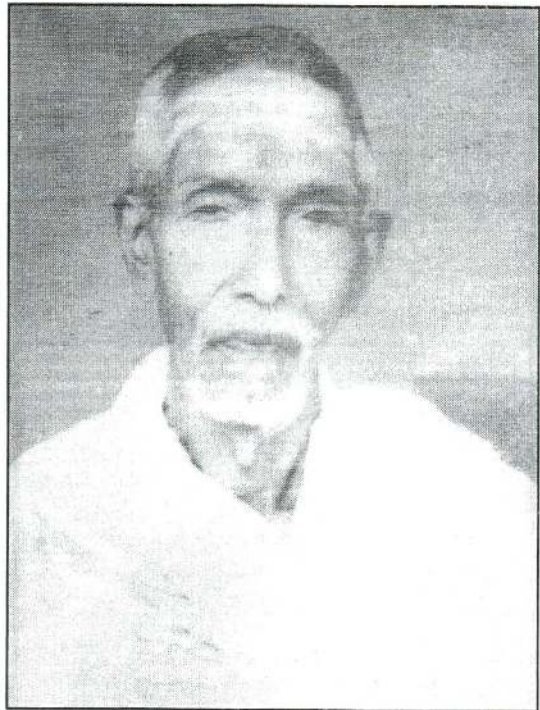
திரு. R. தம்பையா J.P.,
முளைய்,
முகாமையாளர்
1943 - 1946

Principals

Prof. J. Willoughby Small
1896 - 1918

Sri. S. Sivapathasundram
1924 - 1932

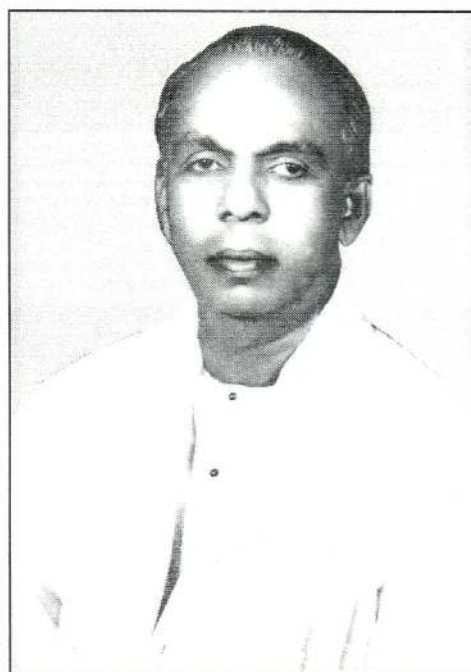
Mr. P. G. Thampiyappa
1938 - 1947

Mr. D. C. Arulanantham
1948 - 1949

Mr. S. Subramaniam
1949 - 1960

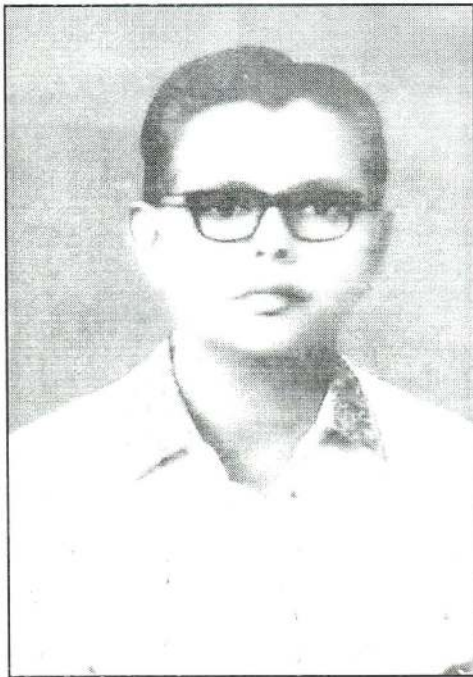
Mr. V. Thamboo
1963 - 1968

Mr. S. Sivasubramaniyam
1968 - 1972

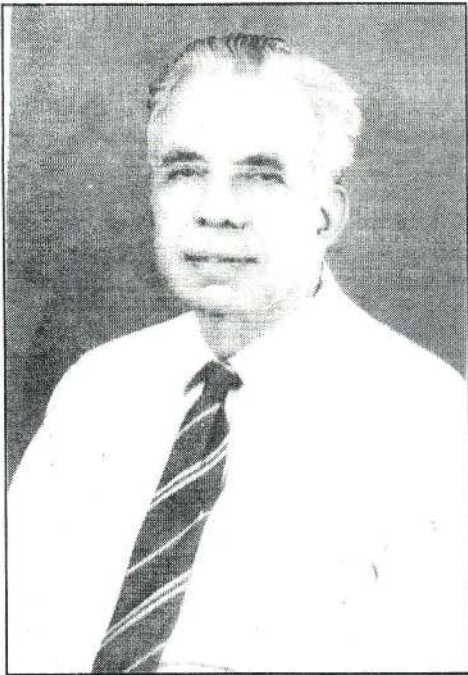
Mr. N. Sivagnanam
1972 - 1974

Mr. V. Rayasuntharam
1974 - 1977

Mr. A. M. Spencer
1977 - 1978

Mr. K. Arunasalam
1978 - 1987

Mr. K. Santhirabalan
1992 - 1998

பழைய மாணவர்கள்

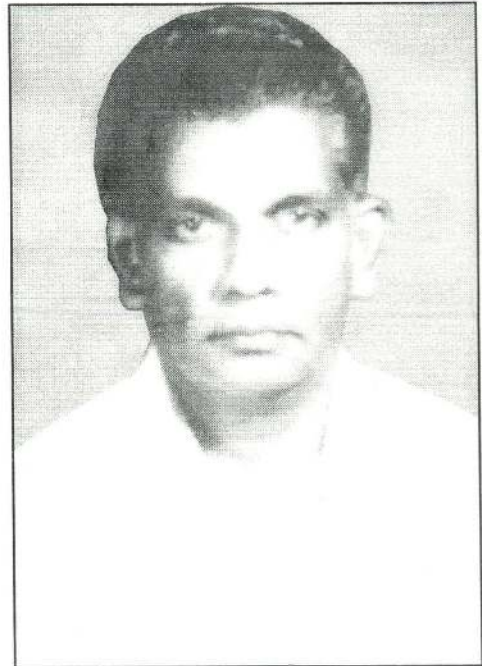
டாக்டர் மா. திருவிராசா
*MS, FRCS (Lond), Urologist &
Renal Transplant Surgeon*

தஞ். ந. வெர்யுததர்
*B.Sc (Eng.), AMICE (Lond.),
Irrigation Engineer*

Mr. K. K. Nadarajah
1987 - 1989

Mr. S. Pathmanathan
1989 - 1992

பழைய மாணவர்கள்

தரு. அ. அரமுங்கம்

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
தலைவர் : தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

தரு. செ. குமாரசூரியார்
பாராளுமன்ற நியமன உறுப்பினர்
தபால் தொலைத்தொடர்பு அமைச்சர்

நிறுவநர் குடும்பத்தல் - ஒரு சிலர்

நிறுவநர் கனகரத்தின முதலியார் மகன்
முதலியார் செல்லப்பா அவர்களின்
வாழ்க்கைத் துணைவி
அமரர் திருமத் செ. அன்னப்பள்ளை

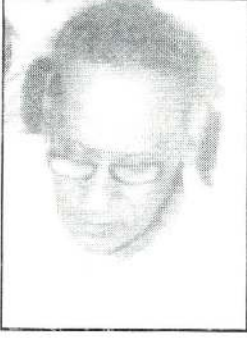

அமரர் மனேஜர் செல்லப்பாவின்
சிரேஷ்ட புதல்வி
திருமத் R. செல்வநாயகர்

அமரர் மனேஜர் செல்லப்பாவின்
கனிஷ்ட புதல்வி
திருமத் சந்திரா சார்பச்சவர்

நிறுவநர் குடும்பத்தல் - ஒரு சீலர்

அமரர் மனேஜர் செல்லப்பாவின்
அருமைப் புதல்வர்
C. R. Master என அழைக்கப்படும்
அமரர் **C. இரத்தனசபாபத்**

அமரர் **C. R. Master** இன்
அருமைத் துணைவி
தருமத் இரத்தனசபாபத்

நிறுவநர்வழி அமரர் சிற்றம்பலத்தின்
சிரேஷ்ட புதல்வன்
உலகப்புகழ் பெற்ற மகப்பேற்றியல்
பேராசிரியர் (அமரர்) **S. S. இரப்பனார்**

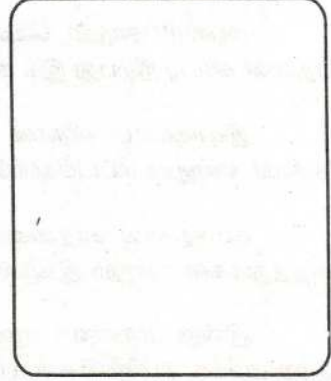
நிறுவநர்வழி அமரர் சிற்றம்பலத்தின்
அருமைப் புதல்வன்
பர்ஸ்டர் (அமரர்) S. M. இரப்பனார்
(Business Magnet Uppali அவர்களுடன்
விமான விபத்தில் பலியானவர்)

நிறுவநர்வழி அமரர் சிற்றம்பலம்
அவர்களின் புதல்வி
நிறுவநர்வழி **C. M.** சின்னையா
அவர்களின் மனைவி
தருமத் T. சின்னையா (சட்டத்தரணி)

நிறுவநர்வழி அமரர் முத்துவேலு
நடேசரத்தினத்தின் அருமைக் குமரன்
தரு. ந. சீவசுமார்

புகழ் பார்பிபி புதுயுகம் படைக்கட்கும்

சீ. செல்லையா

கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
கோட்டக் கல்வி அலுவலகம்,
சங்கரணை.

புகழ்பூத்த நீண்ட பெரும் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் நூற்று இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு நிறைவுவிழா மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெருமகிழ்வெய்துகின்றேன்.

125 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கல்விப் பணியாற்றிய ஒரு கல்லூரி தன்னகத்திலிருந்து தரணிக்குபல கொடைகளை வழங்கியிருக்கும் என்பதையாரும் மறுப்பதற்கில்லை. விக்ரோறியா அன்னை வளர்த்தெடுத்த பேரறிஞர் பலர் உலகின் நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் அதற்கு புகழ்தேடித் தருகின்றனர்.

அல்லும் பகலும் இவ்வன்னையின் வளர்ச்சியையே தம் முச்சாகக் கொண்டு செயலாற்றும் பெற்றோர், நலன்விரும்பிகள் அரவணைத்து நிற்கின்றனர்.

பௌதிகவளம் பெருக்க பகலிரவாகப் பாடுபடும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கமும், பழைய மாணவர் சங்கமும் பேராதரவு காட்டி நிற்கின்றன.

படைப்பாற்றத்திறனுடன் தூரநோக்கிற் செயற்படும் அதிபரின் முகாமைத்துவ நுட்பங்கள் கல்லூரியின் சாதனைக்கு வழிகாட்டிநிற்கின்றன.

அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க ஆசிரியர்கள் மாணவரின் கல்வி அடைவை மேம்படுத்த அரும்பாடுபட்டு உழைக்கின்றனர்.

இத்திறம் மிக்க இக்கல்லூரியின் புகழ்சூறும் ஆவணமாக இம்மலர் வெளிவர வாழ்த்துக் கூறுவதில் பெரும் மகிழ்வடைகின்றேன்.

ஆண்டுதோறும் வெளிவரும் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் சங்கானைக் கோட்டத்தின் சாதனை காட்டி நிற்பது இக் கல்லூரி.

இணைபாட விதான செயற்பாடுகளில் கோட்டம், வலயம், மாவட்டம், மாகாணம், தேசியம் என்னும் மட்டங்களிலே சாதனை படைத்த சான்றுகள் இக்கல்லூரிக்கு உண்டு.

கடந்தகால சாதனைகளில் காலூன்றி எதிர்காலச் சாதனைகளைப் படைக்க எமது வாழ்த்துக்கள் என்றும் இக்கல்லூரிக்கு உண்டு.

இன்று மாணவர் முன்னே கல்வித் தேவைகள் பல காணப்படுகின்றன. அறிவும் ஆற்றலுமிக்க ஆசிரியர்கள் மட்டும் இதனை நிறைவுசெய்து கொள்ளமுடியாது.

மாணவருக்காகத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கும் ஆசிரியர் குழாம் மேலும் உருவாகவேண்டும். மாணவர்களின் ஆற்றல்களையும், தேவைகளையும் உணர்ந்து செயற்படுத்தும் வழிவகைகள் கண்டறியப்பட வேண்டும்.

எமது கல்லூரி, எமது மாணவர்கள் என்ற உயர்ந்த சிந்தனை ஊற்றெடுக்கவேண்டும். அழகுமிக்க இக்கல்லூரியின் கம்பீரத் தோற்றம் அனைவரின் உள்ளத்திலும் அழகுணர்வைத் தூண்டவேண்டும்.

அமைதியும் சாந்தமும் மிக்க அழகிய கிராமியச் சூழலிலே இக்கல்லூரியின் புகழ்பரவி ஒளிவீச என் இதயம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.

- தமிழ்நாடு -

வரலாற்றில் பங்கு

கா. சந்திரபாலன்
கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
தெல்லிப்பளை.

சைவப் பாரம்பரியத்தில் ஆங்கிலக்கல்வியை வழங்கும் பொருட்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களில் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி முதன்மையானது.

பெரியார் கனகரத்தினம் முதலியார் அவர்களால் வித்திடப்பட்டு 1876 முதல் அமரர் செல்லப்பா முதலியார் அவர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட விக்ரோறியா அன்னை இன்று 125 ஆண்டுகளைக் கடந்து கல்வி ஒளிபரப்பும் புகழ்பூத்த நிறுவனமாக தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

எமது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஏழைச் சிறார்களின் வாழ்வில் ஒளி ஏற்றும் பொருட்டு தன்னலம் கருதாது கல்விப் பணியாற்றிய அமரர் செல்லப்பா முதலியார் அவர்களை எம் மனதில் என்றும் இருத்திப் போற்றுவது எம் கடனாகும்.

சைவ உலகம் போற்றும் சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களை இக் கல்லூரி அதிபராகப் பெற்றுக் கொண்டமை இக் கல்லூரியின் சிறப்பிற்கு பெருமை சேர்ப்பதாக அமைகின்றது.

நூறாண்டுக்கு மேற்பட்ட பழமை வாய்ந்த இக் கல்லூரியினைச் சிறப்பான முறையில் நிர்வகித்து, வளர்த்தெடுத்த அதிபர் பெருமக்களை நாம் என்றும் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தம்மை நாடிவரும் குழந்தைகளின் கல்வித் தேவைகளை இனங்கண்டு அர்ப்பணிப்புடனும், அன்புடனும் பூர்த்திசெய்து, கல்விப் பணியாற்றிய ஆசிரியப் பெருந்தகைகளை நினைவிருத்திப் போற்றுதல் எம் கடனாகும்.

பெருமைமிக்க இக் கல்லூரியில் கல்விகற்று பல்கலைக்கழகம் புகுந்து சிறிது காலம் அதிபராகக் கடமையாற்ற எனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவகாமி சமேத நடேசப் பெருமானின் கருணையே என்பதை எண்ணும் போது பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

நற்பண்புகள் நிறைந்த மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்கிவரும் விக்ரோறியா அன்னை சீரும் சிறப்பும் பெற்று கல்விப் பணியாற்ற வேண்டுகின்றேன்.

இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியை நோக்காகக் கொண்டு தன்னலம் கருதாது சேவையாற்றும் மதிப்பிற்குரிய அதிபர், பெருமைமிக்க ஆசிரியர்கள், கல்விசாரா ஊழியர்கள் அனைவர்க்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறுவது என்கடனாகும்.

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.

- தமிழ்மறை -

ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கட்டும்

வே. நாகராசா
தலைவர்,
விக்ரோறியாக் கல்லூரி,
பழைய மாணவர் சங்கம்,
சுழிபுரம்.

மனிதனுக்கு அழிவில்லாத செல்வம் கல்வியே. கல்வியைத் தவிர மற்றெந்தச் செல்வமும் காலத்தால் அழிந்துவிடும். ஏனைய செல்வங்கள் யாவும் செல்வமே அல்ல என்பது வான்புகழ் வள்ளுவரின் பொய்யா மொழியாகும்.

‘கேடில் வீழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.’

இந்த அழியாச் செல்வத்தைக் கடந்த நூற்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக யாழ். குடா நாட்டிலும், ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும், கற்கவந்த அனைவருக்கும் அள்ளி அள்ளி வழங்கிய பெருமை சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியையே சாரும்.

நூற்று இருபத்தைந்தாவது அகவையை நிறைவுசெய்யும் இக்கல்லூரி பல்வேறு தடைகளையும், இன்னல்களையும் தாண்டி, இன்று இமயமென உயர்ந்து நிற்கின்றதென்றால் இதற்குக் காரண கர்த்தாக்கள் பலர் எனலாம்.

முகாமையாளர்களாக இருந்தோரின் தூரநோக்கும், அதிபர்களாக இருந்தவரின் செயற்றிறனும், ஆசிரியமணிகளாகக் கடமையாற்றிய யாவரதும் தியாகமுமே என்றால், அது மிகையாகாது.

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு அன்று வித்திட்ட முகாமையாளர்கள் திருவாளர்கள் மக்கின்சி கனகரெத்தினம் முதலியார், அவர் மகன் செல்லப்பா முதலியார், இராமசாமி தம்பையா போன்றோராவர்.

இ. தம்பையா அவர்கள் காலத்திலேயே கல்லூரி அரசாங்கத்தால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கல்லூரிக்கு உரமிட்டு, நீர் பாய்ச்சியவர்கள் முன்னைய அதிபர்களாவர்.

இன்றும் போற்றப்படுவோர் சிலருண்டு, திருவாளர் விலோபி சிமோல் (Willowby Small) சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் போன்றோர் அடங்குவர்.

இக்கல்லூரியின் முதற்பெண் அதிபராக திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை பொறுப்பேற்று ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் சமனாம் என்பதை மெய்ப்பித்துக் கல்லூரியைப் பல் துறைகளிலும் முன்னேற்றி வருகிறார்.

இங்கு கற்பிக்கும் நல்லாசிரியர்கள் யாவரும் இவருக்குப் பக்கத் துணையாக நின்று பாடசாலையின் பெருமைக்கு வழிசமைத்து வருகின்றனர்.

புதிய கட்டடங்கள், புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட வேண்டியவை, ஆய்வுசூடங்கள், விளையாட்டு மைதானம் விரிவுபடுத்தல், புதிதாகக் காணி கொள்வனவு செய்தல் சிறந்த ஆசிரியர்களின் சேவையைப் பெறுதல், பழைய மாணவர் சங்கத்தைப் புதுப்பித்தல் போன்ற பல்வேறு பணிகள் இவ்வதிபரின் செயற்றிறனால் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன.

பழைய மாணவர் சங்கம் இங்கு மட்டுமல்லாது பல்வேறு நாடுகளிலும் இயங்கி வருகின்றது.

கொழும்பு, சிட்னி, மெல்போன், கனடா, பிரான்ஸ், லண்டன் போன்ற இடங்களில் கிளைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தாம் படித்த பள்ளியை மறவாத பண்பாளர்களாக சங்க அங்கத்தவர்கள் விளங்குகின்றனர். இது பெருமைக்குரிய ஒன்று.

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி, இந்நாட்டிற்குப் புகழ்பூத்த பலரை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. அரசியலுக்கோர் அ. அமிர்தலிங்கத்தையும், நிருவாகத்துக்கோர் இலங்கைச் சிவில் சேவையில் அரசு அதிபராகவும், பின்னர் பர்மாவில் இலங்கைத் தூதுவராகவும் இருந்த V.குமாரசாமியவர்களையும், வங்கித்துறையில் ஜம்பவனாக விளங்கிய, இலங்கைவங்கி முதல் பொதுமுகாமையாளர் சி. லோகநாதன் அவர்களையும் தந்தது விக்ரோறியாக் கல்லூரியே.

இக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களில் பலர் வேற்று நாடுகளில், மருத்துவர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, ஆராய்ச்சியாளர்களாக, சட்டத்தரணிகளாக, விரிவுரையாளர்களாகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள்.

இவர்களது நன்றி மறவாமையால், விஞ்ஞானசூடம் அமைக்க பரப்புக் காணியை கொள்வனவு செய்ய லண்டன் கிளையும், விளையாட்டு மைதானத்தை விஸ்தரிக்க கனடாக்

கிளையும் உதவியுள்ளன. இது தவிர திரு. அப்புத்துரை சதானந்தவேல் காணி நன்கொடையாகவும் தந்துள்ளார்.

பழைய மாணவர்கள், நலன்விரும்பிகள், பெற்றோர், ஊர்மக்கள் எனப் பலராலும் நன்கொடைகள் கிடைத்துள்ளன. இவையாவும் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இன்னும் பல தேவைகள் உண்டு.

முன்பெல்லாம் இக்கல்லூரியை அண்டிய பகுதியில் மட்டுமல்லாது பொதுவாக யாழ். குடாநாட்டின் பல இடங்களில் இருந்தும், குறிப்பாக இலங்கையின் பிற மாவட்டங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் விருப்புடன், தேடிவந்து கல்வி பயின்றார்கள். அதற்குக் காரணம் இக்கல்லூரியில் கற்பித்த சிறந்த ஆசிரியர்களாகும். மீண்டும் இந்நிலை இங்கு வரவேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனையாகும்.

ஒரு நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட எமது சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி உத்தம மாணவ பரம்பரையைப் பெற்று மேலும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்க மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

அன்புநிலை ஆர்வம் உடைமை அதுநிலை
ருண்டுபன்னும் நாடாச் சிறப்பு.

- தமிழ்மறை -

Let Victoria Serve Our Community For Many More Years To Come

R. Balasubramanian
Founder President
Canada U. S. A

I am happy to know that the 125th Jubilee Year of the college was celebrated in grand style.

I am also happy that this is to be followed by publishing a souvenir, I wish the committee publishing the souvenir all success.

For 125 years the college has given education to hundreds of students, Let it serve our community for many more years to come.

I am proud to have been the first president of the Canada U.S.A.

I have activated many of our old Boys here and they are interested in making their contribution to develop the college.

We have already contributed to pay the extra Teachers and extend the playground.

The credit of having started the Canada Branch goes to the Trio there.

It was the then Principal Chandrapalan who first wrcte to us to start a branch Association. Then K. Arunasalam former Principal and President of the Colombo Branch persuaded us to start one and it was left to K. Indrarajah the then Vice Principal to contact each and every old boy he knew here and made the project a reality.

Thanks to them.

We are progressing in all directions and will be able to render more help to the College.

பழைய மாணவர் பணி

அ. ஞானமோகன்

செயலாளர்,
பழைய மாணவர் சங்கம்,
கொழும்பு.

இலங்கையிலுள்ள இந்துப் பாடசாலைகளின் வரலாற்றிலே முதல் முதலாக பெப்ரவரி 1892 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஓர் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையாக பதியப்பட்டு அரசினால் அனுசரிக்கப்பட்டது எங்கள் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி தான் என்பது இதுவரை பலருக்கும் தெரியாத விடயமாகவும், தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் வியப்பான மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்வாகவும் இது போற்றப்படுகின்றது.

1876 களிலே கனகரட்ணம் முதலியாரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பாடசாலை 125 ஆவது ஆண்டு விழாவினைக் கொண்டாடும் இக் காலகட்டத்தில் கொழும்புப் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் ஆதரவும், ஆசிகளும் என்றென்றும் கிடைக்கும் என்று உறுதி கூறுகின்றோம்.

எமது கொழும்புச் சங்கமானது 1971 ஆம் ஆண்டு அப்போது கௌரவ. தபால் தந்தி அமைச்சராக இருந்து அமரர் செ. குமாரசூரியர் அவர்களை போசகராகக் கொண்டும், நிதிப் பணிப்பாளராக இருந்த அமரர். கே. சிற்றம்பலம் அவர்களை தலைவராகவும், மேலதிக சட்ட வரைஞராக இருந்த அமரர். ஆ. தவத்துரை அவர்களைத் துணைத் தலைவராகவும், விரிவு ரையாளராக இருந்த கே. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களைச் செயலாளராகவும், திரு. கே. கே. விஜயேந்திரன் அவர்களைப் பொருளாளராகவும் கொண்டு இயங்கி வந்ததாக அப்போது உறுப்பினராக இருந்த அமரர். எஸ். முருகவேல் அவர்கள் மூலம் எமக்குத் தெரியக் கிடைத்தது.

பின்னர் செயற்பாடுகள் இன்றியிருந்த இச்சங்கமானது 16.01.1994 அன்று முன்னாள் கல்லூரி அதிபர் திரு. க. அருணாசலம் அவர்களின் தலைமையில் வெள்ளவத்தை கிங்ஸ்ரன் கல்லூரி மண்டபத்திலே பெரும் எண்ணிக்கையான உறுப்பினர்களுடன் மீளமைக்கப்பட்டு, இற்றைவரையிலும் பலவிதமான சேவைகளைக் கல்லூரிக்கு ஆற்றிவருகின்றது. கல்லூரியின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும், அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கும் கொழும்புச் சங்கமானது ஒரு மத்திய தகவல் பரிவர்த்தனை மையமாகவும் கல்லூரியின் வளர்ச்சி பற்றிய தொடர் கணிப் பீடுகளை மேற்கொண்டு அதற்கேற்ப ஆலோசனை, உதவி புரியும் நிலையமாகவும் விளக்கி வருகின்றது.

எமது சங்க உறுப்பினர்கள் மூலம் வெளிநாடுகள் பலவற்றிலே வதியும் விக்ரோறியா வின் பழைய மாணவர்கள் பலருடனான தொடர்புகளை மேற்கொண்டதன் பலனாக இதுவரை, முதலில் 1995 பெப்ரவரி 14 ஆம் திகதி கனடாவிலும், அடுத்து 1995 யூலை 15 இல் இங்கி லாந்திலேயும், பின்னர் 1999 இல் அவுஸ்திரேலியாவிலும் பெரும் எண்ணிக்கையளவில் உறுப் பினர்களைக்கொண்ட பழைய மாணவர் சங்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டமைக்கு கொழும்பு சங்கமே தூண்டுகோலாக விளங்கித் தற்போதும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியவண்ணம் அனு சரணைகள் செய்து வருகின்றது.

இப்போதும் பிரான்ஸ், ஓமான், சுவீஸ் போன்ற நாடுகளில் பழைய மாணவர்களின் முயற்சிகளுக்கு நாம் உந்துசக்தியினைக் கொடுத்துவருகின்றோம்.

கொழும்புச் சங்கமானது கல்லூரி மாணவர்களிடையே சிறப்புப் பெறுபேறுகளைப் பெறுபவர்களுக்கு ஊக்குவிப்புப் பரிசில்களை அளித்தும், மாணவமுதல்வர் - வகுப்பறை முதல்வர் இலச்சினைகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்தும் மெய்வல்லுநர் போட்டிகளுக்கான சான்றிதழ்களை அச்சிட்டுக்கொடுத்தும் மேலும் கொழும்பிலே தேசியப் போட்டிகளுக்காக வரும் எம் மாணவர்களின் நலன்களைக் கவனித்தும் இயன்றளவு சேவைகளைச் செய்தும் வருகின்றது.

எம்மால் வருடாவருடம் முக்கியமான நிகழ்ச்சியாக கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபரும், சைவப்பெரியாருமான சிவபாதசந்தரனாரின் நினைவுப் பேருரைகள் பெரியோரினாலே கொழும்பு மாநகரில் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. அத்துடன் அவரின் 'சைவக்கீர்யைகள் வீளக்கம்' என்ற அரிய நூலினை இங்கிலாந்து கிளையினரின் நிதி உதவியுடன் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டு 27.10.1996 இல் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்திலே மிகவும் சிறப்பாக வெளியீடும் செய்துவைக்கப்பட்டது.

எமது சங்க இதழான "விக்ரோறியா" என்ற செய்தி ஏடு மூலம் சகலருக்கும் கல்லூரி பற்றிய அரிய செய்திகளை அறியத்தந்துள்ளமை எம்மால் பெருமையுடன் கூறக்கூடிய சேவை யாகும். இவற்றிற்கு எல்லாம் எமது தலைவரும், முன்னாள் அதிபருமான திரு. க. அருணா சலம் அவர்களின் அயராது முயற்சியே முக்கிய காரணமாகும்.

எமது சங்கம் மூலம் மட்டுமல்லாது கொழும்பில் இயங்கும் வடகீழ் பிராந்திய பாடசாலைகளின் சம்மேளனத்தினூடாகவும் வடமாகாணப் புனரமைப்பு அமைச்சின் மூலமாக வும் கல்லூரியின் சில தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து வருகின்றோம்.

மிகவும் சிரமமான இக் காலகட்டத்திலே கல்லூரி வளர்ச்சிக்காகத் தொடர்ந்து அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றிவரும் கல்லூரி அதிபர், அசிரியர்களையும் மற்றும் அங்குள்ள பழைய மாணவர் சங்க, அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்களையும், மாணவர்களையும், நலன் விரும்பிகளையும் கல்லூரியின் 125 ஆம் ஆண்டு விழாக் குழுவினரையும் நாம் மனதாரப் பாராட்டுகின்றோம்.

வெளிநாட்டிலே திறம்பட இயங்கிவருகின்ற எமது சக சங்கத்தினரின் சேவைகளைத் தட்டிக்கொடுத்து உச்சாகப்படுத்துவதுடன், எம்மால் மேற்கொள்ளப்படும் அறிவியல்சார் சரித்திர தகவல் சேகரிப்பு, மதிப்பீட்டுச் செய்திகள், கருத்துச் சிந்தனை வெளிப்பாடுகள், தொலைத்தொடர்புப் பரிவர்த்தனைகள், முகவர் சேவைகள் மற்றும் ஆலோசனைகள் என்பன போன்ற நிதியினால் பெறமுடியாத வித்தியாசமானதும், கல்லூரிக்கு அவசியமானதுமான சேவைகளை தொடர்ந்தும் விக்ரோறியாவிற்கு வழங்கி அதனால் எல்லோரும் பயன் பெற்று இன்புற்றிருக்க எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டி, மானுடம் வாழும்வரை மாதா விக்ரோறியாவின் நாமத்துடன் எங்கள் சுழிபுரம் இந்துக் கல்லூரி - (இது இக்கல்லூரியின் முதற்பெயராகும்.) மேலும் வளர்ந்து தழைத்தோங்கும் என்று கூறி எமது 125 ஆம் ஆண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறைவது அறிவு.

- தமிழ்நாடு -

O.S.A. Canada Message from the Patron

K. Sivasubramaniam
Chulipuram Vasi

It, indeed, gives me great pleasure and am very proud to be an Old Student of this prestigious institution Victoria College - which has reached its 125th year.

Having started in 1876 as a small school in the house (Mudaliya Veedu) of the great Educationist, Canagaratnamudaliyar, was subsequently registered as Chulipuram Hindu English School in 1872, when no other Hindu School was accepted by the Saiva Paripalana Sabai.

It later, being known as Victoria College, was the first government assisted English School in the Island.

Right at the inception of the 20th Century Canagaratnamudaliyar's son C. M. Chellappah (popularly referred to as Manager Chellappah) took over the administration. With the financial contributions mainly from citizens of the surrounding villages both in Malaysia, Singapore and locally along with donations of land mainly by Canagaratnamudaliyar family, the institution has come to this status.

Recently about 5 Lachoms of land has been donated by late Mr. C. Apputhurai (Ret'd Vidanayar) family.

The O.S.A - Canada Branch - is making all efforts to purchase 11 Lachams and hope to finalize transactions soon.

I am thankful to our committee and members, well wishers for the immense support.

The family of the late Mr. T. Suppiah (Ret'd Udayar - Chankanai Parish) from Chulipuram have indicated to donate 4 Lachams. All the above lands would be used for the extension of the playground. In this context, my earnest appeal to all other O.S.A Branches, and all Old Students from mainly overseas to help in the purchase of the balance 20 Lachams the additional land required for the playground extension being 40 Lachams.

History speaks for itself. We are grateful to our Ret'd Principal Mr. K. Arunasalam, President, O. S. A - Colombo Branch for the investigations etc in having produced its History around 1997 and subsequently updated it in 2001.

No doubt, it goes without saying, a Big Thank You is due to all the respected past principals, Teachers and specially the present principal, Mrs. Arunthavachelvi Veluppillai and staff for their earnest contributions in producing such results. Also a Big Thank You to the students for their efforts, encouragement and support.

In this respect, I convey my special thanks to the president and committee of the O. S. A - Chulipuram branch and specially to Mr. S. K. Inthirarajah (Ret'd Deputy Principal) for their keenness in bringing the 125th year celebrations to a success.

With the Prayers to Our Lords at Paralai for, success of the celebrations and upliftment of the Institution.

Thanking you all again for the opportunity given to convey my gratitude.

Education, C'est delivrance.
Education is Freedom.

- Andre Gide

My Student Days At Victoria

---

*Vaitylingam Thamothingam JP Australia
Director Information Technology
and Engineering Consultant,
Australia.*

As an old boy of Government Victoria College, Chulipuram, I am pleased to write this note on the 125th anniversary of the College.

Let me begin by giving some background about the school.

The school was established by the hard work of the late Mr. Chellappah (popularly known as Manager Chellappah) from Chulipuram with the support of his friends and relations in late 19th century.

The school was a fee levying school and helped a lot of people in Valigamam West and other parts of Jaffna to have an early affordable English education up to London Matriculation, within a Hindu tradition.

As a result of this English education a lot of our people were able to seek employment overseas especially in Malaysia, Brunei, and Burma. The school also provided opportunity for the clever students to become teachers in the school. My father the late Proctor Vaitylingam served as a teacher during 1928 - 1930.

With the introduction of free education by the then Government, the management of the school opted to become a government school.

This made it easy for even the poor children to join Victoria College. Though the school switched over to be a Government School it still maintained the traditions established by the founders.

I started my education at Victoria College in the year 1942 after studying in the vernacular school for three years, as was the custom at that time. When I joined P. G. Thambiappah was the Principal. He was a very good disciplinarian and school produced good results at that time.

I also had Mr. Thirunavukkarasu as my class teacher and he was a very religious person and he insisted that the boys wear the "Kovanam" under pants and would check they were wearing it otherwise they would be punished.

I have had as my seniors the late Mr. C. Kumarasuriyar who was Minister of Telecommunications a few years back and the late Mr. A. Amirthalingam a leading political figure and leader of the opposition in the Sri Lankan Parliament. They also were helpful in guiding those who followed them.

Victoria College had produced men and women of character and quality and many of them have become well -recognized professional and brought recognition to the school.

I still remember my early days at school and how we in a mixed school had our good education, fun and sports. We had good teachers such as the late Mr. Thiagarajah for science, the late Mr. E. A. Kandiah for maths, the late Mr. C. Ratnasabapathy for history and others who were dedicated and spent much time to see that the students did well in their exams.

While my mother was living at Chulipuram I used to visit her every year. During such visits I always met the teachers and students of the school and inquired about their progress.

In 1998, I spent about a month (around October) in Chulipuram. during this time, I was pleased to spend some time at the school and find out for myself how the

teachers and students were coping with the difficult situation where they had to depend on generators for teaching their students about computing. I appreciated their hard work and dedication.

I thank the school and teachers for giving me a good foundation for my education. I was able to do well in life due to the good foundation I got at Victoria College. In my engineering career I have worked in many countries such as Nigeria, Iraq, Kuwait, Brunei, Singapore, Indonesia and now Australia and wherever I went I was able to speak highly of my old school.

I am also pleased to state that my wife, Arulchelvam, had all her education at Victoria College and had been very much involved in the sports and other extra curricular activities in the school. Two of my children also had the the opportunity to study at Victoria College but it appears that our grand children would not get that chance being citizens of a foreign country.

In conclusion I wish all the students, teachers, the past students and teachers all the best and I am sure Victoria College would produce very good students who would serve the villages and towns in our country as well as humanity all over the world.

let me hope and pray that Victoria College would lay the foundation for many scientists,professionals and men and women of character in the years to come.

┌ Only the educated are free.

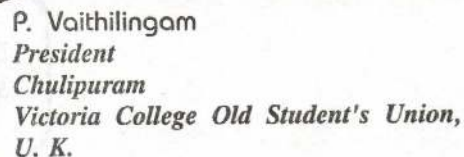
- Epictetus └

An Institution with A Foresight

P. Vaithilingam
President
Chulipuram
Victoria College Old Student's Union,
U. K.

It gives us great pleasure to send this message to the souvenir to be published for the 125th celebration of our Alma Mater. Victoria College is one of the very prestigious institutions in Jaffna and we are very fortunate to have an excellent education from it.

We are very pleased to hear from our students, who visited the school recently, about the excellent performance of our school in studies and other extra curricular activities. Our sincere thanks to the principals and the teachers for their excellent and selfless service to school during all these difficult period.

Victoria's old students living in the UK had formed "Chulipuram Victoria College Old Students Union (UK) in 1995 and actively functioning since then. It brings our old students together to help each other and also to give the school maximum support.

Our union is actively participating in major cultural and sports events such as the Tamil Cricket festival and football tournaments held in UK.

The union is happy to see that our financial contributions in the past helped the school in many ways. Recently, our union has given the money to purchase the land to build the 125th anniversary building. Currently, we are making arrangements to send some computers to the school and fund the projects that help to encourage our poor students.

We wish the principal, the teachers and the students a great future.

Long Live Victoria College!

Victoria College O.B.U., U.K.
Message From The Founder President

Dr. R. Subramaniam
Southport, PR9 9PE.

It gives me great pleasure to send a message to the 125th Anniversary Souvenir of our Alma Mater - Victoria College, Chulipuram.

I wish to extend my greetings and good wishes to all there at college.

I am happy that I associated myself with the founding of the Branch O.B.U in U.K and was its first president.

In 1994 I remember the circumstances in which the Association was founded.

The college faced difficulties and wanted the help of all old Boys.

This was pointed to us by the then principal K. Santhirapalan, former principal and president of the Colombo Branch K. Arunasalam and K. Indrarajah then Teacher and later Vice principal and coordinator.

The Trio not only persuaded us to form the Association but gave us all encouragement and support.

I need not say the old Boys here rallied around us and the Association is helping the Alma Mater in many ways.

I am confident that the co-operation from our members will continue indefinitely.

I wish that our Alma Mater produce intellectuals in all walks of life for many more centuries to come.

Long live Chulipuram Victoria College.

[A man cannot be too careful
in the choice of his enemies.

- Oscar Wilde, *The Picture of
Dorian Gray.*]

Remembering The Days At Victoria

Raja N. T.V. Rajalingam,
Organiser,
Victoria College Old Students Association,
NSW, Australia.

I am delighted to extend my congratulations to the Principal, Staff and Students on the occasion of 125th Anniversary Celebrations of my former school Victoria College.

I consider it an honour to have studied at Victoria College as a Scholarship boy between 1961 and 1968. During this time we were lucky enough to have Mr. V. Thambu as our Principal. One of his beliefs was that 'students are made better not so much by punishment as by personal influence.

Appointed in 1963 as Principal at a critical period of the School's history, he thensforth and for upwards of seven years practically dedicated his life to the service of the school, and attainment of the high ideals of education with which he was involved.

By his untiring energy, conspicuous ability, and unremitting concentration in his great life - work, he materially advanced the standard of Science Higher Education at Victoria College.

One of the other initiatives of the headmastership of Mr. V. Thambu was the involvement of boys and girls from the Advanced Level Class in community service in and around Chulipuram.

During that time boys and girls from Advanced Level have involved in a range of activities, which have done much to strengthen community ties and develop awareness of the underprivileged in our immediate neighbourhood.

These activities have been conducted on a voluntary basis after school and weekends.

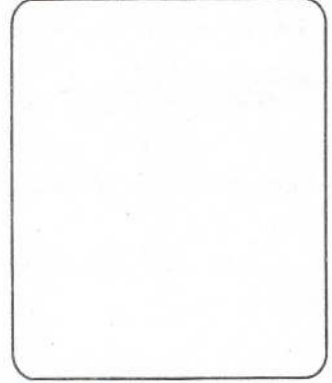
It was under Mr. Thambu's time the following milestones have been accomplished:

- * **Formation of HSC Union**
- * **Formation of Senior Cadets (Managed by late Mr. N. Thiyagarajah Master and Trained by late Sgt. K. Ramanathan)**
- * **Building of Home Science Laboratory**
- * **Installation of Sivakamasundari samortha Nadarajah statue**

While my mind is still fresh with what I have personally experienced during my time at the school, the credit should go to all the Staff Members (present and past), all the Principals, Parents, Current & Past Students and the Managers who have contributed very heavily to the success of our great school over this 125 years period.

May God Almighty bless every aspect of this celebration and give renewed vision to take the work of our school from strength to strength.

Last but not least, on behalf of Old Students of Victoria College in New South Wales, Australia, my sincere thanks to the present Principal Mrs. A. Velupillai, former Vice Principal Mr S. K. Inthirarajah and the organising committee for their hard work to achieve this successful celebration of 125th Anniversary.

மேலும் அறிஞர்கள் உருவாக்கும்

சின்னத்துரை சீவராம்
தலைவர்,
பழைய மாணவர் சங்கம்,
கனடா.

பெற்ற தாயையும் பிறந்த பொன் நாட்டையும் மறத்தல் ஆகாது.

அதுபோலக் கல்வி புகட்டி எம்மைத் தலைநிமிர்ந்து வாழவைத்த கல்லூரியையும் நாம் மறத்தல் ஆகாது.

எமது கல்லூரி 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவுவிழாவைக் கொண்டாடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இக்கல்லூரி மேன்மேலும் பல அறிஞர்களை உருவாக்க வேண்டும் என கனடாக் கிளை பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பாக வாழ்த்துகின்றேன்.

இக்கல்லூரியை வாழ்த்தும் பேறு எனக்குக் கிடைத்ததையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கல்லூரி இந்நிலைக்கு வர நிறுவுநர், முகாமையாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் அரும்பணி ஆற்றியுள்ளார்கள்.

பழைய மாணவர் சங்கங்கள், பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் என்பனவும் உறுதுணை புரிந்துள்ளன.

இவர்கள் அனைவருக்கும் கனடாக் கிளை பழைய மாணவர் சங்கச் சார்பில் நன்றியைக் கூறுகின்றேன்.

கனடாக் கிளை தன் கடமையை உணர்ந்து 5 வருடங்களுக்கு முன் வங்கிச் சேமிப்புக் கணக்கில் வைப்புச் செய்யுமாறு ரூபா 200,000 அனுப்பியிருந்தது. அதன் வட்டியைக் கொண்டு கல்லூரியின் அத்தியாவசியத் தேவையை நிறைவேற்றும்படி வேண்டிக்கொண்டது.

கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதானம் விஸ்தரிக்க வேண்டிய தேவையை அறிந்து தேவையான காணியின் ஒரு பகுதியை வாங்கிக் கொடுக்கத் தீர்மானித்துள்ளது.

அதற்காக நாம் அயராது உழைக்கின்றோம். இதற்குச் சங்க அங்கத்தவர்கள் ஒத்துழைப்பும் உதவியும் தருகின்றனர். இந்நிலை தொடர இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

125 ஆவது ஆண்டு விழா இனிது நிறைவேறவும் மலர் சிறப்புடன் அமையவும் எனது நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொல னாகப் பெறின்.

- தமிழ்நறை -

பழைய மாணவரீ - ஒரு நோக்கு

வைத்தீய கலாந்தீ க. சீவராஜா
சுழீபுரம்

இந்நாட்டின் சீரும் சிறப்பும் மிக்க கல்வி நிலையங்களுள் சுழீபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியும் ஒன்றாகும். இக் கல்விக் கோயிலின் இன்றைய அகவை ஒன்றே கால் நாற்றாண்டு ஆகும்.

கனகரத்தின முதலியார் அவர்கள் கல்லூரியை நிறுவ அவர் மகன் செல்லப்பா அவர்கள் அரை நாற்றாண்டுக்கு மேல் முகாமையாளராக இருந்து கல்லூரியை வளர்த்து எடுத்தார்.

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவன் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. விக்ரோறியாவின் ஆசிரிய மணிகள் பல டாக்டர்களையும், பொறியியளாளர்களையும் உருவாக்கினர். வேறு பல துறைகளில் திறமைமிக்க சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்த பழைய மாணவர்கள் உலகின் பல பாகங்களிலும் பணியாற்றியுள்ளனர். பணியாற்றி வருகின்றனர்.

இந்த ரீதியிலே அதிபர்களாகக் கடமையாற்றிய அமரர்கள் வில்லியம் சிமோல் சிவபாத சுந்தரனார், தம்பியப்பா, சுப்பிரமணியம், தம்பு, சிவசுப்பிரமணியம், சிவஞானம், இராஜ சுந்தரம் போன்றோரின் சேவையை நாம் போற்றாமல் இருக்கமுடியாது.

இந்நிலையில் அமரர் இராஜசுந்தரம் பத்மநாதன் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இக் கல்லூரியின் மாணவனாகவும் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்கள்.

இவர் கல்லூரியைத் தன் சொந்தக் கல்லூரியாகக் கருதிக் கல்லூரிக்குத் தேவையான கட்டல் வசதிகளை அமைப்பதில் மேலதிகாரியுடன் தொடர்பு கொண்டு தன் சொந்த முயற்சி

யினால் மனையியல் கூடம், குருகே மண்டபம் போன்றவற்றை அமைத்த பணி என்றும் மறக்கற்பாலதல்ல.

விளையாட்டுத்துறையில் இவரது காலத்தில் முக்கியமாக துடுப்பந்தாட்டம், உதை பந்தாட்டம் ஆகிய துறைகளில் இலங்கையில் பிரபலப் பாடசாலையாக மிளிர்ந்தமையை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

அதிபராக இருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் இருந்து திருவாளர்கள் செளந்தரநாயகம், தனபாலசிங்கம், சீற்றி இராஜேந்திரா சின்னத்தம்பி மற்றும் செல்வரட்ணம் போன்ற சிறந்த ஆசிரியர்கள் சேவையில் ஈடுபட கல்லூரிக்கு மாற்றம் பெற்றமையினால் வைத்தியத்துறை, பொறியியல்துறை, கலைத்துறை ஆகியவற்றிற்கு பல்கலைக்கழக அருமதி பல மாணவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

கல்லூரிப் பழைய மாணவன் டாக்டர் கைலாசபிள்ளை அவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது ஆங்கில வைத்திய நிபுணருக்கு நிகராக ஆயுள்வேத வைத்தியத்துறையில் பட்டம் பெற்று நரம்பியல் துறையிலும் வாதத்துறை பொதுத்துறையிலும் இவர் ஆற்றிய சேவைக்கு நிகராக வேறு எவரையும் குறிப்பிட முடியாது.

பொது மக்கள் சேவை தொடர்பானதுறையில் கிராம அதிகாரியாக (விதானையார்) சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கடமையாற்றிய சி. அப்புத்துரை அவர்கள் அக்காலத்தில் சட்ட ஒழுங்குகளை மீறுபவர்களைத் தண்டனைக்கு உட்படுத்தி களவு, சண்டித்தனம் போன்ற குறைகளை அறவே ஒழித்தார்.

திரு. அ. சாதானந்தவேல் அவர்கள் விளையாட்டு மைதானத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு பல இலட்சம் பெறுமதியான நிலத்தை அன்பளிப்புச் செய்தார் என்பதையும் மறக்கமுடியாது. சிறந்த சேவையாளராக சேவையாற்றியது மட்டுமல்லாது விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் மாணவர்களுடைய வசதிக்காக குடிதண்ணீர் வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் ஒரு தியாக மனப்பான்மையுடன் நீர்த்தாங்கி பைப்லைனிங் போன்றவற்றை இரு தடவைகள் சுமார் பல லட்சம் ரூபா செலவில் புனர்நிர்மாண வேலைகளை தனது இளவல் நித்தியானந்த மருநீதி மூலம் செய்வித்ததுடன் தொடர்ந்தும் இச்சேவையை மாணவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்குடன் அவர்கள் நீர்த்தாங்கிக்கு நீர் இறைக்கும் கிணற்றை பல லட்சம் ரூபா செலவில் புனர்நிர்மாண வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

கிராம சபைத் தலைவராக திரு. கந்தசுவாமி அவர்கள் சுமார் 30 வருடங்கள் சேவையாற்றியுள்ளார். இவரது காலத்தில் பழைய வீதிகள் அமைப்பதும், புதிய வீதிகள் அமைப்பதும், மக்களுக்குத் தேவையான குடிநீர் பிரச்சினை, மலசலகூட வசதிகள், சீனித் தொழிற்சாலை, நெசவுத் தொழிற்சாலை போன்ற துறைகளையும் விருத்தி செய்தார்.

இவர்களது சேவையையும் விக்ரோறியா புதல்வர்கள் என்ற ரீதியில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். சுப்பையா உடையார் சட்டத்துறையில் பாண்டித்தியம் பெற்று சட்டவரை ஓர் சகாபுகழ்பெற்ற திரு. கா. ஆ. தவத்துரை அவர்களை எமது கல்லூரி மறக்காது. அவரும் பாடசாலை வளர்ச்சிக்காக பழைய மாணவர் சங்கத்தை முதன்முதல் தலைநகரில் அமைத்துப் பல சேவைகளை ஆற்றியமை மறக்கமுடியாது.

1987 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவில் தாபகர் தின உரை

பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம்
கல்விப் பேரதனா வீடாதிபதி,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

(பேராசிரியர் அவர்கள் சுழிபுரம் நகரின் வரலாற்று பெருமையையும் கல்லூரியின் வரலாற்றைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். ஆகவே இதனை மறு பிரசுரம் செய்கிறோம்.)

ஒரு கல்லூரியின் தாபகர் தின விழாவும், பரிசளிப்பு விழாவும், நம் முன்னோருக்கு அவர்களது, 'மானமே வாழ்வின் உயிர்நிலை' 'மன் உயிர்க்காக வாழ்பவரே இந்த மாநிலத்தில் ஓங்கும் குலத்தினர்' எனும் தத்துவங்களைப் பேணிக் காத்தவர்களுக்கு வீரவணக்கம் செலுத்தும் நாள். இக்கல்லூரியின் அறுவடை நாள். மகத்துவமான உழைப்பின் அறுவடை

மாணவர்களும் ஒன்றித்து, ஒரு குடும்பமாகச் செயற்படும் நாள். ஒரு கிராமத்தின் எழுச்சி நாள்.

நானும் ஒரு கல்வி மாணவன், ஆசிரியன் என்ற தோரணையில் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் இவ்விழாவில் பங்குபற்றுவதில் பெரும்மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இது இறைவன் செயலேயாகும். இன்று இத்தொன்மைமிகு கிராமத்தின் மரபினை மேல் எழுந்தவாரியாகக் கூறி தாபகரின் தொண்டினை நோக்கி, நாம் தீர்க்கவேண்டிய ஒரு சில கல்விப் பிரச்சனைகளையிட்டு கூற முயல்வேன்.

இன்று பல துறைகளில் மேம்பாடு உடைய சுழிபுர மக்கள், தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய வரலாற்றில் வரலாற்று ரீதியில், சிறப்பு இடத்தைப் பெற்றுள்ளதற்கு சான்றுகள் உண்டு. ஈழத்து மக்களின் புராதன வரலாற்றை எழுதும்பொழுது இப்பிரதேசத்தைப் புறக்கணிக்க முடியாது. இற்றைக்கு 2300 வருடங்களுக்கு முன் இக்கிராமம், ஆத்மீக வளம், கல்வி வளம் நிறைந்து விளங்கியது என பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன.

திருவடிநிலை புகழ்பெற்ற இறங்கு துறையாகவும் விளங்கிற்று. ஈழம், சோழ மண்டலம் ஆக விளங்கிய 10 ஆம் 11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சுழிபுரமும் முக்கிய இடமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது சோழிய புரமாக இருந்து பின்னர், சுழிபுரமாக மாறியது என்றும், சில வரலாற்று அறிஞர்கள் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சி இங்கு நிலவியதற்கு, இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட சோழர்கால நாணயங்கள் சாட்சி பகர்கின்றன. இப்பிரதேச ஊர்ப் பெயர்களும் தமிழ்மணம் கமழுகின்ற கிராமங்களாகும்.

15 ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாட்டைப் பற்றிச் சமய நம்பிக்கைகள் பற்றி சந்தோஷ இலக்கியமான கோகில சந்தோஷ இலக்கியம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கு வாழ்ந்த மக்களின், பக்தி வளம் பற்றி, இங்கு பள்ளி கொண்டிருக்கும் பறாணை விநாயகர் சிறப்புப் பற்றி சின்னத்தம்பிப் புலவர் பாறாணை விநாயகர் பள்ளி எனும் நூலில் எடுத்துக்கூறி இருப்பது கவனிக்கற்பாலது. தொல் உலகம் போற்றும், சுழிபுரம் வாழ் ஐங்கரன் எனப் புலவர் விநாயகப் பெருமானை வாழ்த்துகின்றார்.

கற்று, நூல் உணர் பண்டிதர்கள் பஞ்சகாப்பியங்களை உணர்ந்தவர்கள்,

சங்கீதம கற்றவர்கள், சாந்துணையும் கற்றுக் கொண்டவர்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் என்பதும் புலவர் பெருமானின் வாக்காகும்.

நாவலர் மறுமலர்ச்சி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஊற்றெடுத்து, நிலைபெற்று வேரூன்றி இருபதாம் நூற்றாண்டில் மாபெரும் விருட்சமாகி இலங்கைத் திருநாட்டிலும், பாரதத்தில் தமிழ்நாட்டிலும் தன் நிழல் பரப்பி வளர்ந்து வந்தது. தமிழ்க் கல்வியும், சைவ நெறியும் வளர்ச்சி அடைவதற்கு முக்கிய தலங்கள் தோறும் பள்ளிக்கூடங்களைத் தோற்றுவித்தல் முக்கியம் என்பது நாவலர் தத்துவம். இந்த கூற்றின் விளைவே 1848 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட சைவ, தமிழ் நாவலர் வித்தியாலயம் ஆகும்.

இதுவே அந்நியர் ஆட்சியின் பின்னர் எழுந்த முதல் சைவத்தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடமாகும். ஆனால் கல்வி நிலையங்கள் மூலம் இந்து மாணவர்களை சமயம் மாற்றும் முயற்சியை எதிர்க்கவும், இந்துசமயச் சூழ்நிலையில் மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டவும், இந்துசமயக் கொள்கையை நிலை நாட்டவும், ஆங்கிலக்கல்வியை அளிக்கக் கூடிய கல்வி நிலையங்களை, நிறுவவேண்டும் என அறிஞர்கள் உந்தப்பட்டார்கள். மாணவர்கள் இந்துசமயச் சூழ்நிலையில் உயர்தரக் கல்விபெற முடியும் என்பதனை அக்காலப் பெரியார்கள் அறிந்திருந்தார்கள். இந்தநிலையில் சைவசமயப் பள்ளிக்கூட இயக்கம் உதயமானது.

இம்மறுமலர்ச்சியின் ஊற்றாக, தத்துவத்தின் பிரதிபலிப்பாக எழுந்தவை தங்கள் கல்லூரியான விக்ரோறியாக் கல்லூரி, ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி, மீசாலை வீரசிங்கம் மகா வித்தியாலயம், சுதுமலை சின்மய பாரதி வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி போன்றவை. சைவசமய

ஆங்கிலக் கல்லூரிகளுள் மறுமலர்ச்சியின் முதற் காலகட்டத்தில் எழுந்தவை இக் கல்லூரிகள். இவற்றினுள் ஆண்டினைப் பொறுத்தவரையில் விக்கிரோறியாக் கல்லூரி முதற்கல்லூரிகளுள் ஒன்றாகும். இதே காலத்தில் எழுந்தவையே பௌத்த மறுமலர்ச்சிக் கல்லூரியான ஆனந்தாக் கல்லூரியும், இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சிக் கல்லூரியான ஸாகிராக் கல்லூரியுமாகும்.

அமரர் வள்ளல் கருமயோகி, சுழிபுரம் தந்த முதலியார் கனகரத்தினம் அவர்களால் நமது சமயப் பண்பினை, கலாசார மரபினை, ஆதீமீக வளத்தினைப் பேணிக் காக்க, 1876 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டு வளர்ந்து வந்ததே விக்கிரோறியாக் கல்லூரி. அரசின் ஆதரவு இல்லாது, பிற சமயத்தவரின் எதிர்ப்புக்கு இடையே வலிமைக்கு இடையே போதிய பணவசதி இல்லாது தனித்து நின்று, பள்ளிக்கூடம் உருவாக்கிய பெரியார் கனகரத்தினம் அவர்களுக்கு நாம் நன்றிக்கடன் செலுத்துவது முக்கியமாகும். இவர் வழிநின்று 40 வருடங்கள் முகாமை யாளராக இவரது அருமை மகன் செயலாற்றி இக் கல்லூரியைக் கட்டி வளர்த்தார்கள்.

இக்காலத்தில் பல கிறிஸ்தவ அதிபர்கள் சைவப்பள்ளிக் கூடங்களுக்கு பொறுப்பாக இருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர்கள், பாரத நாட்டு அறிஞர்கள், சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் முகாமையாளர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் இருந்தார்கள். மகத்தான சேவை செய்த ஆசிரியர்களை, அதிபர்களை வகைப்படுத்துவது முறையாகாது. ஆனால் விரிவு அஞ்சி ஒரு சிலரையிட்டுக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

அதிபராயிருந்த ஒருவர், அயர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த விலோபிசிமோல் அவர்கள் அயர்லாந்து மக்களின் அரசியல்,

மொழி, பண்பாட்டு விடுதலையில் ஆழ்ந்த சிரத்தை கொண்டவர். இவர் நிலநூல் விற்பன்னர். இன்னுமொருவர் சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார். இவரை மதிப்பீடு செய்வதில் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் இவரது சமயத்தொண்டும், கல்வித்தொண்டும், சமூகத் தொண்டும் அளவிடற்பாலது. இவரது சைவசித்தாந்த அறிவுக்கு கல்வி உலகம் தலை வணங்கிற்று. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமும், காசிப் பல்கலைக்கழகமும் இவரை வரவேற்றன. சைவசித்தாந்தம் என்று இவர் எழுதிய நூல் 1934 ஆம் ஆண்டில் இலண்டனில் பிரசுரிக் கப்பட்டது. இவர் 14 நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இவர் ஒரு கலைப்பட்டதாரி. இவரே முதல் முதலான சைவப் பட்டதாரி ஆசிரியர் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. இவர் கலைத்திட்டத்தில் உள்ள பாடங்கள் எல்லாம் கற்பிக்கும் ஆற்றல் கொண்டு விளங்கியது போற்றத்தக்கது.

காந்தி அடிகள் இக்கல்லூரிக்கு 1927 ஆம் ஆண்டு விஜயம் செய்தார்கள். காந்தி அடிகளின் வருகையால், இக்கல்லூரி புனிதம் பெற்றது. போற்றப்பட்டாலும், தூற்றப்பட்டாலும் ஒன்றெனக் கொள்பவர் காந்தி அடிகள். காந்தி அடிகளின் தன்நலம் கருதாத சேவை மனப்பாங்கே அவருக்கு உயர் இடம் அளித்தது என்று இங்கு போற்றப்பட்டார். காந்தி அடிகள் கல்வி என்பது உண்மை, சத்தியம், இறை அன்பு, தூய வாழ்க்கை, உள்ளாந்த நேர்மை எனக் கூறி மாணவர்கள் இவற்றினைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

1930 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண வாலிபர் சங்கத்திற்குச் சைவப்பெரியார் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சைவ ஆசிரிய கலாசாலையில் நடைபெற இருந்த

வாலிபர் மாநாட்டில் சம ஆசனம், சம போசனம் ஆகியவற்றிற்கு ஒழுங்கு செய்யப் பட்டிருந்தன. தீய சக்திகளால் சுற்றுப்புறங்களில் இருந்த கிணறுகள் அசுத்தம் செய்யப்பட்டன. இந்த இழிசெயலைப் பொருட்படுத்தாது மாநாடு ஆரம்பித்த பொழுது, மாநாட்டிற்கு நாலா பக்கங்களிலும் இருந்து கற்கள் வீசப்பட்டன. ஆனால் சைவப் பெரியாரோ, மாநாட்டின் மற்ற உறுப்பினர்களோ தமது முயற்சியில் சோரவில்லை. இவர் இம்மாநாட்டின் மூலம் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு வித்திட்டார். சிறப்பாகத் தீண்டாமை ஒழிப்பில் தீவிர கவனம் செலுத்தினார். தீண்டாமை எனும் கொடிய நோய், ஓர் இன, மக்கள் உள்ளே ஒரு சமூக மக்களை தாழ்ந்த நிலையில் வைத்திருப்பது நாகரிகத்திற்கும், மனிதாபிமானத்திற்கும் இழுக்காகும்.

மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் சமஇடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இவரது உறுதி. கோயில் பிரவேசத்தில் இவரது கொள்கைகள் தெளிவுற அமையவில்லை. மாணவர்களில் நல்லவர்கள், தீயவர்கள், புத்தி குறைந்தவர்கள் என்ற கருத்தினை முற்றாக எதிர்த்தவர் இவர். இவர் கல்வி ஆலோசனைச் சபையிலும், 1943 ஆம் ஆண்டு கல்விக் குழுவிலும் அங்கத்தவராய் இருந்தும், அளப்பரிய சேவை செய்தார். கல்விச் சிந்தனைகளை உருவாக்கினார்.

இக்கல்லூரியிற் கற்பித்த கலாநிதி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் இலங்கை அளித்த முதலாவது உளவியல் கலாநிதியாவார். இங்கு கற்பித்த ஆங்கில ஆசான் நாராயண மேனன். அவர்கள் இலக்கியக் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்று ஆங்கிலப் பேராசிரியராக காசிப் பல்கலைக்கழகத்தில் தலைசிறந்து விளங்கினார்.

இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த சிலர் கிழக்கிலங்கை கல்வி வளர்ச்சியிலும் பங்கு பற்றினார்கள் என்பதைக் கூறுவதும் எனது கடமையாகும். ஏறக்குறைய 1910 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், 1918 ஆம் ஆண்டுக் காலகட்டத்தில் இப்பிரதேசத்தில் அறிவாற்றலும், கொடை வள்ளல்களாகவும் விளங்கிய சிலர் கிழக்கு இலங்கையில் அதுவும் தென்பகுதியில் சைவப்பள்ளிக்கூடங்களைத் தொடங்கினார்கள்.

இவர்களுள் இருவர் மட்டக்களப்பு வைத்திலிங்கம் என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்டவரும், மார்க்கண்டு முதலாளி எனப் பெயர்கொண்ட பெரியார் மார்க்கண்டன் அவர்களும் குறிப்பிட வேண்டியவர்கள். ஏறக்குறைய 15 சைவ, தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இவர்களால் நிறுவப்பட்டன. இவை, சிறிய பள்ளிக்கூடங்களாக நிறுவப்பட்டாலும், இராமகிருஷ்ண சங்கம் அங்கு கல்விப் பணியைத் தொடங்குவதற்கு அடித்தளம் அளித்தன. எனது தந்தையாரும் இப்பள்ளிக்கூடங்களிலேயே கற்பிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இவர்கள் நண்பர் அருணாசலம் அவர்களினது மிகவும் நெருங்கிய உறவினராவார்.

அடுத்ததாக நாம் நோக்கும் சில கல்விப் பிரச்சனைகளையிட்டுக் கூறுவது பொருத்தமாகும். 1986 ஆம் ஆண்டைய, உயர் கல்வித் தராதர தேர்வுப் பெறுபேறுகளை எடுத்துக்கொள்வோமாயின், நமது கல்வி நிலையையிட்டு ஓரளவு அறியமுடிகின்றது. ஏறக்குறைய 1 இலட்சத்து, 2 ஆயிரம் மாணவர்கள் இத்தேர்வில் தோற்றியுள்ளார்கள். இதனில் 20 வீதத்தினர் ஒரு பாடத்திலும் சித்தி பெறவில்லை. 22,500 மாணவர்களே 4 பாடங்களிலும் சித்தியடைந்துள்ளனர். இதுவும் ஏறக்குறைய 20 வீத

மாகும். பல்கலைக்கழக அருமதி பெற தகைமை பெற்றோரிலும் ஏறக்குறைய 5,000 மாணவர்களுக்கே இடம்கிடைத்துள்ளது.

கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரண தேர்வை எடுத்துக் கொள்வோமாயின், 20 வீதத்தினர் 6 பாடங்களுக்கு மேல் தவறியுள்ளனர். விஞ்ஞானத்துறையை எடுத்துக் கொள்வோமாயின், 541 பள்ளிக்கூடங்களில் மட்டுமே ஏறக்குறைய 50 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் உயர்கல்வித் தராதர வகுப்புகளுக்குச் சேர தகைமை பெற்றுள்ளார்கள். இவற்றினுள் கொழும்பில் 12 பள்ளிக்கூடங்களும், யாழ்ப்பாணத்தில் 5 பள்ளிக்கூடங்களும், கண்டியில் 3 பள்ளிக்கூடங்களும் அடங்கும். இது கல்வி விரயம் மட்டுமல்ல, மனிதவள விரயமும் ஆகும்.

பல்கலைக்கழகக் கல்வியே கல்வியின் முடிவு என்று கொள்ளாது, ஒரு நாடு சமூக பொருளாதார பண்பாட்டுக் கலாசார மரபில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு நடுத்தர தொழிற்றுறை நிபுணர்கள் முக்கியமாகின்றனர் எனும் கருத்தினை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சோவியத் ஒன்றியம், கியூபா, யப்பான், இஸ்ரேல், பாரதம் போன்ற நாடுகளில் நடுத்தர, தொழிற்றுறை வளர்ச்சியே அவற்றின் துரித வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணம் என்று கொள்ளப்படுகின்றது.

நமது கல்விச் சீர்திருத்த அறிக்கையில் தரப்படுவது போல விவசாயப் பயிற்சி, கைத்தொழிற் பயிற்சி, நில அளவையாளர் பயிற்சி, அச்சுவேலை நிபுணத்துவப் பயிற்சி ஆகிய கல்வித்துறைகள் வளர்முக நாடுகள் போன்ற நமது நாடுகளுக்குச் சிறந்த பயனை அளிக்கும். நமது நாட்டில் சிறிது காலம்

விளங்கிய கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் இதற்கு ஈடுசெய்ய முடியும். வட, கிழக்கு இலங்கையில் கொக்குவில், சம்மாந்துறை ஆகிய இடங்களில் மட்டுமே தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள் இயங்குகின்றன என்பதும் நோக்கத்தக்கது. எனவே இந்நாடு செழிப்புற தொழிற்றுறைக் கல்விக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் முக்கியம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

வட, கிழக்கு இலங்கையை எடுத்துக் கொண்டால் வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், திருகோணமலை, திருக்கோயில் போன்ற இடங்களில் பல்வகைப்பட்ட துறைகளைக் கொண்ட கல்லூரிகள் பிரதேசவளம், மரபு, பண்பாட்டு அடிப்படையில் உருவாக்குதல் முக்கியமாகும். கல்விக்கூடங்கள் பரந்து செறிந்து விளங்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக இன்று இலங்கையில் பொதுவாக கல்விப் பெருக்கம் ஓங்கிக் கொண்டு போகின்றது என்பது உண்மை. அதேவேளையில் அரசாங்க, கல்வி நிதி வழங்கல் படிப்படியாக வீழ்ச்சி அடைவதையிட்டுக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும் என நினைக்கின்றேன். அரசு கல்விக்குதவி நிதி ஒதுக்கீட்டு வீதம், 1965 ஆம் ஆண்டில் 15.8 வீதமாக இருந்து 1970 ஆம் ஆண்டில் 13.6 வீதமாகி 1977 ஆம் ஆண்டில் 11.7 வீதமாகக் குறைந்து 1984 ஆம் ஆண்டில் 6 வீதமாயிற்று. இவ்வீதங்கள் அரசாங்கக் குறிப்பேடுகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கை, ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளது என்பதை நாம் அறி

வோம். இது வரவேற்கப்பட வேண்டியது. இந்நிலையில் நிதி ஒதுக்கீடு குறைக்கப்பட்டமையினால் தர வீழ்ச்சியும், வாய்ப்பு உடமைக்கும், வாய்ப்பு இன்மைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளும் விரிவு அடைந்துள்ளன. இது நமது சிந்தனையைக் கிளற வேண்டும்.

அன்பு கனிந்த மாணவர்களே தாங்கள் நிறைந்த சக்தி கொண்டவர்கள். வருங்கால மக்கள் மன்னர்கள், தாங்கள் பயன் உள்ள வாழ்வினை நடாத்துதல் வேண்டும். மாணவர்களுக்கு, அதிலும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற மாணவர்களுக்கு பல பிரச்சினைகள் உண்டு. எனவே அவற்றிற்கு ஏற்றவாறு, இதனை உணர்ந்து ஒழுக்கு தல் வேண்டும். சமகால சாத்திரங்களைக் கற்று, அவற்றினைப் பயன்படுத்துவதோடு நமது மக்களின் தொன்மை, நமது வரலாறு ஆகியவற்றை கற்று உணர்தல் வேண்டும்.

தங்களுக்கு குரு வணக்கம். இறை வணக்கம், தமிழ்த்தாய் வணக்கம் ஆகியவை முக்கியமாகும். தங்கள் கல்லூரி இப்பண்புகளை எல்லாம் பேணி வந்துள்ளது. இவை கூடிய செழுமையுடன் பேணப்பட வேண்டும்.

இவ்வருடம், 15 மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதிபெற தகைமை பெற்றுள்ளதாக அறிகின்றேன். 83 மாணவர்கள் உயர் பொதுத் தராதர வகுப்பில் கற்க தகைமை பெற்றுது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். ஏறக்குறைய 1240 மாணவர்களையும், 50 ஆசிரியர்களையும் கொண்டு விளங்குவது இக்கல்லூரி.

தீர்க்க தரிசனம் கொண்ட தங்கள் இலட்சிய தாபகர்கள் கல்வி என்பது சுடர் மட்டுமல்ல பிரயோக அறிவும் எனவும் கூறிப்போந்தார்கள். இதுவே நாம் இன்று வேண்டி நிற்கும் கல்வி நெறியாகும். தாங்கள் தானம், தவம், முயற்சி ஆகியவற்றை வளர்த்து இனத்தைப் போற்றி மொழியை வளர்த்துப் பணி எனும் களரியில் இறங்குதல் வேண்டும்.

ஆசிரியத் தோழர்களே மதிப்புக்குரிய தாபர்கள் வழிநின்று புதுயுகம் அளித்த முதறிஞர்கள். தலைசிறந்த அதிபர்கள் வழிநின்று, ஆசிரியர்கள் வழிநின்று இக்கல்லூரி புதுயுகம் காணவேண்டும். ஆசிரியர் தொழிறுறை மட்டுமல்ல இது இறைவனுக்கு அளிக்கும் காணிக்கையாகும். தாங்கள் கருத்தொருமித்து, கேண்மையோடு பணிபுரிவதற்கு நன்றி கூறுகின்றேன்.

ஒரு கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் அக்கல்லூரியின் பண்பாட்டுத் தூதுவர்கள். இக்கல்லூரி அரசியல் அறம் வளர்த்த பெரியார்கள், சைவஞானிகள், தமிழ் வித்தகர்கள், தன்நலம் கருதாத அதிபர்கள், கொடை வள்ளல்கள், சமூக சீர்திருத்தவாதிகள், கணக்கியலாளர்கள் ஆகியோரை இலங்கை அன்னைக்கு அளித்துள்ளது.

மதிப்புக்குரிய பெற்றோர்களே தாங்களே இக்கல்லூரியின் செவிலித் தந்தையர், அன்னையர். தங்கள் விடாமுயற்சியின் பலனாக, ஆர்வத்தால், கொடை உணர்ச்சியால், ஒத்துழைப்பால் இக்கல்லூரி உயர்ந்தது. இது தொடர் நிகழ்ச்சியாக விளங்கவேண்டும்.

ஐங்கரன் கருணையால், கனகரத்தி னம், செல்லப்பா ஆகியோரின் சிந்தனையில், உதித்த இக்கல்லூரி மறுமலர்ச்சிக் கல்லூரியாக நிலைத்து நிற்கும். சைவக் கல்லூரியாக, அறிவியலையும், முருகியலையும் இணைக்கும் கல்லூரியாக, கூடிய வேகத்துடன் வளரவேண்டும், விக்ரோறியாக் கல்லூரிக் குடும்பம் சென்றகால அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள் ஆகியோரால் ஆக்கப்பட்டது, இது என்றென்

றும் நிலைத்து நிற்கவேண்டும். 1889 ஆம் ஆண்டில் ஒரு பெரியார் கூறியவாறு, விக்ரோறியாக் கல்லூரி எனும் சைவ ஆங்கில வித்தியாலயம் விளங்குவதும் இச்சுழிபுரத்து நகரிலேயாம்.

இவ்விதமாக இந்நகரச் சிறப்பினை மட்டும், இக்காலத்தவர் எடுத்து விதந்து கூறுவது போதியதன்று. தம் முன்னோரைப் போல அதன் நற்கீர்த்தியைப் பல விதத்திலும் பரவச் செய்வதே அவர்கள் பெரும் கடனாகும்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நீர்க் அதற்குத் தக.

- தமிழ்மறை -

வைத்திய கலாநிதி எ. கையிலாயபிள்ளை

மு. தம்பிஜயா
பழைய மாணவன்

சுழிபுரம் பண்ணாகத்தில் சீனிப்பரி பாளையர் குடும்பத்தில் உதித்தவர் கையிலாயபிள்ளை அவர்கள். தனது பரம்பரை வைத்தியத் தொழிலை சேவை மனப்பான்மையுடன் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கொழும்பு ஆயுள்வேதக் கல்லூரியின் மாணவனாகச் சேர்ந்து பட்டம் பெற்று யாழ் நகரில் பல ஆண்டு காலம் தமது தொண்டை ஆற்றி வந்தார்.

அக்காலத்தில் இவரிடம் வைத்தியத் திற்காக வருபவர்களை இவர் இன்முகத் துடன் உபசரித்து, நோய் குணங்களை விசாரித்து ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறும்

பொழுதே நோயாளருக்கு அரைவாசி நோய் தீர்ந்தமாதிரி இருக்கும்.

இவரது வைத்தியத்துறை பொதுத் துறையாக இருந்தவாறு நரம்பு சம்பந்தப்பட்ட வாத நோய்க்கு வைத்தியம் செய்து குணமடைந்தோர் பலர். அவர்களில் நானும் ஒருவன்.

1963 ஆம் ஆண்டு எனக்கு வாதம் சம்பந்தமாக நோய் பீடித்தது. எனது ஒரு பக்கக் கால், கை, கண், வாய், முகம் பூரணமாக இயங்கவில்லை.

யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை டாக்டர் டுடன் தொடர்பு கொண்டபோது பூரணமாக

என்னைக் குணப்படுத்த முடியாது என்றும் மேலாக பூரண திருப்தியாக வாழ்ந்து வரு மருந்தைத் தொடர்ந்து பாவித்துப் பாடும் கின்றேன்.

அப்போது கையிலாயர் ஐயாவை நாடினேன். அவர் என்னைப் பரிசோதித்த பின் 45 நாட்கள் பத்தியத்துடன் மருந்து சாப்பிட பூரணசுகம் ஏற்படும் என்றார்.

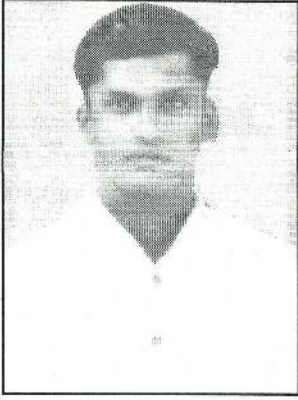
அதன்படி நடந்தேன். வருத்தம் பூரண சுகமடைந்து இன்று 45 வருடங்களுக்கு

இப்படியான ஒரு வைத்திய மகா மேதை விக்ரோறியா கல்லூரியில் படித்து சிறப்புச் சேவையாற்றினார் என்பதை உணர்ந்து பெருமைப்படுவதும், அவர் மிக இளமையில் இறைபதம் அடைந்தமை அனைவருக்கும் மிகவும் வேதனையான விடயம்.

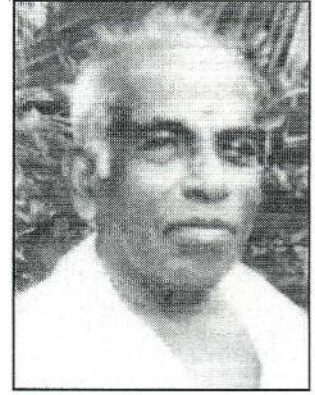
அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.

- தமிழ்மறை -

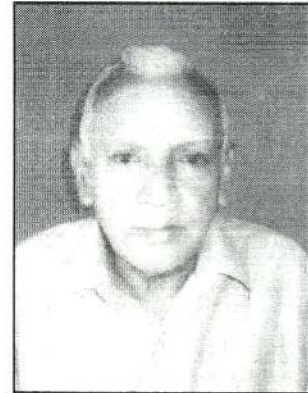
அழகர் நடராசா தியாகராசா
மெய்வன்மைத் துறை ஆசானாக
கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல்
கல்லூரியில் கால் பதத்தவர்.

அழகர் M. கிருஷ்ணர்
அலுவலக உதவியாளர்
1935 - 1983
(சேவையில் பொன்விழாவை அண்மித்தவர்.)

செல்வீ இ. பங்கயாழ்செல்வீ
வர்த்தகம் 4A
1997

தரு. க. அம்பலவாணர்
விஞ்ஞான ஆய்வுகூட உதவியாளர்
(கல்லூரியின் நண்ட கால
சேவையாளர் - 1960 - 1988)

1982 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற
மாபெரும் சாரணர் விழாவில்
அன்றைய அதிபர் க. அருணாசலம்,
மு. திருநாவுக்கரசு, பா.உ.
எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
அ. அமிர்தலிங்கம், திருமதி
ம. அமிர்தலிங்கம், திருமதி குணரத்
தினம், திருமதி செல்லத்துரை
குணரத்தினம், உபஅதிபர்
அ.க.சர்மா, கிரத்தினகுரை
ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

கல்லூரி பழைய மாணவன்
திரு. க. வரதராஜா (மிரான்ஸ்)
அவர்களின் கனதியான
செய்ப்பங்குக்கு அன்னையின் பாராட்டு.

மாகாண மட்டத்தில் 1 ஆம்
இடத்தைப் பெற்ற நாட்டுக்
கூத்துக் குழு - 2002

விக்ரோறியாக் கல்லூரி நிறுவுநர்
நினைவு தீனமும் – பரிசளிப்பு விழாவும்.
(24.07.2003) பரிசளிப்புப் பேருரை

பேராசிரியர் **ஓ. குமாரசுவாமிவேல்**
ரீடாதிபதி,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

இக்கல்லூரியின் இவ்வாண்டு நிறுவுநர் நினைவுதின நிகழ்விலும் பரிசளிப்பு விழாவிலும் பங்குபற்றிப் பரிசுத்தின உரை நிகழ்த்த வாய்ப்புக் கிடைத்தமை எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இந்நிகழ்வுக்குப் பிரதம அதிதியாக அழைக்கப்பட்டது மூலம் யான் கௌரவிக்கப்படுவதாக உணர் கிறேன். எனது துணைவியாரும் யானும் எம்மை அழைத்தமைக்காக அதிபருக்கும் கல்லூரிச் சமூகத்திற்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அதிபர் அவர்களும் வரவேற்புரை நிகழ்த்திய மாணவி அவர்களும் எம்மைப் பற்றிக் கூறிய அன்பான வார்த்தைகளுக்கும் நாம் நன்றியுடையோம்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரி என்றவுடன் நினைவுக்கு வருபவர்கள் இருவர். ஒருவர் C.M செல்லப்பா எனவழைக்கப்பட்ட கனகரத்தின முதலியார் செல்லப்பா அவர்கள் நிறுவுநரின் மகன். இரண்டாமவர் சைவப்பெரியார் புலோலியூர் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.

பெரியார் நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் வாழ்ந்த காலம் இப்பகுதி மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியூட்ட அவர்களைப் பிறசமயப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பவேண்டியிருந்த காலம். பிற சமயப் பாடசாலைகளுக்குத் தம் பிள்ளைகளை

அனுப்பிய சைவப்பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் தமது சமய அடையாளத்தை இழந்து விடுவதைக் கண்டு மனம் பேதலித்த காலம். கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்துமாறு பொருள் வசதி படைத்த கனவான்களுக்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாலவர் பெருமான் வேண்டுகோள் விடுத்த காலகட்டம் அது. அக்கால கட்டத்தில்தான் - 1876 ஆம் ஆண்டில் - நாவலர் பெருமான் வழியொற்றி தர்மசீலராகிய பெரியார் நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் அவர்கள் சுழிபுரம் வாழ் மக்கள் தம் பிள்ளைகளுக்கு சைவசமயச் சூழலில் கல்வியூட்ட இக்கல்லூரியைச் சிறிய அளவில் நிறுவினார்.

கனகரத்தின முதலியார் அவர்கள் இட்ட வித்து வளர்ந்து ஓங்கிப் பெருவிருட்சமானது, அவரது புதல்வர் செல்லப்பா அவர்களது காலத்திலாகும். மாறிவரும் காலத்தின் தேவைகளை உணர்ந்து, மதிப்பிட்டு பாடசாலையைக் கட்டி எழுப்பி அதனையொரு முதற்தரக் கல்லூரியாக நாடறிய வைத்தவர் திரு. செல்லப்பா அவர்கள், 1920 - 1940 ஆம் ஆண்டுக்காலப் பகுதியில் இக்கல்லூரி திரு. செல்லப்பா அவர்களின் தனி முயற்சியால் பெருவளர்ச்சி கண்டது. இக்கல்லூரி தனித் தன்மை வாய்ந்த சிறந்தவொரு கல்லூரியாகக் கணிக்கப்பட்டது. இது அமரர் செல்லப்பா அவர்களின் முகாமைத்துவ ஆற்றலுக்கும் அயரா உழைப்புக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். C. M செல்லப்பா அவர்களின் சேவைக்குச் சுழிபுரத்தையும் அதன் அண்மித்த பகுதிகளையும் சேர்ந்த மக்கள் மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாண மக்கள் அனைவருமே கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

1961 ஆம் ஆண்டு கல்விச்சாலைகள் தேசியமயமாக்கப்படமுன் பாடசாலை

யொன்றின் உயர்வு அதன் கட்டடங்களின் வனப்பாலும் மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் எண்ணிக்கையாலும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. பாடசாலைக்குத் தலைமை தாங்கி அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றிய அதிபர்கள், ஆசிரியர்களின் மதிப்பே பாடசாலைகளுக்குப் பெருமையையும், புகழையும் தேடிக்கொடுத்தது. அவர்கள் மக்களாலும் மாணவர்களாலும் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டனர். விக்ரோறியாவின் சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை, மகாஜனாவின் ஜெயரட்னம், ஸ்கந்தாவின் ஓற்றேற்றர் சுப்பிரமணியம், கொக்குவில் இந்துவின் ஹன்டி பேரின்பநாயகம், யாழ். இந்துவின் என். சபாரத்தினம், P. S. குமாரசுவாமி, வைத்தீஸ்வராவின் அம்பிகைபாகன், வைரமுத்து, மத்திய கல்லூரியின் A. E. தம்பர், ஹாட்லியின் பூரணம்பிள்ளை ஆகியோர் யாழ்ப்பாணச் சமூகம் மறக்க முடியாத - மறக்கக்கூடாத - அதிபர்களுள் ஒரு சிலர்.

அமரர் திரு. C. M. செல்லப்பா அவர்கள் இப்பகுதி மக்களுக்கு அளித்த பெருங்கொடை சைவப்பெரியார் திரு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களை இக்கல்லூரியின் முதல் சுதேசிய அதிபராகத் தேர்ந்தெடுத்தமையாகும். சைவப்பெரியார் இக்கல்லூரியை மையமாக வைத்து ஆற்றிய பணிகளை விரித்துக்கூற இன்றைய நிகழ்வு இடந்தராது. எனினும் சில முக்கிய விடயங்களையாவது நினைவுகூரவிடின் நான் எனது கடமையில் தவறிவிட்ட குற்றவுணர்வு எனக்கு ஏற்படுமென்பதால் சைவப் பெரியாரை நினைவுகூர ஒரு சில நிமிடங்களை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆறுமுகநாவலர் பெருமானுக்குப் பின் அவருடைய வாரிசுகள் என்று கூறக் கூடியவளவிற்குப் பணியாற்றியவர்கள் வரிசை

யில் சேர் பொன் இராமநாதனுக்கு அடுத்ததாக வைத்து எண்ணக்கூடியவர் சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள். அக்காலத்தில் B.A. பட்டம் பெற்ற ஒரே ஆசிரியராக விளங்கியமையால் அவர் "B.A. Master" என்றே இவ்வூரவர்களால் அழைக்கப்பட்டார். அவரது ஆசிரியத் திறனும் நிர்வாகத்திறனும் அக்காலத்தில் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றிருந்ததை அவரது மாணவர்களும் சமகாலச் சான்றோர்களும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர். அவரது எளிமையான வாழ்வு, தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவருக்கிருந்த பேச்சாற்றல், விடயங்களைக் கிரகித்து வைத்து மீளக்கூறும் ஆற்றல் ஆகியன தனித்துவமானதாயிருந்தன.

மாணவர்களது பெற்றோர்கள் சைவப் பெரியார் மீது பெருமளவு மரியாதையை வைத்திருந்தனர். இதனால் பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளைச் சைவப் பெரியாரிடம் ஒப்படைத்தனர். வழிதவறிச் சீர்கெட்டு அலைந்த மாணவர்களையும் சேர்ப்பித்திரிந்த மாணவர்களையும் நெறிப்படுத்துவதில் வல்லவராக அவர் திகழ்ந்ததால் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலுமிருந்து இத்தகைய மாணவர் பலர் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். சைவப்பெரியார் அதிபராயிருந்த விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஏனைய கல்லூரிகள் போலல்லாது சீர்திருத்தக் கழகமாக விளங்கியதாக அறிஞர் பெருமக்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சைவப்பெரியாரிடம் மாணவர்களுக்கு வெறுப்போடு கூடிய பயமல்லாது மரியாதை காரணமாகவேழும் பயமே இருந்ததாக அவரது மாணவர்கள் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார்கள்.

பெற்றோர் சைவப்பெரியார் மீது வைத்திருந்த அதீத மரியாதைக்கான மற்றுமோர் முக்கிய காரணம் அவர் இப்பாடசாலை

யின் அயற் கிராமங்களில் நிலவிய தகாத வழக்கங்களைக் களைவதில் காட்டிய பெருவிருப்பும் ஆவலுமாகும். அவர் தனது மாணவர்களைத் தக்கவழியில் பயன்படுத்தி மக்களைச் சீர்திருத்த எடுத்து வெற்றிகண்ட விடயங்கள் பல. அவற்றுள் முக்கியமானது ஆலயங்களில் மிருக பலியை ஒழிக்க எடுத்த முயற்சிகளாகும். இதனால் இப்பிரதேசத்தின் பல ஆலயங்களில் குறிப்பாக வழக்கம்பரை அம்மன் கோவிலில் மிருகபலி நிறுத்தப்பட்டது நினைவு கூரப்படவேண்டியது.

சைவப்பெரியார் விக்ரோறியாவில் உருவாக்கிய மாணவர்களுள் பெருந்தொகையினர் பல்வேறு உயர் பதவிகளையடைந்து பிரகாசித்ததை அன்னாரது நூற்றாண்டு விழா மலர் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேலை வாய்ப்பின் நிமித்தம் மலேசியா சென்ற சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் ஐயா அவர்களால் புடம்போட்டெடுக்கப்பட்ட சுழிபுரம் வாசிகள் அங்கு பெரியாரின் நினைவைப் பசுமையாகப் பேணிப் பாதுகாக்கின்றனர். அவர் ஆக்கிய நூல்களை மறுபதிப்பாக வெளியிட்டும் அவரது குருபூசையைச் சிறப்பாக அனுட்டித்தும் சைவப்பணிகள் பல செய்தும் வருகின்றனர்.

மலாயா சைவ சித்தாந்தசங்கம், மலாயா சுழிபுரம் ஐக்கியசங்கம், சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவச்சங்கம், மலாயா அருள் நெறித் திருக்கூட்டம் போன்ற அமைப்புகளை முன்னின்று இயக்குபவர்கள் வைசப் பெரியாரின் மாணவர்களே. திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச்சபையின் மலாயாக் கிளையை உருவாக்கி அதன் தலைவராகவிருந்து கௌரியம்பாள் 'ஆலயத்தை மலாயா வாழ் சைவப்பெருமக்களின் உபயமாக நிர்மாணிக்க நிதிதிரட்டி உதவிய

திரு. தம்பையா மயில்வாகனம் அவர்கள் சைவப் பெரியாரின் அபிமான மாணவன். திரு. C. M. செல்லப்பா அவர்களின் மருகன்.

சைவப்பெரியார் சிவபதமடைந்து அவரது இறுதிக் கிரியைகள் வடமராட்சியில் நடந்தபோது அதில் வலிகாமம் மேற்கு மக்கள் பெருந்தொகையிற் கலந்துகொண்டமை இப்பிரதேச மக்கள் அப்பெரியார் மேல் வைத்திருந்த மரியாதையின் அளவுகோலாகக் கருதப்பட்டது. அத்தகையவொரு பெருமகனது நினைவை இவ்வூர் மக்களதும் இக்கல்லூரி மாணவர்களதும் நெஞ்சங்களில் பசுமையாக வைத்திருக்க வேண்டியது. இக்கல்லூரிச் சமூகத்தின் கடமையாகும். இப்பெரியார் இப்பகுதி மக்களுக்குச் செய்த பணியை சைவ சமயப் பாடவேளையில் சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் போன்ற பொதுத் தலைப்பின் கீழ் மாணவரொவ்வொருவரும் அறியச்செய்தல் வேண்டும்.

சைவப்பெரியார் கால்பதித்த இப்புனிதமான இடத்திலே கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் கற்கும் மாணவர்களும் அவர்தம் பெற்றோரும் சைவப்பெரியார் இப்பிரதேசத்திலும் இக்கல்லூரியிலும் மேற்கொண்ட சமய, சமூகப் பணிகளை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

ஆசிரிய நண்பர்களே, பெற்றோர்களே, மாணவர்களே,

சைவப்பெரியாரினால் புனிதமடைந்த இக்கல்லூரி வளாகத்தில் நின்று இவ்வுரையின் மிகுதிப் பகுதியை மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் தமது மனங்களில் கொள்ள வேண்டியவை என நான்கருதும் சில விடயங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த சில வருடங்களாக யாழ். குடாநாட்டில் இளைஞர்களிடையே ஒழுக்கமும் பண்பும் மிகவேகமாகக் குன்றிவருவது கவலை தரும் கசப்பான உண்மை. கல்வியின் முதன்மை நோக்கம் ஒழுக்கமும் பண்பு முள்ளவொரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே. கல்லூரிகள் நல்லொழுக்கமும் பண்பு முள்ள இளைஞர்களை உருவாக்க வேண்டும். தோற்றத்தில் சீர்மை, செய்யும் தொழிலில் வருகை ஒழுங்கும் நேரஒழுங்கும், நலிந்தோர் மேல் இரக்கம், மூத்தோரையும் கற்றோரையும் மதித்து நடத்தல், உண்மை - நேர்மை - நீதி - நியாயம் ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிக்க உறுதிபூணல், நீதியை நிலைநாட்டுவதில் பக்கச்சார்பின்றி நடந்துகொள்ளல், தயாளகுணம் ஆகியன ஒரு பிள்ளை பாடசாலை நாட்களில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விடயங்களிற் சில.

‘ஒழுக்கத்தில் எய்துவர் மேன்மை கீழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழ’

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

ஒருவன் தனது நடத்தையைச் சுய கட்டுப்பாட்டுடன் முன்னெடுக்க முடியாத வனாயின் அவன் கற்றதனால் எதுவித பயனுமில்லை.

இளைஞர்களிடையே இன்று அதிக ரித்துக் காணப்படும் ஒழுக்க, பண்பாட்டுச் சீர்கேடுகளுக்கு அவர்களுக்கு இக்காலத்தில் கல்வி ஊட்டப்படும் வீதமும், சமீப காலத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட வசதிகள் தூர்ப்பிரயோகம் செய்யப்படுதலும் முக்கிய காரணங்களாகக் கருதப்பட வேண்டியுள்ளன. ஊடகங்களும் இவ்விடயத்தில் சமூக உணர்வோடு பணியாற்றுவதை

விடுத்து வியாபார நோக்கோடு செயற்படுவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

எனதருமை ஆசிரிய சகோதரர்களே,

அறுபதாம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆசிரியர்கள் படித்த, புத்திக்கூர்மையுள்ள பெருமதிப்புக்குரிய சமூகத் தலைவர்களாகப் போற்றப்பட்டார்கள். இளைஞரிடையே மிகச் சிறந்த ஒழுக்கத்தைப் பேணுவதில் ஆசிரியர்கள் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தார்கள். ஒழுக்கம் பேணுவதிலும் செயற்படுத்துவதிலும் பெற்றோர்களும் சமுதாயத் தலைவர்களும் ஆசிரியர்களுக்கு முழுமையான ஆதரவு வழங்கினார்கள். அன்று கல்வி ஒரு தொண்டாக - புனிதமான பணியாகக் கருதப்பட்டது. தூரதிட்டவசமாக இன்று கல்விகடைச் சரக்காக - பணத்தைச் செலுத்திப் பெறும் ஒரு பண்டமாக மாணவர்கள் கருதும் ஒரு நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. இதுவே மாணவர்கள் ஆசிரியர்களின் செல்வாக்கு வலயத்திற்கு வெளியே இழுத்துச் செல்லப்பட்டதற்கு முக்கிய காரணமாயமைந்தது.

ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் மூலம் அறிவுட்டுபவர்கள் மட்டுமல்ல. அவர்கள் மாணவர்களுக்கு வாழ்ந்து காட்டும் மாதிரிகளாகவும் அமைய வேண்டியவர்கள். ஆசிரியர்கள் தமது பழைய கௌரவ நிலையை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள்தான் மாணவர்களை முழுமையானவர்களாக வடிவமைப்பவர்கள் என்பதை மாணவர்களும் சமுதாயமும் உணரக்கூடிய முறையில் ஆசிரியர்களின் செயற்பாடுகள் அமையும் போது ஆசிரியர்கள் தமது பழைய கௌரவ நிலையை மீளப் பெறுவார்கள். அந்நிலையைப்பெற நீங்கள் முழுமுயற்சி மேற்கொள்வீர்கள் என நம்புகிறேன்.

ஆசிரியத் தொழில் ஒரு பெருங்கௌரவமான தொழில். ஆசிரியர்கள் தான் புதிய சந்ததியை வடிவமைப்பவர்கள். ஒரு குழந்தையை நல்லவனாக வளர்த்தெடுக்க அல்லது அதன் வருங்காலத்தைப் பாழடிக்க ஒரு ஆசிரியனால் முடியும். சமூகத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய முகவர்கள் ஆசிரியர்களே. கல்வியின் குறிக்கோளை யதார்த்தமாக்குபவர்கள் ஆசிரியர்களே. எந்தவொரு கல்விமுறையின் வலுவும் அதன் ஆசிரியர்களது தரத்திலும் சேவை அர்ப்பணிப்பிலுமே பெரிதும் தங்கியிருக்கும். அவ் குகிடைக்கும் வசதிகள் நிர்வாகத்தின் வினைத்திறன் ஆகியன இரண்டாம் பட்சமானவையே.

சமூகமும் அரசாங்கமும் ஆசிரியத் தொழிலின் மகத்துவத்தை அங்கீகரித்து, ஆசிரியர்களுக்கு இயன்றளவு சிறந்த பயிற்சியை யளித்து அவர்களது வேலையின் முக்கியத்துவத்திற்கும் பொறுப்புக்கும் ஈடான அந்தஸ்தையும் மதிப்பையும் தரவேண்டும். ஆசிரியர்களின் அறிவும் திறனும் தொடர்ச்சியாக அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். கற்பித்தல் முறைகள், ஒழுக்கத்தைப் பேணல் சம்பந்தமாக புதிய கருத்துக்கள், தகவல்களை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

அதேவேளை ஆசிரியர்களும் தாம் சுமக்கும் பெரும் பொறுப்பு பற்றி உணர்வுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் தமது சேவைக்குத் தம்மைப் பூரணமாக அர்ப்பணித்தவர்களாக விளங்கவேண்டும்.

ஒரு சில பாடங்களில் அறிவுட்டுவது மட்டும் தான் ஆசிரியரொருவரின் கடமையாக மாட்டாது. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் கல்வியின் பிரதான நோக்கம் ஒழுக்கமும் பண்புமுள்ள நல்லதொரு சமுதாயத்தை

உருவாக்குவதாக அமைதல் வேண்டும். மாணவனொருவனைச் சமூகத்திற்கு உதவாதவனாத் வளர அநுமதித்துக்கொண்டு, அவனுக்குப் பாடப் புத்தகங்களில் தரப்பட்டிருப்பவற்றை மட்டும் கற்பித்து, அவனைப் பரீட்சைகளில் நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற ஆயத்தப்படுத்துவதால் எதுவித பிரயோசனமுமில்லை. ஒழுக்கம், நடத்தை, பெறுமானங்களை அறிந்து மதித்தல் ஆகியன குழந்தைப் பருவம் முதலே கற்பிக்கப்பட வேண்டியன. அதனை ஆசிரியர்களாலும் பெற்றோர்களாலும் மட்டுமே செய்ய முடியும். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு வாழ்ந்து காட்டும் மாதிரிகளாக அமைய வேண்டியவர்கள். தமது பாடசாலை நல்லொழுக்கமும் பண்புமுள்ள இளைஞர்களை உருவாக்குவதை ஆசிரியர்கள் கூட்டாக உறுதிசெய்து கொள்ள வேண்டும். தோற்றத்தில் விநயம், வருகையிலும் கடமைகளைச் செய்வதிலும் ஒழுங்குபேணல், நிலைப்பாடுகளில் தாராள மனப்பான்மை, வல்லமையற்றோர் மீது இரக்கம், முதியோரை மதித்தல், அதியுயர்ந்தளவில் நேர்மையையும் உண்மையையும் கடைப்பிடித்தல், நீதி நியாயமாக நடந்துகொள்ளல் ஆகியன ஒரு குழந்தை அதன் பாடசாலை நாட்களில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சில நற்குணங்கள். இவ்வாறான நல்லொழுக்கங்கள் மாணவர்களிடத்தே ஏற்படச் செய்வதில் ஆசிரியர்கள் மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர்.

ஒரு ஆசிரியரின் கற்பிக்கும் திறனுக்கும் அவரின் குணாதிசயங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆசிரியரொருவரின் பெறுமானம் அவர் தனது நாளாந்தக் கடமைகளை எவ்வாறு ஆற்றுகிறார் என்பதில் அன்றி, தனது முன்னுதாரணமான நடத்தை மூலமும் ஒழுக்கம்மிக்க குணாதிசயங்கள் மூலமும் மாணவர்களில் உள்ளூணர்வேற்ற

படுத்தி அவர்களை நல்வழி நடத்தும் செல்வாக்கிலேயே தங்கியுள்ளது. நல்லதோர் ஆசிரியன் தனது குணாதிசயத்தின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

போதனையிலும் சாதனையே சிறந்தது. கட்டாய சமயக் கல்வி பாடசாலை மாணவர்களிடையே ஆன்மீக உணர்வையும் ஒழுக்க வாழ்வையும் ஊட்டவே அறிமுகஞ்செய்து வைக்கப்பட்டது. ஆனால் அது இன்று பரீட்சைகளில் மேலதிக பெறுபேறுகளைப் பெறுதற்கும் தகைமைச் சான்றிதழ்கள் பெறும் ஒரு சாதனமாகவுமே கையாளப்படுவது கவலைக்குரியது. சமயத்தைச் செயன்முறையில் மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பது அவசியம். நீதி, நியாயம், நல்லொழுக்கம், நற்பண்புகள் பற்றிய நற்போதனைகளையும் பிள்ளைகளின் மனதில் ஆழமாகப் பதியும் வண்ணம் போதித்தல் வேண்டும்.

கல்வியின் பயனாக மாணவர் நல்லொழுக்கம், பெரியாரைப் பேணல், நல்லோர் சகவாசம், சத்தியம், அறம், அன்பு, மனிதநேயம் போன்ற நற்பண்புகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையானால் கற்ற கல்வியினால் எதுவித பயனுமில்லை. நல்லொழுக்கம், நற்பண்பு பற்றிப் போதிப்பதற்கு ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, வாக்குண்டாம், நல்வழி, திருக்குறள் போன்ற நீதி நூல்களை விடச் சிறந்த நூல்கள் இல்லை. ஆகவே சமயபாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பாடவிதானத்துடன் நின்றுவிடாது தாம் முன் மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டுவதும் நல்லொழுக்கத்தை நீதி நூல்களின் உதவியுடன் போதித்தலும் மிக முக்கியம். சைவப் பெரியார் சிவபாதசந்தரனாரின் சைவபோதம் போன்ற நூல்கள் பாடத்துணை நூல்களாக உபயோகப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

எனதருமைப் பெற்றோர்களே,

பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளை பிழையாக நடக்கமாட்டான் - நடக்கக் கூடியவனல்லன் - என்ற நிலைப்பாட்டை எடுப்பது தம்மைத் தாமே ஏமாற்றிக்கொள்வது போன்றது. எல்லாக் குழந்தைகளும் நல்ல குழந்தைகளாகவே பிறக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் எவ்வாறானவர்களாக பரிணமிக்கிறார்கள் என்பது அவர்கள் எவ்வாறான சூழலில் வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சமூகம், பாடசாலை, வீடு மூன்றும் பாடசாலை செல்லும் பிள்ளைகளின் ஒழுக்கத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. இதனைப் பெற்றோர் கருத்திற்கொள்வது நன்மை பயக்கும். பெற்றோர்கள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், பாடசாலைச் சுற்றாடலிலுள்ள சமூகத் தலைவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்து பாடசாலைச் சுற்றாடலில் இளைஞர்களின் நடத்தைகளை ஆய்வு செய்வது நன்மை தரக்கூடும். வீட்டிற்கு வெளியே செல்லும் போது, பொது இடங்களிலும், வீதிகளிலும், தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலும் பிள்ளைகள் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்கள். பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகச் செல்கிறார்களா என்பவற்றை அவதானிக்க வேண்டியது பெற்றோரின் கடமை. பெற்றோர்கள் வீடுகளிலும் பொதுவிடங்களிலும் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டுதல் மிக மிக அவசியம்.

மாணவர்கள் பரீட்சையிற் சித்தியடையும் நோக்கோடு பாடப் புத்தகங்களையும் ஆசிரியர் தரும் குறிப்புகளையும் மட்டும் படிப்பதால் கற்றல் பூரணமடையாது. வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வாசிக்கும் பழக்கத்தை சிறுவயதில் ஏற்படுத்திக் கொள்வது சுலபம். நற்குணங்களை மனதிற்பதிகக்கூடிய நூல்களைப் பிள்ளைகள் வாசிப்பதைச் சிறுவயது

முதல் பெற்றோர்கள் ஊக்குவித்தல் வேண்டும். மாணவர்கள் தம்மை நடமாடும் நூலகங்களாக மாற்றிக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். இன்று வாசிக்கும் பழக்கம் அருகி வருகிறது. இது கவலைதருகிறது. அதற்கான காரணங்களுள் முதன்மையானது மாணவர்களுக்குத் தமது பாடப்புத்தகங்களையும், பாடக்குறிப்புகளையும் தவிர்ந்த வேறெதனையும் படிக்க நேரமில்லை என்பதாகும். கல்வி வியாபார மயமாக்கப்பட்டதன் மற்றுமொரு பரிணாமம் இது.

வாசிக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்களிடம் பொது அறிவு இருக்கும். பொது அறிவு வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அவசியமானது. எம்மைச் சுற்றி இவ்வுலகத்தில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருத்தல் அவசியம். இன்று மாணவர்களில் எத்தனை சதவீதத்தினர் பத்திரிகைகளை வாசித்து உலக நடப்புகளைத் தெரிந்து கொள்கின்றனர்? ஒழுக்கத்தையும், பண்பையும் பொது அறிவையும் வாசிக்கும் பழக்கத்தையும் வளர்க்க வாரத்தில் ஒரு பாடவேளையையாவது ஒதுக்குவது நன்மை பயக்கும்.

இன்று மனிதச் செயற்பாடுகளை உலகமயமாக்கும் முயற்சிகள் தீவிரமடைந்து வருகிறது. உலகநாடுகளையும் அதன் மக்களையும் நெருங்கி வரச்செய்து ஒன்றிணைத்து, பொருளாதார, தொழில்நுட்ப, கலாசார, அரசியற் தொடர்புகள் மூலம் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருக்கும் தன்மையை அதிகரிக்கும் செயற்பாடுகளே உலகமயமாக்கல் எனப்படுகிறது. இலங்கை உட்படச் சகல நாடுகளும் இச்செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளன. உலகமயமாக்கலால் ஏற்படும் சவால்களை எதிர்கொள்ள ஆங்கிலம் போன்றதொரு உலக மொழியில் நல்ல பயிற்சியும் தகவல் தொழில்நுட்பம் பற்றிய அறிவும் அவசியம்.

முன்னர், அரசமொழி என்ற ரீதியிலே - உத்தியோகம் பெற - ஆங்கிலம் அவசியமாகவிருந்தது. ஆனால் இன்று விஞ்ஞானக் கல்வியைப் பெறவும் நவீன விஞ்ஞானத்தையும் தொழில்நுட்பங்களையும், பொருளாதார வளர்ச்சி உத்திகளையும், வேறு பல வித்தைகளையும் அறிந்து கொள்ளவும் ஆங்கில அறிவு மிக அவசியமானதொன்றாகிவிட்டது. ஆங்கிலமே நவீன உலகில் அறிவைப் பெறு தற்குரிய திறவுகோல் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. இக்காலக் கல்வியில் ஆங்கிலம் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றதென்பதும், அது இன்றையமையாததென்பதும் ஐயத்துக்கிடமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டியது. ஆங்கிலம் ஒரு அழகான அருமையான மொழி. அது இன்று உலக மொழி.

ஆகவே மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிக்காது கற்கவேண்டும். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் ஆங்கில அறிவு பற்றி அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும். ஆங்கிலம் கற்பிக்கப் போதியளவு ஆசிரியர்கள் இல்லாமை ஒரு பெருங்குறை. இது உடனடியாக நிவிர்த்தி செய்யப்படவேண்டும்.

நான் ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்துவதால் நம் தாய்மொழியாகிய தமிழின் முக்கியத்துவத்தை குறைத்து மதிப்பீடு செய்கிறேன் என யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் சமவளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கற்கவேண்டுமென்றே நான் கருதுகிறேன். இன்றைய கவலைக்குரிய யதார்த்தநிலை என்னவெனில் மாணவருள் பெரும் பகுதியினர் இரு மொழிகளிலுமே தேர்ச்சி குறைந்தவர்களாகக் காணப்படுவதாகும்.

தமிழறிவு, ஆங்கில அறிவு போன்றே தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவை - கணனி அறிவை - மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

சிலருக்கு சில வல்லமைகள் இயற்கையாகவே அமைந்துவிருகின்றன. சில பிள்ளைகளுக்கு விஞ்ஞான ஆய்வில் நாட்டமிருக்கும். சிலருக்கு தொழில்நுட்பத்தில் நாட்டமிருக்கும். சிலருக்கு சில கலைகளில் விருப்பமிருக்கும் சிலருக்கு மொழியாற்றல் இருக்கும். அவரவர்களுக்கு இருக்கும் வல்லமைகளை மாணவர்கள் வளர்த்துக் கொள்ளப் பெற்றோரும் பாடசாலைச் சமூகமும் ஊக்கமளிக்கவேண்டும்.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் டாக்டராக அல்லது பொறியியலாளராக வரவேண்டுமென எதிர்பார்த்து பிள்ளைக்கு விருப்பமில்லாத பாடங்களைப் பிரதானமாகக் கற்குமாறு வற்புறுத்துவது நல்லதல்ல. பலனளிக்கப்போவதுமில்லை. மாணவர் ஒவ்வொருவரினதும் வல்லமைக்கும் விருப்பமும் ஏற்பவே அவர்கள் செய்யப்போகும் தொழில் அமைதல் வேண்டும். அவர்கள் படிக்கவிருக்கும் பிரதான பாடங்களை அதற்குத் தக்கவாறு தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரம் மாணவர்களிடம் விடப்படவேண்டும்.

சுகோதர சுகோதரீகளே, மாணவச் செல்வங்களே,

இச்சிற்றூரையில் இன்றைய மாணவ சமுதாயத்தை நாளைய நற்பிரசைகளாகக் நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பது குறித்துச் சுருக்கமாக ஆராயும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. இச்சந்தர்ப்பத்தை வழங்கிய அதிபர் அவர்களுக்கும் கல்லூரி சமூகத்தின்

ருக்கும் எனது நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனது உரையை அமைதியாகவிருந்து கேட்டதற்கு உங்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றி. இன்று பரிசுகளைத் தமதாக்கிக் கொள்ளவிருக்கும் மாணவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதல்கள். பரிசுகளைப் பெறாதவர்கள் மனம்தளர வேண்டிய தில்லை. அவர்கள் அடுத்த தடவை பரிசு

களைப்பெற முயற்சிக்க வேண்டும். பெரிய கல்விமான்களாக, தலைவர்களாக பிரகாசித்தவர்கள் அனைவரும் பாடசாலையிற் பரிசுகள் பெற்றவர்கள் அல்ல என்ற உண்மையை உணர்ந்து அவர்கள் தேறுதலடையலாம்.

வணக்கம்.

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குஉடையார் மாநிலத்து இல்.

- தமிழ்மறை -

ஈழத்தமிழருக்குப் புகழ்ச்சேர்த்த பெருமகன்

பேராசிரியர் சீ. க. சீற்றம்பலம்
பீடாதிபதி,
பட்டப்பின் படிப்புகள்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்.

கடந்த நூற்றாண்டு நமது இனத்தின் விடிவிற்காக உழைத்த தலைவர்கள் பலர் வாழ்ந்த காலம். விடிவிற்கான தீர்வாக இவர்கள் மத்தியில் இரு கருத்தோட்டங்கள் காணப்பட்டன.

ஒன்று இந்நாடு சுதந்திரம் பெறும்போது தமிழ்மக்கள் இந்நாட்டை ஆட்சிசெய்யும் பாராளுமன்றத்தில் தமது இனத்தின் நலனைப் பேணுவதற்கான கூடிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றிருத்தல் ஒற்றை ஆட்சி அமைப்பிலேதான் இதற்கான வாய்ப்பு இருந்தது.

இத்தகைய ஒற்றையாட்சி தமிழ் மக்களின் தமிழ்த்தேசியத் தன்மை பேணப்பட மாட்டாது என்றும் சமஷ்டி அரசமைப்பில் தான் இது சாத்தியமாகும் என்ற கருத்தோட்டத்தில் செயல்பட்டவர்கள் மற்றைய பிரிவினர். இவ்வுரிமை பேணப்படும் என்பதும் இவர்களின் சிந்தனையாகும்.

இத்தகைய சிந்தனையில் கருக்கட்டி ஆலவிருட்சமாக வளர்ந்ததுதான் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியாகும்.

இதன் கால்கோள் விழா 1949 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 18 ஆம் திகதி நடைபெற்றது.

1948 இல் நாடு சுதந்திரமடைந்த பின்னர் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களில் நமது இனத்தின் ஒரு பிரிவினரான மலையகத் தமிழரின் வாக்குரிமையைப் பறித்து அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பெற்றிருந்த பிரதிநிதித்துவத்தைப் பறித்த சட்டம் மிகவும் கொடியது.

இதன் தாக்கத்தைத் தந்தை செல்வாவும்கோப்பாய் கோமான் திரு.கு. வன்னிய சிங்கமும், டாக்டர் இ.மு.வி. நாகநாதனும் அறிந்திருந்ததால் இதனை முழுமுச்சாக எதிர்த்ததோடு, தந்தை செல்வா அவர்கள் அப்போது கூறியது இதுதான். 'கின்று மலையகத்தவருக்கு நடப்பது நாளைக்கு நமக்கு நடக்கப் போகிறது' என்பதாகும்.

அவரது பொருள் பொதிந்த தீர்க்கதரிசனமிக்க இக்கருத்துச் சரியானது என்பதை சுதந்திர இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட அநீதியான சட்டங்களும், கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட வன்முறைகளும் நிரூபித்தன.

இதனால் தமிழ் மக்களுக்குள்ள ஒரே வழி உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு போராடுவதுதான் என்றார். இது வீரருக்குரிய வழி எனக் கூறித் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காக உழைக்கும் இயக்கமாக இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை ஆரம்பித்தார். எனினும் ஆளும் அரசோடு ஒத்துழைத்துச் சலுகைகளைப் பெறுவதன் மூலம் விடிவு கிட்டும் என நம்பிய தமிழ் மக்களில் பெரும்பான்மையோர் ஆரம்பத்தில் தந்தையின் கருத்துக்களுக்குச் செவிசாய்க்க மறுத்தது மட்டுமன்றி 1952 இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலிலும் அவரைத் தோற்கடித்தனர்.

1956 இல் தான் பெரும்பான்மையான தமிழ்மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சியாக உருவாகிய இக்கட்சி பின்னர் தமிழர் விடு

தலைக் கூட்டணியாக தந்தை இறக்கும்போது கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகள் தமிழ்மக்களின் பிரச்சினையை இவர்களை விட்டு வேறு எவருடனும் தீர்க்கமுடியாதென்றும், தந்தை செல்வாவுடன் பேசுவதன் மூலமும், ஒப்பந்தங்கள் செய்வதன் மூலமும் தான் இதற்குரிய தீர்வு கிட்டும் என்ற நிலைக்குத் தந்தையால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கம் வளர்ச்சி கண்டது வரலாறாகும்.

இத்தகைய இயக்கத்தை வளர்த்தெடுப்பதில் தந்தையின் ஒப்பற்ற தலைமை, அவர் பெற்றிருந்த பொருளாதார வளம், அவர் செய்த தியாகம், அக்காலச் சூழ்நிலை ஆகியன முக்கிய பங்கினை வகித்தாலும் தந்தையின் தளபதிகளாக இணைந்த பலரின் பங்கு மிகமிகக் காத்திரமாக இருந்தது.

இவர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை, சுகங்களைப் பொருட்படுத்தாது இவ் விடுதலையான வேள்வித்தீக்கு ஆகுதியானவர்கள்.

இவர்களில் இளம் அ. அமிர்தலிங்கம் ஒப்பற்றவர். 1927 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 26 ஆம் திகதி வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியிலுள்ள பண்ணாகத்தில் பிறந்தவர். 1945 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் புகுந்து பட்டதாரியாகி, பின் சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று 1951 இல் வழக்கறிஞரானார். மாணவனாக இருக்கும்போதே தமிழ் உணர்வால் உந்தப்பட்டவர். பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கி அதன் தலைவரானதோடு, சட்டக்கல்லூரியின் தமிழ் மன்றத்தின் சிற்பியாகி அதன் முதல் தலைவரான பெருமைக்கும் உரியவர். இத்தகைய பெருமைக்குரிய இளைஞன் அமிர்தலிங்கம் தமிழரின் உரிமைக்காகப் போராட உதயமான இயக்கத்தில் இணைந்தது வியப்பன்று.

இது பற்றி இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் வெள்ளிவிழா மலரில் 'கிலட்சியம்

பாதை' என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் பின்வரும் குறிப்புக் காணப் படுகிறது.

(1)

'கிணையாட்சியின்கீழ் தமிழ் கினத்தின் உரிமையைப் பெறுவதே எமக்குள்ள ஒரே வழி என்று திரு. செல்வ நாயகம் அவர்கள் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார். இந்த கியக்கத்தின் கால் கோள் விழா 13.02.1949 அன்று மாவட்ட புரம் கந்தசாமி கோவில் முன்றலில், ஸ்ரீஸுரீ சுவரைச்சாமிக்குருக்கள் அவர்கள் ஆசீர்வாதம் திரு. செல்வநாயகம் அவர் களைத் தலைமை வகிக்கும்படி அழைக்க ஆரம்பமாயிற்று. கோப்பாய்ப் பிரதிநிதி திரு. கு. வன்னியசீங்கம் அவர்களும் முதவை உறுப்பினர் டாக்டர் கி. மு. வி. நாகநாதன் அவர்களும் பேசிய கிணையாட்சியில் கிணையாட்சிகள் சார்பில் பேசும் வாய்ப்பு அப்போது சட்ட மாணவனாக இருந்த எனக்குக் கிடைத்தது. அன்றி லிருந்து தமிழ் மக்களின் அரசியலில் ஓர் புதிய சிந்தனை - ஈழத்தமிழன் ஓர் தனித் தேசிய கினம். அவனுக்கு ஒரு தனிப் பிரதேசம் உண்டு. அதை அவன் ஆள வேண்டும்: அதன் பொருளாதாரத்தை விருத்திசெய்து தமிழன் வாழமுடியும் ; தென்னிலங்கையை நம்பி வாழமுடியாது ; வாழத் தேவையுமில்லை ; இப்புதுமையான கருத்துக்கள் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பட்டி தொடட்டிகளிலும் பட்டி னங்களிலும் எதிரொலிக்கத் தொடங்கின. கருத்துக்குக் கருத்து மாத்திர மல்ல. கல்மாரியும் கிடைத்தது பல கிடங்களில். தமிழ் கினம் செல்லவேண்டிய பாதை கல்லும் முள்ளும் நிறைந்தது விஷ ஜந்துக்கள் நெளவது, கிரத்தமும் கண்ணீரும் சிந்த வேண்டியது என்பதை அந்த

ஆரம்ப அநுபவத்திற் கண்டோம். ஆயினும் சளைக்காது பிரசாரம் வேகமாக நடைபெற்றது.....'

தந்தையின் தீர்க்கதரிசனமிக்க அரசியற் சிந்தனை மக்கள் மத்தியில் வேரூன்றப் பட்ட இன்னல்களை மேற்கூறிய கருத்து தெட்டத்தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. மந்திரிப் பதவிகளைப் பெற்று, ஆளும் அரசுக்கு ஆல வட்டம் பிடித்து எப்படியும் சலுகைகளைப் பெற்றுக் காலத்தை ஓட்டலாம் என்று எண்ணியவர்களுக்கு 'ஓத்துழையாமை', 'போராட்டம்', 'ஹர்த்தால்', 'கதவடைப்பு', 'சத்தியாக் கிரகம்', 'சிறைவாசம்' போன்ற சொற்பிரயோகங்கள் அந்நியமாகவே தென்பட்டன.

இவைதான் அன்றைய தமிழரின் உரிமைப் போராட்டத்தில் புளக்கத்திலிருந்த சொற்பிரயோகங்களாகும். இதனை உதட்டளவில் மட்டுமன்றி உள்ளத்தளவிலும் நிலை நிறுத்தி சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் சென்ற முத்த பரம்பரையுடன் இந்தப் பெரிய அஞ்சலோட்டத்தில் இணைந்து இறுதி வரை சளைக்காது ஓடிக் காலனின் பிடியில் மட்டும்தான் செயலிழந்த மாவீரன் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் என்றால் மிகையாகாது.

1950 இல் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் உருவாக்கிய வாலிப முன்னணி நாளடைவில் வலுப்பெற்ற முன்னணியாக வளர்ச்சி பெற்ற தோடு 70 களில் உருவான தமிழ் இளைஞர் பேரவையின் முன்னோடியும் கூட, இப் பேரவைதான் துப்பாக்கி முனையில் போராட முனைந்து செயல்பட்ட இயக்கங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடி. முத்த பரம்பரையுடன் இளைஞனாக இணைந்து, அம்முத்த பரம்பரையிடமிருந்து தலைமைப் பொறுப்பைத் தமது தியாகத்தால் பெற்று, இளைஞர் பரம்பரையையும் தன்னுடன் இணைத்து அவர்

களையும் இயக்கவாதிகளாக ஆக்கிய பெருமைக்குரியவரும் இவர்தான்.

தலைவர் அமிர்தலிங்கத்தின் மேடைப் பேச்சே ஒரு தனிரகமானது. இதன் தாக்கத்தை இன்றும் அறியலாம். இவரின் பேச்சு நடையைப் பின்பற்றி இன்றும் மேடையில் பேசுபவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். உண்மையில் அவரின் மேடைப் பேச்சில் தமிழ் விளையாடியது.

இவரது கட்டுப்பாடான வாழ்வு, நாவன்மை, அஞ்சாமை ஆகியவற்றுடன் இவருடன் இயக்கத்திற்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்த திருமதி மங்கையர்க்கரசியின் உணர்ச்சிமிக்க தமிழ்த் தேசிய கீதங்கள் மக்களைக் குறிப்பாக இளைஞர்களை இச்சுதந்திர இயக்கத்தில் இணைத்தது.

இதுபற்றி 1951 இல் திருகோணமலையில் நடைபெற்ற கட்சியின் முதலாவது மகாநாட்டில் தந்தை அவர்கள் தெளிவாகவே பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

‘இவ்வியக்கத்திற் பணியும் ஊழியர்களாகிய நாம் நம் தலைமுறையிலேயே நமது கோரிக்கை கைகூடுமென்று வீசுவாசிக்கின்றோம். எம் தலைமுறையிற் கைகூடாவிடிலும், நாம் இப்போரை நடத்தி எமக்குப் பின்வரும் சந்ததியாரின் கையிற் கொடுப்பது எமது கடன். எம்பின்னே அரும்பெரும் வீரர்களை எம்மீனம் பெறக்கூடும். குறைந்த பட்சத்தில், அவர்களுக்கு அணிவகுப்பவர்களாயினும் கிருப்போமாக.’

இச்சாத்வீகப் போரில் தந்தையின் தலைமையில் அணிதிரண்டது மட்டுமன்றி தந்தையின் கனவு பொய்க்காதவாறு நாண

யத்துடன் தந்தையின் இலட்சியத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றதோடு தந்தையின் வாக்கிற்கமைய இளைஞர்களுக்கும் இப்போரின் தாற்பரியத்தை ஊட்டி அவர்களையும் பங்காளிகளாக்கி அவர்கள் இப்பணியைத் தொடர வழிவகுத்த பெருந்தகை தலைவர் அமிர்தலிங்கமே எனலாம்.

இன்றுள்ள போராளிகளின் தலைவர்கள் பலரும் இவரின் வாரிசுகளே. இதனால் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் போராட்ட வரலாறோடு தலைவர் அமிர்தலிங்கத்தின் வரலாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இவரைப் பிரித்து இவ்வரலாற்றை, இதன் பின்னணியை வளர்ச்சியை அணுகமுடியாது என்பது துலாம் பரம்.

தமிழரசுக் கட்சி முன்னின்று நடாத்திய போராட்டங்களில் பங்காளிகளாக்கிச் சளைக்காது பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இரத்தஞ்சிந்தியதோடு இவர் அடைந்த இன்னல்களும் பல. கொடுத்த விலைகளும் மிக அதிகம்.

போராட்டங்களினால் மட்டுமன்றி தமது அர்ப்பணிப்புக்களால் தமிழ்த் தேசியத்திற்கும், தமிழரின் தாயகத்திற்கும் ஒரு நிலையான முழுமையான வடிவம் கொடுத்தவரும் இவரேதான். வடகிழக்கு மாகாணங்களில் தலைவர் அமிர்தலிங்கத்தின் கால்படாத இடமேயில்லை.

இத்தகைய சிறப்பை இவருக்குப் பின்னர் பெற்றிருப்பவர் மாவை சேனாதிராசா ஒருவர் மட்டுமே என்றால் மிகையாகாது. தமிழரின் போராட்டத்தில் தமிழால் ஒன்றிணைந்த முஸ்லீம்களையும் இணைத்து இதனை முன்னெடுத்த பெருமையும் தலைவர் அமிர்தலிங்கத்திற்கு உண்டு.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரது நாவன்மை உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும்

நமது இனத்துக்கே பெருமை சேர்த்தது. இவர் நாவசைந்ததால் தமிழ் மக்கள் தமிழ்த் தேசியத்தை இறுகப் பற்றி நின்றனர். பாராளுமன்றத்தில் 1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தமிழர் பிரதிநிதிகள் ஆற்றிய உரைகளில் தலைவரின் உரைகள் மிகக் காத்திரமானவை. குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த காலத்தில் பாராளுமன்றத்தில் தமிழரின் போராட்டத்திற்குரிய நியாயங்களை வெளிக்காட்டி எக்காரணங்கொண்டும் சரணடைய மாட்டோம் என முழங்கிய உரைகள் சிறப்பானவை.

ஒரு முதிர்ச்சியான முழுமையான தமிழர் தலைவனாகப் பாராளுமன்ற அரசியலில் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் பிரகாசித்த காலகட்டமது. தமது நடை, உடை, பாவனைகளால் அப்போது பாராளுமன்றம் வந்த சிங்கள இளம் பிரதிநிதிகளையும் கவர்ந்தவர். சுருங்கக்கூறின் இவருடன் உரையாட இவரின் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள இவரை இவர்கள் சுற்றி வளைத்த காலமது.

இவரின் நாவன்மை இந்தியாவை மட்டுமல்ல, உலகின் பிறநாடுகளையும் உரிமைப் போரின் நியாயத்தை உணரவைத்தது. இவரளித்த பத்திரிகைப் பேட்டிகள் மிகவும் காத்திரமானவை.

அபாரமான ஞாபகக்தி மூலம் ஆற்றொழுக்குப் போல் போராட்ட வரலாற்றைப் பேட்டியாக அளிக்கும் திறமை இவரிடம் மட்டுமே காணப்பட்டது. பேட்டியில் தளம்பாது ஒரு சொல்லை விட்டு இன்னொரு சொல்லைப் போடமுடியாதவாறு சிறப்பான முறையில் அவற்றை அளிக்கும் அதி உன்னதநிலை இவருக்கிருந்தது. சுருங்கக்கூறின் இவரின் தமிழ், ஆங்கிலப் புலமை, நாவன்மை எமது இனத்திற்கே பெருமை சேர்த்தன,

எதிர்க்கட்சித் தலைமைப் பதவி தமக்குக் கிடைத்தபோது அது ஒரு அரசியல் விபத்து எனக்கூறி தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை, அதனைப் பயன்படுத்தி உலகறியச் செய்த பெருமை இவருக்குத்தான் உண்டு.

தலைவர் 'அமிர்' தமிழ் தேசியத்தை இறுகப் பற்றியவர். மிகவும் நாணயமான மனிதரான இவர் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் எதற்கும் விலைபோகாதவர். இதயசுத்தியுடன் தமிழரின் விமோசனத்திற்காக உழைத்தவர். 'தியாகம்' என்ற பதத்திற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர். கொண்ட கொள்கைக்கான அர்ப்பணிப்பே இவரின் தாரக மந்திரம்.

இறுதிவரை, இறுதி மூச்சுவரை எமது விமோசனத்திற்காக உழைத்தவர். நமது தலைவர்கள் எல்லாம் தத்தம் துறைகளில் ஈடுபட்டுத் தமது வாழ்வுக்கென நல்ல ஒரு பொருளாதாரப் பின்னணியை உருவாக்கிய பின்னர்தான் அரசியலில் நுழைந்தவர்கள். ஆனால் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் மட்டும்தான் இதற்கு விதிவிலக்கானவர். மாணவனாக இயக்கத்தில் இணைந்ததால் தமது அரசியல் வாழ்விற்கு நல்ல வசதியான ஒரு பொருளாதார பின்னணியை இவரால் உருவாக்க முடியவில்லை. அரசியலில் முழு நேரமாக உழைத்ததால் சட்டத்தரணியாக பெறும் பொருளாதார வளத்தையும் பெருமளவுக்கு இழந்தார். எனினும் தூய்மையான அரசியலை நடத்தியவர். தலைவன் என்பவனின் வாழ்க்கை, அவனின் நடத்தை தொண்டர்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கும்படி வாழ்ந்தவர். எப்போதும் வெள்ளைக்கையனாக வாழ்ந்தவர்.

அவர் நமக்குச் செய்த பெரும் பணி தம்மை மட்டுமன்றி தமது குடும்பத்தையே இன விடுதலைக்காக அர்ப்பணித்ததுதான்.

இதனால் நமது உரிமைப் போராட்டத்தில் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் தம்பதிகளின் அரசியற்பணி ஒரு காத்திரமான இடத்தை வகிக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது. ஒரு தலைவன் எப்படி வாழவேண்டும், செயற்பட வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள். என்றும் தலைமைப் பதவியை நாடிச் செல்லாதவர். அவரது தியாகத்தினால் அப்பழுக்கற்ற வாழ்க்கையினால் 'தலைமை' அவரைத் தேடியே வந்தது. மக்களின் கருத்துக்கு மதிப்பளித்து, அவர்களின் பணியே தம்பணி என்று செயற்பட்ட இவரை மக்களே தமது தலைவர் எனச் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டனர், பூரிப்படைந்தனர், கொண்டாடினர். பதவிக்காகக் கட்சியில் இணைந்தவர்கள் எல்லாம் தாம் ஏதோ பெரிய தியாகத்தைச் செய்துவிட்டோம் என்று உரத்த குரலில் கர்ஜிக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இதய சுத்தியுடன் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் தமிழரின் விடுதலைப் போர் என்ற வேள்வித்தீக்கு ஆகுதியாக்கிய தலைவர் அமிர்தலிங்கம் போன்றோரின்

வாழ்க்கையை நினைக்கும் போது மெய்சிலிர்க்கின்றது.

ஒரு தலைவனின் மிகப்பெரிய பங்களிப்பு யாதெனில் தனது இலட்சியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லத் தளபதிகளை உருவாக்குவதுதான். தந்தை செல்வாவின் தளபதியாகிய தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தன்னுடனேயே இப்போராட்டத்தின் கதை முடியக்கூடாது என்ற தூய சிந்தனையினால் உந்தப்பட்டு இப்பெரும் பணியைப் பூரணமாக ஒப்பேற்றி வைத்தவர். இதனால் பாராளுமன்ற அரசியலில் தம்மைப்போன்று துடிப்புடனும் இலட்சியப் பற்றுடனும் செயற்பட தலைவர்கள் சிலரை உருவாக்கியது மட்டுமன்றி ஆயுதப் போராட்டத்தில் முன்னின்று உழைத்த, உழைக்கும் தலைவர்களையும் இவரே உருவாக்கினார். இதனால் தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் ஒரு தொடர்ச்சியான, முழுமையான வடிவத்தைப் பெறக் கால்கோளாக நின்று வழிசமைத்த பெருமகனாகிறார்.

உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுல் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

- தமிழாறை -

நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் வாழ்வும் பணியும்

கலாநிதி க. குணராசா
செங்கை ஆழியான்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் தாபகரும், ஆறுமுகநாவலரின் தமிழ்-சைவக் கருத்துக்களால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டவரும், காலத்தின் தேவையையும் / சமூகத்தின் நிலைப்பாட்டையும் நன்குணர்ந்த தீர்க்கதரிசியும், தான் அரச சேவையிலிருந்து சேமித்த செல்வத்தை சைவமக்களின் ஆங்கிலக்கல்வித் தேவைக்காக வாரியிறைத்த பெருமகனுமான நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியாரின் காலகட்டத்து யாழ்ப்பாணக் கல்விச்சமூகம் பற்றிய ஒரு சுருக்கப்பார்வை, இப் புகழ்பூத்த கல்லூரியின் சமூகத்திற்கு அவசியமானதும் பெருமை சேர்ப்பதுமாக இருக்குமென நம்புகின்றேன்.

நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் வாழ்ந்த காலம் யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றில் பதிவு பெறும் பெருமக்கள் வாழ்ந்த காலமாகும். யாழ்ப்பாணம் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் பரிபாலிக்கப்பட்டது. பிரித்தானிய மகாராணி விக்ரோறியா இலங்கையின் ராணியாகவும் விளங்கினார். துவைனம் துரையென யாழ்ப்பாண மக்களால் அழைக்கப்பட்ட சேர் வில்லியம் குறப்பறன் துவைனம் அரசாங்க ஏஜண்டராக (அரசாங்க அதிபராக) விளங்கிய காலம். சைவத்தையும் தமிழையும் சமூகப்பணியையும் தன் பெரும் கடனாகக் கொண்ட ஆறுமுகநாவலர், துவைனம் துரையின் அராஜக நிர்வாகத்திற்கும் கட்டாயக்

கிறிஸ்தவமதம் பரப்புவோருக்கும் பெரும் சிம்ம சொப்பனமாக விளங்கிய காலம்.

உங்களுடைய இப்பாடசாலையின் ஆரம்பம் நிகழ்வதற்கு அதாவது 1876 க்கு ஏழாண்டுகளுக்கு முன், 1869 இல் வடமாகாணத்தின் அரசாங்க ஏஜண்டராக துவைனம் பதவியேற்றார். அவ்வேளை உங்கள் தாபகர் நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் யாழ்ப்பாணம் டிஸ்றிக் கோர்ட்டின் (நீதி மன்றத்தின்) மொழி பெயர்ப்பாளராக விளங்கினார். ஆங்கிலமும் தமிழும் நன்கு தெரிந்திருந்த கனகரத்தின முதலியாரால், நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாக வீற்றிருக்கும் ஆங்கிலப் பிரபுவுக்கும் தமிழே தெரிந்த யாழ்ப்பாண சாதேசிகளுக்குமிடையில் மொழிப்பரிமாற்றத்தைச் சிறப்பாக செய்விக்க முடிந்தது. கனகரத்தின முதலியார் நீதிமன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பதவி வகித்த காலத்தில் டிஸ்றிக் கோர்ட்டு றிக்குவெஸ்ற் கோர்ட்டு, பொலிஸ் கோர்ட்டு என அழைக்கப்படும் மூன்று நீதிமன்றங்கள் நடைமுறையிலிருந்தன. தாபகர் கனகரத்தினம் முதலியார் ஓய்வு பெறும்போது டிஸ்றிக் கோர்ட்டுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நீக்கப்பட்டு ஐந்து பவுணுக்குக் குறைந்த சிவில் வழக்குகளை விளக்கும் றிக்குவெஸ்ற் கோர்ட்டுகளைக் குற்ற விசாரணைக்கோர்ட்டுடன் சேர்ந்து ஒரே நீதிபதியின் கீழ் அக்கோர்ட்டுகள் பொலிஸ் கோடு என்றழைக்கப்பட்டது. மூன்று கோர்ட்டுகள் இயக்கியபோது நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் டிஸ்றிக் கோர்ட்டிற்கும் றிக்குவெஸ்ற் கோர்ட்டிற்கும் தேவைக்கு ஏற்ப வழக்கின் மொழிபெயர்ப்பாளராக அழைக்கப்படுவார்.

ஆறுமுகநாவலர் வாழ்ந்த காலம் தாபகர் நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் காலமாகுமெனக்கண்டோம். அவர் போலவே

கனகரத்தினமுதலியாரும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். அவர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்ப வந்த உவெஸ்லியன் மிஷன், அமெரிக்க மிஷன், சேர்ச் மிஷன் முதலான மிசனரிமார்கள் மூலம் கல்வியறிவு விருத்தியானதுடன் பலர் கிறிஸ்தவர்களாயினர்.

ஆங்கிலக்கல்வி கற்க வேண்டுமாயின் கிறிஸ்தவர்களாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தமிருந்தது. மிஷனரிமாரிடம் கல்வி கற்றபோது கிறிஸ்தவர்களாகிக் கற்றுத் தேறிய பின்னர் உத்தியோகம் பெற்று, அதன்பின்னர் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைக் கைவிட்டு தமது பூர்வ சமயமான சைவத்தைத் தழுவினவர்கள் பலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தனர்.

நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியார் இந்த நடைமுறைக்கு விதிவிலக்கானவரல்லர். அவர் தான் கல்வி கற்று முன்னேறுவதற்குக் கிறிஸ்தவப் பாடசாலையைத் தேர்ந்தெடுத்து, பின்னர் உத்தியோகம் பெற்றுக் கடமையாற்றி, ஓய்வுபெற்றதும் முழுமையான சைவனாகவும் மாறி சைவத் தொண்டிற் காகவும் ஆங்கிலக்கல்வியைச் சைவப் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டி, உலகத்தரத்திற்கு அவர்களை உயர்த்துவதற்காகவும் தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்துக்கொண்டார்.

ஆங்கிலக்கல்வியும் கற்போரும் அதிகப்பல அதிகப்பல உயர்தரப் பாடசாலைகள் பல யாழ்ப்பாணத்தில் மிஷனரிமாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. 1823 இல் வட்டுக் கோட்டையில் "செமினரி" என்னும் பெயருடன் உயர்தரப் பாடசாலையொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு வேதனமின்றியும் உணவு முதலான உதவிகள் பெற்றும் மாணவர்கள் கல்வி கற்றனர். பாடசாலையில் சேரும்

மாணவர்களுக்கு ஞானஸ்தானம் கொடுத்து, அவனுடைய சைவப்பெயரையும் நீக்கி கிறிஸ்தவப் பெயரைச்சூட்டி கல்வி கற்பித்தனர். சைவப்பெயரோடு கிறிஸ்தவப் பெயரை இணைத்தும் அழைத்தனர்.

அரச நிர்வாக உத்தியோகங்கள் பெறவேண்டி ஆங்கிலக்கல்வியின் அவசியம் உணரப்பட்டதால் அநேக உயர்குலச் சைவப் பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவர்களாகிக் கல்விகற்க வேண்டியவர்களாகினர். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியே ஆசியாவில் முதன் முதல் தாபிக்கப்பட்ட உயர்தரக் கல்லூரியாகும். இக்கல்லூரியே 1872 இல் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி எனும் பெயர் கொண்டதாக மாறியது.

உங்கள் தாபகர் நிச்சிங்கம் கனகரத்தினம் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் ஆங்கிலம் கற்கச் சேர்ந்தார். வழமையான நடவடிக்கைகளாக அவரும் செமினாரிமாரின் செயற்பாடுகளுக்குள்ளாக நேர்ந்தது. ஞானஸ்தானம் பெற்றுக்கொண்டார். அவருடைய பெயர் மெஸ் மெக்கன்ஸ்ட்ரி கனகரத்தினம் என அப்பாடசாலைப் பதிவேட்டில் பதிவாகியது. அவர் அங்கு கல்வி கற்ற காலத்தில் உயர் கல்விக்கு வேண்டிய சகல ஆங்கில சாஸ்திரங்களுடன் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களும், சமஸ்கிருதம், கிரேக்க எபிரேய பாஷைகளும், நிலவளவை சாஸ்திரம், வான சாஸ்திரம், மாலுமி சாஸ்திரங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன என முதலியார் இராசநாயகம் குறிப்பிடுவார். இவற்றினைக் கனகரத்தினம் கற்றுத் தேறினார். மெஸ் மெக்கன்ஸ்ட்ரி கனகரத்தினம் அவர்கள் நீதிமன்ற மொழிபெயர்ப்பாளராக - தொலுக்கு முதலியாராக - உத்தியோகம் ஏற்றதும் கனகரத்தின முதலியாராக மாறினார்.

அவருடைய காலத்தில் கல்விச் சாலைக்கு அரசிறைப் பணத்திலிருந்து உதவி நன்கொடைகள் கொடுத்துச் சுதேசியக் கல்வியை விருத்தியாக்கும் முயற்சிகள் நடந்தன. ஆசிரியர்களுக்கு வேதனங்கள் வழங்கப்பட்டன. வட்டுக்கோட்டைச் செமினாரியில் கற்பித்த ஒரு ஆசிரியருக்கு மாதம் ஒரு பவுண் 10 சிலிங்கும், வேறிரு ஆசிரியர்களுக்கு ஒவ்வொரு பவுணும் வேதனமாக வழங்கப்பட்டன. அரச நன்கொடைகள் மிஷனரிமாரால் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைகளுக்குச் சிறப்பாகக் கிடைத்தன.

யாழ்ப்பாணச் சுதேசிகளுள் ஒருவரான ஆர். பிரக்கன்றிச் என்பவர் உபவித்தியாதரிசியாக (கல்வியதிகாரியாக) அரசினால் நியமனம் பெற்றதும் சுதேசியப் பாடசாலைகள் ஆங்காங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டன. உவெஸ்லியன் அமெரிக்கன், சேர்ச்சிஷனரி மாறும், கத்தோலிக்க குருமாறும் ஆங்காங்கு கிராமப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து அநேக மாணாக்கரைக் காட்டி கல்வி பயிற்றுவித்து, உதவிப்பணம் பெற்று சுதேசக்கல்வியை விருத்தியாக்கினர்.

யாழ்ப்பாணச் சுதேசிகளில் சிலரும் இவ்வாறான வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி பாடசாலைகளைத் தாபித்து அரசினரின் உதவி நன்கொடைபெற்று நடாத்தினர் என க.வேலுப்பிள்ளை தனது யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதியில் குறிப்பிடுவார். அவ்வாறான சுதேசிகளில் ஒருவராகக் கனகரத்தின முதலியார் விளங்கினார். நீதிமன்றப் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றுச் சுழிபுரம் வந்ததும் அவரது உள்மனதில் நீண்டகாலமாகக் கொழுந்து விட்டொரிந்து கொண்டிருந்த 'சைவப்பிள்ளைகளுக்கான ஆங்கிலப் பாடசாலை' எனும் அடங்காக்க கனவும் ஆவலும் வெளிப்பட்டன. வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி 1872 இலிருந்து கல்வியுலகில்

வீறுநடைபோட்டு நடப்பதையும் உள்வாங்கிக் கொண்டார். அப்பாடசாலையின் புகழ் பூத்த ஆசிரியர்களான ஹன்ற் போதகர், பிரக்கன்றிச் ஆசிரியர், ஹேஸ்திங்ஸ் பண்டிதர், ஹெளலண்ட் பண்டிதர், அஸ்பரி ஆசிரியர் ஹென்ஸ்மன் ஆசிரியர், ஆர்னால்ட் பண்டிதர் முதலானோரின் நட்பும் கனகரத்தின முதலியாருக்கு வாய்த்தது. அப்பாடசாலையின் நன்மாணாக்கராக கனகரத்தின முதலியார் விளங்கியமையால் அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டார். தனது நீண்டகாலக் கனவை 1876 ஆம் ஆண்டு நனவாக்கும் முதல் முயற்சியாக தனது சுழிபுரம் இல்லத்திலேயே சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

அவர் சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஆரம்பித்ததன் முக்கிய நோக்கம் ஆங்கிலக்கல்வி மூலம் அரசாங்க உத்தியோகம் பெறும் பொருட்டு கிறிஸ்தவர்களாக மாறும் சைவப்பிள்ளைகளைத் தடுப்பதற்காகும். கனகரத்தின முதலியாரின் இல்லத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலையின் பெயர் விக்ரோறியாப் பாடசாலையாகத் தான் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிநிலவிய அக்காலவேளையில் இலங்கையின் மகாராணியாக பிரித்தானிய அரசு கட்டிவை அலங்கரித்தவர் விக்ரோறியா மகாராணியாவார். அவரது நினைவைக் கனகரத்தின முதலியாருக்கு மனதில் தூண்டக் கூடியதாக, 1875 இல் அதாவது அவரது பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முதல் வருடம் ஒரு சம்பவம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்தது.

பிரித்தானிய மகாராணியின் மூத்த புதல்வராகிய உவேல்ஸ் இளவரசர் ஏழாம் எட்வேட் 1875 இல் இலங்கைக்கு விஜயம் ஒன்றினை மேற்கொண்டு வருகை தந்தார். அவரைக் கண்ணியப்படுத்தும் நோக்கமாக யாழ்ப்பாணத்துப் பிரமுகர்கள் நிதி சேகரித்தனர்.

யாழ்ப்பாண அரசாங்க ஏஜண்டராக விளங்கிய துவைனம் துரையின் ஏவுதலின் படி இந்த நிதி சேகரிக்கப்பட்டது.

சேகரித்த நிதியைப் பயன்படுத்தி யாழ்ப்பாணத்திற்குரிய அலங்காரங்களுடன் கூடிய தங்கநகை ஆபரணங்கள் அற்புதமாகச் செய்விக்கப்பட்டன. அந்த நகைகளை யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் சார்பில் கொழும்புக்கு எடுத்துச்சென்று பெரிய இராச சபையில் உவேல்ஸ் இளவரசருக்குக் கொடுக்கும் தூதுவராக கனகரத்தின முதலியார் விளங்கியுள்ளார். உவேல்ஸ் இளவரசர் கனகரத்தின முதலியார் வழங்கிய அன்பளிப்பால் மனமகிழ்ந்து, யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு ஒரு மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் அமைப்பதற்காக சன்மானம் ஒன்றினை அவரிடம் பிரதியுபகாரமாகக் கொடுத்து அனுப்பிவைத்தார். அப்பணத்தினைக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் முற்ற வெளியில் விளங்கும் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் முற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது வரலாறு.

1875 இல் விக்ரோறியா ராணியின் மகனது வருகை ஏற்படுத்திய உணர்வும் ஆட்சியாளரைத் திருப்திப்படுத்தும் ஆவலும் 1876 இல் கனகரத்தின முதலியார் தன்னில்லத்தில் நிறுவிய பாடசாலைக்கு விக்ரோறியா மகாராணியின் பெயரைச் சூட்ட வைத்தது. சுழிபுரத்தில் மெஸ் மெக்கன்றி கனகரத்தினம் என்ற நிச்சிங்க கனகரத்தின முதலியார் என்ற வட்டுக்கோட்டை செமனியின் புகழ்பூத்த மாணாக்கன், ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பித்துள்ள செய்தி வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை அடைந்தது.

ஹென்ஸ்ஸன் ஆசிரியர் இன்னும் சிலருடன் கனகரத்தின முதலியாரிடம் வந்தார். 'ஆங்கிலக் கல்விக்கும் கல்வித்துறைக்கும் பங்கு அளிக்கவிரும்பில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு வருக. உமது தீர்வை கிங்கு

வீணடிக்க வேண்டாம்' என்றார் ஹென்ஸ்மன் ஆசிரியர். 'எனது திறனை இங்கு பயன்படுத்தி நான் கற்ற யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி போல இப்பாடசாலையை உயர்த்தவே இதனை ஆரம்பித்துள்ளேன்' என்றார் கனகரத்தின முதலியார்.

கனகரத்தின முதலியார் சில பிள்ளைகளைச் சேர்த்து வேதனம் பெறாது காலை யிலும் மாலையிலும் கீற்பித்து வந்தார். இரவில் பிள்ளைகள் தங்கியும் கற்றனர். அவர்களுக்கான உணவு முதலியாரால் வழங்கப்பட்டது. ஒரு கட்டத்தில் அவரது இல்லத்தின் பெருமிடத்தை மாணவர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனர். கல்வி கற்கவரும் சைவப் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அதனால் பிறிதொரு விடத்தில் ஒரு பாடசாலையைக் கட்டிமுடிக்க வேண்டுமெனக் கனகரத்தினம் முதலியார் விரும்பியிருந்தார். ஆனால் அவரால் அந்த விருப்பினை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. காரணம் அவரைத் தழுவிக்கொண்ட மரணமாகும். கனகரத்தின முதலியாரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது புதல்வர் கனகரத்தினம் செல்லப்பா இப்பாடசாலையின் முகாமையாளரானார்.

ஆங்கிலேயரான விலோபி சிமோல் என்பவரைத் தனது பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராக நியமித்தார். மாணவர்களைத் தொகை கூடியது. வீட்டிலேயே விடுதி வசதிகள் செய்து கொடுத்தார். பின்னர் 1887 இல் கனகரத்தினம் செல்லப்பா தனது சொந்த நிலத்திலேயே இந்த மாபெரும் பாடசாலையை அமைத்தார். இதனைப் பின்பற்றி அநேக சைவப்பாடசாலைகள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. விக்ரோநியாக் கல்லூரியைத் தொடர்ந்து அதேயாண்டில் நெவின்ஸ் செல்லத்துரையால் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி (முதல் பாடசாலை)

ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1894 இல் எஸ்.கந்தையா என்பவரால் கந்தரோடை வித்தியாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1910 இல் அமரர் சங்கரப் பிள்ளையால் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியும், 1912 இல் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியும். 1921 இல் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. நுணுகி நோக்கில் முதலில் ஆறுமுகநாவலரும் அவரைத் தொடர்ந்து கனகரத்தின முதலியாரும் சைவப்பாடசாலைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பமாவதற்குக் கால்கோளிட் டுள்ளனர் எனலாம்.

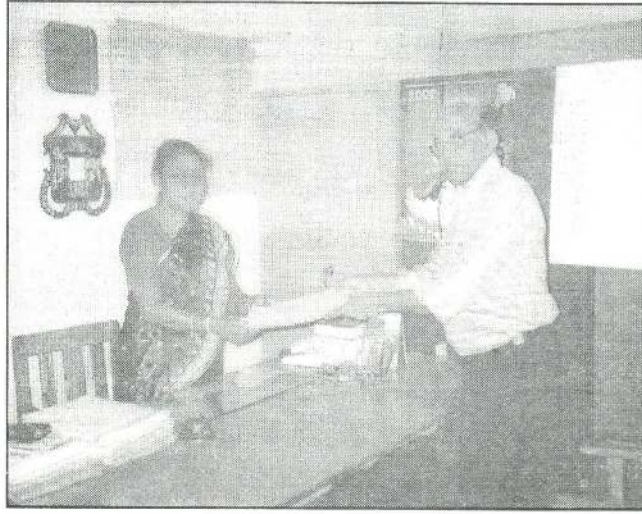
சைவப்பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும், சிறப்பாக ஆங்கிலக்கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும், சுழிபுரம் வாழ்மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தன்னுழைப்பு, வாழ்வு இரண்டையும் ஒப்புக்கொடுத்து உழைத்தவராகிய நிச்சிங்கம் கனகரத்தின முதலியாரின் தொண்டு புகழுரையில் அடங்குவதன்று. அவர் வாழ்விற்கும் பணிக்கும் இச்சமூகம் என்றும் பெருமிதம் அடையவும் நன்றிக்கடன் செலுத்தவும் கடமைப்பட்டது.

உசாத்துணை நூல்கள்:-

1. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், டானியல் ஜோன், 1930.
2. யாழ்ப்பாண வையவ விமர்சனம், சுவாமி ஞானப் பிரகாசர், 1928
3. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், சூ. முத்துதம்பியிள்ளை, 1933.
4. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் - ஆங்கிலேயர் காலம் முதலியார் செ. கிராசநாயகம், 1935
5. யாழ்ப்பாண வையவ கௌரூதி, க. வேலுப்பிள்ளை 1918
6. வெரியாரிடம் உசாவிய் வெற்றவை.

மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் வீ. இராசையா அவர்கள் கணனி ஆய்வுக் கூடத்தைத் திறந்து வைத்த பின்னர் கணனி ஒன்றை இயக்குகின்றார். அருகில் அதிபரும் ஏனைய ஆசிரியைகளும் காணப்படுகின்றன.

கல்லூரி் மைதான விஸ்தரிப் பிற்காக தனது நிலத்தை கல்லூரிக்கு அன்பளிப்புச் செய்த உறுதியை கல்லூரிப் பழைய மாணவன் அப்புத்துரை சதானந்தவேல் கல்லூரி அதிபரிடம் கையளிக்கின்றார்.

கனடா பழைய மாணவர் சங்கம் ஆட்சிக்குழு - 2001

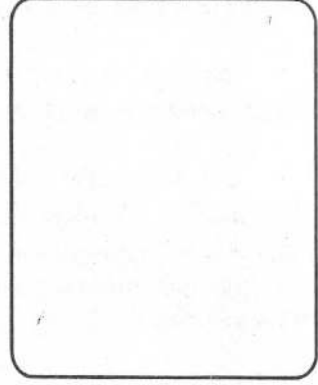
கால் நூற்றாண்டுக்கு
முன்னர் ஆசிரியர்கள் நடித்து
அரங்கேற்றிய நந்தனார்
நாடகத்தில் ஒரு காட்சி.
நந்தனாராக முத்த பிரபல
ஆசிரியர் அப்பாப்பிள்ளை
மாஸ்டர் (கந்தையா) அவர்கள்
அரிதாரம் பூசினார்.

கல்லூரி பழைய மாணவன்
அப்புத்துரை மனுந்தி
அவர்களும் அவர் பாரியாரும்
2001 ஆண்டு கல்லூரி விஞ்ஞான
கூடத்தைத் திறப்பதற்கு முன்னர்
மங்கல விளக்கை ஏற்று
கின்றார்கள். கல்லூரி அதிபர்
திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை
அவர்களும், பழைய மாணவர்
சங்கத் தலைவர்
வே. நாகராசா அவர்களும்
காணப்படுகின்றனர்.

பழைய மாணவர் சங்கம்
கொழும்புக் கிளையின் தலைவர்
இல்லத்தில் நடைபெற்ற
ஒரு சந்திப்பின் பின் - முன்னாள்
அதிபர் க. அருணாசலம்,
பிரதி அதிபர் க. இந்திராசா
ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை

தீருமத் ம. அமீர்தல்ங்கம்

பழைய மாணவீ

'உங்கள் பள்ளிக்கூட வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிறிது சொல்ல முடியுமா?'

'பண்ணாகம் மெய்கண்டான் வித்தியா சாலையில் எனது ஆரம்பக்கல்வி தொடங்கியது. ஒரு சில ஆண்டுக்குள்ளேயே அங்கிருந்து விலகி, சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் சேர்ந்தேன்.

முழுக்கல்வியையும் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் கற்று, அங்கிருந்து நேரடியாக பல்கலைக்கழகம் சென்ற முதல் மாணவன் நான்தான்.

அப்போது விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்தவர் திரு. P. G. தம்பியப்பா

அவர்கள். கண்டிப்பும், நேர்மையும் ஒழுக்கமும் நிறைந்தவர்.

1947 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக அவர் அதிபர் பதவியினின்றும் விலகினார்.

ஆனால் -

ஒரு தேர்தல் பிரசார ஊர்வலத்தில் வந்துகொண்டிருக்கையிலே திடீரென்று அவர் மரணமடைந்ததும், அவரின் இடத்திற்கு கோப்பாய் கோமான் கு. வன்னியசிங்கம் தேர்தலில் நிறுத்தப்பட்டார்! வெற்றியும் அடைந்தார்.

பாடசாலையில் எனக்கு ஒழுக்க நெறி களைப் போதித்தவர் திரு. P. G. தம்பியப்பா.

அரசியலில் எனக்கு வழிகாட்டிய பெருந் தலைவர் அமரர் கு. வன்னியசிங்கம்.

பாடசாலையில் எனக்குக் குருவாக இருந்தவரின் இடத்தை, அரசியலில் நிர்ப்ப வந்தவரே எனது அரசியல் குருவாகவும் வந்தது ஒரு அதிசயமான ஒற்றுமை அல்லவா? என்கிறார் அமிர்.

'விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் நான் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பாடசாலை நூல்நிலையத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் சி. ஆர். மாஸ்டர் என்று அழைக்கப்படும் திரு. செ. இரத்தினசபாபதி அவர்கள். புத்தகங்களை நான் அடிக்கடி நூல் நிலையத்திலிருந்து எடுத்து வாசிப்பதை அவதானித்த அவர், ஒருநாள் என்னை அழைத்து 'கிதோ நூல்நிலையத் திறப்புகள். கிதனை நீயே வைத்துக்கொள்! கின்று தொடக்கம் நூல்நிலையப் பொறுப்பு உன் கையில்!' என்று சொல்லிவிட்டார்.

எனக்கு வாய்த்தது யோகம்!

நூல் நிலையத்திலிருந்த அத்தனை புத்தகங்களையும், ஒன்றிற்கு முன்று தடவையாக வாசித்துத் தள்ளிவிட்டேன்.

அப்பொழுது நான் நூல்நிலையத்தில் கற்ற கல்விதான் இன்னும் எனக்குக் கை கொடுத்து வருகிறது.

சிலருக்கு 'நான் அந்தப் பாடசாலையில் படித்தேன்; நான் இந்தப் பாடசாலையில்' படித்தேன் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை இருக்கிறது.

பாடசாலைப் புகழை வைத்து நாம் பெருமை அடைய முயற்சி செய்யக்கூடாது.

'எங்களது நல்ல நடத்தையாலும், நேர்மையாலும், ஒழுக்கத்தாலும் நாம் படித்த பாடசாலைக்கு நாம் பெருமை ஈட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். கிதனையே நான் விரும்புகிறேன் என்கிறார் அமிர்.'

ஏலவே பிரகரமான அமரர் அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் கட்டுரையுடன் தன் குறிப்பையும் திருமதி ம. அமிர்தலிங்கம் எழுதியுள்ளார். இருவரும் கழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

'கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டுவிழா சீறக்கவும், தாங்கள் எடுத்துள்ள பலவித செயற்பாடுகள் வெற்றியாக அமையவும் வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.'

யாதானும் நூடாமால் ஊராமால் என்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

- தரிழுகை -

சுவால்களுக்கு முகம் கொடுத்த கல்விக் கோயில்

இ. த. வீக்னராஜா

மாவட்ட நீதிபதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவு நாளைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் இந்த நிகழ்வின் ஓர் அங்கமாக வெளியிடும் மலரில் என்னையும் ஒரு செய்தி வழங்குமாறு கேட்ட போது என் இதயத்தில் பொங்கி எழுந்த உணர்வு அலைகளை வார்த்தைகளில் வர்ணிக்க முடியாது.

யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிபதியென்ற நிலைக்கு என்னை உருவாக்க அடித்தளமிட்டமைக்காகவா அல்லது எனது குடும்ப மூத்தோரான கனகரட்ண முதலியார் அவர்களால் இலங்கையில் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப்

பட்ட சைவ ஆங்கில கல்லூரி என்பதற்காகவா அல்லது அவருக்கும் பின் அவரது மகனான செல்லப்பா அவர்கள் நாற்பது ஆண்டுகள் மனேஜராகப் பொறுப்பேற்று நானிலம் போற்ற நடாத்தி இக்கல்லூரிக்குப் பெரிய அந்தஸ்து பெற்றுக்கொடுத்துப் பின் 1943 ஆம் ஆண்டு இறந்த பின் இக் கல்லூரியின் முகாமைத்துவ நிர்வாகப் பொறுப்பை சுமந்தவரான இராமசாமி தம்பையா ஜே.பி எனது தந்தையார் என்பதற்காகவா அல்லது முதன் முதலாக இக் கல்லூரியிலிருந்து வைத்திய கலாநிதியாகச் சேவையாற்றி பெரும் சாதனை புரிந்த இராமசாமி நிச்சிங்கம் எனது சிறியதந்தை

என்பதற்காகவா என பல்வேறு உணர்வலைகள் என் உள்ளத்தில் ஊசலாடின.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் வீறுடன் மேற்கொண்ட இந்துசமய மறுமலர்ச்சியினால், சைவசமய சூழலில் ஆங்கில பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் உதயமானது.

இதன் எதிரொலியாகச் சில தனவந்தர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலும் சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை அமைத்தனர். இவ்வாறாக அமைக்கப்பட்ட முதலாவது சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலை சுழிபுரத்தில் 1876 ஆம் ஆண்டு கனகரத்தின முதலியாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது ஆரம்பிக்கப்பட்ட இடம் இக்கல்லூரிக்கு அண்மையாக, சுழிபுரம் மத்தியில் அமைந்த முதலியார் வீடு எட்டுச்சார் வீடாகும்.

கனகரட்ண முதலியார் பட்டிக்கோட்ட செமினரியில் (வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள இன்றைய யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி) ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற முதற் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதும், ஆங்கிலக்கல்வி கற்கவேண்டிய தன் நிமிர்த்தம் கிறிஸ்தவப் பெயரையும் சூடிக்கொண்டவர் என்பதும், யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியிலும், யாழ்ப்பாண நீதிமன்றத்திலும் முதலியாராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் ஏககாலத்தில் திறமையாகக் கடமையாற்றி பிரபல்யம்மிக்க நபர்களில் முதன்மை நிலையில் வாழ்ந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதனாலன்றோ இக்காலத்தில் ஆறுமுகநாவலர் உட்படப் பலர் உருவாக்கிய பல சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் செயல் இழந்து போனாலும் இப்பாடசாலை மட்டும்

சவால்களுக்கு எல்லாம் எதிர்நீச்சல் போட்டு இன்றுவரை விக்ரோறியாக் கல்லூரியாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதுடன், 1892 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக அரசாங்கத்தினால் பதிவுசெய்யப்பட்ட பாடசாலையுமாகும்.

கனகரட்ண முதலியார் பிரபல்யம்மிக்கவராக அரசாங்க சேவையில் கடமை யாற்றியமையால் அரசாங்கத்தில் பெரும் செல்வாக்கும் சைவப் பிரமுகர்களின் ஆதரவும் மட்டுமன்றி, செல்வாக்குடன் செல்வந்தராக இருந்த இவருடைய பெறாமகன் பிரபல ஒப்பந்தக்காரர் மூளாய் மயில்வாகனம் நிச்சிங்க முதலியார் சின்னப்பா என்பவரின் ஒத்துழைப்பும் இவருக்கு பக்க பலமாக இருந்தது. இதன் பயனாக இப்பாடசாலை விளையாட்டுத்துறை உட்படப் பல துறைகளிலும் துரித வளர்ச்சி கண்டது.

இலங்கையின் தேசாதிபதி சேர் கென்றிபிளக் மனைவியுடன் இக் கல்லூரியின் 1905 ஆண்டு பரிசளிப்பு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டது மட்டுமன்றி, தேசாதிபதி தனது உரையில் இக் கல்லூரியைப்பற்றி மிகவும் உயர்வாகக் குறிப்பிட்டது கல்லூரி வரலாற்றில் பொன் எழுத்துகளால் குறிப்பிடத்தக்கது. இதேதினம் சேர் கென்றிபிளக் அவர்களால், கனகரட்ண முதலியாரின் மகன் செல்லப்பா அவர்களின் நிதி வளத்தாலும், இவருடைய பெறாமகனாகிய மயில்வாகனம் நிச்சிங்க முதலியார் சின்னப்பா கட்டடவேலை ஒப்பந்த வேலைகளைப் பொறுப்பேற்று அவரது கைவண்ணத்தால் கட்டப்பட்ட நீஜ்வே மண்டபமும் கல்லூரியில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

சின்னப்பா அவர்களால் இதே மாதிரியான இதே பெயரிலான மண்டபம் (பின்னர் யாழ்ப்பாண நகரமண்டபம் எனப்

பெயர் மாற்றப்பட்டது) யாழ்ப்பாண அரசு கில் கட்டப்பட்டது என்பதும், இவரே இணுவில் வைத்தியசாலைக் கட்டிட ஒப்பந்த காரராகவும் இருந்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

மயில்வாகனம் நிச்சிங்க முதலியார் சின்னப்பா இடைவிடாது தூண்டியதால் வட மாநில புகையிரத சேவையை தேசாதிபதி றிஜ்வே அவர்கள் ஆரம்பித்தமையினாலேயே இக்கல்லூரி மண்டபத்திற்கு சின்னப்பா அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் மனேஜர் செல்லப்பா 'நிஜ்வே மண்டபம்' எனப்பெயர் சூட்டினார்.

1911ஆம் ஆண்டு மாபெரும் கண்காட்சியை விக்ரோறியாக் கல்லூரியிலும், முளாய் றீ முத்துக்குமாரசுவாமி தேவஸ்தானத்திலும் விமரிசையாக ஒழுங்குசெய்த மயில்வாகனம் நிச்சிங்க முதலியார் சின்னப்பா அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் தேசாதிபதி மக்கலன் அவர்கள் சமூகம் கொடுத்து திறந்து வைத்தார் என்றும், இரு இடங்களிலும் நடைபெற்ற இக் கண்காட்சியில் யாழ்ப்பாண கலை ஓவிய கைப்பணிப்பொருள்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன என்றும், விக்ரோறியாக் கல்லூரி கண்காட்சியை மனேஜர் செல்லப்பா முதன்மையிலும், முளாய் றீ முத்துக்குமாரசுவாமி தேவஸ்தான கண்காட்சியை சின்னப்பாவின் மருமகனும், எனது தந்தையின் தந்தையும் ஆகிய தம்பையா இராமசாமி தேசாதிபதி மக்கலமுக்கு கைகுலுக்கி வரவேற்று ஆரம்பித்து நடாத்தியதாக எனது தந்தையார் கூறிய கதைகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

இவ்வாறு மனேஜர் செல்லப்பாவின் காலத்தில் இக்கல்லூரி மிகவும் பிரபல்யம் பெற்று வளர்ந்தது. இவருடைய இல்லத்தில்

தூர இடங்களிலிருந்து கல்லூரிக்கு வரும் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் தங்குமிட வசதிக்காக விடுதி வசதியும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவர் அதிபர், ஆசிரியர், எழுதுவினைஞர், சிற்றாழியர் ஆகிய பதவிகளுக்குத் தோதான தகுதி வாய்ந்தவர்களை இனங்கண்டு நியமித்தார். இவரும் தனது தந்தையாரைப் போலவே நாட்டில் பிரபல்யமிக்க செல்வாக்குடன் வாழ்ந்துள்ளார் என்பது வில் போயி சிமோல் என்பவரை அதிபராகவும், இந்தியாவிலிருந்து சிறந்த தகுதியான ஆசிரியர்களை வருவித்து இக்கல்லூரிக்கு நியமித்ததும் சான்று பகருகின்றது.

எடுத்துக்காட்டாக நாராயண் மேனன் என்பவர் இக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பின் பெனாரில் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளராகப் பொறுப்பேற்றுச் சென்றமை குறிப்பிடலாம். இதைப்போலவே சைவப் பெரியார் புலோலி சிவபாதசுந்தரனாரும் இக்கல்லூரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டு மிகவும் திறமையாகக் கடமையாற்றிப் புகழ்பெற்றார்.

மனேஜர் செல்லப்பா அவர்கள் 1943 ஆம் ஆண்டில் இயற்கை எய்திய பின் இக் கல்லூரியின் முகாமைத்துவம் எனது தந்தையாராகிய இராமசாமி தம்பையா ஜே.பி இடம் வந்தது.

அப்போது அவர் சுழிபுரம் தபால் அதிபராகவும் விளங்கினார். சுழிபுரம் உப தபாற்கந்தோரும் கல்லூரியின் ஒரு பகுதியிலேயே இயங்கியது. தனியார் ஒருவர் இந்தப் பெரிய பாடசாலையை நிர்வகிப்பதில் சிரமங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தது. காரணம் 1945 ஆம் ஆண்டு ஓக்டோபர் மாதம் முதல் அன்றைய கல்வி அமைச்சர் கௌரவ சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ கன்னங்கராவால்

அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலவசக் கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதனால் மாணவர்களிடம் இருந்து பெறப்பட்டு வந்த பாடசாலைக் கட்டணம் நிறுத்தப்பட்டது. இவ்வேளை அரசாங்கமும் அப்பகுதியில் ஒரு பாடசாலையை விலைக்கு வாங்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி முகாமையாளர் சுயநலம் கருதாது அரசாங்கத்திடம் பாடசாலையை விற்றார்.

இதன் பயனாக அன்றைய வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் கல்விக்குப் பொறுப்பான பாராளுமன்ற காரியதரிசியுமாகிய திரு. க. கனகரட்ணம் அவர்கள் இப்பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்காக ரூபா ஐந்து லட்சத்தை ஒதுக்கியிருந்தார். அதைக் கொண்டே பாடசாலையின் இருமாடிக் கட்டிடமும், ஆய்வுகூடங்களும், நீர்வழங்கல் வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இக்கால கட்டத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய பி. ஜீ தம்பியப்பா அவர்கள் இக் கல்லூரியில் பல்கலைக்கழக புகழை வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தார். இவரது காலத்திலேயே பின்னர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவிவகித்த ஒரேயொரு தமிழரான - சுழிபுரம் பண்ணாகத்தைச் சேர்ந்த - அப்பாபிள்ளை அமிர்தலிங்கம் 1945 ஆம் ஆண்டு முதல்முதலாக இக்கல்லூரியில்

இருந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு நேரடியாக நுழைந்த முதல் மாணவனாகி கல்லூரிக்குப் பெருமையையும் சேர்த்தார்.

ஏனைய அரசு உதவி பெறும் பாடசாலைகள் 1961 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் சவீகரிக்கப்பட்டபோதிலும், நான் மேலே குறிப்பிட்டவாறு இக்கல்லூரி 01.08.1946 இல் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்டு 'சுழிபுரம் அரசினர் விக்ரோறியாக் கல்லூரி' என்ற நாமத்துடன் வளர்ச்சிகண்டு இன்று 125 ஆவது ஆண்டில் வெற்றிகரமாக பூரணமாக காலடி பதித்துள்ளது.

கல்லூரி வரலாற்றை நினைவுகூர்ந்து பெருமை கொள்ளும் அதேவேளையில் கல்லூரிக்கு வேண்டியதை எல்லாம் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

புதிய நூற்றாண்டில் புதிய கல்வி முறையை எதிர்கொள்ளும் சுழிபுரம் அரசினர் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் 'நன்றி மறப்பது நன்றன்று' என்ற முதுமொழிக்கு அமைய இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் இக்கல்லூரியின் பெயரில் பழைய மாணவர் சங்கங்களை அமைத்து சிறப்பாக செயல்படுவதனால் இவர்கள் அனைவரும் பலவசதிகளைச் செய்து கொடுக்க இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

- தமிழாறை -

ஒழுக்காற்றுச் சபை - 2003

கிந்து மன்றம் - 2003

கல்லூரியின் உதைப்பந்தாட்டக் குழு - 1946

School Cadets - 1964. Capt. N. Somasuntharam & V. Thamboo (Principal) in the front.

Memories and Anecdotes - from 1933 to 1941

---

*Kandiah Sivasubramaniam
Old Student.
(Chulipuram - Presently in Canada)*

These incidents and memories are given to recollect my experiences - with the Principals, Teachers and other Staff - which led me to making a useful citizen of Chulipuram.

Having returned from Kuala Lumpur, Malaysia (Then Malaya) to Chulipuram in February, 1933 as a little brat of 9 years after following up to the 2nd standard at Pasar Road School in Pudu, Kuala Lumpur. I was admitted to the II nd year (4th 5th) at this beloved Institution of Victoria College.

In this context, I wish to mention that the P.R. school was a feeding school to the prestigious Victoria Institution, Kuala Lumpur - Capital of Malaysia.

This institution was named in memory of Queen Victoria and had no religious or polical stigma behind naming it.

In the same manner our ULMA MATER was also named Victoria College. A main street in Toronto goes as Victoria Park Avenue. It is significant to mention that in Chulipuram & Tholpuram all were strict HINDUS.

From 1933 to 1941, I was guided by able Principals and teachers. Until completing the London Matriculation in the First division. Hence, it is obligatory to mention some of the sweet memories and anecdotes.

Saivaperiyar :

I do not remember much about this great person. But what impressed in me was the simplicity of his dress - a "Naarpattu Verti, a shirt, a shawl covering his upper body and particularly, the foot wear - 'Kumuzhy Miruvadi'. Of course the veepoothic kurikal decorated his broad fore head, with a small knot of hair hanging behind his head.

He was the auther of many religious books. He retired, after 3 months or so since I joined, to serve in the kandavanakadavai Murugan Temple - being a Muruga 'Pakthan'

Dr. K. Sivapragasam - (Also Puloly & a cousin of Saivaperiyar)

Mention has been made in the History of the college re his academic aspects and being Principal. He was also a simple dressed - though U. K. returned - wearing a folded verti, shirt with a nice coat over it and a shawl one end hanging down in front and other end

thrown back over the other shoulder. He is a quiet soft spoken person and was continuing his research with the "speed Tests". He generally walks around the corridors of the classrooms and occasionally peeps through the windows - his head pressed against the window bars. He watches the students in the class and if he notices any student being in attentive or funny, would get him down to his office and advice him or punish him. During his usual rounds in the lunch interval, he noticed a very senior student smoking in the class room. As he walked into the class room, the student got so scared that he dropped the cigarette burning but through the ink well hole in the desk and held back the smoke in his mouth. he said 'மேனை புரைக்கடிக்கப் போகுது வெளியே விடு'. He advised the student to give up smoking as it was bad for health. That shows his philosophical manner at correcting misdirected students.

Mr. P. G. Thambiappah - (Veemankamam & K. K. S.)

Being a very successful Principal much has been mentioned in the History of the school. But I would fail in my duty if I do not give some of my personal experiences with him. Being from a respectable and orthodox family he was a strick deciplinarion. After his career as a popular teacher in Chemistry at St. Josephs College. Colombo he joined as

principal at our college. This was one of the best selections by manager Chellappah. He organised the Post Matriculation class after our batch in 1940 but due to lack of laboratory facilities had to postpone it. Anyway he succeeded later. He was responsible in coaching up Mr. A. Amirthalingam to obtain direct admission to the University College. Mr. Amirthalingam out shined in his studies and career to become leader of the Opposition in Parliament and a successful lawyer. He was a fanatic Tamil congress (Later broke away as Federal Party) supporter such that he moved from the hostel since he was ducked by putting into a tub of water by fanatics of the opposite party.

My parents were in Malaysia and I being with my elder sister (Mrs. c. Apputhurai - wife of Vidanayar), Thampiappah and E.A. Kandiah masters were those to whom I go for guidance and I am proud to mention that they put me on the correct path. I moved closely with Mr. P. G. T. and on occasions when his family goes to K. K. S. I was his 'son' and would attend to his requirements. Having been quite good in his subject, once and only once, when I failed to answer his question in class, he got me down to his office and caned me onetime. I never misunderstood the caning since he was like a father home.

Around June 1941, when we were in the Post Matric Class, One evening as

usual in school, after a game of football (soccer) around 5.30 p.m., our classmate - Late Rajavaniar came "flying" in his push bike to say that he was successful in the London Matriculation Exam. (Jan. 1941). His brother had sent a telegram. My friends Rajasundaram, Rajaratnam, Navaratnam and others were on pins chasing every cyclist on the road in front of the school. During those days, telegrams were delivered by bike from Pandatheruppu post office - Chulipuram being a sub - post office. It was 6, 6.30, 7.00 p.m. - No signs of the delivery postman. We very disheartenedly consoled each other and returned home. I had my dinner and was with a "Nalu Muzham" and towel. At about 8.30 p.m. or so. I heard my dear friends. late Rajasundaram. (later Principal) and Navaratnam shouting from near the Sadai Vairavar Temple. "Maniam". I smelt some good news was up. And when they entered our "Sangadam Padalai" (gate with a roof and resting concrete seatings) Rajasundaram said first division. What a sublime from the ridiculous. They two and most of the others 12 out of 14 or 15 - who appeared for the exam were successful. Quite a good percentage. My friend Thavathuray - who from the previous batch also obtained a first Division - had sent the telegram. I conveyed the result to my sister and joined my friends and conveyed the news first to our Principal - Mr. Thambiappah and next to

our favorite Mr. E. A. Kandiah master. Just keep it to your self. I was in the same dress. They were both very pleased and wished us. I am giving the above, to illustrate the teacher / student (like Parent / Child) relationship. "Guru" was almost equal or more than the parents.

Mr. V. Rajasundaram
(Chulipuram - My dear Friend,
classmate - Teacher & Principal)

Special mention has been made in the History of our college by Mr. Arunasalam - who succeeded Mr. Rajasundaram. He was a good friend of both Mr. G. A. Thavathuray and me and also my classmate up to the Matriculation. except for a short break of two years. or so at St. Peters College, Colombo. He was a good student - but an active and keen sportsman. Along with Mr. Kandiah (Tholpuram Vidan) he used to coach the students in sports - especially football and cricket. He was so involved in sports that his father, Mr. P. Vaithilingam, would want Thavathuray and me. His two good friends, to advise him.

He used to listen to us, but get involved again due to his enthusiasm. His whole family was closely associated with us. Even in making decisions in his political life, he and his wife consulted us. It is a pity that his life had to end so drastically. Some times, some people are so unkind.

Mr. Thirunavukarasu
(Tholpuram - Vadakamparal)

Thirunavukarasu Master - being a typical class master with his Dravidian moustache and a 12" twig (not a cane) he taught us Tamil. But other than in the Tamil class, we were fined one cent every time we spoke in Tamil - may be the reason for this article being in English. I can well remember having acted as teacher in the class Drama - wearing a small coat and Verti. This may be one of the main reasons to have ended up as a teacher at the University of Moratuwa for 26 long years. He used to get us home during week ends and give as additional tuition and also training in gardening - of course all for free with tea etc.

Mr. Navaratnam and Mr. Rasiah coached us up to the 5th grade which ended our lower school - then, the shed under the huge margosa trees. Both are not there since some years, having been demolished to put up new buildings.

Mr. E. A. Kandiah
(Alvai - Our Kandiah Master)

Though from Alvai, he almost settled in Chulipuram and was considered a "Chulipuram Citizen". He was class master for VIth standard and taught us various subjects - English, Logic, Mathematics etc. He took special interest

in his students such that having lived in the village, we had the privilege of going to his house for extra help in studies. Not only was he a teacher he was a GUARDIAN and "PARENT" to those students whose parents were in outstation and overseas. Whenever I wanted to attend a cinema or soccer match away from the village, my mother would want me to get his permission. He had built that much confidence among the parents. Whenever I mention some difficulty in any subject - say Geometry even on the way to school from his home - he would immediately sit on the gravel road, make a sketch with a small stick and lead me to solve the problem.

Those were times when a teacher felt that he hadn't performed his duty satisfactorily if any student says that he didn't understand something in the subject - NO EXTRA FEES etc.

There was a big gap when he retired and left for Alvai. I was fortunate in getting married among my relations in his neighbourhood. I used to keep in touch with him and his family when I go to my wife's place. He feels very happy - including his family. Even then I respected him and he treated me as his student. While going in a push bike, if he happens to meet me, he would just want me to take him to his home or anywhere he wants to go. Such was our teacher - student relationship.

Mr. Somasundaram (Alaveddy) **VIIth standard class master**

Famous for his Religion classes. His big build and erect personality in National Dress - with the predominant THREE WHITE STRIPES of Holy Ash on his wide forehead produced a great effect on us. He not only impressed with the white stripes, but insisted that all students predominantly Hindus should apply "Veepoothi" and would get seated in the front row in the class. He was very good to the keen students and quite nasty to the inattentive students - such that I quite well remember him when trying to cane an incorrigible student (6th tall & well built), the student ran out of the class jumped the five feet from the floor to the ground to his home in Moolai - and that was the end of his school career. Though it is considered bad practice - it was the same treatment for his two sons who also were at Victoria. But they rose up to Administrative Officers. He continued teaching us religion up to the Matriculation class. He regretted the above mentioned incident and gave up caning (அடியா வீரதம் புண்டார்.) We were all happy about it.

Mr. S. Vaithianathan (Ilavalai)

Vaithianathan master taught mathematics for the higher classes. He was a very good teacher - very quiet. His

only way of punishing students is Pinching the Ear. He explains the subject such that the topic is pictured in the student's mind. During his retired life, he had produced a Novel calender such that the date of on a particular day could be predicted up to 500 years. Making mathematical riddles was a hobby for him. Like these Examples;- (Quoted from the book in his loving memory)

$$12 \times 12 = 144 \quad 13 \times 13 = 169 \quad 102 \times 102 = 10404$$

$$21 \times 21 = 441 \quad 31 \times 31 = 969 \quad 201 \times 201 = 40401$$

He hails from Illavalai north and is a close relative of Mr. V. Thamboo, Ret'd Principal of this college later. His only child and son Dr. Satkunanayagam, a Psychiatrist, now retired and living in U.K. is also an old student of our college. During Vaithianathan Master's retired period while he was in Colombo. I used to meet him taking a walk along 55th lane, Wellawatte. He recognizes me and would greet me with his gentle soft smile and inquire about my health and so on. Fortunately I was able to convey my condolences to his son, who was grateful enough to send me a copy of the book in his memory. I was very pleased to note that one of our distinguished old student Mr. Vaithilingam Balasundram presently in U.K. had written an appreciation in this book. It was representative of all his (Mr. V.S) old students.

Mr. K. Sivarajah

(Also from Illavalai - a relative of both Mr. Vaithianathan and Mr. V. Thamboo - Ret'd Principal)

Sivarajah master was our English teacher up to the Matriculation. He also taught latin. He was quite tall and an imposing personality - always dressed in National shirt, Verti and shawl. I can quite well remember when he runs short of a Verti or shawl (not ready to wear), he would send one of us to buy a new one at Thuraiyappah's shop or Chankanai market shops. He never asks for the balance - small change we spend it for Vadai & tea. He was a good teacher and adviser. He later was Principal of Yarlton College, Karainagar. I remember meeting him last, while on a holiday, as a patient at Jaffna Hospital. He even then greeted me with his famous smile and checked on my well being.

Mr. Shanmugarajah (Urumpirai)

Shanmugarajah master was a young bachelor and just from the University. He taught us physics and was very good at it. He was very friendly with the upper class students and used to guide us regarding our future. Later on he got appointed to the administrative service of the Ceylon Gov't Railway (C. G. R). He later would be happy to recognise us where and whenever he met us in

Colombo and spend some time inquiring about us.

Mr. Murugesampillai (Karainagar)

Murugesampillai master a quite and unassuming person, dressed in National costume, Taught us Tamil in the higher forms. Essay writing was the main section. I can remember a student or two used to write the first and last paragraphs on the topic and scribble some nonsense in between. When he goes round the class checking, they get caught. The maximum punishment is they are sent out of the class, but requires them to submit the same essay in the proper form. Of course, he advises them in his soft spoken manner such that these students never repeat such acts.

Mr. M. Krishnar (Ponnalai)

Krishnar worked in the College office as an assistant (then known as PEON). To my knowledge he was the

person with the longest service at the college. He was a very pleasing and obliging person (1935 to 1983). He would adjust to the whims and fancies of all - Principals, Teachers and even students. Being from the locality, he knows the background of most of the students and would advise the staff as well as the parents.

Whenever, I had occasion to visit the school after being a student, he used to greet me like as at his home and offers me a tea or soft drink with some bites.

I was grieved on hearing that he had passed away and conveyed my condolence to the son Vijiyan and Nephew Gopal in Toronto.

May be I have dragged on a bit too long - but my sentiments over took me. I wish to end these sweet memories and anecdotes of the staff during the 1930 ties - though there are many more.

Pardon me if there are any short comings and errors.

They know enough who know how to learn.

- Henry Brooks Adams

Victoria College - Its History

Colombo O. S. A

In the wake of a religious re-awakening brought about by the valiant efforts of a dynamic reformer Srila Sri Arumuga Navalar in the second half of the 19th c, a movement was created in the Jaffna District for the setting up of English Medium Schools in a Hindu Environment. As a result some individuals started Hindu English Medium Schools in different parts of Jaffna. One of the first to move in this direction was Canagaratna Mudaliyar. Canagaratna Mudaliyar started a school in Chulipuram in 1876. Canagaratna Mudaliyar was himself educated in a Christian School, assumed Christian names and rose to be one of the distinguished personalities of his day. There is an old bell in the school where the figure 1880 is written out. This goes to confirm that the School was started in this period. While almost all Schools that were started during this period including the School founded by the great Navalar went out of existence my be because of competition by Christian Schools, this School survived and grew to be the Victoria College of today.

Mudaliyar Canagaratnam

The first landmark in the history of the School is its Registration as a government assisted School in February 1892. As Mudaliyar Canagaratnam had great influence with the government of the day, he was able to get the School registered. He must have had the support of that group of Saivites who founded Jaffna Hindu in 1890 and persuaded Saivites in other areas to open Hindu Schools. They would have given him all help. That is why an issue of the INTHUSATHANAM an organ of the group - Saiva Paripalana Sabai - of February 1892 announces the School Registration and calls out Parents of the area to send their children to the Chulipuram Hindu English School run by Canagaratna Mudaliyar. It must be remembered no other Hindu English School not even Jaffna Hindu College was acceptable for Registration at that time. It may be said that the Chulipuram Hindu English School later Victoria College was the first government assisted Hindu English School in the Island.

It was a very difficult task to run a Hindu English School those days. But Mudaliyar Canagaratnam was able to do it. It speaks volumes of the man. Besides being helped by influential Hindus in Jaffna he must have had the backing of the liberal American Missionaries under whom he studied earlier. Also there must

have been an efficient Principal, most probably an Indian. Mudaliyar Canagaratnam had also the help of his brother Thuraiappah, his sons Chellappah and Rajasundram, and his very influential nephew M.N. Sinnappah who was a very successful contractor of works, both in the Straits Settlements and here.

The School progressed in all directions including sports during the early years. A play-ground was acquired and Cricket was introduced. The Jaffna Hindu College centenary Magazine refers to a Cricket match played in 1899 at the Victoria College grounds between Victoria College and Jaffna Hindu College. Victoria lost the match to Jaffna Hindu. By the end of the century the school came to be known as Victoria College. We do not know why and when the College was named Victoria College. But it was a fashion in Jaffna to name institutions after Queen Victoria those days. The school must have got this name to commemorate the Silver Jubilee of Queen Victoria. The popular belief that Queen Victoria visited the College is not correct. For that matter Queen Victoria never visited Ceylon. Two governors visited the College but that was after 1900. There is no doubt that Victoria College was the leading Hindu College in the Island during this period and catered for the entire Jaffna District. It was overtaken by Jaffna Hindu at the turn of

the new century but remained as one of the leading Hindu schools for long time to come.

That Victoria was the leading Hindu school is proved by the fact that it produced a school magazine in 1898. John H. Martyn in his book 'Notes on Jaffna' in the chapter 'Journalism' says 'Among magazines mention may be made of the Jaffna College Miscellany started in 1887. The Victoria College magazine is a quarterly started in 1898. In 1900 was started the Central. The magazine of Jaffna Central College.'

A big event of those days that needs mention was the Prize Giving of 1905 presided over by His Excellency Sir Henry Blake and Lady Blake. To have the governor of the Country to preside over the Prize giving at that time speaks very high of the School. This took place on August 24th 1905 and that day was a Red letter day in the history of the School.

On the same day governor Sir Henry Blake opened the newly built RIDGEWAY HALL. RIDGEWAY HALL was the handiwork of Mr. C.M. CHELLAPPAH, son of Mudaliyar Canagaratnam, the founder and built out of his funds. But the contractor of the Building was Chellappah's cousin M.N.SINNAPPAH of Moolai who built another Hall on the same lines and with the same name in the Jaffna Esplanade

later on. He was also the contractor for the Inuvil Hospital. Sinnappah was interested in the agitation for the Northern Railway and since governor Ridgeway helped in opening the Railway he advised Chellappah to name the Hall as Ridgeway Hall.

The Hindu Organ of February 15th, 1911 speaks of another event for which another governor came to Victoria, in 1908. That is M.N. Sinnappah invited governor Macallum to Moolai and Victoria College where specimens of Jaffna workmanship art and industry were exhibited. The square cut stones with holes in the middle still found at the College were some of the exhibits.

Till Ridgeway Memorial Hall -later the Town Hall, the other Hall built by Chinnappah was opened in Jaffna Town. Important meetings and functions in Jaffna District were held at the Victoria College Ridgeway Hall. There is a reference of a lecture delivered on March 15, 1909 in the Ridgeway Hall of Victoria College Chulipuram by Mr. A. Hoisington BA, Cambridge, a native of Jaffna on his experiences of life in London and New York.

Mr. C.M. Chellappah

By about 1902 Mudaliyar Canagaratnam's son C.M. Chellappah was appointed manager and he played a

dynamic role in building the School and managing it. He seems to have been a very successful manager and helped the School in all ways. There was a Hostel in his house from very early days. Principals and Teachers from far away places were offered residential facilities. He held the reins for forty years till he died in 1943. So much so the School came to be known as Chellappah's School and even in some publications he is referred to as the founder of the school. It could be said that he devoted all his life for the task he undertook and all those connected with the School still cherish his memory.

The credit of having appointed the tight type of person for the right job. Whether it's a Principal, Teacher, Clerk or Peon goes to him. The teachers whom he appointed, especially the Indians were the best that could be got at that time. One of them Narayana Menon went to the University of Benares as lecturer later Vice - Chancelar after being Teacher at Victoria even while appointing the locals Sithamparapillai. Somasegarams not to speak of Saiva Periyar and his cousin Dr. Sivapragasam Ph.D in the country he chose the best and highly qualified. We also understand that he least interfered in the internal administration of the School. Willoughy Small, Saiva Periyar and all the great Principals who followed them devised their own policies in running the School.

Willoughby Small

Chellappah was lucky to have the Irish graduate Willoughby Small who adorned the school as Principal from 1896 till 1918. The Bibliography of important events in the history of Jaffna mentions the assumption of Small as headmaster of Chulipuram Hindu School as a historical event. He was a scholar and a good administrator. He could stand his own with the European Principals coming from Cambridge and Oxford in the Missionary Schools of that time. But being the Principal of a leading Hindu Institution he coalesced with the Principals of the other leading Hindu Colleges in organising common activities. There is evidence that he along with the Principals of Jaffna Hindu College and Manipay Hindu College introduced common examination for these three colleges.

But what brought him fame was his Certificates which enabled his students to get jobs in Malaysia and Singapore. Students flocked to Victoria to study under Small and get his Certificates. He was a nature lover and this made him move about the village and mix with the people. All this won him the love and admiration of the community. They showed their gratitude by celebrating his birthday on a grand scale year after year in which the whole village participated. In fact the way his birthday was celebrated has gone into legend. He was placed in a decorated

carriage drawn by two horses and was taken from Sithankerny Junction to the College at Chulipuram. It was Pooranakumbas all the way and a treat awaited the students at the school where delicious eats were found in heaps.

He would not return home to Ireland and stayed at Chulipuram till his death.

Saiva Periyar

After an interval of Six years when Narasingha Nayudu was principal, he too was an able Principal, SAIVA PERIYAR SIVAPATHASUNTHARANAR took up the reins. Again; it was a period of glory. Saiva Periyar was a Philosopher, Educationist and Social Reformer and an author of books. He saw to it that his influence as an Educationist was felt in all the schools he served as Principal but he excelled at Victoria.

He could teach any subject on the curriculum and often taught all the five subjects for the London Matriculation examination. He produced very good results. As a psychologist he motivated weak students. Hence many of the weak students of other Schools were sent by their parents to Victoria. This was told to us by no other person than N. Sabaratnam when in 1985 he was invited as chief guest for Victoria's Prize Giving. It seems Sabaratnam and Loganathan failed their junior exams several times in their

previous Schools and finally they were sent to Victoria to study under Saiva Periyar. Here not only they passed their exams but became great men in later life, one ending as Principal of Jaffna Hindu and the other general manager of the Bank of Ceylon and later holding high appointment in the World Bank.

Saiva Periyar students created a Shisya Paramparai worshipped him and kept on coming for his Gurupoojah year after year to their Alma Mater.

After Saiva Periyar his cousin Dr. Sivapiragasam the first Ph.D in Psychology in the country was Principal for two years. Others who followed him were Muthucumar, Navaratnarajah, Sivarajah and Satchithanathan.

Mr. P. G. Thambiappah 1938 - 1947

In 1943, when Chellappah died the Management devolved on Thambyah and Thirunavukkarasu. The government took over the school on 01.08.1946 with 13 Teachers and 371 students. Other assisted schools were taken over only in 1961. In 1938 P.G. Thanibiappah assumed work as Principal. He was a popular Principal and worked for the betterment of the School. During his period the University entrance and H.S.C class was formed. Amirthalingam had the distinction

of being the first student (Arts) to enter the University from Victoria in 1945. Amirthalingam brought fame to his Alma Mater later as M.P., Leader of the Opposition and as a political leader.

In 1947 Thambiappah resigned to contest the Kopy seat in the parliamentary election.

The Primary School Building was put up during the period of Mr. D. C. Arulanathan. He was principal from 1948 till 31.07.1949.

Mr. S. Subramaniam 1948 - 1960

There was again progress under S. Subramaniam of Suthumalai who was Principal from 01.08.1949 till 31.12.1960 during his period in 1951 the new Building (M.M.V. type) housing the classrooms and all four Laboratories was put up. Mr. K. Kanagaratnam then M.P. for Vaddukkodai and Deputy Minister of Education was instrumental in getting the Building for Victoria. In 1955 the Guruge Block was built. The playground was extended and part of the boundary walls were built. Mr. Rajasundram a Teacher during this period put Victoria in the lime light in sports and Victoria scored many victories in soccer matches. Subramaniam and those who followed him were Principals of other Central Schools before coming here and were known for their services there.

Mr. V. Thamboo 1963 - 1968

Mr. A.T. Sabaratnam was Principal from 01.06.1961 till 31.12.1962. From 01.01.1963 till 17.10.1968 Mr. V. Thamboo worked as principal. It was due to his efforts Mr. K. Balachandran entered the Engineering faculty of the University. He was the second student to enter the University from Victoria it was again during Thamboo's time. The H.S.C. Union was formed. The Home Science Laboratory was also built then. But Thamboo is more remembered for installing the Sivagama-sundari Sametha Nadarajah statue in the Main Hall. After Thamboo V.K. Thiagarajapillai was Principal for some time. From 15.11.1968 till 03.01.1972 Mr. S. Sivasubramaniam of Alaveddy was Principal. Before coming here he earned for himself a good name as the architect of Alaveddy Arunodhaya. He was succeeded by Mr. N. Sivagnanam, who had a reputation as a good teacher. He was there from 04.01.1972 till 30.06.1974.

Mr. V. Rajasundram 1974 - 1977

Mr. V. Rajasundram a distinguished Old Boy and Teacher at the school for a long time assumed duties as Principal on 01.07.1974. He was fortunate that the centenary year 1976 fell during his period. With his intimate connection with the school, his wide knowledge of men and matters and his political influence he

made a success of the century celebrations. He organized an Exhibition and carnival which went on for a month and attracted big crowds. There were side attractions like soccer matches against a team from Germany and Bullockcart races. Mr. Rajasundram retired on 15.05.1977. Mr. Rajasundram was assisted as Vice Principal by Mr. A.M. Spencer who hailed from Hartley College and had a record as a good teacher even there.

Mr. Spencer and Mr. Sangarapillai covered the period of one year from the retirement of Mr. V. Rajasundram and assumption of duties of Mr. Arunasalam on 13.05.1978.

Mr. K. Arunasalam 1978 - 1987

Mr. K. Arunasalam took over the school on 13.05.1978 and was there till 28.09.1987. He was Principal of Vaddukkoddai Hindu before coming here. He was invited to take over the post to put up the administration Building and on the understanding that he would be allowed to go back when the Building was completed. But he stuck on and that too for nine years as he received the Co-operation from all quarters.

His period was a period of achievements. Besides putting up the building and extending the Boundary wall on the Southern side he solved all the problems, that the school were confronting

with. The S.D.S's financial and accounting problem were settled and this enabled the purchasing of two lms of land on the Northern side.

He is acclaimed for the raising of standards and the production of results, in spite of very good teachers being there and full classes, the school had failed to produce results hitherto at the A/L Level. Only a few students had entered the University till then. But now students started entering in numbers. with in two years of his coming there was an admission to the Science faculty and in 1981 four students gained admission. of these two - Bavani and Ramanan entered the Medical Faculty for the first time in the history of the school and Bavani entered the Colombo faculty scoring a high aggregate. One entered Engineering at the Kotelawala Academy and one science. In 1982, it was a record, 11 entered the University and that too for almost all faculties including two for Medicine one for Colombo and one for Jaffna. Afterwards results were produced as a matter of course, In spite of problems in the country in the village and the transferring out of good teachers, every year there were admissions to the University. In all about 30 students entered the University during his period.

There was progress in all spheres of activities including sports. In soccer although school had done well earlier it

had never in its history the good fortune of becoming district champions. In 1981, for the first time the under 15 team became champions having won 18 matches. The under 17 were Runners up. in 1982 the under 13 won the much coveted championship cup having played the final match with Nelliady MMV at a common grounds - Union College grounds - in the presence of two senior directors of education who came all the way from Colombo, the Director of Education, Jaffna and all the sports officials from Colombo and Jaffna. There was no competition in 1985 but the trend continued till 1987 when every year at least one group did well.

In athletics too Victoria got places at District meets and were leading all other schools in the circuit meets. In scouting a field day with all schools in Jaffna District participating was held at the school and for the first time there was a President's Scout in 1982.

Regular Prize givings were held after a very long time and for the first time founder memorial addresses were instituted. There were other functions like the Centenary of Saiva Periyar in 1978, sports meets every year and Annual A.L Union Dinners.

Non formal Technical Education courses in Stenography, Lathe and leather work were also introduced. When

Arunasalam retired he was second in rank only to the then Director of Education in the Educational Hierarchy Jaffna as pointed out by Mr. Munshoor in his Prize day speech 1987 and the highest in the Educational cadre amongst Tamil Principals in the Island. After Arunasalam Mr. V.M. Vijayaratnam acted for sometime and then K.K. Nadarajah took over as Principal and was there till 04.07.1989. He too was an experienced Principal and attended to the repairs of the school including the white washing of the outer walls. The school continued to get results. When the retired, Mr. P. Selvaratnam acted for a month and was followed by Mr. S. Pathmanathan. S. Pathmanathan has served as Teacher for a long time and knew the traditions of the school. Hence he was able to maintain standards although times were difficult then.

Mr. A. Chandrapalan

He was succeeded by K. Chandra-palan. To him goes the credit of having held the fort during very difficult times. Students continued to enter the University.

During the period of the exodus the school functioned on a part time basis at Hartley College Pt. Pedro. From 13.05.1996 the school started functioning in its own premises at Chulipuram again.

In 1995 there were 1368 students and 52 teachers. Now there were 770

students and 31 teachers. Mr. Chandra - palan did his best to raise the numbers and resume normal work. He has had functions the sports meet and the Prize giving. Both were well organized.

Mrs. A. Veluppillai:

The Present Principal Mrs. Arun -thavaselvi Veluppillai is lucky in her times. There is around development since she assumed office. Everyone who visits Victoria College has a good work for her administration. Lands are being acquired and Buildings constructed. She is getting the help of all Alumni Associations of Victoria College - Chulipuram, Colombo, London, France, Canada and Austalia. The peace process is also helping her. There are some enthusiasts like Mr. Indrarajah who even after retiring is working full time to support her in developing the school. But the present type of education calls for more and more facilities. This is a challenge to her. It is the bounden duty of all concurred to help her to meet this challenge.

The school is making steady progress but it has to go a long way to reach the top. It has to face competition from other schools. With the support of the long line of distinguished old Boys, she will be able to steer through. She has plenty of talents. The way the 125th year Jubilee celebrations and the other recent functions including the last Prize Giving were held, demonstrated her organizing ability. The Staff and the school community is fully behind her.

We Wish her well

Ex. Co. of Victoria College O.S.A
(Colombo)

Reference

இந்து சாதனம்

Hindu Organ

Jaffna College Miscellany.

Victoria College Prize Day Reports

H. Henry Martin - Notes on Jaffna

யாழ்ப்பாண வைபவ கையேடு

Jaffna Hindu Centenary Magazine

Knowledge itself is power.

- Francis Bacon

Distinguished old boy who put Victoria on the World Map

K. Arunasalam
Former Principal

Victoria is very proud of its alumnus, the renowned Asian Gynecologist Professor S. S. Ratnam, who passed away recently. Besides being an old student, Victoria College has claims on him as it was his great grandfather Mudaliyar Mackenzie Kanagaratnam who founded the College 125 years ago in 1876 and laid strong foundations for its development.

His grandfather managed the School for forty years and spent all the family

wealth on it. Their efforts were not in vain as the college has taken its place among the leading schools in the Island and continue to serve the Hindu Tamil Community.

Apart from gifting Victoria College to the Community, the family has brought up their progeny in such a way that they could serve their fellow men in whatever professions they take up. Many of them have distinguished themselves in the vocations they chose for themselves, But

their scion, Professor S. S. Ratnam outshone the rest. Ratnam who was at the forefront of reproductive biology won worldwide acclaim for his work.

He pioneered gynaecological breakthroughs and sex change operations in Asia from his research laboratory in Singapore.

Ratnam who started schooling at Victoria College had his secondary education in Singapore and medical education at the Medical College in Colombo. He gave Asia its first test-tube baby through the in-vitro fertilisation process in 1983.

This was followed in 1987 by Asia's first baby born from a frozen embryo and in 1991 the world's first microinjection baby via human ampullary coculture. In 1970 he pioneered a technique from sex-change operations and wrote a book "Crisis from within" explaining his work.

Professor S. S. Ratnam had an illustrious career. Professionally, he reached the summit in his discipline he represented Singapore as secretary-general of the Asia and Oceanic federation of Obstetrics and Gynaecology for more than 17 years and as member of the executive board of the International Federation of Obstetrics and Gynaecology from 1969 to 1982, president - elect from

1982 to 1985 and then president from 1985 to 1988. Through his work with these two organisations he earned for himself worldwide acknowledgement.

During the last thirty years of his life, he had blazed a trail in research by breaking new grounds in the control of fertility, transsexuslism, invitro fertilisation, embryo replacement and other related work.

In July 1995, he retired as head of obstetrics and gynaecology, a position which he held for 25 years at the National University of Singapore. Asked how he felt about what he did all these years, he replied simply with quiet contentment, "Its been exciting years and I'm very happy. A non - ritualistic Hindu, he believed that god was behind everything he did. From young, his mother taught him to be a giver and not a receiver. His experiences in life further taught him that one cannot have all pluses in life and that one had to take all pluses and minuses with a smile. His mother was stricken by cancer at 35 and suffered for about three and a half years during the Japanese occupation. And it was actually his mother's plight that caused him to decide to practice medicine.

But what really got him interested in academic medicine? In 1959 Ratnam was a trainee medical officer in general surgery at the Singapore General Hospital.

He spent three years in Dr. Yahya Coheins unit and was very impressed by his teaching. 'He was the most dedicated teacher. One who would hammer at a point and make you accept it. It was really his bedside teaching that got me interested in academic medicine,' he said. But all along, he had wanted to be an obstetrician. He only planned to do a certain number of years in general surgery to perfect his surgical skills before he moved on to become an obtetrician.

Then while he was a trainee with the University O & G unit, he was invited by Professor John Mekelvey, a professor from Minnesota who helped reorganise the O & G department in the University of Singapore, to join the department. Much as he engaged attending to the needs of patients, he was persuaded by the old professor to join academia in 1963 under an unusual condition - long before his higher degree of professional certification as a specialist.

In retrospect he was glad that he had made the move and was able to reaffirm the professors words: "You get the satisfaction in giving if you become an academic. You would live to see your students doing well in the field and leading institutions. This is the sort of satisfaction which you cannot get from curing patients.

An inquiring mind which question every statement is essential to a researcher. Ratnam possess exactly such a trait. 'I won't accept easily a statement in a book or made anywhere without having good justification or proof to say that is true, and in research you do this all the time. The basis of research is when you ask a question, you answer it. "He received recognition for his research publication fairly early in his academic career. This spurred... him to carry on.

In 1970, seven years after he joined the department as a lecturer, he become head of the department. Shortly after that he was fortunate to be able to recruit Professor Sultan Karim, a brilliant scientist at the forefront of scientific research, to give the departments research capacity a boost. Their joint work had created over the years a stable supporting infrastructure for the departments future research.

In research management, he monitors all research projects, gives his inputs and ideas, and hires the right person to do the job. 'As a research manager you must keep up to - date with what going on around the world through reading widely, visiting institutions attending scientific meetings and interacting with top people in the field worldwide to acquire new thoughts you must be able to practice taking in to consideration your

limitations in resources. Manpower and finance. Its the thoughts and vision of what you can do and or that I'm still active, 'he elaborates. In research' his remarkable vision and boundless energy are his forte.

To him, science is global, knowledge is global and research is global. Every now and then, at every opportunity, the department would invite eminent person to come and transfer their expertise. He counts it among his blessings during his tenure as head that the University had created opportunities for the department to send people overseas for long term training in areas which were identified as potential for research. Consequently the department research outputs attained several finds in the world. It has also become a leading training centre in O & G internationally.

So what was his formula to success? Prof. Ratnam believes strongly

that one must have an inner passion in whatever one was doing before one can excel in his, this might have been a sense of pride, 'My nature is that I cannot take on a job and do it half heartedly. As a boy, I would polish my bicycle till it glittered, otherwise I would not be happy. He also believed in having a sense of commitment to give and to share, To succeed it has to come from inside.

Living by Professors Mckelveys' words, and having experienced the joy that comes from within when he sees his trainees doing well. Prof. Ratnam had, for the past thirty years or more, been returning to the campus on Sundays to tutor his trainees sitting for their professional examination. 'Their success is my happiness' he would say. Today, many of his former students and trainees had shown outstanding performance and were holding key position is worldwide institutions.

What I want is Facts. Teach these boys and girls nothing but Facts. Facts alone are wanted in life. Plant nothing else, and root out everything else.

- Charles Dickens

My Teachers At Victoria College

S. Seenivasagam
London.

It gives me great pleasure to recollect my school days. I joined the Victoria College in 1970 as 1st standard student and remained there for nearly fourteen years until leaving in 1983 after taking my A/L examinations.

I think that I should write about the teachers who I still remember for their extra ordinary qualities while I was student at the school.

My first teacher was Mrs. Velupillai of Sithankerney and I still

remember the days of Miss.P. Arumugam of Karainagar, the mathematics teacher famous for her strictness.

The mentioned some of my teachers who I will never forget them for their superior qualities.

Mr. Ratnadurai :

He taught us the Social Studies and Tamil. We never forget his dedication and honesty. He was off only if he was ill or to do very important work. He was

instrumental for students to get their high grades in the O/L examinations.

As the Scout Teacher responsible for Rover Scouts he did an excellent service to the Scout Movement. Whenever, we went out for camping he was always with us. I Still remember he was one of us when we were painting the front iron fence and the gates of the Moollai Hospital to collect fund to our Scout Movement.

During weekends he was with us at the school to repair the broken tables and chairs.

Mr. Thampapillai:

The teacher who never lost his smile taught us social studies and made us to get high grades.

Mrs. Somasundaram :

My dedicated and disciplined art teacher who taught me for many years and I still remember her Art Room which always appeared like an exhibition hall.

Mr. P.Muthukumaraswamy:

He taught us science in O/L during his stay as the vice principal. He is currently living in UK, and was the vice-president of our Old student Union (UK) in 1995/1997.

Mr. & Mrs. Gunaratnam:

The teachers who started the Scout Movement again after nearly 25 years. As a scoutmaster he was responsible for the

scout troop, which achieved a lot in the district level. Our scout troop won the prestigious award in the Standing Display competition for building the Cable Car. He organized a big scout festival at our school. I still remember my eight-year scouting life of camping, rallies and picnics under his guidance.

As her husband, Mr.V. Gunaratnam was managing a successful cub Scout troop for the very first time at the school.

It was a pleasant meeting with scout teacher when he came to UK for a jamboree held at Guildford in 2001.

Mrs. P. Selvadurai:

The English teacher who served at our college for a long period must be remembered specially for her excellent contribution for running the Girl Guides movement.

Mr. N. Sounthararajan:

Who is always remembered by his students for teaching Physics in A/L and instrumental for making Victorians Doctors and Engineers. I was very lucky to be his student.

Mr. P. Selvaratnam:

I was a student of him from my 6th standard to A/L, enjoyed his teachings specially for his chemistry practical classes. His music concert was always there when we celebrate the Saraswathy Pooja.

Mr. C.T. Rajendran:

Even though I was not his student, I have to remind him for his services as the patron of the A/L union and currently his active involvement with our Colombo branch.

Mr. S.K. Inthirarajah:

I have to remind him for his services to the college even after his retirement to organize this 125th celebration to become a big event. He is working very hard to get the help from our old students living abroad.

Mr. A.M. Spencer

Another very important person in the Victoria College history. As a long-standing teacher and vice principal and finally principal, he was well known to know at least two generation of students. He spent almost 11 hours daily at school. I still remember his tireless services to our school. The scout movement again started at school when he was a principal.

Mr.K.Arunasalam

He does not need an introduction, as he is the very popular principal in the recent time of the school.

I was very fortunate to enjoy my last five years at the school under his guidance not only as his student but also as a Secretary of the prefect board,

President of the LEO club, Troop Leader of the Scout Troop to become the first President Scout of Victoria College.

As the Patron of the LEO club, he lead us to various activities and conventions held in Colombo. Our LEO club was one of the only three clubs functioning in the Jaffna peninsula during that period.

When we started the Old Student Union in UK, he had given his full support and encouraged us. During his visit to the UK in year 2000, we have given a dinner party to honor him.

As the president of our Colombo branch he is doing an excellent service to our school. My father Mr. S. Sivasubramaniam who served as an English teacher during his time, was always telling me about his greatness.

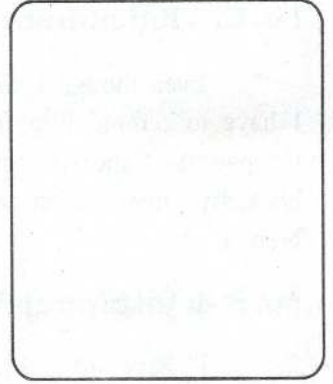
Mr. M. Krishnar

Along with our teachers, Mr. Krishnar from Ponnalai must be remembered for his dedicated service as an office assistant for more than 40 years at our school.

I conclude this message by saying that I enjoyed my entire student life at Victoria College. So I always thankful to my school to equipped me to achieve the current status in my life.

Long Live Victoria College!

குற்றவாளி யார்?

வைத்திய கலாந்தி (கிருமதி) ச. பவானி MBBS, MS, MRCOG
பெண் நோயியல் மகப்பேற்று நிபுணர்,
போதனா வைத்தியசாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

கங்கா 14 வயது நிரம்பிய அழகிய சிறுமி. அவள் 9 ஆம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஏழையாக இருந்தாலும் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பெரிய கனவுகளைச் சுமந்துகொண்டு தனது படிப்பில் கவனம் செலுத்தினாள். ஆசிரியர்களும் பெற்றோரும் அவளைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டனர். அயலவர்களும் அவளை மிகவும் நேசித்தனர்.

பதினான்கு வயதின் பருவ உணர்ச்சிகள் கங்காவை விட்டு வைக்கவில்லை. அதே வயதில் பையன் ஒருவனுடன் ஏற்பட்ட உறவு இறுதியில் அவளைக் கர்ப்பமாக்

கியது. விஷயம் தெரிந்தபோது அவளும் பெற்றோரும் அதிர்ந்துபோனார்கள். உடல் உறவினால் கர்ப்பம் ஏற்படும் என்பதைப் பெற்றோரோ அல்லது வேறு எவருமோ அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கவில்லை.

எப்படியாவது அந்தக் கர்ப்பத்தை அழிக்கும்படி வைத்தியரைக் கெஞ்சினார்கள். ஆனால் அது சட்டவிரோதமான செயல் என்று கூறி அவர்களின் வேண்டுகோள் நிராகரிக்கப்பட்டது. முடிவில், சட்டவிரோதமாக, கிராமத்தில் கருச்சிதைவு செய்யும் ஒருவரின் உதவியுடன் கருவைக் கலைத்தனர். ஆனால் - அது உயிர் ஆபத்தில் முடிந்தது.

கருக்கலைவு முயற்சியின் மூன்றாம் நாள் கரும் காய்ச்சலும் இரத்தப்போக்கும் ஏற்பட்டு ஆபத்தான நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டாள். பல நாள் சிகிச்சையின் பின் ஒருவாறு உடல்நிலை தேறி வீடு சென்ற கங்காவுக்கு அங்கு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

அவளின் குடும்பத்தாரும் நண்பர்களும் அவளை வித்தியாசமாய் நடத்தினார்கள்; வெறுப்புடன் பார்த்தனர். குத்தல் கதைகள் சொன்னார்கள். இத்தகைய சமூகத்தின் புறக்கணிப்பைத் தாங்கமுடியாத கங்கா தற்கொலை செய்ய முயற்சித்தாள். முடிவில் மனநோயாளியாக மாறினாள்.

முடிவில் அவளை ஏற்றுக்கொள்ள பெற்றோரே மறுத்தனர். அவள் அனாதை இல்லம் ஒன்றில் சேர்க்கப்பட்டாள். அங்கு பாராபட்சம் காட்டப்படுகிறது. எதிர்காலக் கணவுகள் யாவும் சிதைந்த நிலையில் உறவுகள் எல்லாம் வெறுத்த நிலையில் கங்கா குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டு அனாதையாகி நிற்கிறாள்.

ஆனால், உண்மையான குற்றவாளியா? கங்காவா அல்லது சமூகமா. சமூகம் தனது கடமையில் இருந்து தவறிவிடவில்லையா? இந்தக் கேள்விகளுக்குச் சரியான பதில் காணப்படாவிடில் பல கங்காக்கள் தமது வாழ்வை அழித்துக்கொள்ள வேண்டிவரும்.

பிள்ளைகளுக்கு பாலியல் சம்பந்தமான அறிவை ஊட்டுவது யாருடைய பொறுப்பு? பெற்றோரினதா அல்லது ஆசிரியர்களினுடையதா. இருசாராரும் இந்தப் பொறுப்பில் இருந்து விலகி நிற்கவே விரும்புகின்றனர். அப்படியானால் பிள்ளைகள் எப்படி அந்த அறிவைப் பெறுவது? கர்ப்பம்

எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்பதை தற்காலத்துப் பிள்ளைகள் பலரும் அறிந்திருக்கவில்லை என்பது கசப்பான ஒரு உண்மை.

கடந்த காலங்களில் கூட இவ்வாறு பாலியற் கல்வி அற்றநிலையில் தான் பிள்ளைகள் வளர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் இன்றைய சமுதாயக் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள், குறிப்பாக அருகிவரும் கூட்டுக்குடும்ப முறை எமது பிள்ளைகளிற்கு ஆபத்தான பாலியல் உறவுக்கான சந்தர்ப்பங்களை அதிகரித்துள்ளது. இந்தநிலையில் பாலியற் கல்வி ஒரு அவசிய தேவையாகின்றது.

இத்தகைய கல்வி அறிவு இல்லாத நிலையில் கங்காவின் படிப்புக் குழம்பியது, கர்ப்பம் ஏற்பட்டது; சட்டவிரோதமான கருக்கலைப்பு செய்யப்பட்டது; சமூகம் புறக்கணித்தது; மனநோயாளியானாள்; முடிவில் அனாதையானாள். கங்கா எமது சகோதரியாக அல்லது மகளாக இருந்தால் இந்த முடிவிற்கு நாம் பொறுப்பை ஏற்க மாட்டோமா?

இந்த அவல நிலையை எவ்வாறு தடுக்கலாம்? பல கட்டங்களில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

முதலாவதாக, வேண்டத்தகாத கர்ப்பம் பற்றிய விழிப்புணர்வை சமூகத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். நான் இந்தக் கட்டுரை மூலம் அடைய நினைப்பது இதுவே.

இரண்டாவதாக பாலியற் கல்வியின் அவசியத்தை பெற்றோருக்கும் ஆசிரியருக்கும் உணர்த்த வேண்டும். பாலியற் கல்வியை ஊட்டுவது பிள்ளைகளைத் தவறு செய்யத் தூண்டும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வாதமாகும். இது வெளிச்சம் வர யன்னலைத் திறவாமல் இருளில் இருப்பதற்குச் சமம்.

முன்றாவதாக பாலியற் கல்வியைச் சரியானமுறையில் பிள்ளைகளிற்குப் புகட்ட வேண்டும். இதைப் பெற்றோர், ஆசிரியர் மூலமாகச் செய்விப்பதே கூடிய பலனைத் தரும். இதற்கு முன்னோடியாகப் பெற்றோருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் போதிய அறிவைக் கொடுக்கக்கூடிய வண்ணமாகக் கருத்த ரங்குகள் ஒழுங்கு செய்யப்படலாம்.

இறுதியாக, பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தி, உண்மைக் குற்றவாளிகள் - அதாவது சமூகம் - விடு

தலை உணர்வோடு வெளியில் வாழும் நிலை மாறவேண்டும்.

குறிப்பு:

வேண்டத்தகாத கர்ப்பம் அண்மைக் காலத்தில் மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. இதை இவ்வாறு தொடரவிட்டால் எமது சமூகம் விரைவில் பாசிய விளைவுகளை எதிர்நோக்க வேண்டியவரும். எனவே, இந்த நிலையைத் தடுப்பதற்கான முயற்சியாகவே, வழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் இக்கட்டுரை வரையப்பட்டது. இதில் வரும் கங்கா என்ற பெயர் ஒரு புனைபெயரே.

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

- தமிழ்மறை -

செல்வன் மு. பாலமுகுந்தன்
மாகாண மெய்வன்மைப்
போட்டியில் சாதனை - 1999

செல்வன் R. விஜயசேகரன்
மாகாண மட்ட மெய்வன்மைப்
போட்டியில் சாதனை - 2000

திரு. N. சீவஞானம் அவர்கள்
முப்பது ஆண்டுகளுக்கு
மேல் கல்லூரியுடன் பல் நிலை
தொடர்பு உடையவர்.
அதிராகப் பணியாற்றி
1974 ஆண்டு ஓய்வுபெறுங்கால்
அவருக்கு உயர்வகுப்பு
மாணவமணிகள் வழங்கும்
பிரிவுபசாரக் காட்சி

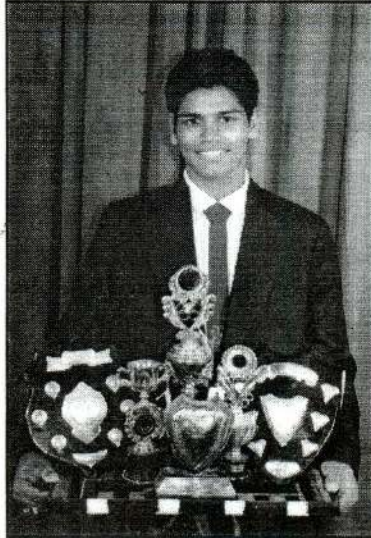

செல்வீ மு. கஜந்தி
மாகாண மெய்வன்மைப்
போட்டியில் சாதனை - 2001
தேசிய மட்டத்தில் பங்குபற்றியவர்.

செல்வீ செ. சீவகாமசுந்தரி
மாகாண மட்ட மெய்வன்மைப்
போட்டியில் சாதனை.
தேசிய மட்டத்திலும் பங்கு
பற்றியவர் - 2002

செல்வன் கி. குகசேகரம் மாகாண
மட்ட மெய்வன்மைப்
போட்டியில் சாதனை - 2001

ஏட்டில் படித்ததோடு இருந்து விடாதே

Dr. S.S. Surenthiran (Old Boy)

B.Sc. (Civil Eng.), M.Sc (Water Pollution Control),
Ph.D. (Water Management) Risk Analysts,
Environment Agency,
Environmental Policy - Risk &
Forecasting, UK.

‘ஏட்டில் படித்ததோடு இருந்து விடாதே - நீ ஏன் படித்தோம் என்பதை மறந்துவிடாதே நாட்டில் நெறி தவறி நடந்துவிடாதே - நீ நல்லவர்கள் நோகும்படி வளர்ந்துவிடாதே என்பது பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரர் பாடல்கள்.

படிப்பு என்பது பண்டைய அநுபவங்கள், பாரம்பரிய மதிப்புக்கள் (Values) கண்டு பரீட்சித்த உண்மைகளையும் இன்றைய யதார்த்தங்களையும் புகட்டி நாளைய சவாலை எதிர்நோக்க எம்மைத் தயார் செய்வதாகும். கல்வி இன்றைய நாளைய பிரச்சினைகளை விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப

ஆன்மீக முறைகளில் தீர்வு காண்பது மட்டுமல்லாது எமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும், இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் உதவுவதாகும். இதற்கு வழிகாட்டுபவர்கள், எம் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்பவர்கள் ஆவார். இந்த வகையில் பள்ளிக்கூடமும் வீட்டைப்போல உரிமையுடையதாகவும் கோயிலைப்போல புனித முடையதாகவும் அமைகிறது.

நான் மழலை பேசும் பாலனாய், உலகத்தை அறியத்துடிக்கும் மிளியாய், மறவோனாய், திறவோனாய், காளையாய் இருந்த போது எனக்குக் கல்வியூட்டி, கடமை,

கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டைப் புகட்டிய என் அரிய கல்லூரியை பல ஆண்டுகளின் பின் பார்க்கும் போது, கடந்தகால அசாதாரண போர்ச் சூழ்நிலைகளின் மத்தியிலும் அதன் முன்னேற்றத்தைக் காணும்போது வியப்பும் பெருமையும் ஏற்படுகிறது.

சுழிபுரம் பகுதியில் வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்காய் அறிவுட்டும் ஒளியாய், ஆன்மீகத்தீமாய் 125 வருடங்களாக சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் இக்கல்லூரி அன்னையை நினைக்கும் போது என் சிந்தனைக் குதிரை கடந்தகாலத்தை நோக்கித் தாவிப்பாய்கின்றது.

என் வாழ்க்கையின் அத்திபாரத்தை என் உயர்வின் படிக்கட்டுக்களை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். எண்ணையும், எழுத்தையும், கலையையும், கலாசாரத்தையும், விஞ்ஞானத்தையும், மெஞ்ஞானத்தையும் அறியத்தந்த எமது ஆசிரியர்கட்கும் அவர்களது ஆற்றல்கட்கும் எனது உள்ளம் அடிபணி கிறது.

பேச்சுப்போட்டி, கட்டுரைப்போட்டி, பொது அறிவுப்போட்டி, விவாதப்போட்டி, சித்திரப் போட்டி என்று எனக்கும் என்சகாக்களுக்கும் பங்குபற்ற, போட்டிபோட எமது திறமைகளை (Participation, Presentation and Communication Skills) வளர்க்க உதவிய கல்லூரியையும், ஆசிரியர்களையும் சிரம் தாழ்த்தி கரம்சூப்புகிறேன்.

என் வாழ்க்கையில் 1976 - 1980 ஆண்டுப் பகுதிகள் கல்லில் எழுதிய எழுத்துப்போல் இன்றும் என் நினைவில் நீங்காதுள்ளது. 1976 ஆம் ஆண்டு என் கல்லூரித் தாய்க்கு வயது நூறு. அன்று மாணவ முதல்வனாய், சாரணனாய், அந்த நூற்றாண்டு விழாவில் பங்குபற்றியமை இன்றும் என் மன

தில் பசுமையாய் உள்ளது. அவ்வாண்டு திரு. குணரத்தினம் ஆசிரியரின் வழிகாட்டலில் ஏனைய சகாக்களின் உதவியுடனும் சாரண இயக்கத்திற்கு எம் பள்ளிக்கூடத்தில் புத்துயிர் கொடுத்து அதற்குத் தலைவராக இருந்ததையும் அகில இலங்கைச் சாரணப் பாசறை உட்படப் பல பாசறைகளில் பங்குபற்றியதையும் உதவிச் சாரண ஆசிரியராக இருந்ததையும் எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். இந்தப்பயிற்சி என்னை எப் பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்கும் ஒருவனாகத் தயார்ப்படுத்தியது என்பது மிகையிலை.

நான் சிரேஷ்ட மாணவ முதல்வனாக 1977 - 1980 வரையும் உள்ள ஆண்டுகளில் இருந்தது, என்னுடைய தலைமைத்துவ (Leadership), முகாமைத்துவ (Management), திறன்களை (Skills) வளர்க்கவும், தன்னம்பிக்கையைப் (Self Confidence) பெருக்கவும் உதவியது. இந்த அனுபவங்கள் பல ஆங்கிலேயர்களை எனக்குக் கீழ் பரிபாலிக்க உதவுகின்றது. இதற்கு உதவிய அதிபர்கள், உப அதிபர்கள், (திரு. சிவஞானம், திரு. இராஜசுந்தரம், திரு. அருணாசலம், திரு. ஸ்பென்சர் திரு. விஜயரட்ணம், திரு. பத்மநாதன்) ஆசிரியர்கள், சக மாணவ முதல்வர்களையும் மறக்கமுடியாது.

தலைவராய், செயலாளராய், பத்திரிகை ஆசிரியராய் உயர்தர மாணவர் ஒன்றியத்திலும் இந்து மன்றத்திலும் இருந்தது, எனது வாதத்திறனை (Negotiation Skill) வளர்க்க உதவியது. இதற்கு, பொறுப்பாய் இருந்த திரு. C.T இராஜேந்திரன் ஆசிரியரின் ஊக்கத்திற்கும் என் சகாக்களிற்கும் நன்றியுடையவனாய் என்றும் இருக்கிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக HNCE பாடத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட

நீர்ப் பாதுகாப்பு என்ற தலைப்பிலான செயற் திட்டம் என் மேற்படிப்பிற்கும் (M.Sc, Ph.D.) உத்தியோகம் சம்பந்தப்பட்ட வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கும் (Professional Life) அடித்தள மிட்டது. முதல்முறையாக HNCE மாணவர்கள் ஒரு கட்டமைப்பான (Structured) முறையில் எம் கிராமத்திலுள்ள பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து வரையறுத்து (வரட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு சம்பந்தமாக) விஞ்ஞான முறையில் அணுகி, மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய (Acceptable) எம்மால் பொருளாதார ரீதியில் முடிக்கக்கூடிய (Affordable) எமது கிராமத்திற்கு ஏற்ற (Appropriate) தொழில்நுட்பத் தீர்வை (Sustainable Solution) திரு. பத்மநாதன், திரு. குமாரசாமி ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலில் அன்று முன்வைத்ததை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். வரட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு என்பவற்றிற்குத் தீர்வாகப் பொன்னாலைக்குளம், புறாளாய்க்குளம், நீத்துவன்குளங்களை இணைப்பதும் (INTEGRATED) System Based, Catchmen Based Water Management Solution) நீர் முகாமைத்துவத்தை (Water Management) நீர்ப் பாதுகாப்பு மூலம் (Water Conservation, water supply demand management) செய்வதும் அன்று நாம் தீர்மானித்த முறைகள் இன்று வளர்ச்சி அடைந்த ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, அவுஸ்திரேலிய நாடுகளில் இம் முறைகளை முதற் தீர்வாகக் (First preference) கருதுவதைப் பார்க்கும்போது அன்று எங்கள் HNCE மாணவக் குழுக்களினதும், ஆசிரியர்களினதும் திறனை எண்ணி வியக்கிறேன். இச்செயற்றிட்டக் குழுக்கள் கேள்விக்கொத்து, ஆய்வுகள் (Questionnaire survey) நில அளவையியல், (Surveying), levelling, map reading and mapping) மண் சோதனை (Soil testing) மழைவீழ்ச்சி, நீர்

மட்டம், அவதானிப்பும் தகவல் சேகரிப்பும் (Monitoring and data collection) திட்டமிடல் (Planning) பிரச்சாரம் (Information and publicity) என்பவற்றில் பெற்ற பயிற்சிகள் அளவிட முடியாதன. இந்தக் குழுக்கட்கு தலைவன் என்றமுறையில் பல்வேறு திறமைகளைப் பெற்றுக்கொண்டதோடு, எம்மை வழிகாட்டிய ஆசிரியர்கட்கும், நீர்ப்பாசன திணைக்களங்கட்கும் மற்றும் கிராம மக்கட்கும் நன்றி உடையவர்கள் ஆகிறோம். நீர் முகாமைத்துவம் (Water management - Drought, floods and water pollution, துறையிலும் தண்ணீர் விநியோக (Water supply) கழிவு தண்ணீர் சுத்தப்படுத்தல் (Waste water treatment) துறையிலும் நான் நிபுணத்துவம் பெறுவதற்கும் இதனால் இங்கிலாந்து பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாற்றவும் பிரித்தானிய, டென்மார்க் அரசாங்கத்திற்கு ஆராய்ச்சி செய்து அறிவுரை கூறவும் (Research, Development and policy advice related to water science and technology, risk and forecasting) இந்த இளமைக்கால நிகழ்சிகள் தான் ஊன்றுகோலாக இருந்தன.

1980 ஆம் ஆண்டு பகுதிகளில் திரு. சுவந்தராஜன், திரு. செல்வரட்ணம் ஆசிரியர்கள் பொறுப்பில் பௌதிக, இரசாயன ஆய்வுகூடங்களில் உதவியாளர்களாக சிறுகாலம் இருந்த அநுபவம் எனது ஆராய்ச்சித்துறைக்கு அடிக்கல்லாக இருந்தது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அன்று பள்ளிக்கூட அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருந்து சில கடமைகளைச் செய்தாலும் என் கல்லூரித் தாய்க்கு இன்னும் நான் செய்யவேண்டிய கடமைகள் பல.

மனிதர்கள் உலகில் பிறப்பார்கள். ஆகக்கூடியது ஒரு நூற்றாண்டுகாலம் வாழ்

வார்கள். பின்பு மறைந்து விடுவார்கள். நாமும்
ஆனால் மனிதகுலம் தொடர்ந்து வாழ்ந்து
கொண்டே இருக்கும். புதுப்புது சந்ததிகளும்
உருவாகிக்கொண்டே இருக்கும். 125 வரு
டங்கள் எம் கல்லூரித்தாய் பல சந்ததிகட்கு
தன்சேவையைச் செய்துள்ளார். இன்னும் பல
ஆண்டு காலம், விளைகின்ற பயிரை இது
பின்னொரு நாளில் விஸ்வரூபம் கொண்டு
கனிகளைக் கொடுக்கும் என முளையிலேயே
இனங்கண்டு ஆளாக்குவாள் என்பது என்
நம்பிக்கை.

நாமும்
'கற்கக் கசடறக் கற்றவை கற்றீன்
நற்க அதற்குத் தக' என்ற வாக்கியத்
திற்கு இணங்க,

ஈன்ற பொழுதிலும் பெரிதுவக்கும் தன்
மகனை சான்றோன் என நம் கல்லூரித்தாய்
கேட்டுப் பூரிப்படைய வாழ்வோமாக.

வாழ்க என் கல்லூரித்தாய்! வளர்க
அவள் புகழ்.

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

- தமிழ்நாடு -

125 ஆவது ஆண்டு விழாக்குழு

திரு. V. M. இராஜேந்திரன், திரு. கு. கந்தசாமி, திரு. S. K. இந்திரராஜா (செயலர் - பிற்த அதிபர்), திரு. V. சண்முகநாதன் (பிற்த அதிபர்), திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை (அதிபர்), திரு. V. நாகராஜா (பு. மா. ச. தலைவர்), திரு. க. வாமதேவன் J. P., திரு. T. உ-தயகுரியன் J. P., திரு. N. செல்வநாயகம், திருமதி சி. புன்தவதி.

நிற்பவர்கள் - இடமிருந்த வலம்

திரு. G. சீதம்பரநாதன் J. P. (பு. அ. ச. செயலர்), திரு. E. கைகலைவாசன் (பு. அ. ச. பொருளாளர்), திருமதி N. செல்வநாயகம் (125ஆவது ஆண்டு மலர் அதிபர்) செல்வி J. சாமினி (மாணவர் தலைவி), திருமதி I. தவநாயகம், திருமதி A. சற்குணசிங்கம் (பொருளாளர்)

125 ஆவது ஆண்டு மலர்க்குழு

திருமதி இ.தவநாயகம், திரு. V. M. இராஜேந்திரன், திரு. S. K. இந்திரராஜா (முதல்தரர்), திரு. V. சண்முகநாதன் (முதல்தரர்),
திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை (அதர்), திரு. T. உதயகுரியன் J. P., திரு. க.வாமதேவன் J. P., திரு. இ. செல்வநாயகம்,
திருமதி N. செல்வநாயகம் (பக்கிராதர்)

எமது சேவைக் காலத்தில் சந்தித்த சேவையாளர்கள்

S. K. இந்திராசா
முன்னாள் பிரதி அதிபர்

திரு. K. அருணாசலம் (1978 - 1987)

வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்து பிரபல்யமான கல்லூரிகளில் கல்வி கற்று, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று பட்டம் பெற்று மாணவ சமூகத்திற்காக சேவை செய்யவேண்டும் என்ற ஒரே சிந்தனையில் தன்னை அர்ப்பணித்துச் சேவையாற்றி வரும் உத்தமர் தான் எங்கள் அதிபர் அருணாசலம் அவர்கள்.

அவரின் சிறந்த சேவையை அறிந்த அறிஞர்கள், அரசியல்வாதிகள் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு இவரது சேவையைப்

பெறும் நோக்குடன் பல சிரமங்கள் மத்தியில் 1978 இல் அதிபராக அமர்த்தினார்கள்.

எங்கள் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு இவர் அதிபராக வந்ததில் 1978 இருந்து மாணவர்களது கல்வி வளர்ச்சியில் பல திறமையான திருப்பு முனையில் முன்னேற்றம் கண்டது. குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதி பெறும் மாணவர்கள் தொகை வருடாவருடம் பெருகிக் கொண்டே வந்தது.

இதில் முக்கியமாக விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் இருந்து மருத்துவ பீடத்திற்கு முதன் முதல் இரு மாணவர்கள் சென்றார்கள் என்றால் அது இவர் அதிபராக இருந்து இவ

ரது முயற்சியின் வெற்றி என்பதை முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

அதுமட்டுமல்லாது திரு. அருணா சலம் அவர்கள் தனது மகளை வேறு பிரபல்யமான பாடசாலையில் A/L படிக்க பணவசதி, மாணவியின் தகுதி, அநுமதி சுலபமாக எடுக்கக்கூடிய செல்வாக்கு, இன்னும் பல வசதிகள் இருந்தும் அவற்றை ஒன்றையும் பொருட்படுத்தாது தான் அதிபராக இருக்கும் கல்லூரியில் இருந்துதான் மருத்துவபீட அநுமதி பெறவேண்டும் என்ற கொள்கையில் திடமாக இருந்து அவரது மகள் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் இருந்தே மருத்துவபீட அநுமதி பெற்றார்.

இவ்வாறு பல மாணவர்களுக்குச் சிறந்த ஆலோசனைகள் வழங்கிக் கல்வித் துறையை மேம்படுத்தினார். கற்பித்தல் துறையில் திறமையான ஆசிரியர்கள் எங்கு இருக்கிறாரோ அவர்களை விக்ரோறியா கல்லூரிக்கு எடுப்பதில் பல சாதனை செய்து கல்வித் துறையை வளர்த்துள்ளார்.

கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் நினைவு தினத்தையும், பரிசளிப்பு விழாவையும் வருடாவருடம் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு முக்கியமாக விளங்கியவரும் இவரே ஆவர்.

சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனாருடைய குருபூசையை வருடாவருடம் கல்லூரியில் கொண்டாட வைத்த பெருமையும் இவருக்குரியதாகும். மாணவர்களை மனிதாபிமான முறையில் மதித்த மகான் எனக் கூறுவதில் பெருமைப்படுகின்றேன். மாணவர்களின் ஆற்றலுக்கேற்ப கலை, கலாசார நிகழ்ச்சிகளையும், சமயத் தொண்டுகளையும் வளர்த்துள்ளார். விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சியிலும் தனது திறமையைக் காட்டத் தவறவில்லை. வடமாகாணத்தில் உதை

பந்தாட்டத்தில் விக்ரோறியா சம்பியனாகத் திகழ்ந்ததும் இவர் காலத்தில்தான்.

மேலும் இவர் ஓய்வுபெற்ற பின்பு 1983 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் விக்ரோறியா பழைய மாணவர் சங்கத்தை புனருத்தாரணம் செய்ததுடன் லண்டன், கனடா, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலிய ஆசிய நாடுகளிலும் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளைகளை ஆரம்பிப்பதில் மிகவும் தீவிர பங்கு எடுத்தார்.

திரு. V. வீஜயரட்ணம் (1987 - 1987)

இவர் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும், பிரதி அதிபராகவும், அதிபராகவும் கடமையாற்றியவர். இவர் சிறந்த நிர்வாகி. கொடைவள்ளல். கல்லூரியில் மாணவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் உண்டென்பதை அறிந்தவர். தனது சொந்தப்பணத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்து கல்வித்துறையை வளர்ச்சியடையச் செய்தவர். சில சமயம் வசதிசூறந்த மாணவர்களுக்கு சுகவீனங்கள் வந்தால் அவர்களைத் தனது வாகனத்தில் ஏற்றி வைத்தியச் செலவுக்குரிய பணத்தையும் தமது இருப்பில் இருந்து கொடுப்பார். இவர் மாணவர்களோடு மிகவும் அந்நியோன்னியமாகப் பழகும் சுபாவம் உடையவர்.

திரு. K. K. நடராசா (1987 - 1989)

இவர் எங்கள் கல்லூரியில் குறுகிய காலம் அதிபராக இருந்தாலும் பல போற்றத்தக்க சேவையை ஆற்றியுள்ளார். கல்வித் துறையிற் பல முன்னேற்ற விடயங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லும்போது நெருக்கடியான அரசியல் சூழ்நிலையில் பல தடைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. முக்கியமாக இந்திய இராணுவம் இங்கு நிலை

கொண்டிருந்த சமயம் அவர்கள் பலதடவை மாணவர்களைப் பற்றிய விசாரணைகளுக்கு கல்லூரியிலும், அவர்களுடைய இராணுவ முகாம்களுக்கும் சென்று மாணவர்களுக்கோ, ஆசிரியர்களுக்கோ எவ்வித கஷ்டமும் இல்லாமல் தனது திறமையினால் பிரச்சினைக்கு இடமளிக்காது நடந்துகொண்டார்.

அடுத்ததாக கல்லூரியின் கட்டடப் பணிகளில் ஆற்றிய சேவை சிறப்பானது. முதலாவதாக பிரதான மண்டபத்தைக் குறிப்பிடலாம். பிரதான மண்டபம் பல காலமாக செப்பனிடப்படாது மிகவும் பழையமடைந்த நிலையில் இருந்தது. வெளிநாட்டில் இருந்து வந்த இரு பழைய மாணவர்களின் உதவியுடன் மண்டபத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்துவைத்தார்.

இரண்டாவதாக குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைக் குறிப்பிடலாம். 1952 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியிலே மிகப் பெரிய நீர்த்தாங்கி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இவரது காலத்தில் நீர் இயக்கும் பம்பியும், நீர் விநியோகிக்கும் குழாயும் சேதமடைந்து 1500 இற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கிணற்றிலேயே நீர்பெற்று அருந்தினர். இந்நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருந்தது. இதை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் முன்னாள் கிராம உத்தியோகத்தார் அமரர் அப்புத்துரை அவர்களின் புதல்வனும் தற்போது ஓமானில் வசிப்பவராகிய திரு.நித்தியானந்த மனுநீதி அவர்களின் உதவியை நாடி இப்பிரச்சினையை விளக்கியதன் நிமித்தம் 67,000/= ரூபா செலவில் புதிய நீர் விநியோகிக்கும் குழாய்களும், இயந்திரமும் திருத்தப்பட்டு சிறிய கிணற்றிற்கு அண்மையில் சிறிய நீர்த்தாங்கி அமைக்கப்பட்டது. இச் சேவையால் தான் இன்று கல்லூரியின் குடிதண்ணீர் விநியோகம் பிரச்சினையின்றி சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

முன்றாவதாகக் கல்லூரியின் முன்பக்க மதிலைக் குறிப்பிடலாம். இதுவும் 1952 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட பின்பு எந்த விதமான திருத்த வேலையும் இன்றி அழகற்ற நிலையில் இருந்தது. இதனைப் புனரமைப்புச் செய்யப் பல ஆயிரம் ரூபா தேவைப்பட்டது. மிகச்சொற்ப பணத்துடன் வேலையை ஆரம்பித்தார். வேலை நடக்கும்போது வீதியில் சென்று கொண்டிருக்கும் பழைய மாணவர்களுக்கு விளங்கியதன் பேரில் பலர் மனமுவந்து உதவிகளைச் செய்தனர். இதனால் மதிலும், நுழைவாயிற் கதவும் புதுப்பொலிவு பெற்றன. இவ்வேலைக்குப் பலர் உதவி செய்த போதும் சுழிபுரம் மேற்கு அமரர் கணபதிப்பிள்ளை, தொல்புரம் லொறி உரிமையாளர் திரு. மாயராசா போன்றோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். இவ்வாறு கல்லூரியின் பல ஆக்கபூர்வமான பணிகளைச் செய்ததுடன், மேற்படி வேலைகளுக்கு எந்த ஒரு வீடுகளுக்கும் செல்லாது கல்லூரியில் இருந்த வண்ணமே அபிமானிகளுடைய ஆதரவைப் பெற்று சேவைகளைப் பூர்த்திசெய்த பெருமை அதிபர் திரு K.K. நடராசா அவர்களுக்கு உண்டு.

தீரு. P. செல்வரட்ணம் (1989-1989)

இவர் கல்லூரியின் பழையமாணவர். இவர் ஆசிரியராகவும், பிரதி அதிபராகவும், அதிபராகவும் கடமையாற்றியவர். மிகவும் மென்மையான உள்ளம் படைத்தவர். சிறந்த இரசாயன ஆசிரியராவார். இவர் இரசாயனத்துறைக்கான நூலை வெளியிட்டவர். நாட்டு நிலைமை காரணமாக ஆசிரியர் சேவையைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டிய காலம் மேலும் இருந்தும் அதற்கு முன்பே ஓய்வுபெற்றவர். இவரது சேவை இன்றும் கல்லூரிக்குப் பயனுள்ளதாகவே இருந்து வருகின்றது.

திரு. செ. பத்மநாதன் (1989 - 1992)

இவர் மாணவனாகவும், ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் ஓய்வுபெற்ற பின்பு இன்றுவரையும் கல்லூரிக்குச் செய்த சேவைகள் மிகமிக அளப்பரியன. நீண்ட காலம் கல்லூரியில் தொடர்புவைத்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கும் திரு. S. பத்மநாதன் அவர்கள் ஆசிரியராக இருக்கும் பொழுது விஞ்ஞானத்துறையில் ஆற்றிய சேவைகள் உலகம் எங்கும் உயர்பதவி வகித்துக் கொண்டு இருக்கும் பழைய மாணவர்கள் மூலம் நன்கு விளங்கும். தற்பொழுதும் மாணவர்கள் இவரைப்பற்றி விசாரிப்பதுடன் இவரின் சேவையால் தாம் இன்று நல்ல நிலையில் இருப்பதாகவும் கூறக்கேட்ட வண்ணம் இருப்பது மிகவும் பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

மாணவர் ஒழுங்கு கட்டுப்பாடுகளை மிகவும் கட்டுக்கோப்பாக வைத்திருந்த பெருமையும் இவருக்குரியதே. இவற்றைவிட இன்று கல்லூரியில் அமைந்திருக்கும் சிவகாமி சமேத நடராஜப் பெருமான் ஆலயத்தை அமைப்பதில் அப்போதைய அதிபர் திரு. தம்பு அவர்களுடன் இரவுபகலாக முயற்சித்து கோயிலை உருவாக்கிய சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு. அதிபராக இருந்த காலத்தில் பல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தனியார்துறையுடன் தொடர்புகொண்டு பாரிய திட்டங்களை அமைத்த போதும் நெருக்கடியான அரசியல் நிலைகாரணமாக அவற்றை நிறைவேற்ற முடியாதிருந்தமை அவருக்கு வேதனை தருவதாக இருந்தது.

மாணவருக்கு மதிய உணவுத்திட்டம் இவருடைய காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது. ஒரு மாணவனுக்கு முன்று அல்லது நான்கு ரூபா மட்டுமே செலவழிக்கக்

கூடிய நிலை இருந்தும் அந்தப்பணத்தை மிகவும் கவனமாகக் கையாண்டு எல்லா மாணவர்களுக்கும் சோறு, கறி வழங்கித் திறம்படச் செயலாற்றினார். இவர் இன்றும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கான செயற்றிட்டங்களைக் கேட்டறிந்து தனது ஆலோசனைகளை வழங்கிக்கொண்டு வருகின்றார். இவர் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் புகழ்பூத்த புதல்வர் என்று சொல்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

திரு. கா. சந்திரபாலன் (1992 - 1998)

இவர் கல்லூரியின் கல்விச் சேவைக்குப் புதிய அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளார். கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமாக கட்டடவளர்ச்சி, தளபாடவசதி போன்றவற்றிற்கும் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளார். பிரதானமாகக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு நிதி வசதிகளை ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பாரிய திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்முறையில் ஆக்கி வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை க.பொ.த சாதாரண மாணவர்களுக்கு பாடசாலை விட்ட பின்னர் மதிய உணவு கொடுத்து மேலதிக வகுப்புக்களை வைத்து வழிகாட்டினார். இதற்குத் தேவையான செலவுகளில் பழைய மாணவர்கள் குறிப்பாக திரு. அப்புத்துரை சதானந்தவேல் (ஓமான்) அவர்களும், கல்லூரி ஆசிரியர்களும் குறிப்பாக திரு. இராஜ்குமார் அவர்களும் பெரும் பங்காற்றினர் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். மாலை நேரங்களில் மின்சார வசதி இல்லாதிருந்தும் பெற்றோர் கூஸ் வைத்து கல்லூரியில் வகுப்புக்களை நடத்தினார். மாணவர்கள் முழுமையாக ஈடுபடும் வகையில் பரீட்சை நடத்தும் முறையில் வகுப்புக்களை நடாத்தி மாணவர்களைப் பரீட்சித்தமுறை மிகவும் போற்றத்

தக்கது. பெறுபேறுகள் மகிழ்ச்சிதரக் கூடிய தாகவும் இருந்தன. இருபத்தைந்து மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதத்தில் போதிய விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுப் பரீட்சைப் பெறுபேற்றைப் பன்மடங்காக அதிகரித்தமை நாம் கண்ட உண்மை.

இக்காலகட்டத்தில் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகப் பல தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடியாதிருந்தது. இவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் வகையிற் பழைய மாணவர் சங்கங்களை (கனடா, இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், கொழும்பு) உருவாக்கி அதன்மூலம் பல லட்சம் ரூபாவை நிரந்தர வைப்பில் சேர்த்துக் கல்லூரியிற் பல தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

மேலும் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவுசெய்வதற்கு நாட்டில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு போன்ற வேதனையான நிகழ்வுகளால் கல்லூரியின் வளர்ச்சி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. இவருடைய காலத்தில்தான் அகில இலங்கைப் பாடசாலைக்கிடையிலான மெய்வன்மைப் போட்டியில் மாணவர்கள் பங்குபற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இது விளையாட்டுத்துறையில் காட்டிய ஆர்வத்திற்குச் சான்றாகும்.

தீருமத் அருந்தவச்செல்வ் வேலுப்பிள்ளை (1998 -)

இவர் கல்லூரியின் அதிபர்கள் வரிசையில் முதற்பெண் அதிபர் என்ற பெருமைக்கு உரியவர். கல்லூரியிலே விஞ்ஞானத்துறைக்குப் பொறுப்பாசிரியராகப் பல வருடங்கள் கடமையாற்றியும், பிரதி அதிபராகக் கடமையாற்றியதன் நிமித்தமும், கல்லூரியின் கல்வி நிலை, ஆசிரியர், மாணவர் நிலைமைகளை நன்கு அறிந்த நிலையில் பழைய மாணவர் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்,

கல்லூரியின் நலன்விரும்பிகள், கல்வி மாண்கள் ஆகியோர்களின் வேண்டுகோள்களுக்கு இணங்க அதிபர் பதவியை ஏற்க வேண்டிய நிலையிருந்தது.

நாட்டின் போர்க்காலச் சூழ்நிலை காரணமாகவும், அரசாங்கத்தின் புதிய கல்வித்திட்டமுறை மாற்றத்தினாலும் பல சிக்கல்களின் மத்தியிலும் தனது பொறுப்பை நடாத்திக்கொண்டு வருகின்றார். கட்டட விஸ்தரிப்புக்கள், புனரமைப்புக்கள் போன்ற விடயத்தில் இவருடைய ஊக்கமும் செயற்பாடும் பற்றிப் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. முக்கியமாக 1999 ஆம் ஆண்டு சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாவில் அமைக்கப்பட்ட செயற்பாட்டறை Green Room போன்றவற்றை இரண்டு மாதங்களில் பூர்த்தி செய்தமை செயற்பாட்டுத் திறமைக்குச் சான்றாகும்.

மேலும் தனியார் நிறுவனம் குறிப்பாக GTZ, பிரதேசசபை போன்றவற்றின் உதவியை நாடியும் பல லட்சம் ரூபா பெறுமதியான வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார்.

மிக மிக முக்கியமான விடயமாகிய கல்லூரியின் ஸ்தாபகருடைய மகன் மனேசர் செல்லப்பா அவர்களின் உருவச் சிலையை கல்லூரி வளாகத்தில் அமைப்பதற்கும், அவர் அமரத்துவமடைந்து அறுபது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்தும் பல அதிபர்கள் முயற்சி செய்தும் நிறுவமுடியாத நிலையில் இவர் அதிபராகப் பதவியேற்று ஒரு வருடத்தில் பூர்த்திசெய்தமை வரலாற்றில் இடம்பெற வேண்டியதொன்றாகும்.

அடுத்து இக்கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதான விஸ்தரிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. 200 மீற்றர் ஒரு பாதையை 400 M ஒரு பாதையாக விஸ்தரிப்பதற்கு அநேக காலங்களாகத் தீவிர முயற்சி எடுத்து அதுவும்

நிறைவேற்ற முடியாதவிட்ட நிலையில், இப் பொழுது இவர் பழைய மாணவர் சங்கத்தாரையும், நலன்விரும்பிகளையும் குறிப்பாக திரு. அ. சதானந்தவேல் (ஓமான்), Dr. கதிர் காமத்தம்பி குடும்பம் (லண்டன்), திரு. K. சிவசுப்பிரமணியம் போன்றவர்களினது உதவியை நாடி இன்று 90 வீதமான காணிகளைப் பெற்றநிலையில் உள்ளார்.

இதேபோல 50 வருடங்களுக்கு மேலாக அமைக்கப்பட்ட கல்லூரியின் நீர்த்தாங்கி முடுபா மிகவும் சேதமடைந்து மாணவர்கள் நீர் அருந்த முடியாதநிலையில் இது அவசியமான தேவை என்பதனால் ஓமானில் வசிக்கும் திரு. நித்தியானந்த மனுநீதி அவர்களை நாடியதன் நிமிர்த்தம் சுமார் 75,000/= ரூபா செலவில் இதனைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார்.

இது போன்ற பல தேவைகளையும், சேவைகளையும் முன்வைத்து அதற்கேற்ற வழிவகைகளைச் செயற்படுத்திக் கொண்டுருக்கின்றார்.

இவரது நிர்வாகத் திறமையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது ஆசிரியருடைய நிலைமைகள், திறமைகள், கஷ்டங்களை உணர்ந்து அதற்கேற்ற வசதிகளை அமைத்து அவர்களுக்குப் பொறுப்புக்களைப் பகிர்ந்து

கொடுப்பதன் நிமித்தம் நிர்வாகத்தைச் சரியான முறையில் வழிநடத்துகின்றார்.

எந்த ஆசிரியரை எந்த நிலையில் வைத்தால் அவர் தன்னுடைய கடமையைத் திறம்படச் செய்வார் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. முக்கியமாக எனது முப்பது வருட ஆசிரியத் தொழிலில் பாடசாலை ஆரம்பிக்கும் நேரத்திற்கு மட்டுமட்டாகத் தான் சமூகம் கொடுப்பேன். இதனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிபர்களின் வெறுப்புக்கும் ஆளாகியுள்ளேன். ஆனால் தற்போதைய அதிபர் பதவி ஏற்ற அன்று என்னிடம் கல்லூரியின் சில பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்ததன் நிமித்தம் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு முன்பு சமூகமளிக்க வேண்டியநிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. இப்பொறுப்புக்களை நான் மகிழ்ச்சியுடன் செய்தேன். இந்நாள்களை ஆசிரியத் தொழிலின் திருப்திகரமான பொன்னான நாட்களாகக் கருதுகின்றேன்.

இதேபோல அதிபரின் நிர்வாகத் திறமை பலவழிகளில் சிறப்படைவதைக் கண்கூடாகக் காண்கின்றேன். இன்னும் இவருடைய சேவை கல்லூரிக்கு நீடுழி காலமாக நிலைத்திருக்க சிவகாம சமேத நடராஜ பெருமானை வேண்டுகின்றேன்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

- தமிழ்மறை -

Victoria College - An Old Boy Remembers

---

*K. Jegannathan B.A., Dip. in Edu.
Rtd Principal,
Ratmalama Hindu College,
Colombo.*

Mudaliyar, Canagaratnam, of Chulipuram founded Victoria College in 1876. He was endowed with the rare vision and courage which characterises great men. In those days it was a very ambitious and bold step. His name deserves to be enshrined in gold in the annals of the College. After him his son Chellappa managed the College and then it passed on to the Government of Sri Lanka.

My father Sinnathamby Karthi - gasoo of Tholpuram (born on 04

December 1884) joined Victoria College when Prof. Willoby Small was Principal. It is a pity that I lost the testimonial Prof. Small gave my father when he left Victoria College after completing his secondary education in 1902. It was a three page (on A5 size paper) testimonial written in Prof. Small's beautiful cursive handwriting and according to my late father it won him an immediate appointment in the Public Service of the then Federated Malay States.

He served the government meritoriously for a continuous period of 32 years and retired while holding the post of Treasurer (equivalent to the post of Accountant) in the State of Kinta. He returned to Ceylon with his family in November 1935 and I was admitted to Victoria College in the following year.

I clearly remember the Principal Dr. K. Shivapragasam. He was an eminent educationist having had his University Education in England. He had his M.Sc., Diploma in Education and Ph. D - a qualification which could not be matched by any principal in Ceylon / Sri Lanka either before or since.

One would wonder how this super-qualified academic came to accept this post. My guess is that it was the work of Saiva Periyar Sivapathasunderam (of Puloly) who was Principal of Victoria College for many years and whose stamp of influence was left in every aspect of the school's progress. He was an erudite scholar and an authority on Saivism and Kumarasamy Pulavar (father of Dr. Shivapragasam) was his friend.

However, after a few years at Victoria College, Dr. Shivapragasam moved to Parameshwara College as Principal. After his departure, Mr. K. Navaratnarajah took over as Principal. He had a personality clash with the most popular teacher, Mr. K. Sivarajah and had to leave

within a few months. Then came Mr. V. Satchithanandam. He carried on as Principal for a couple of years. He was succeeded by Mr. P.G. Thambiappah, an excellent Chemistry teacher from St. Joseph's College, Colombo. It was during his time that Victoria College rose to new heights and took its place among the best schools of Jaffna. He set about his task with the full Co-operation of the staff. The parents, the students and of course the management. In discipline, in studies and examination results, in extra curricular activities and sports - in almost every sphere of the life of the school, there was a remarkable change for the better. He organised the House system named after Canagaratnam, Small, and Chellappah. He held the first Prize Giving (after many years) with Justice Cannon as Chief Guest. For the first time the College Soccer team won its first march against Manipay Hindu. The teachers were all living examples of what ideal teachers could be. They could all be compared to the Village School Master of Oliver Goldsmith. However, I must make special mention of two of the best K. Sivarajah (of Karugampanai) and E.A Kandiah (of Alvai). These gentlemen were thoroughly dedicated to the profession and spent long hours of their leisure to coach weak students.

A Amirthlingam (who ended his long political career as the first Tamill

ever to be Leader of the Opposition in Parliament) and C. Kumarasurier (who was Minister of Posts and Telecommunication in Mrs. Bandaranaike's cabinet) both left Victoria College along with me after passing the Senior Examination. The latter joined St. Patrick's College and entered the Technical College from there. He joined Jaffna College but Amirthalingam stayed back and Mr. Sivarajah took on himself the challenge to coach him in English. Government and History for the University Entrance. Amirthalingam managed Tamil on his own as he already studied up to the pandit class before joining Victoria College. It was a resounding success for all three Amirthalingam, Sivarajah and Victoria College when he was selected for admission. I can say without fear of contradiction that no other subsequent event in the life of the college brought that amount of happiness. It was twenty five years later that the next student from Victoria College entered the University.

In 1972 the old Boys Association of Victoria College planned a public reception for Kumarasurier at Victoria College to felicitate him on his elevation to Cabinet rank. The organisers apparently ran into some trouble when they found that Amirthalingam would not agree to attend the function. He had lost his (Vaddukodai) seat in Parliament at the 1970 General Election to A. Thiagarajah. He didn't want to attend a reception which

would be dominated by Kumarasurier and Thiagarajah, his political opponents who would, in all probability, speak loosely on sensitive areas to hurt him.

The chief organiser, V. Rajasunderam, telephoned me (in Anuradhapura) asking for my opinion. I told him that Amirthalingam was even a more distinguished old boy than Kumarasurier and his presence at that reception was most important. He then complained that he didn't have anyone with that sort of credibility to persuade Amirthalingam to agree to attend the reception. He also asked me if I could step in to take that role. I agreed, So I went to Chulipuram, meet Rajasunderam and his group, got their categorical assurance that the reception would not be used as a political platform and nothing controversial (to hurt Amirthalingam) would be spoken. It was agreed and I proceeded to meet Amirthalingam at his wife's house in Moolai. He was getting ready to go to Jaffna town to attend to some important matter and was excusing himself from the people who had come to meet him about their problems.

When he saw me he greeted me and asked me if I had any urgent matter to speak to him. I answered in the affirmative and he agreed to spend a few minutes. I explained to him the purpose of my trip from Anuradhapura. He said he cannot trust their promises. I prevailed on

him to trust them and told him that he should not abdicate his claim to speak at that function. He finally agreed. Kumarasurier was given a rousing reception; he was garlanded by those who had received favors from him and those who were hoping to receive favors. But when Amirthalingam arrived, his reception was even greater and his garlands were more in number. True to his fears, Thiaga-rajah touched on politics and although the chairman politely whispered to him to avoid it, he proceeded and Amirthalingam got up and walked away.

There was commotion; Kumara-surier and the chairman went pleading after him and after some hesitation he returned and took his seat. Thereafter there was order. As usual Kumarasurier promised many things for Victoria College. When it came to Amirthalingam's turn to speak, he said that although he was the Member for Parliament for 15 years, his party position denied him the chance to win big favors for Victoria

College from the government. He therefore pleaded with Kumarasurier to use his good offices to provide all the facilities to Victoria College so that it would not take another twenty five years for the next student from Victoria College to enter the University.

I left Sri Lanka in 1979 and have no knowledge of progress or problems Victoria College has faced since then. All I can say is that Victoria college is a college which is unique in many respects. It has survived unpredictable and extremely turbulent times in its long history. It has the capacity to successfully face the more challenging future, if only its Alunmi, living in more affluent and comfortable situations in countries all over the globe together with the community in the Villages around Chulipuram could rally round with a deep sense of commitment to lead the College to success and glory. It would indeed be a consummation devoutly to be wished.

Learn by doing.

- Anonymous (Proverb)

நூறு வீதம்

க. பாலச்சந்திரன்
பெற்றியியலாளர்,
கனடா.

1962 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் தபால்காரனின் ஊதல் கேட்கிறது. மாதம் இரண்டு தபால் அப்பாவிடம் இருந்து வரும். அவர் மலையகத்தில் தலைமை ஆசிரியர். விடுதலைக்குத்தான் வீட்டில் வந்து நிற்பார். ஆனால் அவரது கடிதம் தான் நேற்றே வந்து விட்டதே. இருந்தும் ஓடிப்போகிறேன் நெஞ்சு படபடக்க.

ஏனென்றால் நான் எழுதிய யாழ். இந்துக் கல்லூரி Admission பரீட்சையின் முடிவை எதிர்பார்க்கித் தான் தபால்காரன் ஒரே ஒரு தபாலை கையில் கொடுக்கிறான். தபால் கவரின் மேலேயே யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் அச்ச எழுத்துக்கள் நெஞ்சை

மேலும் படபடக்க வைக்கிறது. தபாலை எப்படி கிழித்தேன் எப்படி அதனுள் இருந்த கடிதத்தைப் பிரித்தேன் என்பதே தெரியாது. கையில் இருந்த கடிதத்தை கண்ணால் ஒரே பார்வையில் அளவிடுகிறேன். Advanced Level க்கு admission கிடைத்ததா இல்லையா என்று. You are admitted to... என்ற வார்த்தைகள் கண்ணில்பட்டதும் கால்கள்துள்ள விட்டுவாசலை நோக்கி ஓட ஆரம்பிக்கிறேன். 'என்ன admission கிடைத்து விட்டதா?' தபால் காரன் கேட்கிறார். அதுவரை அவர் நின்று கொண்டிருந்ததையே நான் கவனிக்கவில்லை. 'ஓம்' என்று சொல்லிக் கொண்டே விட்டினுள் ஓடினேன் அம்மாவிடம் சொல்ல. அவவிற்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.

அடுத்த நாள் பாடசாலைக்குப் போய் நண்பர்களிடமும் வகுப்பு ஆசிரியர்களிடமும் மகிழ்ச்சியுடன் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் Admission கிடைத்த செய்தியைச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதான். எல்லோரும் என்னை Congratulate பண்ணினார்கள். G. C. E Advanced Level படித்து Engineering க்கு எடுபடவேண்டுமானால் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கல்லூரிகளில் யாழ். இந்துக் கல்லூரியும், ஸ்கந்தவரோதயாவும் தான் அப்போது முன்னணியில் நின்றன. ஆகவே இந்த இரு கல்லூரிகளிற்கும் Admission எடுப்பதென்றால் அவர்களுடைய தெரிவுப் பரீட்சையில் திறமையாகப் Pass பண்ண வேண்டும்.

பாடசாலை முடிகிற நேரம், கடைசிப் Period (பாடம்) பாடசாலை Peon கிருஷ்ணர் வந்து என்னை அதிபர் பார்க்க வேண்டுமாம் என்று கூட்டிச் சென்றார். அறைக்குள் சென்றதும் கைகளைக் குலுக்கி Congratulate பண்ணினார் அதிபர் வே. தம்பு. அதன்பின் எனது Future plan களை எல்லாம் விசாரித்து விட்டு எனது குடும்பத்தைப் பற்றியும் தந்தையாரைப் பற்றியும் விசாரித்து அறிந்துகொண்டு வழியனுப்பினார்.

வாரங்கள் ஓடி மார்கழி விடுமுறையும் வந்தது. எனது தந்தையும் விடுமுறையில் வந்துவிட்டார். ஒருநாள் மதியம் எங்கள் வீட்டு வாசலில் ஒரு கறுப்பு Morris Minor கார் வந்து நிற்கிறது. அதிலிருந்து அதிபர் வே. தம்பு இறங்கி எனது தந்தையுடன் பேசுகிறார். இருவரும் வீட்டினுள் செல்கின்றனர். நான் பிள்ளையார் கோவில் தேர்முட்டியின் மேலே இருந்தபடியே பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். ஒரு அரை மணித்தியால நேரம்தான் இருவரும் பேசியிருப்பார்கள். அதிபர் திரும்பிக் காரில் சென்றுவிட்டார். என்னுடைய பல் கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பும் பொறுப்பை 100% தான் எடுப்பதாகவும் தன்னில் நம்

பிக்கை இருந்தால் என்னை சுழிபுரம் விக்ரோஹியாக் கல்லூரியிலேயே G.C.E Advanced Level படிக்க விரும்படியும் கேட்டுள்ளார் என்றும் அதற்கு எனது பதிலை எதிர்பார்ப்பதாகவும் தனக்கு அதிபரின் வாக்கில் நம்பிக்கை உண்டு என்றும் அப்பா எடுத்துக் கூறினார். எதற்கும் யோசித்துப் பதில் சொல் என்றார். என் தந்தையார்.

Advanced Level வகுப்பில் 7 - 8 மாணவர்கள்தான். ஆனால் அதில் என்னைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் Biology / Zoology படிப்பவர்கள். நான் மட்டுமே Pure / Applied Maths எடுப்பவன்.

Chemistry க்கு Mrs Wardsworth மிகவும் தூய்மையான மடிப்புக்கலையாத வெள்ளைச் சேலையில் (7th day Adventist) மலர்ந்த பரந்த முகத்துடன் மாணவர்களுடன் மிகவும் பிரியமாகவும் அன்பாகவும் படிப்பிப்பார். நல்ல பொறுமைசாலி. பாடத்தில் நல்ல அறிவும் படிப்பிப்பதில் திறமையும் கொண்டவர். Theory படிப்பிப்பதில் கஷ்டங்கள் இருக்கவில்லை. ஆனால் Practical செய்யத் தொடங்கவும் பாடசாலையின் இரசாயன கூடத்தின் பற்றாக்குறை தெரியத் தொடங்கிற்று. இரசாயனப் பரீட்சைகளின் இடையில் Bransen Burner க்குத் தேவையான Gas நின்றுவிடும். பாடத்தின் இடையில் பாடசாலை Cleaner தொழிலாளி 'பத்தனை' தேடி Gas Generating tank Check பண்ணி திருப்பவும் Gas வரத் தொடங்கவும் பாடம் முடியவும் சரியாகும். சில வாரங்கள் சென்று மாதங்கள் சென்றும் தேவையான உபகரணங்கள், இரசாயனப் பொருட்கள் ஓடர் பண்ணியிருந்தும் வருவதில் தாமதம். இப்பற்றாக்குறை மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறாக இருக்கும் என்றறிந்து அதிபரும், Mrs. Wardsworth ம் ஆக வட்டுக்கோட்டை Jaffna College இல் இரசாயன 'Practical' செய்வதற்கு ஒழுங்குசெய்து கொடுத்தனர்.

Physics பாடத்திற்கு Mr. கருணாநிதி அண்மையில் தான் பல்கலைக்கழகத்தால் பட்டதாரியாகியவர். படிப்பிப்பதில் நல்ல ஆர்வம். Chemistry Lab கீழே அதற்கு மேல் Physics Lab. அதிலிருந்து பாடசாலை முழு வதையுமே கண்காணிக்கலாம். அதிபரின் அறை தொடக்கம் அனேகமான வகுப்பறைகளையும் பார்க்க வசதியான மேல்மாடியில் உள்ளது Physics Lab. தேவையான Telescope ம் உண்டு. நல்ல காட்சிகள் என்றால் ஆசிரியரும் மாணவனாகி விடுவார். Physics என்றாலே எங்களுக்குக் கொண்டாட்டம். ஆனால் பரீட்சை நெருங்கியதும் மாணவர்களை சனி, ஞாயிறு என்று கூடப்பாராமல் ஆசிரியர் தன் வீட்டிற்கே (சண்டிப்பாயில்) வரவழைத்து படிப்பிப்பார். நல்ல பொறுப்பு உள்ளவர்.

Pure Mathematics படிப்பித்தவர் தியாகராஜா மாஸ்டர். 'குட்டித் தியாகர்' என்று பட்டப்பெயர். அவருடையது Car பச்சை Moris Minor. சரியான கோபக்காரன். கணக்கு செய்வதில் தடங்கல் வந்துவிட்டால் கைக்குட்டையை எடுத்து மொட்டந்தலையை இரண்டு தடவை உரஞ்சி துடைத்துக் கொண்டு வகுப்பிற்கு வெளியிலுள்ள விறாந்தையில் முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் இரண்டு தடவை நடந்துவிட்டால் தடங்கல் எல்லாம் போய்விடும். Cricket Test Match Season வந்துவிட்டால் போதும் Transistor Radio காதோடு இருக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு மாணவனுக்கு ஒரே ஒரு ஆசிரியர் நான் என்ன செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் தெரிந்து விடும்.

Applied Maths க்கு அதிபர் மற்றப் பாடங்களெல்லாம் ஏதோ ஒரு வகுப்பு அறையில் இருந்து படித்தால் Applied Maths மட்டும் விறாந்தையில் (நடைபாதையில்) இருந்தே படித்தேன். அதிபரின் அறைக்கு வெளியே யுள்ள நடைபாதையிலேயே ஒரு மேசையும்

இரு நாற்காலிகளும் உண்டு. ஒரு கதிரையில் அதிபர், மற்றதில் நான். ஒரு பக்கத்தில் நெல்லிமரம் நல்ல காற்றோட்டம். மத்தியான சாப்பாட்டின் பின் போயிருந்தால் கண்ணைச் சுழற்றிக்கொண்டு நித்திரை தான் வரும்.

ஒரு மாணவனுக்கு நான்கு ஆசிரியர்கள். மாணவனுக்கு படிப்பில் ஆர்வம் உண்டோ இல்லையோ ஆசிரியர்கள் நால்வருக்கும் 100 வீதத்திற்கு மேல் ஆர்வம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆதலினால்தான் முன்னாள் பாராளுமன்ற அங்கத்தவரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான மறைந்த திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் ஒருவரே 65 ஆம் ஆண்டு வரை பல்கலைக்கழகம் சென்றார் என்ற சாதனையை முறியடித்துக் காட்டினார். திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் பல்கலைக்கழகம் புகுந்ததற்கும் 1965 க்கும் இடையில் பல வருடங்கள். ஆனால் நான் பல்கலைக்கழகம் சென்றதன் பின் அடுத்த ஆண்டுகளிலேயே பலபல மாணவர்கள் பரீட்சைகளில் தேறி பல்கலைக்கழகம் புகுந்துள்ளார்கள். மரபு முறையாக இருந்து வந்த மனத்தடங்கலை நீக்கி விக்கிரோறியாக் கல்லூரியில் இருந்தும் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போகலாம் என்ற மனத்தையம் வருவதற்கு வழிவகுத்த பெருமை மறைந்த அதிபர் வே. தம்புலையே சாரும். அதற்குக் கருவியாக என்னைப் பாவித்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பெருமைப் படுகிறேன்.

1965 இல் அகில இலங்கையிலும் 100 வீதம் பல்கலைக்கழகம் செல்ல வைத்த பாடசாலை சுழிபுரம் விக்கிரோறியாக் கல்லூரி ஒன்றாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு:

கட்டுரையில் வரும் சில நிகழ்ச்சிகள் மனத்தின் ஆள Memory யிலிருந்து எடுத்த படியால் உண்மை நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து சிறிது விலகி இருக்கலாம். கட்டுரையின் முதன்மைக் கருத்து உண்மையானதே.

இன்றைய சூழலில் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், மாணவ மாணவிகளின் தலையாய பங்கு.

Dr. சு. கதிர்காமத்தம்பி

பழைய மாணவன்,

பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர்,
லண்டன்.

மனிதன், மனிதப் பிறவியை எடுத்த தனால் மட்டுமே மனிதனாகிவிட முடியாது. எத்தனையோ கீழ்த் தரப்பட்ட பிறவிகளைத் தாண்டி அதிலும் கூன், குருடு, செவிடு, முடம் நீங்கி ஆற்றிவு பெற்ற மனிதனாகப் பிறந்திருக்கின்றோமென்றாலும் மனிதன் மனிதனாவதற்கு பண்புகள் பல வளர்ப்பது அவசியம்.

இன்றைய சூழலில் இடையிடையே காணப்படும் வன்முறைக் கலாசாரங்கள், குண்டுக் கலாசாரங்கள், சாதி, மத, இன பேதச் சண்டைகள் போன்றவை நீங்கி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் நிலைக்கு மேன்மையுற்று வாழவேண்டுமென்றால்

குழந்தைகளின் பிஞ்சு நெஞ்சிலேயே ஒழுக்கம், அன்பு, அடக்கம், மாதா, பிதா, குரு முன் பணிவு போன்ற நற்பண்பு உணர்ச்சிகள் விதைக்கப்பட வேண்டும்.

அப்போதே அவனிடம் பண்பு, அடக்கம், பணிவு குடிகொண்டு அவை வேருன்றி ஆலமரமாய் வளர்ந்து அவனையும் சமுதாயத்தையும் உயர்த்தி கற்றதனால் ஆய பயன் விளைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இதனைச் செயற்படுத்துவதற்கு பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், மாணவ மாணவிகள் அதனை பேருக்கும் சமபங்கு உண்டு. பள்ளிக்

கூடங்களில் கற்பிக்கப்படும் பாடத் திட்டங்களை மாத்திரம் திறம்படப் பயின்று மாணவன் மனிதனாகிவிட முடியாது.

கல்வியை அன்புடனும் பண்புடனும், கலாசாரத்துடனும் இணைத்து வாழக் கற்பிப்பதல்லவோ நிறைகுடக் கல்வி.

இந் நிறைகுடக் கல்வியை எட்டு வதற்கு வளர்ச்சியின் பாதையில் முன்றுபடி களை ஏறித் தாண்டவேண்டியது அவசியமாகிறது. முதற்கண் குழந்தையின் பிஞ்சு நெஞ்சிலே பள்ளிக்கூட ஆரம்பக்கல்விக்கு முன்பாக பெற்றார், குடும்பத்தினரால் விதைக்கப்படும் அன்பு கலந்த ஆன்மீகப் பண்புணர்ச்சி வித்துக்கள். எளிமை, அன்பு, பெற்றோரைப் பேணுதல், குரு, ஆசிரியர், வயது முதிர்ந்த வரிடம் மரியாதை, உண்மையே பேசுதல் போன்ற பணி அறங்களை குழந்தைகளிடம் அன்றாடம் இடைவிடாது ஊட்டி வளர்ப்பது பெற்றோரினதும் குடும்பத்தினரதும் தலையாய கடமை என்று கூறினால்கூட மிகையாகாது.

பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே குழந்தைகட்கு சமயக்கல்வியை முடிந்த அளவிற்குப் பெற்றோர் கற்பிப்பதற்கு கிடைக்கும் நேரங்களிற் சிறிய தடைகள் மத்தியிலும் முயலவேண்டும். முயற்சி இறுதியில் என்றும் பலன் அளிக்கும். தான் பிறரைச் சார்ந்தும் பிறர் தம்மைச் சாரவும் வாழ்கின்ற மனித வாழ்க்கையிலே கல்வியும், அன்பும், பண்பும் அவசியம்தேவை.

இரண்டாங்கண் மாணவ மாணவிகள் கல்வியுடன் அன்பு சார்ந்த மனிதப் பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து வாழுவதற்கு ஆசிரியர்களின் ஒத்தாசையும் வேண்டப்படுகிறது. பள்ளிகளில் தமிழ், சமயம், விளையாட்டுப் போட்டிகள் போன்ற கல்விப் பாடத் திட்டங்

களிலேயே வைத்து பண்பு உணர்ச்சிகளை மாணவர்களிடையே இலகுவாகத் தட்டியெழுப்பி விடமுடியும். ஆசிரியர்கள் வறிதே பண்புணர்ச்சிகளைப் போதிப்பதற்கு மட்டுமே பள்ளிக்கூடங்கள் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதோடு நின்றுவிடாமல் அவர்கள் நடைமுறையிலும் வழிகாட்டிகளாக இருக்கும் அரியவாய்ப்பும் அவர்களுக்கு உண்டு. இது ஆசிரியர் தொழிலுக்கு மாத்திரமே சொந்தமான ஒரு அரும் பெரும் பேறு எனலாம்.

முன்றாவதாக என் அன்பிற்குரிய பள்ளிக்கூட மாணவ மாணவிகட்கு சில கருத்துக்களை நினைவுகூர ஆசைப்படுகிறேன். 'மாதா, பீதா, குரு, தெய்வம்', 'எழுத்தறிவ்தோன் கிறைவன் ஆவான்' என்றெல்லாம் பெரியோர்கள் தங்களின் அருபவங்களின் வாயிலாக, தாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றோரும் பெறவேண்டுமென்று சொல்லிச் சென்றுள்ளார்கள். அவர்களின் கூற்று அன்றும் உண்மை, இன்றும் உண்மை. என்றும் உண்மை.

அன்புச் சிறார்களே! பள்ளிக்கூட பாடத் திட்டங்களோடு மாத்திரம் உங்கள் கல்விக்கு வரம்பு கட்டிவிடாது பண்பு உணர்ச்சிகளையும் கூட வளர்க்க முற்படுங்கள். பெற்றோரைப் பேணவும், கடவுளை வணங்கவும், பெரியோரை மதிக்கவும், ஆசிரியர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தவும், இனிமையாகப் பேசவும், உண்மையே சொல்லவும், விட்டுக் கொடுத்து வாழவும், பகிர்ந்து வாழவும் எமது நாயன்மார், சமயப் பெரியார்கள் வரலாறுகளை நற்சான்றுகளாக மனதிற்கொண்டு உங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் வேண்டுகிறேன்.

மாணவ மாணவிகளே! உங்கள் பாடசாலை வடமாகாணத்திலே ஒரு சிறந்த

பழமை வாய்ந்த கல்லூரி. அதன் பெருமைகள் பல ;

சமூகத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் ஏராளம். அத்தகைய பாடசாலையில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள், கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் எல்லோருமே பாக்கியசாலிகள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இன்றைய சூழலில் உங்கள் கல்லூரி மேலும் விருத்தியடைந்து அதனைச் சார்ந்த சமுதாயங்களுக்குத் தொடர்ந்து பணியாற்றி ஒவ்வொரு மாணவனையும் வையத்துள் வாழ

வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் நிலைக்கு கல்வியாலும் பண்பாலும் உயர்த்த வேண்டுமென்று இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

'ஈன்ற பொழுதில் பெரிசுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோனெனக் கேட்ட தாய்' -

என்ற திருவாக்கை நினைவு கூர்ந்து எனது சிறிய கருத்துக் கோவையை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

வணக்கம்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்.

- தமிழ்மறை -

திருக்கேதீஸ்வர ஆலய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபுசையின் போது உபயகாரரான கல்லூரி மாணவர்களும், ஆசிரியரும் சுந்தரரை திருவுலா அழைத்து வரும் காட்சி - 2003

கல்லூரியின் பாண்ட் வாத்தியக்குழு (1998)

OBA - அவுஸ்த்ரேலியாக்
கிளை - 2001

2000 - பரிசளிப்பு விழாவில்
பிரதம விருந்தினர் ஓய்வுபெற்ற
பொறியியலாளர் திரு. கனகசபை அவர்கள்

கல்லூரி நிர்வாக பீடம்

யார் கொலோர் சதுரர்

சைவப்புலவர்

தீருமத் தங்கேஸ்வரி தங்கராசா

முன்னாள் ஆசிரியை,

விக்ரோறியாக் கல்லூரி.

'நடுவூர்ப் பழுத்த நன்மரம் போன்று' வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியில் சிறந்து இலங்கும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி சுழிபுரம் கிராமத்துக்கு மட்டுமல்ல, அயற்கிராமங் களுக்கும் முதுபெரும் கலங்கரை விளக் காகும்.

1974 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் 23 ஆம் தேதி நான் இடமாற்றம் பெற்று விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்குள் நுழைகின்றேன்.

சக்திக்கு விழா எடுக்குங் காலம்.

அன்று திரு. குமாரவேலு ஆசிரியரின் வகுப்பு மாணவரின் விழா.

சொற்பொழிவாற்றக் கேட்டனர். முதலாளிகளே சொற்பொழிவுடன் என் கடமை ஆரம்பமாயிற்று.

எனது அண்ணாவும் அங்கே ஆசிரியராக இருந்தார்.

ஆசிரியர்கள் அன்புடன் அளவளா வியமை பெருமகிழ்வை அளித்தது.

பிறந்த வீட்டில் உடன்பிறப்புக்களுடன் இருக்கும் ஒரு மனநிலை ஏற்பட்டது.

ஆரம்பகால ஆசிரிய சேவை நாவ லப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரியில்.

அங்கு பணிபுரிந்த 5 வருடம் பொற் காலமாக எனக்கு அமைந்தது. அதேபோன்ற நிலையைத்தான் நான் இங்கும் கண்டேன் ; பெரும் மகிழ்வாக இருந்தது. அப்பொழுது அதிபராக திரு. வை. இராசசுந்தரமும், உப அதிபராக திரு. ஸ்பென்சரும் இருந்தனர்.

8, 9, 11 வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தமிழ், இந்துசமயம் கற்பித்தேன். O/L நீக்கப் பட்டு N.C.G.E (தேசிய கல்விப் பொதுத் தராதரம்) என 9 ஆம் வகுப்பில் பரீட்சை எடுக்கும் முறை வந்தது.

தமிழ்ப் பாடத்தில் ஐந்து நாளும் வகுத்து வேலைகளைக் கொடுத்தேன். திங்கள் - சுருக்கம், செவ்வாய் - பாடல் நயம், புதன் - கிரகித்தல், வியாழன் - இலக்கணம், வெள்ளி - கட்டுரை. வகுப்பு 40 நிமிடத்தில் கட்டுரை எழுதப் பயிற்சி கொடுத்தேன். பந்தி பிரித்து, பின் கட்டுரை எழுதப் பணித்தேன். கட்டுரைத் தலைப்புகள் பரீட்சைக்கு ஆயத் தஞ் செய்வதோடு, வாழ்க்கையை வளம் படுத்துவதாக அமைவதாகவும் கொடுத்தேன்.

ஒழுக்கத்தின் உயர்வு அதற்கு இலக்கியக் கதைகளைக் கூறுவேன். திருக்குறட் பாக்களை முன்வைப்பேன். உதாரணமாக 'ஒழுக்கம் வீழும் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்' கட்டுரையில் எதுகை, மோனை, உவமை, உதாரணம், குறட்பாக்கள், நீதிச் செய்யுள்கள் தேவையான இடத்து வைத்து எழுதும்போது அழகுணர்ச்சியோடு விடய விளக்கமும் ஏற்படும் எனக்கூறும் போது மாணவர் விரும்பிக் கேட்பதோடு செயற்படவும் முனைந்தனர்.

வகுப்பறைக்கு நான் செல்லும்போது தாயை வரவேற்கும் சேய்கள் போல் வணக்கம் கூறி மகிழ்ந்து வரவேற்பார். அது

மட்டுமல்ல 'இன்றைக்கு அக்யடிப்போம், கிஷு எழுசுவோம்' என்று ஆர்வத்தோடு செயற்பட்டனர்.

இப்படியாக நான் கற்பித்தபோது கட்டுரை என்ற விடயத்திலேயே மாணவன் இலக்கணப்பயிற்சி, நயத்தற்றிறன் பெறும் வாய்ப்பும் உண்டானது. இவ்வாறு மாணவர் களுடன் உரையாடிக் கற்பித்து இன்ப உணர்வு பெற்றேன். மாணவர்கள் தமக்குள், வைத்தியர், பொறியியலாளர், விஞ்ஞானி எனக் கூறி நகையாடும் போது எல்லோரும் முயற்சி இருந்தால் வரமுடியும் என்று கூறுவேன்.

'எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துவர் எண்ணியர் திண்ணி யராகப் பெறின்'.

என்ற குறட்பா மாணவர்கள் உள்ளத்தில் தென்பையூட்டும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு திறமையுண்டு. அதை வளர்ப்பது பாடசாலை.

விளக்கின் திரியைத் தூண்டி பிரகாச மாக்குவது போல மாணவனின் அறிவைத் தூண்டி ஒளிமயமாக்குபவனே ஆசிரியன்.

எனவே தமிழ் மட்டுமல்ல இந்துசமய மும் கற்பித்து மாணவர் மனங்களில் இடம் பெற்றேன். தற்புகழ்ச்சியல்ல.

தனியார் நிலையங்களுக்கு எனது பாடங்களுக்கு கல்விகற்க மாணவர் போவ தற்கு தடைவிதித்தேன்.

பாடசாலையில் மட்டுமல்ல, வீட்டிலும் வந்து மாணவர் விளங்காதவற்றுக்கு விளக்கம் பெற்றனர்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் நடராசர் கோவில் உண்டு. தினமும் பூசை நடை

பெறும். வெள்ளிக்கிழமைகளில் வகுப்பு ரீதியாக நிவேதனத்தடன் பூசை நடைபெறும். பஞ்சபுராணம், சிவபுராணம் ஓதப்பட்டு சைவ நற்சிந்தனையும் வழங்கப்படும்.

திரு. வை. இராசசுந்தரம் இளைப்பாறியதும் புதிய அதிபர் திரு. க. அருணாசலம் பதவியேற்றார்.

திரு. க. அருணாசலம் அவர்கள் எனக்கு முன்பே தெரிந்தவர். க.பொ.த. சாதாரணதரப் பரீட்சைக்கு நான் நிரந்தர நோக்கு நராகச் சென்றபோது அவர் மேற்பார்வையாளராகப் பணியாற்றினார். அன்பும் ஆதரவும் இன்முகமும் உடையவராய் என் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்ய உதவினார்.

என்னைக் கூட்டிவந்த கணவருக்கும் அதிபர் அவர்களைப் பார்த்ததும் பற்று ஏற்பட்டு விட்டது. 'பண்புடையார் மட்டுண்டுலகம்' என்பதும் இதுவே. குமிண் சிரிப்புடன் உலகை இயக்கும் நடராசப்பெருமான் போல புன்னகை வதனமும், அமைதியான பண்பும் கனிவான நோக்கும், இனிய பேச்சும் ஆசிரியர்களை மட்டுமன்றி, மாணவர்களையும் தத்தம் கடமைகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடத் தூண்டு வனவாகும்.

இவர் காலத்துச் சேவையில் இருந்த ஆசிரியர்கள் கடமையுணர்வுடன் செயற்பட்டனர்.

கல்லூரி ஒழுங்கு பேணப்பட்டது. தூர இடங்களில் இருந்துவரும் ஆசிரியர்கள் ஏழரை மணிக்கு முன்பே வந்து சேர்ந்து கடமையாற்றும் தன்மையே தனி. ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வகையில் நேரகூசி தயாரிக்கும் பௌதிக ஆசிரியர் சௌந்தரராசன், மாணவரைப் பிணிக்கும் வகையில் சொற்பொழிவாற்றும் இராசேந்திரா ஆசிரியர், நகைச்சுவையில் அமிழ்த்தும்

திரு. ஆசீர்வாதம், திருமதி. சிவசேகரம் நினைவில் நீங்காத சகோதர ஆசிரியர்கள்.

கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைந்ததற்குச் சான்றாகப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் அமைந்தன.

ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்கு மாணவர்களை ஆயத்தஞ் செய்ய காலை ஏழரை மணிக்கே வந்து பாடம் நடாத்தி, பயிற்சிகள் கொடுத்து, ஆண்டு தோறும் பல மாணவரைச் சித்திபெறவைத்த திரு. க. வேலாயுதபிள்ளையின் சேவை சாலச் சிறந்தது.

க.பொ.த. சாதாரணம், உயர்தரம் ஆகிய பரீட்சைகள் மூலம் கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்தோர் பலர்.

மருத்துவம், பொறியியல், விஞ்ஞானம், வர்த்தகம், கலை எனப்பட பிரிவுகளிலும் மாணவர் பலர் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லும் வாய்ப்புப் பெற்றனர். மருத்துவ பீடத்துக்கு அகில இலங்கை ரீதியில் முதல் ஐந்து மாணவர்களில் ஒருவர் விக்கிரோறியாக் கல்லூரி மாணவி. அது மிகப்பெரிய சாதனையாகும்.

விளையாட்டு, பெற்றார் தினவிழா, ஆசிரியர் பிரிவுசாரவிழா, மதியபோசன விருந்து, கலைவிழா போன்றவற்றில் சிறப்புடன் பணியாற்றிய திரு. பத்மநாதன் ஆசிரியர், திரு. இரத்தினதுரை ஆசிரியர், திரு. தம்பாபிள்ளை ஆசிரியர், திரு. குணரத்தினம் ஆசிரியர், திரு. கே. இந்திரராசா ஆசிரியர் ஆகியோரின் சேவைகள் போற்றற்பாலன. சாரணீயம், கைவினை போன்ற பாடங்கள் பிள்ளைகளைக் கவர்ந்தன. அதனால் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை விக்கிரோறியாக் கல்லூரியில் சேர்க்க வேண்டுமெனப் போட்டிபோட்டனர்.

தமிழ்மொழித் தினப்போட்டி வட்டார மட்டத்தில் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் நடைபெறும் போது அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்கள், ஏனைய பாடசாலை ஆசிரியர், மாணவர்களை வேண்டிய உதவிகள் செய்து உபசரிக்கும் பண்பு கல்லூரியின் தனி அழகு.

திருமதி பொன். பாக்கியம் தமிழ் மொழித்தின விழாவுக்கு என்னையும் துணை சேர்த்து நடாத்தி விக்ரோறியாக் கல்லூரி முதனிலைபெற வழிகாட்டுவார்.

‘நவீல்தொறும் நூனயம் போலும் பயில்தொறும் பண்புடை யாளர் தொடர்பு’

என்ற குறட்பாவுக்கிணங்க பத்தாண்டுகள் மாணவர் உள்ளங்களை வென்ற பசுமை நினைவுகள், அழியாச்சின்னங்கள். திக் கெட்டும் ஒளி நிறுவி நின்று பேர்சொல்லும் மாணவ உலகம் கிடைத்தற்கரிய பேறே.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

- தமிழ்நறை -

பரிசளிப்பு விழா - 2002

பாடசாலை அபிவிருத்திச்
சங்கம்- 2002

பரிசளிப்பு விழா - 2003 கில்
பிரதம விருந்தினர்
பேராசிரியர் கி. குமாரவடிவேல்

கல்லூரியின் எழுதுவினைஞராக அரை நூற்றாண்டு பணியாற்றி அனைவரதும் அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய திரு. விசாகப்பெருமாள் அவர்கள் வரவேற்கப்படுகின்றார்.

பதினாண்டு வயதிற்கு உட்பட்ட கல்லூரி உதைபந்தாட்ட அணி - 1980 - 1981

இந்துமதம் காட்டும் மருத்துவ மார்க்கங்கள்

பாக்பர் செ. கண்ணதாசன்
விரிவுரையாளர்,
மருத்தவரீடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

நன்கு ஓங்கிவளர்ந்த ஆலமரம். நாலா திசைகளிலும் கிளைகளையும் இலைகளையும் பரப்பிக்கொண்டு நிற்கிறது. நாட்டை ஆழ்பவன் தனதாட்சிக்குட்பட்ட மக்களுக்கு, எப்படித் துன்பம் என்னும் வெம்மை தாக்காது காக்க வேண்டுமோ, அவ்வாறே சூரியக்கதிர்கள் தன் ஆளுகைக்குக் கீழ் விழாதவாறு சூரியனுக்கு சவால்விட்டு நிற்கின்றது. வாரிசுகள், தம் பெற்றோரையும் சுற்றத்தோரையும் தாங்கி நிற்கவேண்டும் என்று உணர்த்தும்முகமாக கிளைகளைத் தாங்கி நிற்கும் விழுதுகள். கிருகஸ்தன், எவ்வாறு தன்னை அண்டிவரும் அனைவருக்கும் புகலிடமாக விளங்க வேண்டுமோ அவ்

வாறே பல்வேறு பறவைகள் தங்குவதற்கு இடமளித்து நிற்கிறது. பெரிய ஆலமரமொன்று நிற்கிறது பார், அதற்கு வடக்கே போய் கிழக்கே திரும்பினால் மூன்றாவது வீடு, பெரிய ஆலமரமொன்று நிற்கிறதல்லவா அதற்கு நேரே போனால் வயல்வெளி வரும் அதைத் தாண்டினால் வருகிற முதலாவது கட்டிடம், இவ்வாறு அனைவருக்கும் வழிகாட்டும் சான்றோர் போல தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது இந்த ஆலமரம்.

இதை அண்ணார்ந்து பார்க்கிறார் கந்தையா. மெல்லிய முறுகிய தேகம், அவரது உடலுழைப்புக்குச் சான்றுபகர்கிறது.

சூரியன் பட்டுத் தெறிக்கும் வழக்கைத்தலை, அவரது அநுபவத்தையும் வயதையும் குறித்து நிற்கின்றது. நெற்றி நிறைய வீழ்தி, இந்த வாழ்க்கையின் நிலையாமையையும், சந்தனத்தின் மேலிட்ட குங்குமம் ஆண் பெண் இணைந்தே இயங்க வேண்டும் என்பதையும் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. இடுப்பில் கட்டிய நாலுமுழ வேட்டியும் தோளில் போட்ட துண்டும் பழசாக இருந்தாலும் சுத்தமாக இருந்தமை, தான் சொல்பவற்றை வாழ்க்கையிலே கடைப்பிடிப்பவர் என்பதைப் பட்டயம் கூறி நிற்கின்றன. கையெடுத்துக் கும்பிடத் தோன்றும் சைவப் பழமாகக் காட்சியளிக்கிறார். அவர் ஒரு அந்தக்கால விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. இன்றுங்கூட வாசித்து அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்பவர்.

ஆலமரத்தை அண்ணார்ந்து பார்க்கிறார். பிரமாண்டம் என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று நினைப்பவர்; இந்த ஆலமரத்தைத்தந்த ஆலம் விதை எவ்வளவு சிறியதாக இருந்திருக்கும் என நினைத்துக் கொண்டு, ஆலமரத்தின் கீழ் குவிந்திருந்த மணலில் நன்கு கைகளை ஊன்றிக் கால் களை நீட்டி ஆசுவாசமாக அமர்கிறார்.

தான் ஏற்கனவே இவ்விடத்திற்குப் பிந்தி வந்த போதிலும், தன்னுடன் மாலை வேளைகளில் வந்து உரையாடும் காந்தனை இன்னும் காணவில்லையே என்று மனதிற்குள் எண்ணவும் காந்தன் தொலைவிலே சைக்கிளில் வருவது தெரியவும் சரியாக இருந்தது.

மாலை வேளைகளில் இதேஇடத்தில், ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு விடியமாக, காந்தன் இவரைத் துருவித்துருவிக் கேள்வி கேட்பதும், இவர் பல்வேறு சான்றுகளுடன் பதிலிறுப்பதுவும் சூரியன் உதித்து மறைவது போல வழமையான நிகழ்வுகள்.

ஸ்ராண்டில் விட்ட சைக்கிள் விழுந்ததையும் கவனியாமல் இவருகே வந்தமர்கிறான் காந்தன். எப்பொழுதும் சந்தோஷமாகவும் கலகலவென்றும் இருக்கும் காந்தன் இன்று முகம் வாடியிருப்பதைக் கண்டு, 'என்ன விஷயம்?' என்று மட்டும் கேட்டு வைத்தார். இதுபோதுமே காந்தனுக்கு, விஷயத்தைப் படபடவென்று கக்கினான்.

'டிலக்ஷன் சுவீஸ்சாலவந்து ஆறு மாசம் இருக்கும். வந்த புதிசில எல்லாரோடையும் சந்தோஷமாய்த்தான் இருந்த வன். ஆற்ற கண்பட்டதோ போன மூண்டு மாசமாய் ஒரே காய்ச்சல், வயிற்றோட்டம், கழுத்தில சின்னக்கட்டிகள் ஒரு மருந்துக்கும் சரிவரேல்லை. பெரியாஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போய் ரத்தம் சோதிச்சதிலை தெரிஞ்சது. அவனுக்கு அந்தப் பொல்லாத எயிட்ஸாம் என்று .....' சற்று நிறுத்தித் தலையைக் கவிழ்த்து, கைகளால் மணலைக் கிளறினான்.

கந்தையர் நீண்ட பெருமூச்சொன்றை விட்டார். இருவரும் பேசவில்லை. ஒரே அமைதி. காகமொன்று எச்சமிட்டு அவர்களது அமைதியைக் குலைத்தது. கந்தையரே செருமிக்கொண்டு மௌனத்தைப் போட்டுடைத்தார்.

மெதுவாக 'காந்தா, நோயைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?' என்று கேட்டார். 'பொல்லாத நோய், மருந்தே கிடையாது' என்று அடுக்கிக்கொண்டு போனவனை இடைமறித்து, 'பொதுப்படையாக நோயைப்பற்றித் தான் கேட்டனான்' என்றார். காந்தனும் நீங்களே சொல்லுங்களேன் என்பது போல அவரையே ஏறிட்டான்.

அவரும், 'காந்தா, நோயை உடல் நோய், உளநோய் என்று மேலோட்டமாய்ப்

பிரிக்கலாம். ஆனா, இரண்டுஞ் சேர்ந்துதான் பாதிக்கப்படுகுது என்பதே உண்மை. உடம்பிற்கும் நோய்க்காரணிகளுக்கும் சுற்றாடலிற்கும் இடையில் ஓர் அருமையான சமநிலை இருக்குது. அது எப்ப குழம்புதோ எமக்கு வருத்தம் வருகுது. 'உடம்பு எப்படிச் சம்மந்தப்படுகுது?' என்று கேட்டவாறு, கால் களைச் சம்மணமிட்டு, சற்று விளக்கமாகத் தான் கூறுங்களேன் என்பது போல அவரை ஏறிட்டான்.

'எமது உடம்பும் ஒரு நாட்டைப் போலத்தான். கோட்டைகள் போல பல பாதுகாப்பு அரண்கள் உண்டு. உதாரணத்துக்குப் பாத்தியெண்டா, தோல் மிகப்பெரிய பாதுகாப்புக் கோட்டை. இந்தக்காலத்துப் பெடியன் வெள்ளைக் கோட்டையைப் பிடிக்கத்தான் திரியிறாங்கள்.' ஒரு நமட்டுச் சிரிப்புடன் தொடர்ந்தார்.

தோலைப்போல சுவாசப்பாதை, உணவுக் கால்வாய்த்தொகுதி, சிறுநீர் சனனித் தொகுதி எல்லாம் கோட்டைகளைப் போலத்தான், பாதுகாப்புச்சுவர் இருக்கு. இரவுபகலாகக் கண்ணிமைக்காமல் காவல்காக்கும் போர்வீரர்களாய் வெண்குருதிச் சிறுதுணிக்கைகளும் பிறபொருள் எதிரிகளும் குறித்த எதிரியைத் தாக்கும் குறித்த போர் வீரர்கள்' என்று கூறி நிறுத்தியவர் மீண்டும் தொடர்ந்தார்.

'காயமோ அல்லது ஏதாவது காரணத்தாலேயோ பாதுகாப்புச்சுவர் உடையலாம், இல்லாட்டிப் போர்வீரர்களின் எண்ணிக்கை குறையலாம், குறிப்பிட்ட எதிரிக்குரிய குறித்த ஆயுதம் தாங்கிய பிறபொருள் எதிரியென்ற போர்வீரன் இல்லாமற் போகலாம். அப்ப எங்களுக்கு வருத்தம் வரும்' என்று கூறி நிறுத்தினார்.

'அப்ப எப்படிப்பட்ட நேரத்திலை எங்களுக்கு இந்த நிலமை வரும்?' என்று கேட்டான் காந்தன். இவ்வாறு தான் சொல்பவற்றை காந்தன் நன்கு விரும்பிக் கேட்பதை அறிந்து உற்சாகமான கந்தையர் தொடர்ந்தார்.

'விபத்துக்கள், எரிகாயம், வெட்டுக்காயம் போன்றவை பாதுகாப்புச் சுவரை உடைக்க எதிரி சுகமாக உள்நுழைவான். அதோடை எல்லாப் போசணைக் கூறுகளையும் கொண்ட நிறையுணவு உண்ணாதது, அந்தநேரத்தில வேறு வருத்தங்கள் இருக்கிறது, மனஅழுத்தம், பிறபொருள் எதிரி உற்பத்தியைக் குறைக்கிற நோய்களோ, மருந்துகளோ, மிகக்குறைஞ்ச அல்லது நல்லா வயசுபோன நிலை, கர்ப்பவதியாயிருக்கிறது அல்லது பால் குடுக்கிறது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில போர் வீரர்களின் எண்ணிக்கை குறையலாம். அதைப்போல தடுப்பூசி ஏத்திறதாலை குறிப்பிட்ட வீரனை உருவாக்கி குறித்த எதிரியை வீழ்த்தலாம்.' என்று மூச்சுவிடாமல் கூறிமுடித்தவர், இடது காலை மடக்கி வலது காலின் தொடையின் மேல் வைத்தவாறே தொடர்ந்தார்.

'இப்ப நோய்க் காரணிகளைப் பற்றிப் பாப்பம். முதல் வகை உயிருள்ள நோய்க் காரணிகள் அவை என்ன தெரியுமோ?' என்று காந்தனை ஏறிட்டவர், அவன் தெரியும் என்பது போல தலையாட்ட, அதைக் கவனிக்காதவர் போல தொடர்ந்தார்.

'வைரசுகள் - இவை எயிட்ஸ், தடிமன், வைரஸ் காய்ச்சல், டெங்குக் காய்ச்சல், விசர்நாய்கடி நோய், கண்நோய், போலியோ, சின்னமுத்து போன்ற நோய்களையும், பக்ரீறியாக்கள் - புண்கள், நெருப்புக் காய்ச்சல், கொலரா, கசம், தொழுநோய். சிபிலிஸ்,

கொனேரியா என்ற மேகநோய்களையும், பங்கசுகள் - வட்டக்கடி சில மேகநோய்கள், சில சுவாசப்பை வருத்தங்களையும், புரோட்டோசோவா எண்ட ஒருகல விலங்குகள் - மலேரியா, அம்பவயிற்றுளைவு, ஆபிரிக்கத் துக்கநோயையும் புழுக்கள் - யானைக்கால் நோய், வட்டப்புழு, கீரைப்புழு போன்ற வருத்தங்களும் வரும்.' என்று கூறிவிட்டு, இலை களிநூடே வானத்தைப் பார்க்க முயன்று தோற்றுப்போனார். இவைமட்டுமா நோயை உண்டாக்கும் என்ற கேள்வி, அவரை இவ் வுலகிற்கு அழைத்து வந்தது.

'இல்லை சத்துக்குறைபாடுகளாலையும் நோய்கள் வரலாம். சக்தி குறைஞ்சால் மரஸ்மஸ்கும், புரதம் குறைஞ்சால் குவாசியக் கோரும் வரும். போசாக்கில்லாததும் நிறையுணவில்லாததும், இன்றைய காலத்தில பெரிய பெரிய பிரச்சனை. வறுமை, போசணை பற்றிய அறிவில்லாததும், இயந்திரமயமான வாழ்க்கையில் உணவுண்ணவே நேரமில்லாததும் இதுக்கு முக்கிய காரணங்கள். விற்றமின்களும், கனியுப்புக்களும் குறையிறதே நோய்க்கு முக்கிய காரணங்கள். விற்றமின் A குறையிறதால் இராக்குருடு, தோல்வரட்சி, நோயெதிர்ப்புத்தன்மை குறையிறது, பல்மிளிரயில மாற்றங்கள் உண்டாகும். B குறையிறதால் பெரிபெரி, பெலகர், குருதிச்சோகை, களைப்பு, உளச்சோர்வு, தசைப்பிடிப்பு, உடல்நிறை குறையிறது; ஒழுங்கில்லாத தோலமைப்பு, நோயெதிர்ப்புத்தன்மை குறையிறது, நரம்புத் தளர்ச்சி எல்லாம் வரும். விற்றமின் C குறைஞ்சா முரசு கரையிறது, வறண்ட செதில்போல தோல், புண்கள் மாறக்கனநாள் எடுக்கிறது. தசைப்பிடி எல்லாம் வரும். விற்றமின் D குறையிறதால் எலும்புகள் மென்மையாகிறதும் முறியிறதும், தசைப்பிடிப்பு, ஒழுங்கில்

லாத பற்கள் உருவாகும். விற்றமின் E குறையிறதால் நரம்புத் தளர்ச்சியும் புற்று நோய் உண்டாகும் சந்தர்ப்பமும் கூடும். விற்றமின் K குறைபாடு குருதியுறையாமையையும், போலேற்று, குறைபாடு குருதிச் சோகையையும் தரும். கனியுப்புக்களைப் பொறுத்தவரை இரும்பு குறையிறது, குருதிச் சோகைக்கும் கல்சியம் குறையிறது, எலும்பு மென்மையாகிறது, உடையிறது, பல் ஒழுங்கா வளராது தசைப்பிடிக்கும் காரணம். அயடின் குறைஞ்சா கண்டக் கழலையை உண்டாக்கும். அதைப்போல நார்ப் பொருட்கள் சாப்பாட்டில் குறைஞ்சா, மலச்சிக்கல், மூலநோய் குடல்புற்றுநோய் வரலாம்' என்றவர், 'என்ன காந்தன் விளங்குகிறதா?' என்றார். 'ஓம், நான் சுகாதாரப் புத்தகத்தில படிச்சனான்' என்றான். அதற்கவர், 'படித்தால் மட்டும் காணாது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவும் வேணும்' என்று கூறித் தொடர்ந்தார்.

'உணவுக் குறைபாட்டால் மட்டுமில்ல கூடுதலாச் சாப்பிடுறதாலும் வருத்தம் வரும் தெரியுமோ? உப்புக் கூடினால் பிரஷர் (உயர் குருதி அழுக்கம்) கொழுப்புக் கூடினா மாரடைப்பு வரும்' என்றார். 'அப்ப, டயபற்றீஸ் (நீரிழிவு) எப்படி வருகுது' என்று கேட்டவாறு ஒரு சிறுகல்லை எடுத்து தனது சைக்கிளை நோக்கி எறிந்தான்.

'காந்தா, சில வருத்தங்கள் எமது ஹோர்மோன்களின் குறைபாட்டால் வருகுது. முக்கியமா இன்சலினால் நீரிழிவும், பாலியல் ஹோர்மோன் குறைபாட்டால் ஆண், பெண் தன்மைகளில் மாற்றம், குழந்தை பேறுகளில் பாதிப்பு என்பன வரும்' என்றார். 'இது தவிர எமது உடல்கலங்களுக்கெதிராகவே பிற பொருள் எதிரிகள் உண்டாகிறது, ஒவ்வாமை (Allergy) போன்றவையும் நிறமூர்த்தந்

களால் காவப்படுகிற நிற்க குருடு, கீமோப் லியா என்கிற குருதியுறையாமையும் மேலும் நோய்களுக்குக் காரணம். அதால் மிகக் கிட்டிய சொந்தத்தில் கலியாணம் செய்யிறது நல்லதில்லை' என்று கூறிக் காந்தனை நோக்கினார். அதேநேரம் எண்ணியது போலவே, காந்தனும் தனது மச்சாளை நினைத்தவாறு தலைகுனிந்திருந்தான்.

நிலமையைச் சமாளிக்க எண்ணியவர் 'காந்தா, எவ்வளவு தான் விஞ்ஞானம், மருத்துவம் முன்னேறினாலும் மரணம், வயதாகுதல், புற்றுநோய் போன்ற பல விடயங்கள் எங்களோட கண்ணாம்பூச்சி ஆடுதுகள்' என்று கூறியவாறு, தனது மடக்கியிருந்த காலை நன்கு நீட்டிக் கொண்டார்.

அவரே தொடரட்டும் என்பது போல, மணற்கும்பியில் முளைத்திருந்த சிறு புல் பூண்டுகளைப் பிடுங்கியவாறு மௌனம் சாதித்தான் காந்தன். வலது தொடையைத் தடவியவாறு கந்தையரே தொடர்ந்தார். 'காந்தா, இதுவரை உடல்சம்பந்தமான நோய்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொன்னான். உள நோய்கள் எப்படி வருகுது என்று சொல்லுறான் கேள்' என்றார்.

'மனவருத்தங்கள், மனத்திடம் குறைந்தவர்களிடையேயும் வாழ்க்கையின் உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களிடையேயுந்தான் வருகுது' என்றார். 'எப்படி?' என்று கேட்டவாரே காந்தன் அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

கந்தையரும் தனது வலது உள்ளங்கையை ஊன்றிப் பார்த்தவாரே தொடர்ந்தார். 'பொருள், நபர், பட்டம், பதவி எல்லாத்திலயும் அளவுக்கதிகமாய் ஆசைவச்சு, அதை அடைய முடியாமல் போகக்கேக்கையோ

அல்லது அதை இழக்கேக்கையோ, மனத்திடம் குறைஞ்சவை. யதார்த்தத்தை உணர மறுக்கேக்கை அது மனநோயில் போய்முடியுது. உதாரணத்துக்கு குடும்ப அங்கத்தவர்களைக் கண்ணுக்கு முன்னால் இழுக்கிறது, இடம்பெயர்வுகள், முழுச் சொத்துக்களையும் இழக்கிறது, அங்கவீனமாகிறது, பெரிய வருத்தங்கள், குற்றம் எண்டு சமூகம் கணிச்சு வச்சிருக்கிறதைச் செய்து கையும் களவுமாய் மாட்டிக் கொள்ளுறது, சமூகத்தில் இருக்கிற எல்லாராலையும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது எல்லாம், உளநோய்களுக்கு காரணம்' என்று முச்சவிடாமல் கூறி முடித்தார்.

'இண்டைக்கிருக்கிற இயந்திரமயமான வாழ்க்கை, வேலைப்பழு, போட்டி பொறாமை, மனத்தேடல்களுக்கு சரியான வடிகால்கள் இல்லாதது போன்றதுகள் மனவழுத்தம் (Stress) உண்டாக காரணம். இது எங்களை மனநோயை நோக்கி இழுத்துச் செல்லிறதோட இதய நோய்கள், குருதிய முக்கம், நோயெதிர்ப்புத் தன்மையைக் குறைக்கிறதிலையும் பங்களிக்குது' என்று கூறிச் சிறிது இடவேளிவிட்டு, தனது இருகைகளையும் தேய்த்தவாறு 'இதுகளை யெல்லாம் எப்படித் தடுக்கலாம் என்று பாக் கிறியே?' என்றவர் அவனது பதிலையும் எதிர்பாராமல் தொடர்ந்தார்.

'காந்தா, நீ இளைஞன், பெரும்பாலும் எங்கட சமயக் கொள்கைகளை எதிர்க்கிறவன். ஆனா, அவற்றில இருக்கிற விஞ்ஞானக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வாய் என்று நம்புகிறன்' என்று பலமான பீடிகையுடன் தொடர்ந்தார்.

'மருத்துவத்திலை கூட Prevention is better than cure' - வருமுன் காப்பதே மேல் என்று சொல்லுவினம். எமது சமயமும் அதைத்தான் சொல்லுது" என்றவரை, சமயம்

என்ன பெரிதாகச் சொல்லிவிட்டது என்று நக்கலாக நிமிர்ந்து பார்த்தான் காந்தன்.

கண்டும் காணாதது போல 'உனக்கு நான், பெரும்பாலான வருத்தங்கள் நோய்க் கிருமிகளாலேயே வருகுதெண்டு சொன்னனா னெல்லே, எங்கட சமய அனுஷ்டானங்களைச் சரியாக் கடைப்பிடிச்சா, அவற்றைச் சூரியாக் குறைக்கலாம். எங்கட உடம்பு, உடுபிடவை, எங்கட சுற்றுப்புறம் எல்லாத்தையும் சுத்தமாக வைச்சிருக்கவேணும். இதைத்தான் கோயிலுக்குப் போறதெண்டாலுஞ் சரி வேற அலுவலெண்டாலுஞ் சரி நல்லாக் குளிச்சு, தோய்ச்சுலர்ந்த ஆடை தரிக் கோணும் எண்டும், விசேஷ தினங்களில எண்டாலும் சுத்துப் புறத்தைக் கூட்டி, வீடுவாசல் கழுவி சுத்தமாக வைக்கவேண்டும் எண்டும் எங்கட சமயம் சொல்லுறதால, எம்மைச் சுத்தியிருக்கிற கிருமிகளை நல்லாக் குறைக்க மறைமுகமாக உதவுவது. ஒவ்வொரு நாளும் வீடு வாசல் கழுவாட்டியும் கூட, கூட்டிப்பெருக்கி சாணி அல்லது மஞ்சள் தண்ணி தெளிக்கிறது, அவற்றிலுள்ள கிருமி கொல்லும் தன்மையை, அண்டைக்கே எங்கட சமயம் கண்டுபிடிசிட்டுது' என்று கூறி நிறுத்தியவர், மேலே கரைந்த காகத்தைச் 'சூ' என்று துரத்தி விட்டுத் தொடர்ந்தார்.

'கோயிலுக்கை போகேக்கை எண்டா என்ன, வெளியிலிருந்து வீட்டுக்கை வரேக்கை எண்டாலும் கால் கழுவிவிட்டு வாறது - வடிவாக்கமுவாட்டிச் சனியன் பிடிக்கும் - அதாவது நோய்ப்பிடிக்கும் என்கிறது, நல்லாக் கழுவி காலில ஒட்டியுள்ள கிருமிகளையும், கால் தோலுக்குள்ளால் போகக் கூடிய கொழுக்கிப் புழுக்கள் போன்றவற்றின்ரை வாழ்க்கை நிலைகளைக் கழுவி விடுகிறதுக்கே. அதேமாதிரி, வாழையிலையிலை சாப்பிடுகிறது ஒருத்தரில இருந்து இன்

னொருத்தருக்கு உணவால் பரவிற நோய்களைத் தடுக்கிறது. செத்தவீட்டுக்குப் போட்டு வந்தா கட்டாயம் சாணி தெளித்துத் தோயிறது. செத்தவரின் உடம்பில இருந்து வந்த கிருமிகள் எங்களுக்கும் எங்களோடை பழகிறவைக்கும் பரவாமத்தடுக்குது. அதைப் போலத்தான், செத்தவீட்டிலோ குழந்தை பிறந்த வீட்டிலையோ 31 நாள் தீட்டு எண்டிறது, செத்தவீட்டில கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கிருமிகள் குறைஞ்சு பிறகு அந்தவீட்டில போய் தண்ணி குடிக்கிறதும் சாப்பிடுகிறதும், பொதுவா பிறந்த குழந்தைக்கு அதிகமா வருத்தம் வரலாம் எண்டிறதால, அங்க அதிகமானவை நோய்க் கிருமிகளைக் காவிச் செல்கிறதைத் தடுக்கிறதுக்குமாக்கும். கோயில் தீர்த்தத்திற்கோ, ஆடியமாவாசை போன்ற தினங்களுக்கோ கடலில் குளிக்கிறது, உப்புத்தண்ணி புறப்பிரசாரணத்தால கிருமிகளைக் கொல்கிறதால தோல் வருத்தங்கள் குறையும்' என்று கூறி நிமிர்ந்தவரை, என்ன இந்த மனுஷன், ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விஞ்ஞான விளக்கம் கூறுகிறாரே என்று ஆச்சரியத்துடன் காந்தன் பார்த்த பார்வையைப் புரிந்து கொண்டவர், அவனை ஓரளவு நம்பவைத்து விட்டேன் என்ற சந்தோஷத்துடன் மேலும் தொடர்ந்தார்.

'எங்கட உணவுப் பழக்கவழக்கங்களைப்பார் அனேகமாக, விசேஷ தினங்களில எண்டாலாவது அறுசுவை உணவு உண்டு மகிழ்கிறோம். இது ஒரு உணவுப் பதார்த்தத்தில் குறையிற சத்தை இன்னொரு பாதார்த்தத்தால் ஈடுசெய்யிறம். மச்சம் சாப்பிடாத நாட்களில பயறு அனேகமாகச் சாப்பிடுவினம். இது புரதக்குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யும் அதோட உழுந்தில மற்றச் சாப்பாடுகளில குறைவாக இருக்கிற 'லைசீன்' எண்ட அத் தியாவசியமான அமினோ அமிலம் இருக்கு.

அதால தோசை, இட்டலி போன்ற பலகாரத் தோடையும் எங்கட சமய நிகழ்ச்சிகளில் வடையும் முறுக்கும் பாவிக்கிறம். இந்த அமினோ அமிலம் இனப்பெருக்கத் தொகுதியை விருத்தி செய்கிறதால, எங்கட பொம்பிளைப்பிள்ளையள் பெரியபிள்ளையானா என்ன, கர்ப்பிணி ஆனா என்ன உழுத் தங்கழி கிண்டிக்கொடுக்கினம். அதேபோல நாங்கள், ஆடிக்கூழ், ஓடியற்சூழ், மரவள்ளிக் கூழ் எல்லாம் குடிக்கிறது, எல்லாவகை பதார்த்தங்களும் அதில கலந்திருக்கிறதால எமக்கு நிறையுணவு கிடைக்குது. அதோடை நாங்கள் சாப்பாட்டில் சேர்க்கிற வெந்தயமும் பாவக்காயும் சர்க்கரை வியாதியைத் தடுக்குது. பூண்டும் வெங்காயமும் கொலஸ்டிரோலைக் குறைச்சு இதயத்தைக் காக்குது. வேப்பம்பூ வடகம் குடற்புழுக்களைக் கொல்லும். கீரைவகைகள் மலச்சிக்கலைத் தடுக்கிற தோடை, தேவையான விற்றமின்களையும் இரும்பையும் கொடுக்கும். ஆடி அமவாசைக்கு சாப்பிடுகிற காத்தவெட்டியங்காய் வயித்தில் உள்ள காத்தை (வாயுவை) வெட்டும். அதோடை நல்லெண்ணைக்கு எமது சமயத்தில முக்கிய பங்கிருக்கு' என்றவரை 'புரட்டாதிச் சனிக்கு சுட்டி எரிக்கத்தானே' என்று குறுக்கிட்டவனைக் கையாலமர்த்தி விட்டு 'நிரம்பாத கொழுப்பமில்லங்களை, நிரம்பவே கொண்டதால கொலஸ்டிரோல் உருவாகிறதில நல்லெண்ணை உதவுறதில்லை. அத்தோடை எள்ளில 'மெதியோனைன்' எண்ட அத்தியாவசியமான அமினோ அமிலம் இருக்கு, இது கந்தகத்தைக் கொண்டதால, தலைமுடி, நகம், தோல் வளர்ச்சிக்கு உதவுறதோடை இனப்பெருக்கத் தொகுதி விருத்திக்கும் உதவும். இதால, பெரியபிள்ளை ஆனவைக்கு கொடுக்கிறம். அத்தோடை எண்ணைய்த்தோசை, சபையில் பருப்புக்கு விடுகிறது எண்டு எப்பிடியோ சாப்பாட்டிலை அடிக்கடி சேர்க்கிறம். சனி நீராடு எண்டு

சொல்கிறம் அப்படி நல்லெண்ணை வைச்சு சனிக்கிழமையாவது முழுகினால், கொழுப்பமில்லங்கள் பங்கசு நோய்களைத் தடுக்கிற தோடை, உடல்குடு தணியிறதால சூட்டு வருத்தங்கள் குறையும்' என்று கந்தையர் கூறவும். காந்தன், அன்று சனிக்கிழமையான போதிலும் தன் எண்ணெய்காணாத தலையை விரல்களால் கோதுவதை அவதானித்தவர், தனக்குள் நகைத்தவாறு தொடர்ந்தார்.

'எங்கட சமயம் சைவ உணவைத் தான் சிபாரிசு செய்யுது தெரியுமோ?' என்ற வரை, இறைச்சியில் தனக்குள்ள பிடிப்பால், ஆத்திரத்துடன் 'விலங்குணவில தானே எமக்குத் தேவையான அமினோ அமிலங்கள் எல்லாம் இருக்கு' என்று தான் படித்ததிலிருந்து திருப்பிப் போட்டான். 'உண்மைதான், பால், தயிர், மோர், சோயா அவரை சாப்பிடுறதால அதை ஈடுசெய்யலாந்தானே' என்று காந்தனின் வாயையடைத்துவிட்டுத் தொடர்ந்தார். 'சைவச் சாப்பாடு சாப்பிடுகிறத்தால விலங்குகளில் இருந்து பரவுகிற நோய்கள் பரவாது.

உடம்பில் கழிவுகள் தேங்கிறது குறையும். ஈரல், சிறுநீரகத்தின் வேலைகள் கூடாது. அத்தோட கற்றுகோலமீன் உற்பத்தியும் கூடுவதில்லையாம். அதால மனஅமைதி, நீண்ட ஆயுள், உடல் ஆரோக்கியம், இளமை எல்லாம் கிடைக்கும்' என்றவர் தொடர்ந்தார். 'குழந்தைக்குக் கொடுக்கிற பல்லுக் கொழுக்கட்டையைப் பார், மா, சர்க்கரை- காபோவைதரேற்று, பயறு - புரதம், தேங்காய்ப்பூ - கொழுப்பு எண்டு நிறையுணவுடனேயே - தாய்ப்பாலுக்கடுத்து எமது சமயத்தில் குழந்தை உணவைத் தொடங்குது அத்தோட சாப்பிடுகிற முறையை எடுத்துப்பார், கீழே யிருந்து குனிஞ்சு சாப்பிடுகிறது, பித்தக்கல் வராமல் தடுக்கும், அதுமட்டுமே பிரதட்டை அடிச்ச பிறகோ, நல்லா வெய்யில்ல அலைஞ்சு பிறகோ மோர்த்தண்ணி குடிக்க

கிறது பித்தத்தை நடுநிலையாக்குது. கந்தசட்டி போல விரதங்களில் மிளகு தண்ணி குடிக்கிறது. மேலதிகமாகச் சுரக்கிற அமிலத்தையும், வாயுவையும் மிளகு கட்டுப் படுத்தும். இதால குடற்புண் வராது. விரத மிருக்கிறது உணவுக்கால்வாய்த் தொகுதிக்கு ஓய்வுகொடுக்கும். மேலதிக னொழுப்பு கரைய உதவும். அத்தோடை விரதங்களும் வெக்கை காலத்தில தான் பொதுவாக வரு குது. எங்கட உணவுத்தேவையும் குறைவு" என்று கூறியவர் சற்று நிறுத்தி, தலைக்கு மேலிருந்து கரைந்த காக்கத்தை மீண்டும் துரத்திவிட்டுத் தொடர்ந்தார்.

'உணவுப் பழக்கங்களை விடு, காது குத்தல், முக்குமின்னிகுத்தல், காவடியாடும் போது செடிக்குத்தல் எல்லாம் எமது உடம்பில அக்குபஞ்சர் புள்ளிகளைத் தூண்டுறதால நோய்வராமல் தடுக்கும். உதாரணமா, காதுகுத்திறத்தால கண்சம்பந்தமான வருத்தங்கள் குறையும்' என்றதும், கந்தையாரின் இருகாதுகளிலும் ஜொலித்த வைரக்கடுக்கைகளை நோக்கினான் காந்தன். ஆமாம் என்பது போலத் தலையாட்டிவிட்டுத் தொடர்ந்தார்.

தம்பி எங்கட யோகர்களும் சித்தர்களும் எங்களுக்கு விட்டுச் சென்றது, அரும் பெரும் யோகக்கலையும் சித்தவைத்தியமும், யோகாசனமும் பிராணாயாமமும் எமக்கு அட்டமா சித்திகளைத் தராட்டியும், அகஞ்சுரப்பிகளை நல்லாத்தூண்டி ஹோர்மோன் குறைபாட்டால வாற நீரிழிவு, மலட்டுத் தன்மை போன்றவற்றை நீக்கிறத்தோட, ஆரோக்கியம், இளமை, உடம்பில தேஜஸ் கூடுகிறது, நீண்ட ஆயுள், ஞாபகசக்தி எல்லாம் கிடைக்கும். சூரிய நமஸ்காரத்தால கண்களுக்கு அதிக சக்தியும், விற்றறின் Dயும் எமக்குக் கிடைக்குது. சித்த மருத்து

வத்தைப்பற்றி உனக்குத் தெரியுமோ தெரியாது - சரியான முறையில் செய்தா - சிறிது காலமெடுத்தாலும் நாட்பட்ட நோய்களையும் பக்க பக்கவிளைவுகளில்லாமல் குணப்படுத்தும் என்றார். சித்தமருத்துவம் என்றதும், வழக்கம்பரை அம்மன் கோயிலுக்கு முன்னாலுள்ள மருத்துவமனைதான் காந்தனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. திடீரென வழக்கம்பரை அம்மன் கோயில் ஞாபகம் வரவே, 'இந்த கோயில்களை எத்தனையோ லட்சம் செலவழிச்சுக் கட்டுறாங்களே, அந்தக் காசுக்கு ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு ஏதாவது செய்தா, நோயால வருந்துறவைக்கு நல்லது தானே' என்று தனக்கே உரிய பாணியில் கந்தையாரின் வாயைக் கிளறினான்.

அதற்கு அவர் சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்காது 'நன்றாகச் சொன்னாய், ஆஸ் பத்திரியில உடம்பைத்தான் சுகப்படுத்தலாம். ஆனா கோயில்கள் முக்கியமா, மன நோயள் வராமத் தடுக்கும்' என்றார் 'அதெப்படி?' என்றவனை, 'இஞ்சப்பார், உன்ர நன் பன்ர நோயைப்பற்றி என்னட்டக் கூறி உன்ர மனச்சுமையை இறக்கி வைக்கேல்லையே இப்படி சுமையை இறக்காம மனதில தேக்கி வைக்க ஒரு நாள் மனம் வெடிச்சுச் சுக்கல் சுக்கலாகும். இது தான் மனநோய். ஆனால, எல்லாத்தையும் எல்லோரிட்டையும் சொல்லேலாது. ஆனால, ஆண்டவனிட்ட மட்டுந்தான் முற்றாக மனச்சுமையை இறக்கி வைக்கலாம். ஆண்டவன் நக்கல் பண்ணமாட்டான். குறுக்குக்கேள்வி கேட்கமாட்டான். அவனிடம் கெஞ்சலாம். அவனைத் திட்டலாம். அவனுக்கு உத்தரவிடலாம். வாய் பேசான், அவனை நம்பினால் - அவனுக்குக் காது கேட்கும். அதோட பூசைகள் மந்திர ஒலிகளின் அதிர்வுகள், கூட்டுப்பிரார்த்தனை, மேளக் கச்சேரி, கலைநிகழ்வுகள் எங்கட மனதை அவற்றில லயிக்க வைச்சு கவலையெல்லாம்

மறக்கவைக்கும் அதாவது மன அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபடும் ஒருவகை தியானந்தான். தியானத்தால் உயர்குருதியமுக்கம் வியக்கத்தக்க வகையில் குறையிறதையும் ஏனைய நோய்கள் மறைந்ததையும் ஆய்வுகள் மூலம் நிரூபித்திருக்கினம்.

கடவுளிடம் முறையிட்டிருக்கிறன், அது நடக்கும் (முயற்சி வேண்டும்) என்று எங்களுக்கு நாங்களே நம்பிக்கையுடும் சிந்தனை, சாத்திரம் பார்க்கிறத்தால் இப்ப கூடாதகாலம் கவனமாயிருக்கோணும், இனி நல்ல காலம் வரும் என்று எங்கட மன தின்றை வலிமையைக் கூட்டுகிறது எல்லாம், உடல், உளநோய் வராமல் தடுக்கும். ஆண்கள் பிரதட்டையடித்தல் (அஷ்டாங்க நமஸ்காரம்) உடல்வலிமையைக் கூட்டும். அதைப்போல, பெண்கள் அடியடித்தல் (பஞ்சாங்க நமஸ்காரம்) உடல்வலிமையைக் கூட்டுறதோட பிரசவத்திற்கு உதவி செய்ய கின்ற தசைகள் உறுப்புக்களையும் வலிமையாக்கும். அதேமாதிரி துளசித்தீர்த்தம் ஆஸ்த்துமா, ஒவ்வாமை (அலர்ஜி) போன்ற வற்றைக் கட்டுப்படுத்தும். வீட்டில் துளசிச் செடி வளர்த்தா பாம்புகளும் நுளம்புகளும் வராது. இதால நுளம்பால பரவிற மலேரியா, டெங்கு, யானைக்கால் நோய் போன்றது களும் வராது. அரிச்சினைக்கு பழங்கள்

படைக்கிறது, பஞ்சாமிருதம் கொடுக்கிறது இதுகள் மூலம் பழங்களை உணவில சேர்த்துக் கொள்ளுகிற பழக்கத்தை தூண்டி, அநாலதேவையான விற்றமின்கள் கனியுப்புக்கள் வெல்லம் கிடைக்கிறதோடை மலச்சிக்கலும் தடுக்கப்படுது என்றார்.

இவர் சொல்வது கதையா உண்மையா என்பது போல் பார்த்தவனின் குறிப்பறிந்து 'சமயக் கதைகளிலும் பார், ஒருத்தனுக்கு ஒருத்தி இன்னொருத்தன் மனைவியிடம் போகக் கூடாது என்று சொல்லுறது, அப்பிடி நடந்தா, எயிட்சும் மற்ற மேகநோய்களும் வராது தானே. இப்பிடி எத்தனையோ விஷயங்கள் எமக்கு நோய் வராமல் தடுக்கிறதுக்கும், வந்த நோயை மாத்திறதுக்கும் வழிவகைகள் உண்டு' என்றவர் சிறிது முச்சு விட்டார்.

இருண்டு விட்டதையும், விவாத சுவாரசியத்தில் நேரத்தை மறந்து விட்டதையும் எண்ணி, இருவரும் சமகாலத்தில் தமது பின்பக்கத்தில் ஓட்டியிருந்த மணலைத் தட்டியவாரே திடீரென எழுந்தனர். கந்தையரைத் தன்னுடன் சைக்கிளில் வருமாறு அழைத்தான் காந்தன். மறுத்துவிட்ட கந்தையர், சைக்கிளில் சிட்டாய்பறக்கும் காந்தனைப் பார்த்தவாரே, தனது வீட்டை நோக்கி நடையைக் கட்டலானார்.

உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கும்பலும் இல்ல தறிலு.

- தமிழ்மறை -

English as an International Language

---

*A. V. Makathevan B.A., (Eco.)
English Traincd,*

There are many nations in the world and there living too many races of people. They are speaking too many languages that are existing in the world. But English plays a peculiar and prominent characteristics of all the languages. Even in the field of linguistics its prominancy and individuality is remarkable and unique, challenging with all the other languages of the world. One of the main reasons for this unique status of English is the rule of British Empire almost all over the world. During eighteenth

century British empire captured through out the world and had her eminent influence each and every corner of the materialistic world. On the other hand the spiritual world has been influenced by the Hindu philosophy as well.

Consequently, as the result of the reign of British Empire, English has been a universal language. So it is not the language of English people only, but the language for all human races who are oblied to have internal communication as

well as international communication, Its status as unwritten rule is obvious through its present part in the field of communication throughout the world. And its status as written rule is obvious through its prominancy and influence in the U.N.O where people speaking diverse Languages assemble to attend some international problems as well. In this context, a common language should be found to serve as a medium of communication. To this position of English it has been made by the U. N. O. representatives who almost represent all the nations of the world, Therefore English is known as "Lingua Franca" in this aspect. Further more, the paramount importance of English as a link language as well as its internationality is obvious in this context.

English internationally is the key to knowledge. A man who knows his mother tongue only, cannot achieve ample knowledge in any field or course he is interested or bound to follow. But a person with a good background of English knowledge can easily rise up in his status and as well he can obtain enough knowledge through a world - wide spoken language. So that English has ben well known as the key to knowledge. In other words a man can enter into the kingdom of wisdom or knowledge with the help of a "key" which is English.

Further more English is the language of science and Technology. The valuable books magazines, monthly journals and newspapers have many excellent and explorable articles of inventions and discoveries on science and Technology. So English should be a good background of the Students of science and Technology as well as higher studies such as Medicine Engineering, Accountancy and Law.

In the modern era, and in the millennium, our earth has become shortened tremendously by the performance of science. Computer, Television, Internet and Global communications are taking major part in daily routine of work of the man. So the knowledge of English is a must and more vigilant to face with the modern Computerised world.

English is famous for its Literature. English has wide and expansive literature Poets like Shakespeare, Chaucer, William Wordsworth and Milton have contributed their hardwork to English literature. Therefore a student or a man with the sound knowledge of English can enjoy reading literature for his pleasure as an enthusiastic hobby. Psychologically, this is a must and essential for his physical and mental development as well as spiritual development.

In Sri Lanka, English was the medium of administration till 1956 and it was the medium of instruction in schools

till 1960 ies. So earlier English was the first language in Sri Lanka and then it has taken the second place and now it has been a foreign language in the island. Consequently the standard of English in Sri Lankan Schools is still going down

very rapidly. If the Sri Lankan Government makes English as a Compulsory subject for the O/L and A/L students, there would be better prospect and golden future to the younger generation in the field of Education.

He is an atheist who does not believe in himself. The old religion said that he was an atheist who did not believe in God. The new religion says that he is an atheist who does not believe in himself.

நிறுவநர் நாள் உரை நிகழ்த்த வந்த கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. ப. விக்னேஸ்வரன் மங்கல விளக்கேற்றுகின்றார். அருகில் பழைய மாணவரும் ஓய்வுபெற்ற கல்வி அதிகாரியுமான திரு. ப. சண்முகராசா அவர்களும் கல்லூரி அதிபரும் காணப்படுகின்றனர்.

பெண் சாரணியர் அன்றைய அதிபர் திரு. க. சீவசுப்பிரமணியம் அவர்களுடன் 1970

125 ஆவது ஆண்டு பரிசளிப்பு விழா ஆரம்பத்தின் போது நல்லூர் உதவி அரசு அதிபர் கலாநிதி க. குணராசா, உயர்நீதி மன்ற நீதி யரசர் K.P.S வரதராஜா, மாவட்ட நீதிபதி T. வி்க்னராஜா, கல்லூரி அதிபர் ஆகியோர் கிறைவணக்கம் செலுத்துகின்றனர்.

கல்லூரி நிறுவநர் கனகரட்ணம் முதலியாரின் பேத்தி திருமதி T. சின்னையா சட்டத்தரணி அவர்கள் கல்லூரிக்கு காணி நன்கொடை வழங்கிய உறுதியை கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக்களைத் தலைவரிடம் கையளிக்கின்றார். அருகில் மனேச்சர் செல்லப்பா அவர்களின் கிளைய புதல்வி திருமதி சந்திரா சாம்பசிவமும் கல்லூரிப் பிரதி அதிபர் க.இந்திரராசாவும் காணப்படுகின்றனர்.

கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க நிர்வாகக் குழு
2002 - 2003

சிக்ஸர் பொன்னம்பலம் Sixer Ponnambalam

V. ராஜ்குமார், J. P

பழைய மாணவர்,
கல்வாரி அதிபர்.

'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக' என்ற முதுமொழிக்கமைய வாழ்ந்து காட்டியவர் தான் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் புதல்வர் அமரர் பொன்னம்பலம் அவர்கள்.

மானிடப் பண்பை மதித்து உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோரோடு தனது தொழில் சார் உத்தியோகஸ்தர், மேலதிகாரிகளுடனும் செயலில் காட்டிய பெருமை இவருக்குரியது.

எமது கல்லூரியில் கல்விகற்கும் காலத்தில் மாணவருக்குரிய அடக்கம், கீழ்ப்பணிவு, பொறுமை போன்ற சுகல குணங்

களும் அமைந்தவராக விளங்கி நன்மதிப்பை வளர்த்தவர்.

மேலும் கல்லூரியின் விளையாட்டுத் துறைக்கு இவராற்றிய பங்களிப்பு இன்றும் பெருமை கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கின்றது.

இவர் மாணவனாக இருந்த காலகட்டத்தில் வடபகுதி முன்னணிப் பாடசாலைகள் முக்கியமாக துடுப்பாட்டம், உதைப்பந்தாட்டம் ஆகிய துறைகளில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின.

அத்தகைய முக்கிய பாடசாலை களில் எமது விக்கிரோறியாக் கல்லூரியும் ஒன்றும் பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தவர்களுள் அமரர் பொன்னம்பலம் அவர்களும் ஒருவராவர்.

கிரிக்கெட் விளையாட்டை நோக்கும் போது எமது கல்லூரி பல கல்லூரிகளின் ஆடுகளத்தில் ஆடியுள்ளது. அப்போது பொன்னம்பலம் அவர்கள் விக்கிரோறியாக் கல்லூரிக்காக மட்டை பிடிப்பதற்கு ஆடுகளம் இறக்குவர். அந்த நாள் ஞாபகம். நாலா பக்கங்களிலும் இருந்து இரசிகர்களின் கர கோஷம் வாளைப் பிளக்கும்.

சிரித்த முகத்துடன் மட்டையைத் தூக்கியபடி ஆடுகளம் மத்தியில் செல்வார். மட்டையில் பந்து பட்டதும் அது மைதானத்திற்கு வெளியேதான் விழும். அது 'சிக்ஸர்'.

குறுகிய நேரத்தில் கூடிய ஓட்டங்களைக் குவித்து விட்டுத் திரும்பிவிடுவார்.

இவர் கல்லூரியில் வடமுனையிலிருந்து அடித்த அடிகள் தென்முனைப் பக்கமாக மைதானத்துக்கு வெளியில் அமைந்துள்ள புதிய இருமாடிக் கட்டடத்தைத் தாண்டி விரும் காட்சியை இனிஎப்போ பார்ப்போம்.

இவ்வாறு அவரின் அடிகளின் தூரத்தை இரசித்தவர்கள் இவரை சிக்ஸர் பொன்னம்பலம் என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். வடபகுதியில் பெரும்பாலான கல்லூரிகளில் சிக்ஸர் பொன்னம்பலம் என்றால் அக்காலத்தில் அனைவருக்கும் தெரியும்.

இதுபோன்றே உதைபந்தாட்டத்திலும் புகழ்பூத்தவராக விளங்கினார். இவர்

கல்லூரி உதைபந்தாட்டக் குழுவிற்கு 'புள் பக்' (Full back) என்ற நிலையில் விளையாடுவார்.

தனது பக்கத்தில் இருக்கும் பந்தை அடித்தால் மறுபக்க full back அல்லது கோல் காப்பாளனிடம் செல்லக்கூடிய தூரம் பந்து செல்லும்.

யாழ். முற்றவெளி மைதானத்தில் உதைபந்தாட்டப் போட்டி நடைபெற்று அதில் விக்கிரோறியாக் கல்லூரி வருகின்றதென்றால் இரசிகர்கள் கூட்டம் அலைமோதும். காரணம் பொன்னண்ணையின் அடியை இரசிப்பதற்கு. காலில் பந்துபட்டதும் தான் இரசிகர்களின் கரகோஷம், விசிலடிப்பு, துள்ளல், குதித்தல் போன்ற காட்சிகள் சொல்லிலடங்கா. அவருடைய விளையாட்டுத் தன்மையை இரசிப்பதற்காக ஆயிரமாயிரம் இரசிகர்கள் அப்போதே இருந்தார்கள் என்றால் அந்தப் பெருமை எமது கல்லூரிக்கே உரியது.

மேலும் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து தொழிற்றுறையில் ஈடுபட்ட காலம் தொட்டு இறுதிவரை 'செய்யும் தொழிலே தெய்வம்' என்ற கோட்பாட்டிற்கு அமைய எந்த வேறுபாடுமின்றி நேர்மையாகவும், நீதியாகவும் சேவையாற்றிய திறமை அறிந்த அரசாங்கம் இவருக்கு உதவி பொலிஸ் அத்தியட்சகர் எனும் பதவி வழங்கியமை சான்றாகும்.

இவர் மேலும் சமயத்தொண்டு, சமூகத்தொண்டு என ஆற்றியசேவை எழுத்திலடங்கா. இந்தநிலையில் படைத்தவன் தனக்கு சேவை செய்ய தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டான்.

பாதச் சுவட்டில் ஒரு பரிமள கந்தம்

திருமதி பூ. ஜெயமலர்
ஆசிரியர்,
விக்ரோறியாக் கல்வாரி.

விக்ரோறியாவின் வரலாறு ஓர் வீர வரலாறு. எப்படியாகும்? ஏன் இல்லை. காலத்துக்குக் காலம் வந்த ஐரோப்பியர்கள் தத்தம் மதங்களைப் பரப்பி எமக்குப் பாரம்பரியமான உரித்துடைய சைவத்தை அழித்தனர். ஆங்கிலேயர் இறால் போட்டுச் சுறாப் பிடிப்பது போல் மக்களுக்குச் சலுகைகளை வழங்கியும், ஆசைகளைப் பெருக்கியும் எம்மவரைக் கல்விப்போர்வையால் மதம் மாற்றினர். அச் சூழ்நிலையிற் தான் சைவத்தையும் ஆங்கிலக்கல்வியையும் வளர்க்கும் பொருட்டு இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்குறிக் கோளை அறிந்து செயற்பட்ட அதிபர் வரிசை

யில் இன்றும் மணம்வீசித் திகழும் முதலில் வைத்தெண்ணப்படக் கூடியவர்தான் சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் ஆவர். இன்றும் இப்பாடசாலையில் சைவமணம் கமழ்கிற தென்றால் அது பெரியாரின் தொண்டின் எச்சமே.

வடமராட்சியில் பருத்தித்துறை புலோலி மண் செய்த தவத்தின் பயனாக 1878 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பதினேழாம் திகதி சுப்பிரமணியம் வள்ளியம்மை தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இறைவனின் அனுக்கிரகம் பெற்ற இவர் கருவிலே

திருவுடையாராகவும், சைவ உலகத்தின் தனிச் சொத்தாகவும் இருந்தார். ஆரம்பக் கல்வியைத் தன் ஊரிற் தொடக்கிய இவர் இந்தியாவில் திருவனந்தபுரத்தில் F.A பரீட்சையையும், திருச்சிராப்பள்ளியில் B.A பரீட்சையையும் எழுதிச் சித்தியெய்தினார். சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பிய இவர் ஆசிரிய சேவையில் இணைந்து கொண்டார். இவர் வெறுமனே ஒரு ஆசிரியராக மட்டுமன்றி ஒரே நேரத்தில் சிறந்த கல்விமானாகவும், நூலாசிரியராகவும், பேச்சாளராகவும், மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், எளிமையானவராகவும், சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் திகழ்ந்து ஒரு நல்ல மனிதனாக விளங்கினார்.

ஒரு ஆசிரியருடைய பெருமையை முன்று வழியிலே எடுத்துரைக்கலாம். ஒன்று அவருடைய பிள்ளைகளும் சந்ததியும் இருக்கும் நிலையைக் கொண்டு கூறுதல். மற்றொன்று அவர் கற்ற ஆசிரியர்களது தரத்தையும் சிறப்பையும் கொண்டு இன்னாரின் மாணவர் எனக் கூறுதல். கடைசியானது அவரிடம் கற்ற மாணவர்களின் தரத்தைக் கொண்டு கூறுதல். இவற்றில் சொந்தப் பிள்ளைகள் இல்லாதவர் பெரியார். அவர் உருவாக்கிய வாரிசுக்கள் எல்லாம் அவரது மாணவர்களே.

**‘கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நற்க அதற்குத் தக’**

என்ற குறளுக்கேற்ற வகையில் காலத்திற்கேற்ப வாழ்ந்து காட்டியவர். சைவம் தாழ்ந்து கிறிஸ்தவமும் ஆங்கிலமும் மேலோங்கி கலாசார மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த காலத்தில் காலத்தின் தேவையறிந்து வழிகாட்டியவர். ஆங்கிலம் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தாலும் ஆங்கில

நாகரிகத்தால் கொஞ்சமும் மாறாது வாழ்ந்தவர். உணவு, உடை, பழக்கவழக்கம்யாவிலும் தூய சைவத்தமிழனாக வாழ்ந்தவர். ஆன்மீக நெறியிற் தன்னை ஈடுபடுத்தியதோடு தன் ஆசிரிய சேவையையும் ஆத்மார்த்தமாகவே கருதிச் செயற்பட்டவர். கண்டிப்பும் கண்ணியமும் மிக்கவர். கற்பித்தலில் அவர் காட்டிய அக்கறையே மாணவர்களின் உன்னத நிலைக்குக் காரணமாகும்.

சைவத்தின் மறுமலர்ச்சி ஆறுமுக நாவலரால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. அதை வழிநடத்தியவர்களுள் பெரியாருக்கு முக்கிய இடமுண்டு. இவரது சைவப்பணி எமது பாடசாலையிலேயே ஆரம்பமானது என்பது குறித்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டியவர்களே.

1924 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1932 ஆம் ஆண்டு வரை எமது பாடசாலையில் அதிபராக இருந்தார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சைவத்தமிழ் எழுச்சியூட்டப்பட்ட காலம். அந்நியருக்கெதிராக மதம், மொழி, அரசியல் ரீதியாக குரல் பிறந்த காலம். சைவ சமயத்துக்கான பெரியாரின் குரல் சைவம் உள்ளவரை கேட்கக் கூடியதாகும். யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் கல்வியையும் ஒழுக்கத்தையும் விரும்பும் பெற்றார் தம் பிள்ளைகளை விக்ரோறியாவுக்கனுப்பிய பொற்காலம் பெரியாரின் காலமே. அந்த அளவுக்கு ஒழுக்கத்தைத் தானும் கடைப்பிடித்து மாணவர்களுக்கும் போதித்தவர். ‘செயற்கரிய செய்வர் பெரியர்’ என்பதற்கேற்ப இவர் ஆற்றிய பணிகள் அருமையுடைய செயல்கள்.

இவர் எழுதிய நூல்களாவன 1ம், 2ம், 3ம் சைவபோதம், சைவசித்தாந்தம்,

திருவருட்பயன் உரை, கந்தபுராணவிளக்கம், சைவக்கிரியை விளக்கம், திருப்பெருவடிவம், திருவாசகமணிகள், சைவசமயசாரம், வேதம், அகநூல், அளவைநூல், கட்டுரைகள், படிப்பிக்கும் முறைகளும் விதிகளும் போன்ற தமிழ் நூல்களையும், Saiva School of Hinduism, An out line of Sivagnanabotham, Arumuka Navalar, Glories of Saivism, Essentials of Logic போன்ற ஆங்கில நூல்களையும் எழுதினார்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியிற் கற்பிக்கும் காலம் வரை மூளாய் முருகமூர்த்திபிள்ளையார் கோவில்களை வெள்ளிதோறும் தரிசிக்கத் தவறுவதில்லை என்பதை அவரது வரலாற்றுக் குறிப்புகளால் அறியலாம். ஆறுமுக நாவலருக்கு வசனநடையில் ஒரு தனியிடம் இருப்பதுபோல் பெரியாரது உரைநடையும் ஈழத்துத் தமிழ் வரலாற்றில் ஒரு மைற் கல்லாகும்.

சைவத்தின் அருமை பெருமைகளையும், உண்மையின் ஆழத்தையும், தத்துவச் சிறப்பையும் சிறுவர்முதல் பெரியோர்வரை தெளிவுபடக் கூடியவாறு நூல்களை எழுதினார். சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட நூல் சைவபோதம். இதில் சைவசமய உண்மைகள் சிறந்த மனித விழுமியங்களோடு கூறப்படுகின்றன. சைவசித்தாந்த தத்துவத்தை எளிமையில் விளக்கும் நோக்குடன் எழுதப்பட்டநூல் திருவருட்பயன் விளக்கவுரை. சைவக்கிரியைகள் மூடக்கொள்கைகளோ அன்றிப் பகட்டுச் செயல்களோ அன்றி இறையியல் அர்த்தம் நிரம்பியவை என்பதைக் கூறும் நூல் சைவக்கிரியை விளக்கம்.

யாழ்ப்பாணம் கந்தபுராண கலாசாரம் நிறைந்த இடம். இந்நிலை நாவலரின்

செய்கையாலும், புராணபடன மரபாலும் கிடைத்த பெருமை. அந்நிலையை நிலை நிறுத்தவும் முருகனின் அருட்திறத்தைக் கூறவும் எழுதப்பட்ட நூல்கள் கந்தபுராண விளக்கம், திருப்பெருவடிவம் என்பன. 'திருவாசகத் தீர்க்குகார் ஒரு வாசகத்தீர்க்கு முருகார்' அதன் நறுமணத்தை எல்லோரும் முகருமாறு செய்த நூலே திருவாசகமணிகள். சனாதனமாகிய சைவத்தின் தொன்மையையும் பெருமையையும் விளக்கிச் சைவசமய சாரம் என்ற நூலை எழுதினார். தமிழில் மட்டுமன்றி ஆங்கிலத்திலும் பல சைவசமய நூல்களை எழுதினார். அவை ஒவ்வொன்றும் பெரியாரின் ஆங்கில அறிவைப் பறைசாற்றி நிற்பதோடு சைவத்தின் பெருமையை உலகறியச் செய்த உன்னத சேவைக்கும் எடுத்துக்காட்டாகிறது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் எமது சைவசமயத்துக்கிருந்த அகப்புறப் பகைகளை நீக்கிச் சைவத்தைக் காத்தவர். சைவ ஆலயங்களில் இடம்பெற்ற கேளிக்கைகளையும் அவற்றால் விளையும் கேடுகளையும் களையவேண்டும். புறப்பகைகளை நீக்கிப் பாதுகாக்க வேண்டும். சைவத்தின் அடிப்படை உண்மைகளை எல்லோருக்கும் பரப்ப வேண்டும் என்ற மூன்று நோக்கங்களை முன் வைத்துச் செயற்பட்ட செம்மல். உண்மையில் அவர் ஓர் போர்வீரர் போன்றே செயற்பட்டார் என்பது அவரோடு பழகியவர்களின் கூற்றுக்களால் அறியக்கூடிய உண்மையாகும்.

‘நெருநல் உளனொருவன் கின்றில்லை
யென்னும்
பெருமை யுடைத்தீவ் வுலகு’

என்ற குறள் என்ன கூறுகிறது. நேற்றைக்கு இருந்தவன் இன்று இல்லை என்னும்

வாழ்க்கை நிலையாமையையே கூறுகிறது. நமது பெரியார் என்ன அமுதமோ, சஞ்சீவியோ, நெல்லிக்கனியோ உண்டவரா? மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த அவர் 1953 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பூதவுடலை விட்டு நீங்கிப் புகழுடம்பானார். அன்னாரின் சைவப் பணியும் பற்றும் நம்மோடிருந்து வழிநடத்தி வாழ்விக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு சைவ உலகம் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகின்றது.

‘போற்றி ஓம் நமச்சீவாய
புயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றி ஓம் நமச்சீவாய
புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
போற்றி ஓம் நமச்சீவாய
புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றி ஓம் நமச்சீவாய
சயசய போற்றி போற்றி’

என்ற அவரது அனுபவவேண்டல் நித்தியமான வெற்றியைப் பெற்றுத்தரும் என்பதிற்தவ றொன்றுமில்லை.

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.

- தமிழ்மறை -

மாணவ நினைவுகள்

த. சண்முகநாதன்

பழைய மாணவனும் முன்னாள் ஆசிரியரும்,
விக்ரோறியாக் கல்லூரி.

125 வருட காலமாகச் சைவத்தையும் பல்கலைகளையும் வளர்த்துப் புகழ்பூத்த சுழி புரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் பழைய மாணவன் என்றவகையில் எனது பசுமையான நினைவுகளைப் பதிவுசெய்வதற்கு பெருமையடைகிறேன். முதலியார் செல்லப்பா இப்பாடசாலையை நிறுவியது மட்டுமின்றி அதற்கு Professor Small என்ற ஆங்கிலேயரையும் அதிபராக நியமித்திருந்தார். அதன் பயனாகக் கல்லூரி அதிபரின் சான்றிதழுடன் (Character Certificate) மலேசியா சென்றோருக்கு அரசசேவையில் வேலை வாய்ப்புக் கிட்டியது. இதுவே ஒரு காலகட்டத்தில் சுழி புரம், தொல்புரம், மூளாய், பண்ணாகம்

ஆகிய கிராமங்களில் மலாயன் ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள் அதிகம் இருக்கக் காரணமாக இருந்தது. இவர்களே கிழக்காசியாவிலேயே முதன்மை பெற்ற மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையை ஸ்தாபிப்பதிலும் நிர்வகிப்பதிலும் பெரும் பங்காற்றினார்கள். ஒரு கிராமத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலை காலப்போக்கில் யாழ். மாவட்டத்திற்கே பெரும் சேவையாற்றியது.

1945 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் ஒரு திங்கட்கிழமை நானும் எனது சகோதரன் சற்குணநாதனும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி அதிபர் காரியாலயத்துள் நுழைந்தோம்.

அதிபர் திரு. P. G. தம்பதியப்பா எம்மைப் பாடசாலையில் அநுமதித்தார். அப்பொழுது கல்லூரி ஒரு தனியார் பாடசாலையாகத் திகழ்ந்தது. அதன் முகாமையாளராக மூளாயைச் சேர்ந்த சுழிபுரம் தபால் அதிபர் திரு. R. தம்பையா விளங்கினார்.

சுழிபுரம் உபதபாற்கந்தோரும் கல்லூரியின் ஒரு பகுதியிலேயே இயங்கியது. தனியார் ஒருவர் இப்பெரிய பாடசாலையை நிர்வகிப்பதற்கு சிரமங்கள் தோன்றின. காரணம் 1945 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல் அன்றைய கல்வி மந்திரி திரு. C. W. W. கன்னங்கராவால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலவசக் கல்வித்திட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதனால் மாணவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டு வந்த பாடசாலைக் கட்டணம் (School Fees) நிறுத்தப்பட்டது.

இவ்வேளை அரசாங்கமும் அப்பகுதியில் ஒரு பாடசாலையை விலைக்கு வாங்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, முகாமையாளர் சுயநலம் கருதாது, பாடசாலையை அரசாங்கத்திற்கு விற்றுவிட்டார். இதன் பலனாகவே அன்றைய வட்டுக்கோட்டைப் பிரதிநிதியும் (M.P) கல்விக்குப் பொறுப்பான பாராளுமன்றக் காரியதரிசியுமாகிய திரு. க. கனகரத்தினம் ஐந்து இலட்சம் ரூபாவை பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கியிருந்தார். அதைக் கொண்டே பாரிய இரண்டு மாடிக் கட்டிடமும், ஆய்வுசூடங்களும் நீர்வழங்கல் வசதிகளும் (pipe water - supply) ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இனி அக்காலப்பகுதியில் மாணவர்களின் நிலையை ஆராய்வோம். மாணவர்களுக்குச் சீருடை (Uniform) என்பது கிடையாது. வேட்டியுடனும் மாணவர்கள் பாட

சாலைக்கு வருவார்கள். காலணி (Shoes or Sandals) என்ற இடமில்லை. பல மைல் தூரத்தில் இருந்து வந்தவர்களும் கால் நடைதான். புத்தங்களுக்கு பை (School Bags) இருக்கவில்லை. புத்தங்களை ஒரு பட்டியால் (belt) கட்டித் தோளில் சுமந்தே பாடசாலை செல்வார்கள். ஊற்றுப் பேனாக்கள் மிகச் சில ரிடமே இருந்தன. Ball Point பேனாக்கள் அப்பொழுது அறிமுகமாகவில்லை. டியூசன் (Tuition) என்றோ, தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் என்றோ ஒன்றும் இருக்கவில்லை. மாணவர்கள் பாடசாலைப் போதனையிலேயே புரணமாகத் தங்கியிருந்தார்கள்.

இக்காலப் பகுதியில் கற்ற இரு மாணவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். ஒருவர் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவி வகித்த ஒரேயொரு தமிழரான திரு. அ. அமிர்தலிங்கம். இவரே இக்கல்லூரியின் முதலாவது பட்டதாரி என்ற பெருமையைத் தட்டிக் கொண்டவர். மற்றையவர் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் மந்திரிப்பதவி வகித்த திரு. செ. குமாரகுரியர்.

இக்காலப் பகுதியில் கல்வி போதித்த ஆசிரியர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும். அன்றைய பாடத்திட்டத்தில் ஆங்கிலத்திற்கு ஆங்கிலப் பாஷை (Eng. Lang.), ஆங்கில இலக்கியம் என இரு பாடங்கள் இருந்தன. எனது ஆங்கில ஆசிரியரான திரு. N. சிவஞானம் அவர்களைப் பற்றி சொல்லியேயாக வேண்டும். அவர் சனிக்கிழமைகளில் விசேட வகுப்புகளை நடத்துவார். சனி நீராடு என்பதற்கிணங்க சனி தோறும் எண்ணை முழுக்கைத் தவறவிடாத போதிலும், சரியாகப் பிற்பகல் 2.30 மணிக்கு வகுப்பறையில் இருப்பார்.

எனது ஆங்கில இலக்கிய ஆசிரியர் திரு. S.M. ஆசைப்பிள்ளையாவார். புரியாத ஆங்கில இலக்கியத்தை இரசித்துச் சுவைக்கும் வகையில் இலகுவிற்புரியவைப்பார். பிற்காலத்தில் நான் ஒரு ஆங்கில ஆசிரியராகத் திகழ்வதற்குப் பெரும் உறுதுணையாய் இருந்த இவர்கள் இருவருக்கும் என் நன்றிக் கடன் என்றென்றும் உண்டு.

இறுதியாக, நான் எனது அருமைத் தாயாரை நேசிப்பது போல், நேசிப்பது எனது பாடசாலையை. எனது பாடசாலையைப் பற்றிய பசுமை நினைவுகளை மீட்டெழுத வாய்ப்பைத் தந்துதவிய சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி கனடாக்கிளை பழையமாணவர் சங்கத்திற்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக. மேன்மேலும் இச்சங்கம் வளர்ந்து பணிபுரிய எனது வாழ்த்துக்கள்.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேணும் இலர்.

- தமிழ்மறை -

'முன்னோர் உருவாக்கிய ஓர் அழியாச்சொத்து'

தீருமத் ஓ. பொன்மலர்
சமூக ஆற்றல்படுத்தலர்,
G.TZ. JRP.
மூலாய், கழிபுரம்

எமது பகுதியிலுள்ள பல கிராமத்திலிருந்து வரும் சிறுவர்களின் வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்யும் மத்திய கல்லூரியாக விளங்கும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி பற்றிக் கருத்து வழங்குவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

1997 ஆம் ஆண்டு யாழ். மாவட்ட புனர்நிர்மாண வேலைகளைச் செய்வதற்கு முதல் முதலாக முன்வந்த ஜேர்மன் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் (GTZ) பணிபுரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமை GTZ இன் புனர்நிர்மாணத் திட்டத்தில் ஒன்றாகிய விக்ரோறியாக் கல்லூரியை

எனக்கு ஒப்பிட்டு அளவிடக் கூடியதாக இருந்தது.

ஆரம்பகாலத்தில் யாழ். மாவட்டத்தில் பாடசாலை புனர்நிர்மாண வேலைகளைத் தொடங்கிய பொழுது GTZ தனது கொள்கைக்கு அமைவாக இத்திட்டத்தில் பாடசாலைச் சமூகத்தையும் தனது பங்களியாக இணைத்துப் பங்கேற்கவைக்க முனைந்த பொழுது கூடிய பிரயத்தனம் எடுக்க வேண்டியிருந்தது. நடந்த போரின் விளைவு, தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் போரின் தடைகள், பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுத்து இடப்பெயர்வினால் உடமைகள்

இழந்து, உறை விடங்கள் அழிக்கப்பட்டு, உறவுகளைப் பிரிந்து திரும்பவும் தமது இடங்களிற்கு வந்த சமயத்திற் தமது அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவுசெய்ய முடியாத நிலை யிலுள்ள மனம் உடைந்த மக்களுக்குத் தாம் 'அரசாங்க பாடசாலைக் கட்டிடங்கள்' புனர் நிர்மாணம் செய்வதற்கு ஏன் உதவவேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி இருந்தது. இவர்களை அணுகி GTZ திட்டத்திற்கு அமைவாக பங்களாளர்களாக்குவதற்கு ஆற்றுப்படுத்தல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு இருந்தது. சில பாடசாலைகளிற் பல தடவைகள் திரும்பத் திரும்பச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடல் மூலம் நீண்டகால அபிவிருத்திக் கண்ணோட்டத்தினை வலியுறுத்தி நம்பிக்கை ஏற்படுத்த வேண்டி இருந்தது.

ஈடுபாடுடைய பாடசாலைச் சமூகம்:

எமது விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் நடந்த முதலாவது பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க கூட்டத்திலேயே புனர்நிர்மாணத் திட்டத்தில் பங்கேற்பதில் உச்சபடியில் பாடசாலை சமூகம் இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது.

GTZ இன் கொள்கைத் திட்டமிடலுக்கு அமைவாகப் பாடசாலைச் சமூகம் பல இடங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்களின் பெற்றோர், பழைய மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் என சகலரும் தத்தமது பங்களிப்பைச் செய்தமை, ஏனைய பாடசாலைகளிலும் இதே போல செய்யமுடியும் என்ற நம்பிக்கையை விக்ரோறியாக் கல்லூரி எனக்குக் கொடுத்தது.

முன்னோடி மாணவர்கள்:

யாழ். மாவட்டப் பாடசாலைப் புனர்நிர்மாணத்திட்டம் மூலம் மாணவர்களின்

வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்படப் போகும் விளைவுகளை ஆய்வு செய்வதற்கு ஜேர்மனியிலிருந்து வந்த பிரதிநிதியைச் சந்திப்பதற்கு விக்ரோறியாக் கல்லூரி மேல் வகுப்பு மாணவர்கள் சிலருக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இம்மாணவர்கள் இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தித் தமது பலம், பலவீனம், வளங்கள், தேவைகள் பற்றிய நிலைப்பாட்டினைத் தயக்கமின்றி சுதந்திரமாக வெளியிட்டமை அவர்கள் தலைமைத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டியது.

ஆர்வமுள்ள அதிபர்கள்:

விக்ரோறியாக் கல்லூரியிற் கடமை புரிந்த, புரியும் அதிபர்கள் பாடசாலை முன்னேற்றம், மாணவர்களின் தலைமைத்துவம், சமூக அபிவிருத்தியில் காட்டும் அக்கறை தான் பலவருடங்களாகத் தொடர்ந்தும் இப்பாடசாலையை நல்லமுறையில் இயங்க வைப்பதற்குக் காரணம் என்பதற்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் உண்டு. பாடசாலை அதிபர்கள் திறன்வாய்ந்தவர்களாகவும், அர்ப்பணிப்புள்ளவர்களாகவும், தலைமைத்துவத்துடன் இயங்குவதற்கு அந்த அழகான, அமைதியான சூழலும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

அழகான கட்டிடமும்

அமைதியான சூழலும் :

விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் பிரமாண்டமான பழமையான கட்டிடத் தொழில்நுட்பத்துடனான அழகான விசாலமான மண்டப அமைப்பு GTZ நிறுவன ஜேர்மனியர்களை ரசிக்க வைத்தது. அரசாங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்ட மாடிக்கட்டிடமும் பழைய கட்டிடத்திற்கு இணையாக மறுபுறத்தில் அழகாக அமைந்துள்ளது. அந்தக் காலத்திலேயே சவுக்கு மரங்களை நாட்டி அழகூட்டிய சூழல்

மேலும் மரங்களை நாட்டிப் பச்சைப் பசேலெனச் செழிப்புற எடுப்பான தோற்றமும் அமைதியான சூழலும் அப்பாடசாலையைக் கடந்து செல்லும் பொழுது பார்த்து ரசிப்பதுடன் இது ஒரு மிசன் பாடசாலையா? எனப் பலராலும் கேட்கப்படும் பொழுது இல்லை எம்மவர்களால் உருவாக்கி முகாமைத்துவம் செய்து அரசாங்கத்திடம் கொடுத்த பாடசாலை எனச் சொல்லும் பொழுது பூரிப்படைவதுண்டு.

முறையான பராமரிப்பு:

GTZ இன் அவதானிப்பில் பல பாடசாலைக் கட்டடங்கள் போரினால் அழிந்தது மட்டுமல்ல சரியான பராமரிப்பின்றியும் சேதமடைந்துள்ளன என்பதைப் புரிந்து கொண்டோம். ஆனால் விக்ரோறியாக் கல்லூரி கட்டடங்களை அழகாக அமைத்ததுடன் நின்று விடாது முறையான பராமரிப்புத் தொடர்ந்தும் செய்து வருவது அப்பாடசாலையில் தொடர்ந்து பணியாற்றிவரும் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், கல்விகற்கும் மாணவர்களது அக்கறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மாணவர் விருத்திக்கு உதவும் வளங்கள் :

மாணவர்களின் விருத்திக்கு ஏற்ற செயற்பாடுகள் பல இப்பாடசாலையில் உருவாக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாணவரின் திறமைக்கு ஏற்ப வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தபோதும் இடம்பெயர்வின் போது இந்த வளத்தை இழக்க நேரிட்டது. அழிந்த இந்த வளத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கும் தளபாட வசதியினை நிறைவு செய்வதற்கும் GTZ இன் உதவி விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்குக் கிடைத்தது. மேலும் இதை முன்னேற்றுவதில் பாடசாலைச் சமூகம் பெருமுயற்சி எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இதில் திறந்த வெளியரங்கு,

விளையாட்டு மைதானம் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

வெளிப்படையான கணக்கு :

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையானது ஒவ்வொரு பழைய மாணவர் சங்கநிதி உதவிகளையும், சர்வதேச நிறுவன உதவி, அரசாங்க உதவி, பெற்றோர், மாணவர் போன்ற பலவழிகளிற் பெறும் உதவிகளையும் வெளிப்படையான கணக்கு வரவு செலவு காட்டுவதினால் சகலரின் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாகவுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விளையாட்டு மைதானம் :

இம்மைதானம் இப்பாடசாலைச் சமூகத்திற்கு மட்டுமன்றிச் சங்கானை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவிலுள்ள சகல பாடசாலைகளின் பொது விளையாட்டு நிகழ்வுகளுக்கும் பயன்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் ஏனையோருடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. GTZ இன் விளையாட்டுக் குழு பங்காளியாகிய விக்ரோறியாக் கல்லூரி மாணவர்களுடன் கிரிக்கெட் சினேகிதப் போட்டி யொன்றுக்கு விக்ரோறியாக் கல்லூரி விளையாட்டு மைதானத்தில் விளையாட வந்த பொழுது மிக உற்சாகமாக வரவேற்று இணைந்து விளையாடி உபசரித்த பண்பு என்னைப் பெருமிதம் கொள்ள வைத்தது.

பழைய மாணவர் சங்கம் - கனடா கிளை

2000 ஆம் ஆண்டில் கனடா வந்த பொழுது பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்களைச் சந்தித்து போர் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டு இருந்தாலும் பாடசாலை முன்னேற்றத்தில் பழைய மாணவர்களது பங்கேற்பு தொடர்ந்து செய்யவேண்டிய அவசியத்தை

யும், போரில் கட்டடம் அழிந்தாலும் மாணவர் களது தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் நாம் செய்யும் உதவிகள் வீண்போகாது என்பதனை எடுத்துக்கூறி உற்சாகம் ஊட்டுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

2001 ஆம் ஆண்டில் கனடா வந்த பொழுது தாமாக உற்சாகத்துடன் பாடசாலைக்கு உதவுவதற்கு முன்வந்த கனடாப் பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்களைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன். தொடர்ந்தும் பழைய மாணவர் சங்கம் தனது சேவையை முழுமனதுடன் செய்து பாட

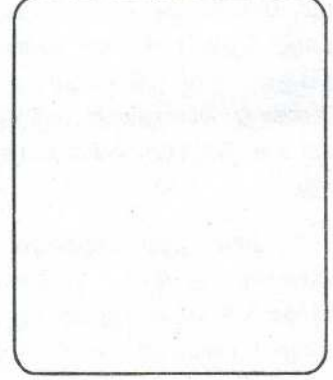
சாலைக்கு அத்தியாவசியத் தேவையான விளையாட்டு மைதானத்தின் விஸ்தரிப்பிற்கான நிலத்தை வாங்குவதற்கும் திறந்த வெளியரங்கினைத் திருத்தி அமைப்பதற்கும் ஆர்வத்துடன் காத்திருக்கும் பாடசாலைச் சமூகத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

GTZ இல் திறம்பட என் பணியைச் செய்வதற்குரிய எனது ஆற்றலை வளர்க்க உதவிய எமது பாடசாலையாகிய விக்ரோறியாக் கல்லூரியை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

பற்றுஅற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தர் கண்ணே உள.

- தமிழ்நாடு -

அந்த நாள் ஞாபகம்

நா. வேலுப்பிள்ளை, M.A.

பழைய மாணவன்,
(இளைப்பாறிய கொந்தணி
நாவாக அதிபர்)

எனது ஆரம்பக்கல்வியை மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் பெற்ற பின்னர் எனது இடைநிலைக்கல்வியைச் சுழி புரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியிற் பெற்ற பாக்கியத்தை மிகுந்த களிபேருவகையுடன் எனது ஞாபகத்திற்கெட்டிய அளவில் நினைவு கூர்வதற்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமை எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், பெருமையையும் அளிக்கிறது. என்னிற் கல்வி வளர்ந்த வரலாற்றில் 1939 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1947 ஆம் ஆண்டு வரை கல்வியறிவும், கலாசாரமுமட்டிய விக்ரோறியா அன்னையின் அளப்பரிய பங்கை இன்று மீளாய்வு செய்வதிலும் திருப்தியடைகிறேன்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் இன்றைய மிடுக்கான, பரந்துவிரிந்த, கண்கவர் தோற்றம் யான் இங்கு கல்விகற்ற நாட்களில் இல்லை. இடைப்பட்ட காலத்திற் பணி புரிந்த துடிப்பும், செயலாற்றலும், செல்வாக்கும் மிக்க அதிபர்களின் அயரா முயற்சியினால் கண்கவர் கட்டிட அமைப்புக்களும், மணிமண்டபங்களும், உயர் மாடிக்கட்டிடங்களும், சுற்றுமதில்களும், அழகிய நுழைவாயில்களும் அமைக்கப்பட்டுக் கல்லூரி மிகுந்த பொலிவுடன் விளங்குகிறது. மாணவர்களதும், ஆசிரியர்களதும் தொகையும் பல்கிப் பெருகியுள்ளது. இன்று யாழ்குடா நாட்டிலுள்ள முதன்மை பெற்ற கல்லூரி

களுள் விக்கிரோறியாக் கல்லூரியும் ஒன்றாக விளங்குவதையிட்டு அதன் பழைய மாணவர் என்ற ரீதியில் பெருமகிழ்வெய்துகிறேன்.

நான் விக்கிரோறியாக் கல்லூரியிற் கல்வி கற்கச் சேர்ந்த பொழுது ஆரம்ப, இடைநிலைக்கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு வேண்டிய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கட்டட வசதிகளையிருந்தன. இக்கல்லூரி இன்று விளங்கும் இடத்தில் இடைநிலைக்கல்வி கற்பிப்பதற்கு ஒரு இடைநிலைப்பாடசாலை அமைய வேண்டும் என்ற தூர நோக்குடைய ஒரு வள்ளலாரின் உள்ளத்தில் உதித்த எண்ணக்கரு சீருடையணிந்து, காலணியுடன் மிஷனரிமாரின் கல்லூரிகளுக்குச் செல்லும் அருகதையற்ற எம்போன்ற பிள்ளைகள் கற்கக் கூடிய இடைநிலைப் பாடசாலையாக உருப் பெற்றது.

இக்கல்லூரியின் சுற்றாடலிலுள்ள ஆரம்பத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளிற் கல்விகற்ற ஏழை மாணவர்கள் திறமையை மாத்திரம் நுழைவுத்தகையையாகக் கொண்டு, வேறெத்தகையகளும் வற்புறுத்தப்படாது அநுமதிக்கப்பட்டுக் கற்றுத் தேர்ந்து உலகெங்கணும் தலைநிமிர்ந்து வாழவைத்த அன்னை விக்கிரோறியா என்றால் அது மிகையாகாது

ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொகையான மாணவர்கள் நன்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, கற்றுத் தேர்ந்த ஆசான்களால் கடமையுணர்ச்சியுடன் நயமும், பயமும் கலந்த தோரணையிற் பாடங்கள் போதிக்கப்பட்டன. இன்றுபோலப் பெருந்தொகையான மாணவர்களை வகுப்புகளில் அடைத்து வைத்து அருபவமற்ற, இளம் ஆசிரியர்கள் செய்வதறியாது திணறும் நிலை அன்று காண்பதரிது. யான் கல்வி கற்ற காலப்பகுதியில் விக்கிரோறியாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்பித்த முதுபெரும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் மாணவர் நலன்கருதிக்

கற்பித்தலைக் கண்ணெனக்கருதிக் கடமையாற்றிய ஆசிரியர் உருவில் வாழ்ந்த தெய்வங்கள். உயரிய பழக்க வழக்கங்களைப் புத்தகக் கல்வியுடன் இரண்டறக்கலந்து புகட்டிய உத்தம புருசர்கள். மாணவர்களது நலன்கருதியும், ஆசிரியர்களது திறனறிந்து வழிநடத்தியும் கல்லூரியை ஈடும், எடுப்புமான பாதையில் வழிநடத்திய பெருமைசார் அதிபர்களுள் சைவப்பெரியார் உயர்திரு. சிவபாதசுந்தரனார், உயர்திரு. ஜீ.தம்பியப்பா அவர்களது புகழ் பொன் எழுத்துக்களால் லல்லவா பொறிக்கப்படவேண்டும்!! ஆளணியும், பொருள்வளமும், மேலிடத்துச் செல்வாக்கும் நிறைந்த மிஷனரிக் கல்லூரி அதிபர்களின் புகழ்பாடும் உலகம் பறைசாற்றாது, புகழ் விரும்பாது இலைமறைகாய் போற் கடமை செய்யும் அதிபர் பெருந்தகைகளுக்குச் செய்யும் கைம்மாறுதான் என்ன?

நான் கல்விகற்கும் நாட்களிற் துவிச்சக்கர வண்டிகளை உபயோகித்த மாணவர்களின் தொகை மிகக்குறைவு. மாணவர்கள் வீதிகளில் வலம்வந்தும் தேநீர்ச்சாலைகளிலும், பொது இடங்களிலும் மொய்த்து நிற்கும் நிலை அன்று இல்லை என்றே சொல்லலாம். மனச்சாட்சிக்கு விரோதமின்றி, கடமையே கண்ணாகக் கொண்டு, செய்யுந் தொழிலே தெய்வமாகக் கருதித் தொண்டாற்றிய முதுபெரும் ஆசிரியர்கள் பாடசாலை வேளைகளிலும், அதற்கப்பாற்பட்ட நேரங்களிலும் தம் பாடப்பகுதிகளைக் கண்ணாங்கருத்துமாகக் கற்பித்தனர்.

கற்பிக்கப்பட்டவற்றை எந்த ஒரு புற உந்துதலுமின்றி, மனச்சாட்சியே வழிகாட்டியாக அக்கறையுடன் கற்ற மாணவர் குழாத்திற்கு வீதிகளில் உலாவர நேரமேது? அதி உத்தம ஆசிரியர்கள் அழுத்திக் கற்பித்த நீதிநூற் செய்யுட்கள், ஆங்கில, தமிழ், இலக்கியங்கள், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், கணித

விஞ்ஞான நுட்பங்கள் ஆகியவற்றை மாணவர்கள் தனித்தும் குழுக்களாகவும் விறாந்தைகளிலும், மரநிழல்களிலும் இடைவேளைகளில் இருந்து ஆராய்ந்தும், கலந்தாலோசித்தும், மனனஞ் செய்தும் அன்று படித்த நிலையை இன்றும் நான் மறப்பதற்கில்லை.

ஒருவரது கல்வியின் முழுமையான தாக்குதலுக்கு அறிவியற்போதனை மட்டுமன்றி ஆன்மீக, அழகியல், உடல்நலக்கல்வி என்பனவும் இன்றியமையாதன என்பதை விக்ரோறியாக் கல்லூரி முழுமையாக உணர்ந்து அவற்றைப் போதனை, சாதனை முறைகள் மூலம் திருப்திகரமாகக் கற்பித்து வந்தது. ஒவ்வொரு துறையிலும் கல்வியியலாளர்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உகந்ததென முன்வைத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களை ஆழ்ந்த தமைந்த அறிவுடைய ஆசிரியர்கள் அக்கருத்துக்களின் பயன் ஒவ்வொரு மாணவனையும் சென்றடையக்கூடியதாக ஆழமாகவும், அடக்கமாகவும் கற்பித்தலில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் ஒரு கல்வித்துறையின் செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தும் போது பாடசாலையின் கற்பித்தல், கற்றல் கடமைகள் முழுமையாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன என்ற நிலை தவிர்க்கப்பட்டது.

விளையாட்டு, உடற்பயிற்சிப் போட்டிகள் நடைபெற்றன. நடன, நாடக விழாக்கள் இடம்பெற்றன: சமய, ஆன்மீக, குரவர் பூசைகள் பக்திப் பரவசத்துடன் கொண்டாடப்பட்டன. எனினும் கல்லூரியில் கல்விச் செயற்பாடுகள் அலைகளற்ற கடற் பரப்பில் அமைதியாகச் செல்லும் மரக்கலம் போலச் சென்று கொண்டிருக்கும். வருடத்திற்கொரு கல்விக் கொள்கை! தவணைக்கொரு கற்பித்தல் முறை! நினைத்தவுடன் முரண்படும் பணிப்புரைகள்! புதுப்புது மாணவர், ஆசிரியர் பதிவேடுகள், இவற்றுள் அவதியுறும் அதிபர், ஆசிரியர்கள் தான் என் செய்வது! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சமூகத்தின்

கல்வியின் மையப் பொருளாய் அமையும் மாணவனது கல்விநிலை, கல்வியின் முன்னேற்றம் எந்நிலையிலுள்ளது என்பதை உடனுக்குடன் அறியமுடியாது ஏங்கித் தவிக்கும் பெற்றோர்!! அன்று விக்ரோறியா அன்னை அறிந்த கல்மேலெழுத்துப் போன்ற கல்வியும் கீழ்ப்படிவு, அடக்கம், பெரியோர்க்கு மதிப்பளித்தல், விழுப்பம்தரும் கல்வியைப்பெறும் ஊக்கம், விடாமுயற்சி ஆகிய குணநலங்களும் பின்னர் யான் உயர்நிலைக் கல்வியைப் பெற்றுப் பரீட்சைகளிற் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறுதற்கு வலுவான அடித்தளமாக அமைந்தன என்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

யான் முன்வைத்த சிந்தனைகளைக் கொண்டு அன்றைய நிலையை இன்றைய நிலையுடன் ஒப்புநோக்குவதாக யாரும் கருதி விடக்கூடாது. காலப்போக்கும், வரலாறும் மாற்றமடைவது உலக நியதி. பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல் என்பதற்கிணங்க கல்வித்துறையிற் கற்பித்தல் முறையும், கற்றல் முறையும், கற்பிக்கப்படும் பொருளும் மாறுவது காலத்தின் தேவையும், நியதியும்.

எனினும் ஆழ்கடலின் மேற்பகுதி தடந்திரையாக உருண்டு புரளினும், அடிப்பகுதி அசைவற்று இருப்பது போல, ஒரு சமூகத்தின் செயற்பாடுகள் வரலாற்று மாற்றங்களின் செயற்பாடுகளினால் மாற்றமடைந்தாலும், அதன் அடிப்படைப் பண்புகள், கலாசாரம், சீரிய குணநலன்கள், பண்டுதொட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த விழுமியங்கள் மாற்றமடைவது ஏற்புடையதல்ல. மின்னல் போலத்தோன்றி மறையும் நாகரிகப் பசப்புகளில் மாயும் நகல் தமிழனாக அல்லாது பார்புகழும் அசல் மறத்தமிழனாக, அறத்தமிழனாக மிளர்வோமாக!

நன்றி ! வணக்கம்

வீளையாட்டுக் குழு
- 2003

14 வயதின் கீழ்
வலைப்பந்தாட்டக் குழு
- 2003

14 வயதின் கீழ்
கிரிக்கெட் குழு
- 2003

16 வயதின் கீழ்
வலைப்பந்தாட்டக் குழு
- 2003

18 வயதின் கீழ்
கிரிக்கெட் குழு - 2003

18 வயதின் கீழ்
வலைப்பந்தாட்டக் குழு
- 2003

நெஞ்சில் நின்று நாஸ்கள்

Dr. நா. க்ருபானந்தன்

பழைய மாணவன், லண்டன்.

'ஒரு தாயார் பல பிள்ளைகளைப் பெறுவதுண்டு. இரு தாய்க்கு ஒரு பிள்ளை வருவதுண்டோ, என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தப் பாடல் வரிகள் பொய்த்துவிட்டன. ஏனெனில், என்னை ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப் பையலென்ற போதிற் பரிந்தெடுத்துப் பாலூட்டிய தாய் ஒருவர், கற்றனைத்தூறும் மணற் கேணியாய் அறிவுப் பாலூட்டி, ஆன்றோர் அவைதனிலே முந்தியிருக்கச் செய்த அன்னை மற்றவர். அந்த அன்னைதான், தன் ஆயிரமாயிரம் புதல்வர்களை இந்த வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவைத்து, இன்னும் பல்லாயிரம் பேர்களை அரவணைத்துக் கொள்வதற்காய்த் தன்

அன்புக் கரங்களை நீட்டியபடி, இன்று 125 ஆம் அகவையைக் கொண்டாடும் கன்னித் தாய் விக்ரோறியாக் கல்லூரி. இந்த அரிய வேளையில், அவரின் பாதக் கமலங்களில் காணிக்கையாகும் மலர்ச்சரத்தில், ஒரு சிறு மலராகும் வாய்ப்பு நான் பெற்றபெரும்பேறு.

நான் எதனை நினைவுபடுத்துவேன்? ஏனெனில், மறந்தவற்றைத்தான் நினைவு படுத்தலாம். தொலைத்தவற்றைத்தான் தேடலாம். கல்லூரி வாழ்வின் ஒவ்வொரு மணித் துளியும் என் நினைவுப் பெட்டகத்தில் நீங்காத நினைவுகளாய் நிறைந்திருக்கின்றனவே. அவற்றில் சிலவற்றைப் பகிர்ந்து

கொள்ளலாமெனில், பீறிட்டுக் கிளம்பும் நினைவலைகளின் வேகத்திற்கு என் எழுது கோலால் ஈடுகொடுக்க முடியவில்லையே. எதில் ஆரம்பிப்பேன், எதைச் சொல்வேன், எப்படி முடிவுரை எழுதுவேன்?

எந்தவொரு மனிதனும் கடந்துவந்த வாழ்வில், அவன் கல்லூரி வாழ்வென்பது ஓர் இனிமையான பூங்கா. வாழ்க்கையின் சுமை பற்றி அதிகமாய் அலட்டிக் கொள்ளாமல், நாம் சிட்டாய்ப்பறந்த ஓர் இன்பச் சுற்றுலா. இத்தனைக்கும் மேலே, இந்த மானம்பூத்த தமிழ்மண்ணின் புகழ்பூத்த கல்லூரியொன்றில் நாம் படித்தோமென்பதில் அளவிறந்த ஆனந்தம், பெருமை. 'எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணில் பிறக்கையிலே, அவன் நல்லவனாவதும் தீயவனாவதும் அவனை வளர்ப்பீனிலே,' இன்று நாம் நான்குபேர் மதிக் கின்ற திறமைகளையும், நற்குணங்களையும் பெற்று இந்த நானிலத்தில் நிமிர்ந்து நிற்கிறோமெனில், அந்தப்பெருமை எம்மை வளர்த்து ஆளாக்கிய பெற்றோரையும் வழிகாட்டியாய் நின்ற ஆசிரியர்களையுமே சேரும்.

அந்தவகையில், நாம் மார்தட்டிக் கொள்ளுமளவிற்கு, பல நல்லாசான்களை எமது கல்லூரி பெற்றிருந்தது, பெற்றிருக்கின்றது. சிறுபாரையாயிருந்த எம்மைச் சிலைகளாய் வடித்த சிற்பிகளாய், எமது திறமைகளைப் புடம்போட்டுப் பட்டைத்தட்டி எம்மை ஜோலிக்க வைத்த கலைஞர்களாய், ஏணிகளாயிருந்து எம்மையெல்லாம் ஏற்றிவிட்டு, தோணிகளாய் நாம் பிரிந்தபின்னரும், துறைகளாய் இன்னும்பல மாணவர்களை வழிப்படுத்தக் காத்திருக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் என்மனதில் நிரையாகத் தோன்றுகின்றனர்.

தமிழ்த்தினமா, ஆங்கிலத்தினமா? இசையா, நாடகமா, விஞ்ஞானமா? மெய் வல்லுநர் போட்டிகளா, உடற்பயிற்சிப் போட்டிகளா? எந்தப் போட்டியாயினும் சரி, நாம் பங்குகொள்ளாத நிகழ்வுகளுமில்லை, வெற்றியீட்டாத நிகழ்வுகளுமில்லை. கலை விழாக்கள், கண்காட்சிகள், இல்லவிளையாட்டுப்போட்டிகள், பரிசளிப்பு விழாக்கள், ஒன்றுசூடல்கள் இப்படி எப்போதுமே கலையும், கல்வியும் கொலுவீற்றிருக்க எமது கல்லூரியில் நாம் வாழ்ந்த காலங்கள் என்மனக்கண் முன்னே விரிகின்றன.

இந்த வாழ்க்கை ஒரேயொரு முறைதான் வரும். இதற்கெல்லாம் அடிநாதமாயிருந்த ஆசிரியர்களனைவரையும் பற்றிக் கூற விளைந்தால், அதற்காக நானொரு அகராதியே எழுதவேண்டும்! ஆதலால், எனது காலத்தில் நான் சந்தித்த அதிபர்களை மாத்திரம் சிலவரிகளில் நினைவுசூர்கிறேன்.

அதிபராக இருந்தபோதும் அத்தனை வேலைப் பழுவிற்கும் மத்தியில், ஆறாமாண்டிற் படித்த எமக்காக விழுமுறைநாட்களில் தனது நேரத்தை ஒதுக்கி ஆங்கிலத்தைக் கற்பித்த தன்னலங்கருதாத அதிபர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள். எத்தனையோ புறநெருக்குதல்களுக்கு மத்தியிலும், தனக்கே உரித்தான துணிவினாலும் ஆளுமைத் திறனாலும், புதுப்பொலிவுடன் கல்லூரியை வழி நடத்திச் சென்ற அதிபர். திரு நடராசா அவர்கள். சைவமும் தமிழும் நமது சமூகத்தின் இருகண்கள் என்பதற்கமைய கல்விச் செயற்பாடுகளுடன் சமயச் சிந்தனைகளையும் ஊட்டி வளர்த்த அதிபர் திரு. பத்மநாதன் அவர்கள். எமது அறிவுச்சோலையைப் பூஞ்சோலையாக்கி, பலவேறு போட்டிகளில் எல்லாம் எமது கல்லூரியை பங்குபெற வைத்து பல புறப்பாடத் திட்டச் செயற்பாடுகளுக்கெல்லாம் ஊக்கமளித்துக் கல்லூரி

யின் புகழை நிலைநாட்டிய துடிப்புள்ள இளம் அதிபர் திரு. சந்திரபாலன் அவர்கள். இன்னும் அனைத்து ஆசிரியர்கள். சில வரிகளுக்குள் அடக்கவிட முடியாத இந்த மரியாதைக்குரிய மனிதர்களையெல்லாம் இக்கணத்தில் நினைவுகூர்ந்து அவர்களுக்காக நன்றியுடன் என் சிரத்தை தாழ்த்துகிறேன்.

இறுதியாக, இன்றைய எமது மாணவர்களுக்காகவும், எதிர்கால மாணவர்களுக்காகவும் எனது சொந்த அநுபவமொன்று. வாழ்வில் நான் என்றுமே மறக்காதது மறக்க முடியாதது. க.பொ.த சாதாரண தரத்தில் நான் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றிருந்த நேரம், என் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டிருந்த சிலர், யாழ் நகரில் உள்ள புகழ் பெற்ற கல்லூரிகளில் ஒன்றில் என்னை சேருமாறு ஆலோசனை கூறினர். ஆனால் எனது தந்தையர் திரு. நாகரத்தினம் அவர்கள், இந்தக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்தவர், எமது கல்லூரி பற்றி நன்கு அறிந்தவர், அதன் மீது நல்ல நம்பிக்கை கொண்டவர், அவரது ஆலோசனையிலும் கல்லூரி மீதும் ஆசிரியர்கள் மீதும் நான்கொண்ட பற்றி

னாலும் நம்பிக்கையினாலும் எனது உயர் தரக் கல்வியை விக்ரோறியாக் கல்லூரியிலேயே தொடர்ந்தேன். முதற்தடவையிலேயே மருத்துவ பீடத்திற்குத் தெரிவானேன். நான் மட்டுமல்ல எமது ஆண்டில் இரு மாணவர்கள் மருத்துவபீடத்திற்குத் தெரிவானோம் என்பதை மகிழ்வுடன் நினைவுகூரும் அதே வேளையில், எமது நம்பிக்கைக்குத் துணை நின்று எம்மையெல்லாம் உயர்த்தி வைத்த ஆசிரியர்களையும் நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்துகொள்கிறேன்.

எனவே சகோதரர்களே, எங்கள் அன்னை எவ்வாறு நேசிக்கின்றோமோ அவ்வாறே எமது கல்லூரியையும் நேசிப்போம். எமது தந்தையை எவ்வாறு மதிக்கிறோமோ அவ்வாறே எமது ஆசிரியர்களையும் மதித்துப் போற்றுவோம். எங்கள் குடும்ப கௌரவத்தை எவ்வாறு காப்போமோ அவ்வாறே எமது கல்லூரியின் கௌரவத்தையும் காப்போம். எமது விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் புகழை நிலைநாட்டி, அது மேன்மேலும் தழைத்தோங்க வழிசமைப்போம் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடைபெறுகிறேன்.

கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தான் சுற்றப் படும்.

- தமிழ்மறை -

எனது நினைவுகள் - 1953 - 1957

ச. கனகராசன்

பிரதி நில அளவையாளர்,
வடமத்திய மாகாணம், அந்நாடு.

எங்கள் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி தனது 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவைப் பூர்த்தி செய்வதை அறிந்து உள்ளம் பூரிப்பு அடைகிறேன். இக் கல்லூரி மேலும் செழித்தோங்கி வளர்ந்து பல்லாண்டு காலம் நிலைக்க வாழ்த்துகிறேன்.

இதன் நினைவாகப் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் பொன்மலர் வெளியிட இருக்கிறார்கள். இதற்கு இக் கல்லூரியில் நான் பயின்ற காலத்தில் நிகழ்ந்த மறக்கமுடியாத நினைவுகளையும் உட்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பி இதனை எழுதுவதற்கு ஊக்கம் அளித்த எனது அன்பு நண்பன் சுழிபுரம்

க. இந்திரராசா மாஸ்டருக்கும் நிறைவுச் செய்த என அன்புச் சகோதரி திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (யாழ். பல்கலைக்கழகம்) க்கும் முதற்கண் நன்றி உடையவனாகிறேன்.

நினைவுகள் இன்பகரமானதாயும் இருக்கும், துன்பகரமானதாயும் இருக்கும். ஆனால் இவை ஒருவருடைய தனிமையில் அல்லது யாராவது வினவுவதால் விளைகின்றன.

ஒரு எழுத்தாளன் தனது நினைவுகளைப் புனைந்து ஒரு சுவையான கதை

யாகவே வடித்துவிடுவார். ஆனால் என்னைப் போன்ற சாதாரண மனிதனுக்குச் சுவையாக எழுதுவது கஷ்டமான காரியம் என்றாலும் எழுதுகிறேன்.

ஒரு நடுத்தர வகுப்பு ஆசிரியருக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளுள் மூத்த மகனாகப் பிறந்த நான் ஆரம்பக்கல்வியை பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலையில் எனது தாய் மாமனாரின் அரவணைப்பில் பயின்றுவிட்டு எனது பெற்றோர் சித்தப்பாவின் விருப்பத்திற் கிணங்க எனக்கு (யாழ். ஸ்ரான்லி கல்லூரிக்கு) கிடைத்த புலமைப்பரிசிலையும் பொருட்படுத்தாமல் தங்கள் அரவணைப்பில் என்னை வைத்துக்கொண்டு இக்கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தில் இடைநிலைக்கல்வியை கற்பதற்காக சேர்த்து விட்டார்கள். ஆனால் நடந்ததோ வேறு. என்னுடன் தமிழ்மொழி மூலமான கல்வி தொடங்கிவிட்டது. தான் எனக்கு முன்னதாக சேர்ந்து ஆங்கிலத்தில் படித்தவர்களைப் படிப்படியாக எங்களுடன் சேர்த்துத் தமிழிற் கல்வி போதிக்கப்பட்டது இதை என்னால் மறக்கமுடியாது.

1953 இல் இக்கல்லூரியில் நான் சேர்ந்தபோது. அதிபராக இருந்தவர் திரு. S. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், சுதுமலையைச் சேர்ந்தவர் இவர் கண்டிப்பானவராதலால் இவரது காலத்தில் இக் கல்லூரி படிப்பில் மாத்திரமல்ல ஒழுக்கநெறியிலும் முன்னேற்றமாக விளங்கியது. இதனால் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியில் உள்ள மாணவர்கள் இக் கல்லூரியில் விரும்பி வந்து படித்தார்கள். எங்களுடன் ஒரு குடும்பமாக ஒற்றுமையாகப் படித்தார்கள்.

இக் கல்லூரியில் எனது இடைநிலைக் கல்வியை இரு பாக்டிகளாகப் பிரிப்பது நல்லது. முதலாவது 6 தொடக்கம் 8 ஆம்

வகுப்புவரை மற்றது 9 தொடக்கம் க.பொ.த (சா/த)வரையானது.

முதல் முன்று வருட இக் கல்லூரி வாழ்க்கைதான் என் மனதில் இன்னும் பசுமையானதும் மறக்கமுடியாததும் ஆகும்.

6 ஆம் வகுப்பிற் சேர்ந்ததும் எனக்கு வகுப்பு ஆசிரியையாகக் கிடைக்கப் பெற்றவர் வடலியடைப்பைச் சேர்ந்த செல்வி கந்தையா (பின்பு திருமதி விஸ்வலிங்கம்). இவர் மிகவும் இனிமையான பண்புள்ள ஆசிரியை. இவரின் அரவணைப்பாலும், ஊக்கப்படுத்தலாலும்தான் நான் வகுப்பில் முதல் மாணவர்களுள் ஒருவனானேன். அது மாத்திரமல்ல படித்து உயர்நிலைக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆசையும் ஏற்படுத்தியது. 7 ஆம் வகுப்பில் நவின்டலைச் சேர்ந்த திரு.பொ. நடராசா ஆசிரியரிடம் தமிழையும், பின்பு 8 ஆம் வகுப்பில் தொல்புரம் வை. இராச சுந்தர மாஸ்டரிடம் கணிதத்தை மிக விருப்பத்துடனும் அக்கறையுடனும் கற்றேன். இவர் என்னையும் இன்னொரு நண்பன் அ. சிவராசா (அமரராசிவிட்டார்) என்பவரையும், கணிதபாட மொனிட்டர்களாக நியமித்து இத்துறையில் ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் ஏற்படுத்தினார். இவர் இட்ட பசுளைதான் நான் கணிதத்தைத் திறமையாகக் கற்று இந்நிலைக்கு வருவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தது என்பதை நினைத்துப் பெருமை அடைகிறேன்.

எனது இடைநிலைக்கல்வியின் 2 ஆம் கட்டத்தைப் பெரிதுபடுத்தவில்லை என்றாலும் எமது ஆசிரியர்களான A.K சர்மா (இராசாயனவியல்), செ. பத்மநாதன் (தாவரவியல்), அ. ஜேசுதர்சன் (பௌதிகவியல்) ஆகியோரை மறக்கமுடியாது.

நான் படிக்கும் காலத்தில் எமது கல்லூரி விளையாட்டுத்துறையிலும் பிரல்யம் பெற்று விளங்கியது. இதற்குக் கால் கோளாக விளங்கியவர், ஆசிரியர் வை. இராச சுந்தரம் அவர்கள். குறிப்பாக கிரிக்கட் விளையாடும் நாள்களில் நானும் ஒரு பார்வையாளராக அங்கு இருப்பேன். காரணம் நான்கிரிக்கட் ரசிகன். இதனாற் சுழிபுரம் பொன்னம்பலத்தின் விளையாட்டை இன்னும் நினைவு கூருவேன். அவர் நிமிர்ந்து ஓங்கி மட்டையால் அடிக்கும் பந்து உயர எழுந்து தண்ணீர்த் தொட்டியையும் தாண்டி விழும் போது பார்ப்பதற்கு என்ன சந்தோஷம். இந்நால் இவரை சிக்சர் பொன்னம்பலம் என்பார்கள். இவர் பின் பொலிஸ் திணைக்களத்தில் சேர்ந்து பதவி உயர்வுகள் பெற்றுக் கடைசியாக உதவி அத்தியட்சகராகி (எ. எஸ். பி) இவ்வுலகை விட்டு நீங்கிவிட்டார் என்பதை அறிந்து கவலை அடைகிறேன்.

அதன்பின் கொழும்பு தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிற் பயின்று நிலவளவைத் திணைக்களத்தில் நிலஅளவையாளராகச் சேர்ந்து இன்றைய பிரதி நிலஅளவையாளர் நாயகம் தரத்திற்கு உயர்வு பெற்றுள்ளேன். இவை அனைத்திற்கும் வழிசமைத்தவர்கள் எனது மேற்கூறிய ஆசிரியர்களும் பின்பு எனக்கு தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக இருந்த பெரும்மதிப்பிற்குரிய எனது குரு காலஞ்சென்ற உயர்திரு செல்லையா குமாரசூரியர் அவர்களும் என்பதை இங்கு குறிப்பிடாமல் விட்டால் நன்றி மறந்தவர்களில் ஒருவனாகி விடுவேன். காலஞ்சென்றவர்களான அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம், செல்லையா குமாரசூரியர் போன்றோர்களும் எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களே! இவர்களால் உயர்வு பெற்ற கல்லூரியில் நானும் படித்ததை நினைத்து இந்நாளில் அகமகிழ்கிறேன். வாழ்க விக்ரோறியாக் கல்லூரி, தொடர்க அதன் பணி.

1958 ஆம் ஆண்டில் எனது கல்வியைத் தொடர்வதற்காகச் சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரிக்குச் சென்றுவிட்டேன்.

நள்த் வணக்கம்

சுற்றத்தால் சுற்றப் படஓழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.

- தமிழாறை

வாழ வழிகாட்டிய கல்லூரி

திருமதி இந்திரா தவநாயகம் B.A., Dip. in Ed.,
ஆசிரியர்,
விக்ரோறியாக் கல்லூரி, கழிபுரம்.

125 ஆவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடும் விக்ரோறியாக் கல்லூரியை நினைத்து அசை போடுகையில் மனம் மகிழ்வடைகின்றது.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் தோற்றத்தினையும் பொலிவினையும் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர் பாடிய 'பொன்பூச் சொரியும்....' என்ற பாடலின் அடிகள் மூலம் நினைக்கத்தோன்றுகின்றது.

கல்லூரியில் நிற்கும் வாகைமரத்துப் பூக்கள் நிலத்தில் விழுந்து நிலமே தெரியாதவகையில் பொற்கம்பளம் விரித்துவிட்டாற்போல் அழகு சொரிய விளங்குகின்றது.

நான் கல்வி கற்ற காலத்திற் கடமையாற்றிய அதிபர்களையும், ஆசிரியர்களையும் சிந்தித்துப்பார்க்கின்றேன். அந்நாட்களில் (1971) திரு. S. பத்மநாதன், பண்டிதை பொன். பாக்கியம், திரு. A. M ஸ்பென்சர், திருமதி. K. சண்முகநாதன், திருமதி. A. செல்லத்துரை, திரு. K. வேலாயுதம்பிள்ளை ஆகியோர் என்மனதில் பதிந்துவிட்ட ஆசான் களாவர். நான் கற்கும் காலத்தில் எனது தாயார் திருமதி. S. தர்மரத்தினம் அவர்களும் இக்கல்லூரியிற் கற்பித்தார்.

எனக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலோடு மட்டுமல்ல, தேவையான

நேரத்தில் கற்பதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும், ஊக்கத்தினையும் தந்து உயர்வுக்கு வழிகாட்டியவர்கள்.

கற்கும் காலங்களில் திரு. S. சிவசுப் பிரமணியம், திரு. N. சிவஞானம், திரு. V. இராஜசுந்தரம் ஆகியோர் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள். திரு. N. சிவஞானம் அவர்கள் அதிபராக இருந்த காலத்தில் மாணவர்களைத் தமது புன்சிரிப்பாற் கவர்ந்து ஈர்த்துவிடுவார்.

திரு. V. இராஜசுந்தரம் அவர்கள் அதிபராக இருந்தகாலத்தில் கல்லூரி நூற்றாண்டு விழாவினைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடியது. அப்போ நடைபெற்ற காணிவேல் நிகழ்ச்சி மறக்கவே முடியாதது. உப அதிபராகக் கடமையாற்றிய திரு. A.M ஸ்பென்சர் அவர்களை நினைக்கும்போது, என்னை கிறிஸ்தவபாடப் பரீட்சைக்குத் தோற்றச் செய்த பெருமை அவரையே சாரும்.

நான் கிறிஸ்தவ மாணவி. பாடசாலையில் கிறிஸ்தவபாடம் போதிக்கப்படவில்லை. நானும், சகோதரனும் தான் கிறிஸ்தவர்கள். எனவே G.C.E. (O/L) பொதுப் பரீட்சைக்கு கிறிஸ்தவபாடத்திற்கு விண்ணப்பிக்கவில்லை.

திரு. A.M ஸ்பென்சர் அவர்கள் எனது தந்தையார் திரு.க. தர்மரத்தினம் அவர்களுடன் ஹாட்லிக் கல்லூரியில் பத்துவருடங்கள் ஒன்றாகக் கல்வி கற்பித்தவர்கள். உடனே எனது தந்தையாரை வரச்செய்து அவரிடம் கிறிஸ்தவ சமயபாடத்தை வீட்டிலே கற்பித்துவிடும்படி கூறியிருந்தார். அதன்படி முன்று மாதங்களிற் படித்துத் திறமைச்சித்தியடைந்தேன்.

மாணவர்களாகிய நாம் திரு. A.M ஸ்பென்சர் அவர்களின் காலத்திற் தான் சீருடை அணியத்தொடங்கினோம். பெண்பிள்ளைகளுக்குப் பொறுப்பாசிரியர்களாக திருமதி. A. செல்லத்துரை அவர்களும், பண்டிதை பொன். பாக்கியம் அவர்களும் செயலாற்றினார்கள். திருமதி A. செல்லத்துரை அவர்கள் பெண் சாரணியத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். சிறந்த வழிகாட்டிகளை உருவாக்கினார்.

யாழ்ப்பாண முற்றவெளி மைதானத்தில் பயிற்சிச்சிக்காச்சென்ற காலத்தையும், சுப்பிரமணிய பூங்காவையும் மறக்கமுடியாது. அத்துடன் எம் கல்லூரி விளையாட்டு மைதானத்தில் இல்லமெய்வன்மைப் போட்டியில் அணிநடை, அஞ்சல் ஓட்டம். உடற் பயிற்சி போன்ற நிகழ்வுகளிற் பங்குபற்றிய நாள்கள் நினைவை விட்டகலா.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் எம்மைக் கற்பித்து வழிகாட்டிய ஆசான்களில் திரு. S. பத்மநாதன் அவர்கள் எமக்கு சுகாதாரம் கற்பித்தார்கள். வெண்கட்டியை எடுத்தால் கண், காது, தோல், மூளை, இதயம், குருதிச்சுற்றோட்டம் எல்லாம் கரும்பலகையில் வரைந்து கலர் வெண்கட்டி கொண்டு நிறம்தீட்டி விடுவார். அவரின் வகுப்பென்றால் பயபக்தியுடனும், விருப்பத்துடனும் ஆய்வுகூடத்திற்குச் செல்வோம்.

பண்டிதை பொன். பாக்கியம் அவர்கள் தமிழ்ப்பாடம் கற்பித்தார். தமது குரலினாலே எம்மை அசத்திவிடுவார். இவ்வாசான்கள் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக இருந்தபடியாற்தான் தற்போது இக்கல்லூரியில் கல்வி கற்பிக்கும் வாய்ப்பினை நான் பெற்றுள்ளேன்.

எனக்கு ஆசிரிய நியமனம் 05.08.1984 ஆம் ஆண்டு கிடைக்கப்பெற்று, ஐந்து வருடங்கள் வெளிமாவட்டத்தில் (மாத்தளை) கடமையாற்றி 14.08.1989 ஆம் ஆண்டு விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்று கடமையாற்ற வந்தேன். எனக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி. அதற்குக்காரணம் எனக்கு விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் வழிகாட்டிய ஆசான்கள் இக்கல்லூரியில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தமையாகும்.

ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய திரு. S. பத்மநாதன் அவர்கள் அதிபராகவும், திருமதி பண்டிதை பொன். பாக்கியம் அவர்கள் தமிழ்ப் பாட இணைப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார்கள்.

திரு. S. பத்மநாதன் அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் முதன் முதலில் உலக ஆசிரியர் தினம் 06.10.1991 ஆண்டு கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது கொத்தணிப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கிடையே வலைப் பந்தாட்டப் போட்டி நடைபெற்றது. எமது பாடசாலை ஆசிரியர்களுடன் ஏனைய கொத்தணிப் பாடசாலைகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பங்குபற்றினார்கள். எம் அணியில் திருமதி பண்டிதை பொன். பாக்கியம், திருமதி. N. சுப்பிரமணியம், திருமதி. S. தேவநாயகம், திருமதி சு. தங்கராசா, திருமதி. தே. சிவகுமாரன், திருமதி. சு. புலனேஸ்வரி இவர்களுடன் நானும் ஒருவர், நான் Help Shooter ஆகவும், திருமதி பண்டிதை பொன். பாக்கியம் அவர்கள் Center Player ஆகவும் விளையாடினோம். மறக்கமுடியாத நிகழ்வு. சேலையுடன் தான் விளையாடினோம். எம்மைக் கற்பித்த ஆசிரியர் எவ்வளவு சுறுசுறுப்புடன் விளையாடினார் என்பதைப்பார்த்து அசந்தேவிட்டேன்.

எம்மைக் கற்பிக்கும் போது இருந்த உற்சாகத்துடன் காணப்பட்டார். ஏனைய பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு நாமும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என விளையாடி முடித்தோம். இந்நிகழ்வு நான் இக்கல்லூரிக்குக் கடமையாற்ற வந்து பெற்ற அநுபவமும் உற்சாகமுமாகும்.

திரு. S. பத்மநாதன் அதிபரைத் தொடர்ந்து திரு. க.சந்திரபாலன் அவர்கள் அதிபராகக் கடமையேற்றார். அவர் காலத்தில் நான் கல்வி டிப்ளோமா கற்ககெற்றிரியை மேற்கொண்டேன். அக்கற்ககெற்றி பயின்ற எமக்கு அதிபர் உறுதுணையாக இருந்தார். அக்காலத்தில் உப அதிபராக திரு. K குணபாலசிங்கம் அவர்கள் கடமையாற்றினார். அவர் நிர்வாகக் கடமைகளை விளங்க வைப்பார். அவர் ஓய்வுபெற்றதும் உப அதிபராக திருமதி அ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் கடமையாற்றினார்கள்.

திரு. கா. சந்திரபாலன் அவர்கள் கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்றுச் சென்றதும், திருமதி. அ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் அதிபர் பதவியை ஏற்றார்கள். அதிபர் அவர்கள் புன்முறுவலுடன் எல்லா ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் வழிநடாத்திச் செல்வார். அக்காலத்தில் உப அதிபராகக் கடமையாற்றிய திரு. S. K. இந்திரராசா அவர்களை மறக்க முடியாது. இல்ல மெய்வன்மைப்போட்டியென்றால் விளையாட்டு மைதானத்தில் அவரைக் காணலாம். எல்லோரையும் இன்முகத்துடன் வரவேற்றுத் தமது குரலினாலே மாணவர்களை உலுப்பி விடுவார். அவர் ஓய்வு பெற்றுச் சென்றதும், திரு. வி.சண்முகநாதன் அவர்கள் பிரதி அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

அதிபர் திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் முதற் பெண் அதிபராவார். அதிபரின் காலத்திற் கல்லூரி தனது 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடுவது வரலாற்றில் இடம் பெற வேண்டிய ஒன்றாகும்.

எம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி பல கல்விமான்களை உருவாக்கிய பெருமையுடன் திகழ்கின்றது. எம்மை வளர்த்தெடுத்த

விக்ரோறியா அன்னை தனது 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடுவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். இக் கல்லூரியில் மாணவியாகக் கல்விகற்கும் காலத்தில் நூற்றாண்டு விழாவினையும், ஆசிரியராகக் கல்வி கற்பித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவினையும் கொண்டாடுவதில் பெருமையடைகின்றேன். எம் கல்லூரி மேன்மேலும் உயர்ச்சியடைய வாழ்த்துவதுடன் ஆண்டவரின் ஆசியையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

விரூப்புஅறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்புஅறா
ஆக்கம் பலவும் தரும்.

- தமிழ்மறை -

கல்லூரியின் அகப்புற நோக்கு

பண்டிதர் பொன். பாக்கியம்

முன்னாள் ஆசிரியை,
விக்ரோஹியாக் கல்வாரி, சுழிபுரம்

‘அன்னசத்திரம் ஆயிரம் அமைத்தலின்
ஆங்கோர் ஏழைக்குக் கல்வி கற்பதற்குக்
கல்விச்சாலை அமைப்பது மிக மேலான தர்மம்’
என்பது புரட்சிக்கவிஞர் பாரதியாரது கூற்று.
அன்னப்பசியிலும் கொடியது அறிவுப்பசி.
அறிவு குறைந்தவர்கள் சமுதாயத்தில் அநேக
பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளுகின்றனர்.
நமது அறிவை நாம் வளம்படுத்திக் கொள்ள
வேண்டுமானால் கல்விச்சாலைகளை நாட
வேண்டும்.

ஆங்கிலேயரது வருகை காரணமாக
எங்கள் நாட்டின் கல்வியும், டோக்குவரத்தும்
மிக்க வளர்ச்சியடைந்தன. ஆங்கிலேயர்

கிறிஸ்தவ மிசனரிமூலம் பாடசாலைகளைத்
தாபித்துத் தமது மதத்தையும் மொழியையும்
வளர்த்தனர். எங்கள் பிரதேசத்தில் இன்று
வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி என
அழைக்கப்படும் கல்லூரியும் ஒரு மிசனெ
றிப் பாடசாலையே.

ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலருக்கும் இக்
கல்லூரிக்கும் வயசு ஒன்று. வட்டுக்கோட்டை
மிசனறிப் பாடசாலையில் யாழ்ப்பாணத்தின்
பலபாகங்களிலுமிருந்து மாணவர்கள் சென்று
கற்றனர். அவ்வாறு கற்றவர்களுள் சுழிபுரம்
கனகரத்தின முதலியாரும் ஒருவராவர். கற்ற
தோடு மாத்திரமன்றி அங்கு கல்வி கற்பித்தும்

இருக்கிறார். இன்று நாம் காணும் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி அன்று பீற்றர் பார்சிவல் துரையினுடைய பாடசாலையாக இருந்தது. இதனைப் பார்சிவல் பாடசாலை என்று அழைப்பதும் உண்டு. பார்சிவல் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்கச்சென்ற ஆறு முகநாவலர் அங்கு தமிழ் கற்பித்தார். யாழ்ப்பாண மக்களைக் கல்வி என்னும் சுவையைக் காட்டிக் கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாற்றுவதை நாவலர் பெருமான் அவதானித்தார். யாழ்ப்பாண மக்களின் நிலைகண்டு ஏங்கி அழுத கண்ணீர்த்துளிகளே இன்று நாம் காணும் சைவப் பாடசாலைகள் ஆகும்.

வட்டுக்கோட்டை மிசனறியிற் கற்பித்த கனகரத்தின முதலியாருக்கும் நாவலர் பெருமானுடைய சிந்தனை உருவாகியது. அச்சிந்தனையின் வெளிப்பாடே இன்று நாம் காணும் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஆகும். சைவப்பிள்ளைகள் மதமாற்றம் பெறாது கல்விகற்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் அவர் மனசில் உருவானது. மதமும் மொழியும் எங்கள் பிறவிச் சொத்துக்கள். அவற்றை விற்பதற்கு யாருக்குமே உரிமை கிடையாது. இதனை உணர்ந்த கனகரத்தின முதலியார் முதலிற் தாமிருந்த வீட்டில் ஒரு பாடசாலையை உருவாக்கி நடத்தினார். அரசாங்கத்திடமிருந்து நன்கொடைப்பணம் பெறாது, ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து ஒரு பாடசாலையை நடத்துவதென்றால் அஃது எத்துணைக் கஷ்டமான காரியம்! இத்தகைய சிரமங்களை எதிர்கொண்டும் கனகரத்தின முதலியார் பாடசாலை நடத்துவதைக் கைவிடவில்லை.

அக்காலத்தில் இப்பாடசாலை 'முதலியார் பள்ளிக்கூடம்' என்றே அழைக்கப்பட்டது. இன்று நாம் காணும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி 1876 ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென வரலாறு கூறுகின்றது. கனகரத்தின முதலி

யாருக்குப்பின் அவரது மகன் செல்லப்பா முதலியார் கல்லூரியை நடத்தி வந்தார். இங்கு ஆரம்பத்தில் கல்வி கற்பித்த அதிபர் விலோபி சிமோலினால் நாம் பெற்ற பயன் மிகப்பெரிது. விலோபி சிமோல் அதிபரின் நற்சாட்சிப்பத்திரத்துடன் சிங்கப்பூர், மலேசியா சென்றவர்கள் எங்கள் பிரதேசத்தை வளம்படுத்தினர்.

செல்லப்பா முதலியார் தமது நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்தினார். அக்காலம் பொற்காலமாகும். 1946 ஆம் ஆண்டு விக்ரோறியாக் கல்லூரி அரசினர் பாடசாலையாக மாற்றம்பெற்றது. வடமாகாணத்தில் அப்பொழுதிருந்த வளம்மிக்க கல்லூரியாகச் சிறப்புடன் விளங்கியது. இன்று ஒருசில பாடசாலைகளைத் தவிர ஏனையவை யாவும் அரசாங்கப் பாடசாலைகளேயாம்.

இந்த நாட்டில் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஒரு தனிமுத்திரையைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. இந்நிலைக்கு வித்திட்ட முகாமையாளர்களையும், அதிபர்களையும், ஆசிரியர்களையும் நாம் என்றும் மறக்கமுடியாது. அதிபர்களுள் சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் காலம் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க காலமாகும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள பல ஊர்களிலுள்ள மாணவர்கள் அக்காலத்தில் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் வந்து கல்வி கற்றார்கள். கல்லூரி விடுதியிலே தங்கியிருந்து கல்விகற்றார்கள். மேலைத்தேயக் கல்வி முறையும், கீழைத்தேயப் பண்பாடு, கலாசாரமும் சைவப் பெரியார் காலத்தில் விக்ரோறியாக் கல்லூரியிற் பரிமளித்தது. சைவப் பெரியாரிடம் கல்விகற்றவர்கள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் சைவஆசார ஒழுக்க சீலர்களாகவும், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு நிறைந்த கல்விமான்களாகவும் விளங்கினார்கள்.

சிங்கப்பூர், மலேசிய நாடுகளில் அவர்களின் சைவப்பணி சிறந்து விளங்கிய மையை நாம் நன்கு அறிவோம். எங்கள் பிரதேசத்திற் காணப்படும் மூளாய் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை, தொல்புரம் விக் கினேஸ்வர வித்தியாசாலை, பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயம், சுழிபுரம் ஐக்கிய சங்க சைவ வித்தியாசாலை என்பன சைவப் பெரியாரிடம் கற்றறிந்த நன் மாணாக்கரின் அயரா உழைப்பினால் ஆக்கம் பெற்றவையேயாம். விக்ரோறியா என்னும் சோதியிலிருந்து உருவான கடர்விளக்குகள் அவை.

சைவப் பெரியாரின் காலத்திலிருந்து கமழத் தொடங்கிய சைவமணம், 'இந் நாட்டில் கற்றுவல்ல ஆசிரியர்களையும், சைவப் பாடசாலைகளையும் உருவாக்க வேண்டும். அகுவே எனது கீம்மைப் பயனாகும்' என்னும் நாவலர் பெருமானின் நோக்கினை நிறைவு செய்வதாக அமைந்தது. நாவலர் பெருமானின் மறைவும் சைவப் பெரியாரின் தோற்றமும் கிட்டத்தட்ட ஒரே காலத்திலேயே நிகழ்ந்தன.

சைவப் பெரியாருடைய காலத்தில் சமயகுரவர்களது குருபூசைத்தினங்களில் அவர்களது திருவுருவத்தைத் தாங்கி மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் வீதியுலா வருவார்களென அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் கூறுவார்கள். நவராத்திரிவிழா, வெள்ளிக் கிழமைக் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, சைவ நற் சிந்தனை உரை என்பன அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை மரபுநிலை தவறாது ஒழுங்காக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. கல்லூரிப் பிரதான மண்டபத்தில் (றிட்ஜ்வே ஹோல்) அமைந்துள்ள சிவகாமி சமேத நடராஜப் பெருமானின் திருவுருவ வழிபாடும், பாடல்பெற்ற தலமான திருக்கீஸ்வரத்தில்

நடத்தப்படும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் குரு பூசைவிழாவும் கல்லூரியின் சமய வளர்ச்சிக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

இக்கல்லூரியின் பெயரை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்பவர்கள், இதன் வரலாற்றில் திரிபான சிந்தனைகளைக் கொள்ளக்கூடும். கல்லூரியின் தாபகராகிய கனகரத்தின முதலியார், கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அக்காலப் பிரித்தானிய மகாராணியின் பெயரைச் சூட்டிச்சில நன்மைகளைப் பெறமுயன்றிருக்கலாம். ஆனால் கல்லூரியின் அகநிலைப்பாடு முற்றிலும் புதுமையானதொன்றாக உள்ளதை யாவரும் அறிவோம்.

க.பொ.த உயர்தர வகுப்புவரை உள்ள இக்கல்லூரியில் மதியபோசன, இராப்போசன விருந்துகள் நடைபெறுவதுண்டு. ஆசிரியர் கழகத்தினால் மதியபோசன விருந்துகள் நடத்தப்படுவதுண்டு. அத்தருணங்களிலெல்லாம் சைவ ஆசார உணவு பரிமாறப்படுவது கல்லூரியின் பாரம்பரியத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. மிக விசாலமான விளையாட்டு மைதானம், நல்ல வசதிகளோடு கூடிய ஆய்வுகூடங்கள், தரமான நூல்களைக் கொண்ட நூலகம் என்பன இங்கு கற்கும் மாணவர்களது உடல் உளவளர்ச்சிக்கும், கற்றல் கற்பித்தல் விருத்திகளுக்கும் மிகவும் துணைபுரிகின்றன. இவற்றை எண்ணும்பொழுது இக்கல்லூரித் தாபகரின் திரிகரணசுத்தியையும், தீர்க்கதரிசனத்தையும் பாராட்டாது இருக்கமுடியுமா? கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் யாவரும் 'ஒழுக்கமே ஒருவனை உயர்ந்தவனாக்கும்' என்னும் கல்லூரியின் மகுடவாசத்தை மனதிற் கொண்டே கல்லூரியை நடாத்தினார்கள்.

இந்தத் தூயசிந்தனை இங்கு கடமை யாற்றிய அனைத்து ஆசிரியர்களிலும், கற்ற

மாணவர்களிலும், அலுவலக ஊழியர்கள் யாவரிலும் செறிந்து காணப்பட்டது. அதிபர் ஆசிரியர், ஆசிரியர் மாணவர், பெற்றோர் ஆசிரியர், பழையமாணவர் அதிபர், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர் அதிபர், நலன்விரும்பிகள் பாடசாலைச் சமூகத்தினர் என்றிருந்த வகையினர் யாவரும் ஆசிரியர் தினம், விளையாட்டுப்போட்டி, பரிசளிப்பு விழா, கல்லூரியில் நடைபெறும் பல்வேறு விழாக்கள் இவையாவற்றிலும் ஒன்று கூடி உழைத்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

இதுவே இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாகும். இங்கு கடமை யாற்றிய அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் சேவைமனப்பான்மையுடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் கடமையாற்றியுள்ளனர். இங்கு கல்வி கற்றுப் பல்துறைகளிலும் மிளிர்ந்த மாணவர்கள் பலர் சர்வகலாசாலை சென்று கல்லூரித்தாய்க்குப் புகழ்தேடித் தந்துள்ளனர். அது மாத்திரமன்று, விக்ரோறியா எங்கள் அன்னை என உலகெங்கணும் இருந்து குரல் கொடுக்கும் மாணவச் செல்வங்களின் அன்புக்குரல் நம்மை புளங்காங்கிதம் கொள்ளச் செய்கின்றது. விளையாட்டுத் துறையில் எங்கள் கல்லூரி அன்றும் இன்றும் புகழீட்டிக் கொண்டேயிருக்கின்றது. தேசியமட்டம் வரை நமது மாணவர் பல்வேறு போட்டிகளில் பங்கு பற்றிப் பெருமை தேடித்தந்துள்ளனர்.

1976 ஆம் ஆண்டு விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது. பதினெட்டு நாட்கள் இரவும்பகலாக ஒளிர்ந்தது. அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர் யாவரும் உற்சாகத்துடன் ஒன்றிணைந்து உழைத்தனர். ஒரு பாடசாலையில் மாணவர் மாத்திரம் கற்பதில்லை. அங்கு கடமையாற்றும் எல்லோரும் கற்கின்றார்கள். புதிய அருபவங்களைப் பெறுகின்றார்கள். 'அநுபவமே ஓர் ஆசிரியனை முழுமையாக்குகிறது' என்னும்

கல்வி உளநூலாரின் கொள்கையை நான் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் நிதர்சனமாகக் கண்டேன்.

கற்பித்தல் ஒரு சிறந்த தொழில், மகிழ்ச்சிகரமான தொழில், மனத்தூய்மையை ஏற்படுத்தும் தொழில், அறிவு வளர்ச்சிக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் தொழில். அதனை உணர்ந்து செயற்பட்டால் அது தெய்வத் தொழில். வகுப்பறையில் மாணவரைக் கண்டதும் உள்ளம் குதூகலம் அடையாதவரை கற்பித்தலில் வெற்றிகாண முடியாது. எனது முப்பத்தொன்பது வருட ஆசிரியப்பணியில் இருபத்தைந்து வருடங்கள் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் களிப்புடன் கழிந்தது. அக் காலத்தில் நான்கண்ட அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் யாவரையும் மீண்டும் சிந்திக்கும் பொழுது, அதிபர்களின் ஆளுமையும், சக ஆசிரியர்களின் சகோதரத்துவமும், மாணவர்களின் மகிழ்ச்சி பூத்த மலர்முகங்களும் என்னை இன்றும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்கின்றன. விக்ரோறியா மண்ணிற் கால் பட்டால் என் உள்ளம் குளிர்கின்றது. காரணம் ஏதோ ஒருசக்தி இக் கல்லூரிக்கு உண்டு.

ஆசிரியர்களைக் கண்டால் மாணவர்கள் மரியாதை செய்வதும், வணக்கம் கூறுவதும், நன்றி பாராட்டுவதும் இயல்பு. ஆனால் அதிபர் ஒருவருக்குக் குருபூசை விழா எடுக்கும் கல்லூரி விக்ரோறியா ஒன்றே யாகும். சைவப்பெரியார் ச. சிவபாதசுந்தரனாருக்கு அவரின் மாணவர்கள் விழா எடுத்தார்கள். இன்றும் அந்தப் பாரம்பரியம் பேணப்பட்டுக் குருபூசைவிழா எடுக்கப்படுகின்றது. இது இக்கல்லூரியின் தனிச் சிறப்பாகும்.

விக்ரோறியாவைப் பற்றிய புறநிலைப் பார்வையில் இந்தப் பிரதேசத்தின்

அறிவியல், பொருளியல் வளர்ச்சியில் அது ஆற்றிய பங்களிப்பு மிகமகத்தானதாகும். பல் வேறுபட்ட துறைகளில் தனது மக்கட் செல்வங்களை உயர்த்தி உயர் பீடங்களில் இருத்தி மகிழ்கிறாள் விக்ரோறியா அன்னை. உலகம் முழுவதும் இருக்கும் மாணவச் செல்வங்கள் அவளுக்கு மகிடம் சூட்டக்குரல் கொடுக்கின்றனர். அகநிலையிலே அவள் அமைதியும், தெய்வீகமும், திறமையும் மிளிர்வீற்றிருக்கின்றாள்.

இந்தநிலையில் சிலவருடங்கள் பின்னோக்கிச் சென்று எம்தாயின் மடியில் தவழ்ந்த சான்றாண்மையும் அறிவும், பண்பும் நிறைந்த அதிபர்களையும், துறைசார்ந்த அறிவுத்திறனும் சகோதரத்துவமும் நிரம்பிய ஆசிரியர்களையும், சொன்னசொற்கேட்டு உதவும் அலுவலர்களையும் புன்னகை பூத்துக்குலுங்க வகுப்பறையிற்கண்ட மாணவச் செல்வங்களையும், விளையாட்டு மைதானத்தில் என்னோடு இணைந்து செயற்பட்ட

வீராங்கனைகளையும், என்றும் என்னைக் கௌரவித்து அன்புகாட்டும் பெற்றோரையும் நினைத்து இன்பறுகின்றேன். விக்ரோறியாவில் நான் கடமையாற்றிய இருபத்தைந்து ஆண்டுகளையும் எண்ணிப் பெருமையும் பூரிப்பும் அடைகின்றேன். நூற்றாண்டு விழாக் கண்ட அன்னைக்கு நூற்றிரு பத்தைந்தாவது ஆண்டுவிழா நடைபெறுவதும், அதன்சார்பில் ஒருமலர் வெளியிடப்படுவதும் மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய தொன்றாகும். இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு உழைக்கும் அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர், பழைய மாணவர், பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தினர், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையினர், நலன்விரும்பிகள் யாவருக்கும் எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்.

இக்கல்லூரி மேலும் பல ஆண்டுகள் புகழுடன் மிளிர்ந்து பலரையும் வாழவைக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுச் சிவகாமி சமேத நடராஜப் பெருமானை வணங்குகின்றேன்.

பொதுநோக்கான வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

- தமிழ்மறை

வரலாறு ஓர் எடுத்துக்காட்டு

தீருமதி இ. லொன்மலர்

பழைய மாணவி,

இயக்குநர்,

சிறுவர் கல்விக்கும் பால்நிலை

அபிவிருத்திக்குமான நிறுவனம்,

ஹளாய், கழிபுரம்.

சிறுவர் கல்வி ஒரு முதலீடு. உரிய நேரத்தில் உரிய சந்தர்ப்பம் வழங்குவது இம் முதலீட்டின் முழுமையான பயனைப் பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

எமது விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் உதயம் எமது பிரதேசத்தில் தகுந்த பலனைப் பெறுவதற்கு எமது முழு சமூகத்திற்கும் உதவியதென்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை எனலாம்.

குறிப்பாக ஒரு குழுவாக ஒரே சமூகமாக மனிததேவையின் உச்சக்கட்டமான பூரண திருப்தியுடன் வாழ்ந்த எமது முதாதையர் பிறநாட்டவரின் ஆதிக்கம் பெரும்

பாதிப்பை ஏற்படுத்திய காலத்தில் எமது கலாசாரம், சமயம், மொழியைப் பேரம்பேசும் சமயத்தில் இக்கல்லூரி தோன்றியது.

எவருக்கும் நாம் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்று காட்டுவது போல, சகல துறைகளிலும் முன்னோடியாகவும் சகல வளங்களுடனும் அமைக்கப்பட்டது. நேசக்கரங்கள் நீட்டி ஆதரித்து எமது கலாசாரம், மொழி, சமயத்தை பேணிப்பாதுகாக்கக் கூடியதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது ஆங்கிலமொழியையும் ஆங்கிலேயருடனான நல்லுறவுடன் சிறந்த ஆங்கிலேய ஆசிரியர்களையும் உள்ளடக்கி சகலருக்கும் உதவி புரிந்தது விக்ரோறியாக் கல்லூரி.

பலர் முறைசார்ந்த கல்வியைக் கற்று மேலான பதவிகளை இலங்கையில் மட்டுமன்றி மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் (அந்தக்காலத்தில்) வேலை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

இதன் பயனாக இங்குள்ள குடும்பங்கள் மலேசியன் பென்சனையும் அநுபவிக்க முடிந்தது.

ஆனால் இப்போது உள்ள யதார்த்த நிலைமையை நாம் உணரவேண்டும். சிந்தித்துச் செயற்படவேண்டும். நீண்டகாலப் போர்ச்சுழல் பலவழிகளில் எம்மக்களின் வாழ்க்கைமுறையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதை மறக்கமுடியாது.

படித்த பரம்பரையில் உள்ள பலர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவதற்கும் இவர்களில் ஏற்கனவே சென்றிருந்தவர்களின் தொடர்புகள் உதவியது.

வெளியில் செல்லாத இவர்கள் இனத்தவர்களுக்கு வெளியில்வரும் உதவிகள் நகரிலுள்ள முன்னோடிப் பாடசாலைகளை நோக்கி நகரவைத்தன.

தற்போது மிகக் குறைந்த வீதத்தினர் தான் ஊரிலேயே வசிப்பதும் - விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு படிப்பதற்கு பிள்ளைகளை அனுப்புகின்றனர்.

தற்பொழுது விக்ரோறியாவில் படிக்கும் மாணவர்களில் பெரும்பான்மையினர் மிகவறிய அயற்கிராமங்களில் உள்ள குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களிற் பலர் குடும்பச் சுகமை காரணமாக இளவயதில் உழைத்துப் பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பப் பொறுப்பினை ஏற்பதிற் பங்களிக்கின்றனர்.

சிறுவர் கல்விக்கும் பால்நிலை அபிவிருத்திக்குமான நிறுவனம் இவ்வூறிய கிராமம்

களில் ஆய்வினை மேற்கொண்ட பொழுது இடைவிலகல் மாணவர்களின் இந்த நிலைபரத்தை அறிந்தோம்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரி அதிபருடன் இவ்விடயம் பற்றிக் கலந்தாலோசித்த பொழுது பாடசாலையில் மெல்லக்கற்போர் பலர் இனம் காணப்பட்டுள்ளனர் என்றும் இவர்களும் கூடிய விரைவில் இடைவிலகல் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு மேலும் இக் கிராமங்களிற் பிரச்சினைகள் அதிகரிக்கும் என அறிய முடிந்தது.

அதிபர் ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து சில நடவடிக்கைகள் எடுத்தோம். கட்டாயக் கல்வி வாரம் - அம்மாணவர்களே சுலோக அட்டைகளுடன் பாதயாத்திரை கிராமத்திலிருந்து பாடசாலை வரை - பெற்றோருடன் மேற்கொண்டனர். ஏனைய சமூகத்திற்கு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்த முடிந்தது.

கல்லூரியில் பின்னரே வகுப்புக்கள் மெல்லக்கற்கும் மாணவர்களுக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஆழமாக ஆய்வினை மேற்கொண்ட பொழுது பின்வரும் பிரச்சினைகள் இனம் காணப்பட்டன.

- * இம்மாணவர்களை கையாளுவதற்கு விசேட பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு தேவைப்பட்டது.
- * இம்மாணவர்களின் பெற்றோர் பாடசாலைக்கு வருவதில்லை. எந்த நிகழ்வினும் பங்குபற்றுவதும் இல்லை. பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் அங்கம் வகிப்பதில்லை.
- * இப்பெற்றோருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் எதுவித தொடர்பும் இல்லாமல் இருப்பதும் பின்னடைவிற்குக் காரணம்.

- * இந்தக் கிராமங்களிற் போசாக் கின்மை நோய்களின் தாக்கங்கள் அதிகமாக உள்ளது.
- * போரினால் ஏற்பட்ட மனவடுக்கள் இம்மாணவர்களுக்குக் கல்வியில் ஆர்வம் காட்டமுடியாமல் உள்ளது.
- * வறிய குடும்பத்திலிருந்து வரும் பிள்ளைகள் காலை உணவு உண்ணாமல் பாடசாலை வருகின்றனர்.
- * பின்னரே வகுப்பில் முழுக்கவனமும் செலுத்த முடிவதில்லை.

இவ்விடயம் சங்காளை உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர், சுகாதாரத் திணைக்கள வைத்திய அதிகாரி (MOH) மானிப்பாய், மனோவியல் வைத்திய அதிகாரி, மருத்துவ பீடம், பல்கலைக்கழகம் ஆகிய மட்டத்தில் கலந்துரையாடப்பட்டது.

இவர்களின் அனுசரணையுடன் படித்துவிட்டு இருக்கும் இளைஞர்களை ஒன்றிணைத்து விசேட பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு 10 பாடசாலைகளில் மாலை வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இவ் வகுப்பிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு சிறு ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பதற்கு எவரும் முன்வராதது பெரும் மனவருத்தத்திற்குரிய விடயமாகும்.

நாம் இத்திட்டம் தொடங்கிய வேறு பாடசாலைகளில் இம் மாணவர்களுக்குச் சிறுறுண்டி கொடுத்துப் பசியைப்போக்கச் சிலர் முன்வந்தனர்.

ஆனால் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் இந்தநிலை இன்னும் வரவில்லை.

இதைவிட இன்னொரு விடயத்தைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இப்பாடசாலையிற் படித்துவிட்டு வெளியேறும் மாணவர்கள் தொகை வருடா வருடம் அதிகரித்து வருகின்றது.

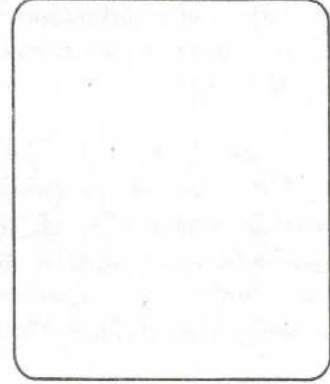
இவர்களுக்கான தொழில் ஊக்கப் பயிற்சிகள், முகாமைத்துவப் பயிற்சிகள் கொடுப்பதன் மூலம் ஏதாவது ஒரு துறையில் தொழில் தொடங்கி சுயசார்பு நிலையை இச்சூழலிலுள்ள இம்மக்கள் அடைவதற்கு வழிவகுக்க முடியும்.

இப்படியான பயிற்சிகளுக்கு உதவ இப்பாடசாலையிற் படித்து முன்னேறியவர்கள் முன்வரவேண்டும். பலவழிகளில் பாடசாலை வளங்களை முன்னேற்ற முயலும் அன்பர்கள் இப்பாடசாலையின் தற்கால மனித வளங்களை முன்னேற்றுவதைக் கருத்தில் எடுக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இப்பாடசாலை யாழ். நகரிலுள்ள முன்னோடிப் பாடசாலைகளின் கட்டிட, தள பாட வசதிகளுடன் மேலான விளையாட்டு மைதான இடவசதிகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இவ்வளங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுவதற்கு இங்குவரும் கஷ்டப்பட்ட மக்கள் வாழும் அயல்கிராமங்களிலுள்ள பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்தில் கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகின்றது.

இந்த முன்னேற்றம் ஒரு சீரான சமூகத்தை நல்லநிலைக்கு உயர்த்தி இப்பிரதேசம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

நாம் உயர்ந்த நிலைக்கு வருவதற்கு உரிய வழிகாட்டலைத் தந்துதவிய எமது விக்ரோறியாக் கல்லூரி தொடர்ந்தும் சிறப்பாக எம்மிடத்தில் வசிக்கும் பிள்ளைகளைப் பல்லாண்டுக்காலம் நிலைத்து நிமிர்ந்து நிற்க இறைவனை வேண்டி வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

கல்லூரி மண்டபமும் அமைந்திருக்கும் ஆடியபாதனும்

செ. பத்மநாதன் B.Sc., Dip. in Edu.,
முன்னாள் ஆசிரியர்,
அதிபர்.

கல்லூரியில் முன்னாள் அதிபர்
சு. சிவபாதசுந்தரனார், திருக்கேதீஸ்வர ஆல
யம் காடுகளால் சூழப்பட்டு அழிந்தநிலை
யில் பூசை அற்று இருந்தபோது அதை புனர
மைப்புச் செய்ய அரும்பாடுபட்டவர்.

அவர் பழைய மாணவர் மத்தியில்
பெருமதிப்புப் பெற்றவர். மிக அண்மைக்
காலம் வரை அவர்கள் அவருக்கு குருபூசை
செய்து பூசித்து வந்தனர். அவர் விக்ரோஹி
யாக் கல்லூரியில் ஒரு நடேசர் விக்கிரகம்
ஸ்தாபிக்க வேண்டும் என பேரவாக் கொண்டி
ருந்தார். ஆனால் அது சாத்தியப்படவில்லை.
அவரின் மாணாக்கரான S. சுப்பிரமணியம்

அவர்கள் அதிபராக இருந்தபோது திருக்
கேதீஸ்வரத்திலிருந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனா
ரின் குருபூசையைச் செய்யும்படி வேண்டு
கோள் வந்தது. அதை அவர் ஏற்றுக் குரு
பூசையை செய்ய ஒப்புதல் கொடுத்தார்.

முதலாவது குருபூசை 1960 ஆம்
ஆண்டு ஆரம்பமானது. அந்தக் குருபூசை
யில் ஆசிரியரும் மாணவர்களும் பங்கு
பற்றுவதாகவும், கோயில் ஒழுங்குகளைச்
செய்வதற்கு நானும் காரைநகர் சோமசுந்
தரம் ஆசிரியரும் முதல் நாளே சென்றோம்.
ஆசிரிய மாணவரை ஏற்றிவரும் பஸ்வரும்
வரும் என இரவுமுழுவதும் காத்திருந்தோம்.

பஸ் சிறு விபத்துக்குள்ளாகி எல்லோரும் கல்லூரி திரும்பி விட்டார்கள் எனப் பின் செய்தி வந்தது.

ஆசிரியர் K.K நடராஜன் BOL ரேடியோ சிலோன் நிகழ்ச்சியை முடித்துக் கொண்டு கொழும்பில் இருந்து நேரடியாக திருக்கேதீஸ்வரம் வந்தார். நாங்கள் முவரு மாக முதலாவது பூசையை முடித்துக் கொண்டு கல்லூரி திரும்பினோம்.

திரு S. சுப்பிரமணியம் அதிபரைத் தொடர்ந்து திரு. V. தம்பு அவர்கள் அதிபரானார். திரு V. தம்பு அவர்களின் தலைமையில் திருக்கேதீஸ்வரம் குருபூசைக்கு சென்ற போது, திருக்கேதீஸ்வர பரிபாலன சபைத் தலைவர் சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் - பிரதம மந்திரியின் முன்னாள் நிரந்தரக் காரியதரிசி (Permanent Secretary to the Prime Minister) பதவி வகித்தவர் - அதிபர் தம்புவிடம், அன்பான கோரிக்கை ஒன்றை விடுத்தார்.

'மறுமுறை குருபூசைக்கு வரும்போது ஐம்பொன்னால் ஆன சுந்தரர் எழுந்தருளி விக்கிரகம் செய்து தரும்படி. தம்பு அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டார். அடுத்த வருடம் 1967ஆம் ஆண்டு மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இணைந்து பொருளுதவி செய்து, அந்த வருடம் குருபூசைக்குப் போகும்போது வெகு விமரிசையாக 3 பஸ்களில் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் செல்ல - அதிபர் தம்பு அவர்களின் காரில் விக்கிரகம் எடுத்துச்செல்லப்பட்டது.

எதிர்பாராதவிதமாக ஒரு பஸ் பழுதாகி, அதைத் திருத்திச்செல்ல 3 மணிநேரம் தாமதமாகிவிட்டது. மாலை 6 மணிக்கு திருக்கேதீஸ்வரம் சந்நிதிக்கு போகவேண்டிய

நாம் இரவு 9 மணிக்கு போய்ச்சேர்ந்தோம். விக்கிரகம் வரும்போது பூரண சும்ப மரியாதை, மேளவாத்தியத்துடன் அழைத்து வர வேண்டும் என்று வைத்தியநாதன் கொழும்பில் இருந்து அறிவித்திருந்தார். அதன்படி எல்லோரும் சந்தியில் காத்து நின்றனர். 3 மணிநேரம் பிந்திச் சென்றபோதும் அவரது கட்டளை துல்லியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அவரது நிர்வாகத்திறனை வெகுவாக மெச்சினோம்.

மேள தாளத்துடன் வீதி உலாவந்து கோயிலுக்குள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. மறுநாள் விக்கிரகசுத்தி செய்து, பொன் ஊசியால் கண்திறந்து, பூசையில் வைக்கப்பட்டு பின் வீதி உலாவந்து சுந்தரர் சோதியான நிகழ்வு நடந்து விழா பூர்த்தியானது. இரவு பல இசை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இசைப்புலவர் செல்லத்துரையின் பண்ணிசை, மாணவர் நிகழ்வுகள் இறுதியாக கல்லூரி ஆசிரியை ராதா சோமசுந்தரத்தின் கதாப்பிரசங்கம் நிகழ்ச்சியை நிறைவு செய்தது. மறுநாள் கல்லூரி திரும்பினோம்.

சுந்தரர் சிலைக்கு எனச் சேர்ந்த பணத்தில் செலவு போக கணிசமான தொகை மிகுதியாக இருந்தது. அதை என்ன செய்வது என்று யோசித்தோம். கல்லூரியில் வெள்ளிக் கிழமைகளில் பிரதான மண்டபத்தில் சிவ புராணம் ஓதல், சமய விளக்கங்கள் போன்ற நிகழ்வுகள் நடைபெறுவது வழக்கம். அவ்வேளைகளில் சமயகுரவர்கள் நால்வரின் படம் வைத்து பூசிப்பது வழக்கம். நெடு நாட்களாகப் பாவித்ததாலும், அங்கும் இங்கு மாக கொண்டு திரிந்ததாலும் படம் கண்ணாடிகளன்று மட்டை மட்டும்தான் மிஞ்சியிருந்தது. இது பலர் மனதை வேதனையாக்கியிருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தான் நடேசர், விக்கிரக எண்ணம் உதயமாயிற்று.

பல பெரியோர்கள் முன்பு செய்த சிந்தனை, அவா என்பன உருக்கொள்ளத் தொடங்கியது. இறையருளும் அங்கு அமர்ந்திருக்க திருவுள்ளங்கொண்டது. கணக்குகள் பார்த்த பிரம்மஜீ ஆ. இராமச்சந்திரசர்மா வி. எம் விஜயரத்தின ஆசிரியர், நாம் எல்லோரும் ஒரு நடேசர் விக்கிரகம் செய்வோம் என எண்ணினோம். இதை எங்கள் அதிபர் தம்பு அவர்களிடம் தெரிவித்தோம். திரு V. தம்பு அவர்கள் அவரது முந்திய கல்லூரியில் கோவில் கட்டி முடித்தும் கும்பாபிஷேகம் செய்ய முன் மாற்றலாகி வந்தது அவர் மனதில் சற்று வேதனையாக இருந்தது.

நாங்கள் இப்படி ஒரு கோரிக்கையைச் சொன்னவுடன் ஏற்றுக்கொண்டார். தன் மனக்குறை நிறைவு பெறுகின்றது என்று எண்ணினார் போலும், அடுத்து வந்த ஆசிரியர் கூட்டத்தில் அதிபர் தம்பு அவர்கள் இதைத் தெரிவித்தார். அதனை பெரும்பாலானோர் மிக மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் எதிர்பாராதவிதமாக ஒரு முலையிலிருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. பின் அது பூதாகாரமாகத் தொடங்கியது. நடேசரை வைக்கவேண்டும் என்று எண்ணியோர் மனதில் பெரும் திகிலாக இருந்தது. அப்போது திரு V. தம்பு அவர்கள் எதிர்ப்பதற்கான காரணங்களைக் கேட்டார். அப்போது பின்வரும் காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவையாவன,

பிரதான மண்டபம் வேறு செயற்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்த முடியாது. முக்கியமாக விருந்துபசாரங்கள். நாடகங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள். Indoor Badminton Match போன்றவை வைக்க முடியாது என்றும் பிரதான மண்டபத்தை நீட்டிக்க முடியாதெனவும் காரணம் காட்டப்பட்டது.

பல வாதப்பிரதிவாதங்களுக்குப் பின்னர் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. மண்டபத்தை 20 அடி வரையில் இப்பவே நீட்டித்தால் இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என தீர்மானிக்கப்பட்டது. 20 அடி நீட்டிக்கும் போது கூரைக்கு இரும்பு Truss தேவைப்பட்டது. அதைச் செய்யக்கூடிய வசதி அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை. கூட்டம் முடிந்தது கூட்டத்திற்குப் பின் திரு S. இராமநாதன் ஆ. இராமச்சந்திரசர்மா, V.M விஜயரத்தினம், நான் இன்னும் சில ஆசிரியரும் பின் நின்று யோசித்தோம். இப்படி ஒரு நிலைமை முற்றிலும் எதிர்பார்க்கப்படாத ஒன்று. பின் ஒருமுடிவு எடுத்தோம்.

அப்போதைய வட்டுக்கோட்டை பாராளமன்ற உறுப்பினர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் எங்கள் கல்லூரிப் பழைய மாணவன். அவரிடம் சென்று மண்டபத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் எனக்கோருவது என்றும், உடனே அன்று இரவு திரு. அ. அமிர்தலிங்கத்தைக் கண்டு இது பற்றிச் சொல்லி பணஒதுக்கீடு கேட்டுவருகின்றேன் என்று திரு. S. இராமநாதன் அவர்கள் சொன்னார். அவ்வேளை திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் முளாயில் வசித்துவந்தார். மறுநாள் கல்லூரி செல்லும்போது ஒரே திகில். பணம் கிடைத்ததா என்று திரு. S. இராமநாதனின் வருகைக்காகக் காத்து நின்றோம். எங்கள் ஆவலை உணர்ந்து திரு. S. இராமநாதன் அவர்கள் கேற்றில் நுழைந்தவாறே கையை அசைத்து முடிவைத் தெரிவித்தார். நாங்களும் அப்பாடா என பெருமூச்சு விட்டோம்.

பண ஒதுக்கீடு ரூபா 50000/= செய்யப்பட்டதும், வேலைகள் துரிதகதியில் ஆரம்பமானது. பிரதான மண்டப வடக்குப் பக்க சுவர் விறாந்தை இடிக்கப்பட்டு கட்ட

வேலைகள் ஆரம்பமானது. Truss வேலையை திருவாளர் வி. நாகராசா அவர்கள் பொறுப்பேற்று செய்துமுடித்தார். மண்டபவேலையில் அடுத்து மிகமுக்கியமானது அண்டத்தில் ஆடுபவனை சிறுமண்டபத்தில் வைப்பது சுலபமான காரியமல்ல. அந்த திருச்சபை எவ்வாறு சாஸ்திர விதிமுறைக்கு அமைய ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது ஒரு பெரும் பிரச்சினை. விக்கிரகத்தின் அளவுக்கும், அதை வைக்கும் மண்டபத்திற்கும் இடையில் சாஸ்திர முறையான ஒத்துப்போகும் தன்மை Compatibility அமைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிரச்சனைகள் ஏற்படும். இதை அறிந்தவரைக் கொண்டு மண்டபத்துக்கான வரைபடம் வரையப்படவேண்டும். நல்ல வேளையாக அனைத்தையும் நன்கு அறிந்த பிரம்மஜீ வே. சிவசுப் பிரமணியசர்மா அவர்கள் பறாளாய் முருகன் கோவில் குருக்களாக இருந்தார். அவர் தலை சிறந்த ஓவியர். இந்தியாவில் ஓவிய சிற்பக்கலை படித்தவர். அவரிடம் ஆசிரியர் V.M. விஜயரத்தினம், ஆ.இராமச்சந்திரசர்மா, நான் எல்லோரும் சென்று வரைபடம் வரைந்து தருமாறு கோரினோம். அவரும் மிக சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொண்டார். விக்கிரகம் ஐம் பொன்னில் வார்ப்பதற்கு உத்தரவாகிற்று. அப்பொறுப்பை திரு. விஜயரத்தினமும், நானும் பொறுப்பேற்கவேண்டும் என கேட்கப்பட்டோம். மீண்டும் நாங்கள் தாவடி சோமசுந்தரம் ஸ்தபதியை அணுகி நடராஜர் விக்கிரகம் பற்றிய விபரங்களைச் சொன்னோம். மண்டப அளவு, திருவாசியில் உள்ள கூடரின் எண்ணிக்கை போன்ற பல விடயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கும் நாளும் மற்றைய ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டன.

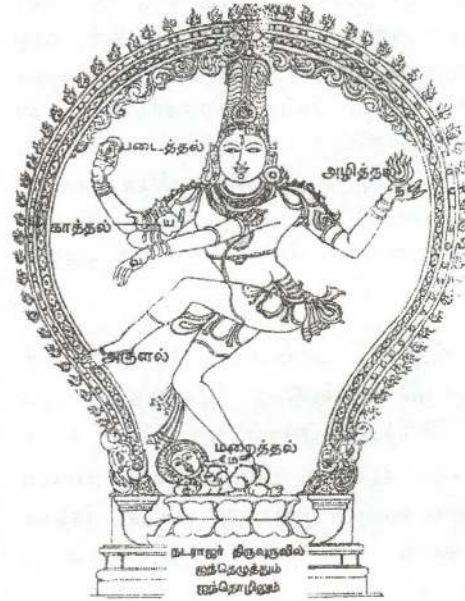
பஞ்ச உலோக விக்கிரகம் - செய்முறை

இதில் பங்குகொள்ளும் உலோகங்கள்,

செம்பு, வெள்ளி, தங்கம், பித்தளை, ஈயம் கலந்தே செய்யவேண்டும் என சிற்ப சாத்திரம் சொல்கிறது.

மெழுகுமறைமுறை :

மெழுகினால் முதலில் உருவம் செய்யப்படுகிறது. பின் அதற்குமேல் களிமண் அப்புவிதினால் களிமண் அச்சு (Mould) உருவாகிறது. அதன் பின் அச்சை குடுகாட்டும் போது மெழுகு உருகிவிடும், களிமண் அச்சில் உள்ள துவாரம் வழியாக மெழுகு வெளியேற்றப்படும். மெழுகு வெளியேற்றப்பட்டபின் களிமண் அச்சு எஞ்சியிருக்கும் அச்சின் துவாரம் வழியாக அதனுள் உலோகத்தை உருக்கி ஊற்றி விக்கிரகத்தை உண்டாக்குவார்கள். பின் களிமண்னை நீக்கி, உளியினால் சிற்பாசாரி நுணுக்கமாக செதுக்கி எடுப்பார். தற்காலத்தில் உருவம் அழுத்தமாக இருப்பதற்கு யந்திரப் பொலிஷிங் (Polishing) செய்வார்கள்.

‘தோற்றம் துடி யதன்றி தோயும் தித்
அமைப்பில்
சாற்றியீடும் அங்கியிலே சங்காரம் -
ஊற்றமாம்
ஊன்றும் மலர்ப்பதத்தே உற்ற
தீரோதம் முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.’

சோர்க்கும் துடி ‘ச’ கரம் சீக்கன ‘வா’
வீசுகரம்
ஆர்க்கும் ‘ய’ கரம் அபயகரம் -
பார்க்கில் கிறைக்கு
அங்கி ‘ந’ கரம் அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் ‘ம’ கரம் அக்துதான்.

இந்தவிதமாக விக்கிரகத்தை அழகுற அமைப்பார்கள். இவ்வாறு செய்யப்பட்ட விக்கிரகம் கவர்ச்சியுடையதாக முக வசீகரம் பார்த்தவர்களைக் கவர்ந்து ஈர்க்கக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். இதற்கு ஸ்தபதி விக்கிரகத்தை வார்த்துப் போது அவருடைய மனநிலையைப் பொறுத்திருக்கும். மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி ஈஸ்வரதியானம் செய்து, விக்கிரகத்தை தன் மனத்தில் உருவகப்படுத்தி தெய்வசிந்தனை செய்யும் போது தான் யாவரையும் கவர்ந்து இழுக்கும் விக் கிரகம் உருவாகும். பல விக்கிரகங்களையும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கும்போது இந்த விட யம் நன்கு புலப்படும்.

நடேசர் விக்கிரகம் பூர்த்தியாகும் போது புதிய பிரச்சினை ஒன்று உருவாகிறது. அதாவது நடராசரை மட்டும் வைத்து பூசிக் கக்கூடாது. கூடவே சிவகாமி அம்மன் விக்கிர கமும் இருக்கவேண்டும் என்று கும்பாபிஷேக நாள் குறிக்கச் சென்றபோது கூறினார்கள். மீண்டும் ஸ்தபதியிடம் சென்று சிவகாமி விக்கிரகத்திற்கு ஒழுங்குசெய்து விரைவில்

செய்துதருமாறு வேண்டிக்கொண்டோம். அதேநேரம் கல்லூரிமண்டப வேலை பூர்த்தி யாகி நடேசர்சபை மண்டபமும் பூர்த்தியாகி விட்டது. அதற்கு கதவு செய்வதற்கு வேலணை ஆசாரி ஒருவரை ஒழுங்குசெய்தோம். அவர் வந்து வேலை தொடங்கினார். சற்றுநேரத்தில் அவர் என்னிடம் கிணற்று வாளியைத் தருமாறு கேட்டார். ஏன் என வினவியதற்கு தான் வரும்போது கொண்டு வந்த மரச்சட்டங்களை கழுவிவிட்டு வேலை தொடங்குவதாக நினைத்துவந்தேன். மறந்து போய் வேலையைத் தொடங்கிவிட்டேன். தலையில் 3 அடிவிழுந்து விட்டது நினைப்பும் வந்துவிட்டதென சொல்லி எல்லாவற்றையும் கழுவினார். சிவகாமி விக்கிரமும் பூர்த்தியாகி எடுத்துவர திரு. V.M விஜயரத்தினரும், நானும் அவரின் காரில் சென்றோம். அங்கு விக்கிரகவேலையில் ஈடுபட்ட எல்லோரும் குழுமி நின்றார்கள். விக்கிரகங்கள் அபிஷே கம் செய்யப்பட்டு சாந்திப் பூசை செய்யப் பட்டு, விக்கிரகங்கள் ஸ்தபதி சோமசுந்தரம் அவர்கள் கையளித்தார். அவருக்கு தெட் சணை கொடுத்து விக்கிரகங்களைப் பொறுப் பேற்றோம். பின் விக்கிரகங்கள் கல்லூரிக்கு எடுத்துவரப்பட்டு அதிபர் ஆசிரியருக்குக் காட்டப்பட்டது. அதிபர் அவர்கள் விக்கிரங் களை என்னைப் பொறுப்பேற்று கும்பா பிஷேக நாள் வரை வைத்திருக்குமாறு பணித் தார். நானும் சிலைகளை என்னுடன் எடுத்துச் சென்றேன்.

கட்டிடவேலைகள் மற்றும் பெயின்ற வேலைகளும் பூர்த்தியாகிய நிலையில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு நாள்வைக்கும் அள விற்கு வேலைகள் மிகத்துரிதமாக நடை பெற்றன. பலவிதமான நிகழ்வுகளுக்குத் திட்டம் அமைக்கவேண்டியிருந்தது. குருக்கள் நியமன கும்பாபிஷேக கிரியர் நிகழ்வுகளுக் கான நாள்கள், இறுதிநாள் கலை நிகழ்வுகள்,

அழைப்புகள் என்று அந்த பெருவிழாவிற்கு காண ஆயத்தங்களில் சுறுசுறுப்பாக மன எழுச்சியுடனும் மாணவர், ஆசிரியர், பெற்றோர், பழைய மாணவர்கள் என்றபேதம் இல்லாமலும் எல்லோரும் ஈடுபட்டனர்.

இது இவ்வாறு இருக்க நித்திய பூசைக்குத் தேவையான சாமான்கள், பஞ்சாலாத்தி கும்பக்குடம், தட்டங்கள், அடுக்குத் தீபம், குத்துவிளக்கு என்று ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் குவித்த வண்ணமாக இருந்தார்கள். இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் எல்லோருடைய மனநிலையும் எழுச்சிபெற்றிருந்தது. எல்லோரும் இதைக் கல்லூரி விழாவாகக் கருதவில்லை. தங்கள் வீட்டு முக்கிய விழாவாகக் கருதினார்கள். இவ் வேளையில் சிவகாமி அம்மனுக்கு மும்பாபிஷேகம் செய்யும் போது பவுனில் பொட்டுத்தாலி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படிக்கதைத்துக் கொண்டு இருக்கும்போது ஒரு ஆசிரியை வகுப்புமாறி மறு வகுப்பிற்கு போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். உடனே இவரிடம் இதைக்கேட்டால் என்ன? என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. உடனே நாங்கள் அவ் ஆசிரியரை அணுகினோம். அவர்கள் எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லாமல் உடன்பட்டார்கள்.

அப்போது நான் கூறினேன் சிவகாமி அருள் உங்களுக்கு கிடைக்கட்டும் என்று. சொல்லி நான்கு மாதங்களில் அவர்களுக்கு திருமணம் நிச்சியமாயிற்று. அதனால் அவர் திருமணநாள் அன்று நடேசருக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து சிறப்புப் பூசை நிகழ்ந்தது. இதேபோன்று பல ஆசிரிய ஆசிரியைகள் நடேசரை வேண்டி அருள் பெற்றுள்ளமை எனக்குத்தெரியும்.

மனிதனுடைய வாழ்க்கை தெய்வீகப் பண்பு கொண்டதாக அமையவேண்டும்.

ஆனால் முதலில் தகுந்த குருவை தேர்ந்தெடுத்தல் அவசியமாகும். பிரதிஷ்டா குருவாக பிரம்மஜீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆசாரியார் பாலாயம் சென்று இறைவனிடம் தருணலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய அநுமதிதருமாறு வேண்டிக் கொள்வார். இது 'தேவாங்கு' எனப்படும். இதன்பின் பிராமணுமதி பெறல் வேண்டும். அதாவது ஒழுக்கமும் சீலமும் வாய்க்கப்பெற்று வேதமந்திரம் கற்றுணர்ந்த அந்தணர்களிடம் அநுமதிபெற வேண்டும். இதையடுத்துப் பிரார்த்தனை நடைபெறும் காரியங்கள் இடையூறின்றி நிறைவேற விநாயகப்பெருமானின் திருவருள் பெற வேண்டும். காற்று, மழை, நெருப்பு-முதலிய உபாதைகளில் இருந்து காப்பதற்கு நவக்கிரகங்களின் அருள் வேண்டப்படுகிறது.

நயனோன்மீலனம்:

கண்திறத்தல் என்ற பொருளை வெளிப்படுத்தும். திரையிட்டு திருஉருவத்திலே தங்க ஊசியால் சிற்பாசாரியார் கண்களைத் திறப்பார். விக்ரகம் தானியக் குவியலிலே வைக்கப்படும்.

ஜலாதீவாசம்:

பின் விக்ரகத்தை நீரிலே அமிழ்த்தி வைத்தலே ஜலாதீவாசம் எனப்படும். இதன் போது மீன், தவளை, பாம்பு போன்ற நீர்வாழ் பிராணிகளைப் பொன்னால் அல்லது வெள்ளியால் செய்து நீர்தொட்டிக்குள் போடுவார்கள்.

தான்யாதீவாசம்:

இதன் பின் விக்ரகத்தை தானியங்களால் முடிவைப்பார். இதுவே தான்யாதீவாசம் எனப்படும்.

ஆலயத்தைச் சுற்றிலும் தேவர்கள் வந்திருந்து இறைவன் பிரதிஷ்டையில் கலந்து கொள்ளும்படி வேண்டுகல்.

வாஸ்துசாந்தி:

யாகசாலையில் கும்பம் ஸ்தாபித்த பின் குண்டத்தில் ஆசாரியார் அக்கினியை உற்பத்தி செய்கிறார். மறுநாள் காலை தொடங்கி பூசை முதலியவற்றால் திரு வருளை உண்டாக்கிறார். விசேஷ பூர்ணா குதி முடித்து, தீபாராதனை செய்து கும்பம் தூக்கி அடியார் புடைசூழ மேளவாத்தியம் ஒலிக்க சுபமுகூர்த்தத்தில் கலசத்தில் சிவாச்சாரியார் அபிஷேகம் செய்கிறார்.

பின்பு மகாபிஷேகம் நடைபெறும். கும்பாபிஷேகம் முடிந்தபின் பால், தயிர், இளநீர் முதலிய திரவியங்களால் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்தல் மகாபிஷேகமாகும். அபிஷேகம் மூலம் ஆச்சாரியார் திருவருள் நிறைவை உண்டு பண்ணுகிறார்.

கும்பாபிஷேகம் நடந்ததினம் பங்குனி உத்திரம் மார்ச் மாதம் 15 ஆம் திகதி முகூர்த்தம் 01.15 பி. ப (15/03/1968) கும்பாபிஷேகம் முடிந்ததும் சக்கரைப்பொங்கல் பிரசாதமாக வழங்கப்பட்டு, பின் பண்ணிசை நடைபெற்றது. இதில் கல்லூரி மாணவன்

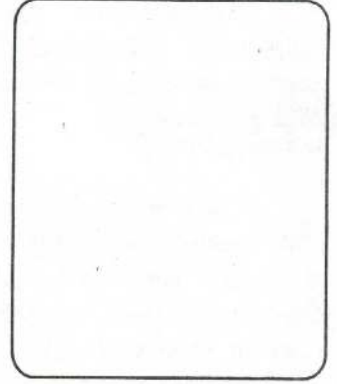
உருத்திரன் பாட்டு, கல்லூரி இசையாசிரியர் S. இரத்தினசபாபதி (சங்கீதபூசணம்) வயலின், கல்லூரி மாணவன் S. பரமநாதன் மிருதங்கம். மாலை நிகழ்ச்சிகள் பெருவிழா வாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அவ்விழாவிற்கு திரு திருமதி அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) வருகை தந்திருந்தார். அன்று முதல் நிகழ்வாக C.S மணிபாகவதர் அவர்கள் (பிற்கால சுவாமிநாதத் தம்பிரான் - நல்லூர்) கதாப்பிரசங்கம், அதனைத் தொடர்ந்து பண்ணிசை இந்தியப் புகழ் இராஜசேகரம் அவர்கள், வயலின் ரேடியோ சிலோன் கலைஞர் V.K குமாரசாமி மிருதங்கம் ரேடியோ சிலோன் கலைஞர் இரத்தினம் அவர்கள், கஞ்சிரா கல்லூரி மாணவன் S. பரமநாதன். இப்பெரு விழா அகமகிழ்வோடு நிறைவேறியது அம்பலத்தில் ஆடும் தில்லைக்கூத்தன் எங்கள் விருப்புக்கு இசைந்து எங்கள் கல்லூரி மண்டபத்தில் ஆடுகிறான். நெருங்கி வந்தவனை ஆசாரமாக மனத்தூய்மையோடு வணங்கி, அவன் அருளைப் பெறுவோமாக.

‘அறவா! நீ ஆடும்போது மகிழ்ந்துபாடி அடியின்கீழ் இருக்க வேண்டும்’

தமர்ஆகீத் தன்துறந்தார் சுற்றும் அமரமெக்
காரணம் இன்றி வரும்.

- தமிழ்மறை -

அம்பலத்து ஆடலின் அரிய தத்துவம்

செ. பத்மநாதன் B.Sc., Dip . in Edu.,

நாம் இறைவனை வழிபட அமைந்த இடம் கோவில். இறைவனை வழிபடும் இடம் மனம் ஒன்றி வழிபாடு நிகழ்த்தற்குரிய சிறந்த இடமாக இருத்தல் வேண்டும். இயற்கை அழகு நிறைந்த இடமே சிறந்த இடமாகும். ஆற்றங்கரையிலும் மரச்சோலைகளிலும் மரத்தடியிலும் தெய்வ உருவமைத்து வழிபட்டார்கள்.

கோவில் என்பது உடல் என்னும் கோயிலின் புறச்சின்னமாகும். ஆலயம் மனித உடலின் உள் இரகசியத்தை விளக்கும்.

ஆலயங்கள் அருள் பொழியும் அமுத சுரபிகள். ஆன்மாக்கள் அதிலே தோய்ந்து

சிறிது சிறிதாகப் பண்பட்டுப் படிப்படியாக முன்னேறித் தன்சீவநிலை நீங்கிச் சிவப்பேறு பெற்றுப் பேரின்பம் அடைதற்பொருட்டே ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன என்பதை உணர்ந்து ஈடேற்றவேண்டும்.

சிவன் கோவில்களில் மூலஸ்தானம் எனப்படும் மிகமுக்கியமான இடத்தில் உள்ளது சிவலிங்கம். சிவலிங்கவழிபாடு மிகப் பழமையானது.

ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் மூலஸ்தானத்தில் உள்ள சிவலிங்கத்திற்கு அடுத்தபடியாக பல சிவமூர்த்திகள் வழிபாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் மிக

முக்கியமானது நடராசர் என்னும் கூர்த்தப் பிரான்.

சோமாஸ்கந்தர், தட்சணாமூர்த்தி (என்னும் தென்முகக்கடவுள்), பிட்சாடனர், சந்திரசேகரர் எல்லாம் சிவமூர்த்திகள். இவற்றுள் சிவலிங்கத்திற்கு அடுத்த பெருமை நடராசருடையது. உடல் இயக்கத்திற்கு இதயம் துடிப்பதுபோல, பிரபஞ்ச இயக்கத்திற்கு மூலாதாரமாக விளங்குவது நடராசப் பெருமானின் திருநடனம், பஞ்சகிருத்தியச் செயற்பாட்டின் பிரதிருபமாகத் திகழ்வது நடராசவடிவம்.

நடராஜர் திருவுருவம்:

நடராஜ மூர்த்தியின் திருவுருவம் பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் என்னும் முனிவர்களுடன் கூடியது. முனிவர்களுடன் கூடி சிவகாமி அம்பாள் சமேதராக அமைந்திருக்கும் விபாக்கிரபாத முனிவரும், பதஞ்சலி முனிவரும் திருவடியின் இருமருங்கிலும் நின்று தொழுதேத்த, முயலகன் மேல் ஊன்றிய வலத்திருப்பாதமும், தூக்கி வளைத்த இடத்திருப்பாதமும், புலித்தோலை ஆடையாகக் கொண்ட கச்சையுடையதாய் தெறிப்புப் பொருந்தி விளங்கும் திருவரையும் நீலகண்டமும் சங்குக் குண்டலமும் பொருந்திய வலத்திருச்செவியும், திருத்தோடு பொருந்திய இடச்செவியும் கங்கையையும், பிறையையும், கொன்றை மாலையும் தாங்கி பின் தூங்கா நின்ற திருச்சடையும், மூன்று திருக்கண்ணும் (மூன்றாவது கண்ணாகிய நெற்றிக்கண் - ஞானம் அல்லது அறிவு நெற்றியிலே தான் விளங்குவதாக கொள்ளுதல் மரபு. நெற்றிக்கண் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குணரும் பேரறிவாகிய ஞானக்கண்ணைக் குறிப்பதாகும்.) திருப்புன்முறுவலையுடைய ஒரு திருமுகமும். கோடி சூட்டருடைய ஒளி போலும் ஒளியுடைய சபாநாயகர்.

பஞ்சகிருத்தியம் அல்லது ஐந்தொழில் நிகழ்வுகள்:

வலது மேற்கை - உடுக்கு	- சிருஷ்டி. படைத்தல். ஆக்கல்
வலது கீழ்க்கை - அபயமுத்திரை	- காத்தல்
கீடது மேற்கை - எரிகின்ற அகல்	- அழித்தல்
கீடது கீழ்க்கை - தூக்கிய திருவடியைச் சுட்டிக் காட்டும்	- இதைப் பற்றியவருக்கு வீட்டுப் பேறு அருளல்
ஊன்றிய திருவடி - முயலகன்மேல் ஊன்றிக்கொண்டு	- மறைத்தல்

இவர் திருவுருவத்தைச் சுற்றிலும் வட்டவடிவில் ஒரு திருவாசி இருக்கும். ஓங்காரம் என்னும் பிரணவமே இத்திருவாசியாகும். திருவாசியில் சுடர்கள் இருக்கும். பச்சைநிறத் திருமேனியும், திருக்கழுத்தில் பொருந்திய திருமங்கல சூத்திரமும் செங்கமுநீர் மலர்பிடித்த வலத்திருக்கையும், தொங்கவிட்ட இடத்திருக்கையும் மிக ஒடுங்கிய திருநிலையும் உடைய சிவகாமி அம்மையாருடன் வீற்றிருக்கும் காட்சி

அண்டம்:

அணுவில் உள்ள பொருளே அண்டத்திலும் உள்ளது. அண்டத்தின் அளக்க முடியாததன்மையை வானிலையாளர் கூறுவர். பூமியிலிருந்து கிட்டிய நட்சத்திரத்துக்குச் செல்ல நாலரை ஒளி வருடம் செல்லும். மிகத்தூரமான நட்சத்திரம் பல கோடி ஒளி வருடங்களைக் கொண்டது. நாம் இருக்கும் பால்வெளி (Milky way) இப்படி எத்தனையோ பால்வெளிகளைக் கொண்டது. அண்டம், அவ்வண்டங்களை அடக்கிய பகிரண்டம் அண்டபகிரண்டங்கள் மனித கற்பனைக்கும் எட்டாது செல்கிறது. அண்டபகிரண்டங்களின் அளக்கலாததன்மை,

காலமும் இடமும் கடந்து நின்றபெரு வெளியில் நிற்பது அணுவில் உள்ள அதேபொருள் தான். அதனால் பார்பதம் அண்டம் அனைத்து மாய் முளைத்துப்படர்ந்தது என்றார் மாணிக்க வாசகர். 'ந்ருக்யே' என்று மேலும் விளக்குகிறார். வெம்மையைத்தரும் தீ நீரில் கலந்து நிற்கும் தன்மை போல் இப்பொருள் அண்டமெலாம் தானேயாய் நிற்கிறது. இதனேயே திருவெம்பாவை முதலடியில் 'ஆத்யம் அந்தமும் மில்லா அரும் பெரும்சோதி' என்று அண்டத்தை அளக்கலாத்தன்மையைக் கூறுகிறார். மேலைத்தேய விஞ்ஞானிகள் இவ்வண்டத்தில் பௌதிகப் பொருள்களை ஆராய்ந்து விரித்துரைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றினுள் பரந்ததும் அவற்றின் வேறாகவும் நிறைந்த பொருள் அம்பலப் பொருள். மேலைத்தேய விஞ்ஞானிகள் இந்த வெட்டவெளிப் பொருளைக் காணவில்லை.

பஞ்சபூதம்:

பஞ்சபூதத் தோற்றத்தில் முதன்மையானது வான் அல்லது ஆகாயம் ஆகும். ஆகாயத்திலிருந்து தோன்றியது காற்று. காற்றில் இருந்து தோன்றியது நெருப்பு. நெருப்பிலிருந்து தோன்றியது நீர். நீரில் இருந்து தோன்றியது மண். தோன்றிய முறையிலே ஒடுக்கமும் ஏற்படுகிறது. விஞ்சி நிற்பது ஆகாயமாகும்.

பஞ்சபூதங்களால் தோன்றிய இந்த உடம்பு, பஞ்சபூதங்களோடு கலந்து முடிய எஞ்சி நிற்பது ஆகாயமாகும்.

இவ்வகையில் பார்த்தால் எங்கும் எல்லாம் அசைவுமயம். இவை ஏன் அசைகின்றன என்றால் அசையாமல் இருந்து கொள்ள முடியாத ஒரு நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலேயே ஒவ்வொன்றும் அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றால் மட்டுமே சரியான

விடையாகவிருக்கும் என்பார்கள். சித்துப் பொருள் ஒன்றினால் அசைக்கப்படாதவரை சடத்துக்கு அசைவு இல்லை என்பது ஆகம வாக்கியம். ஆகவே சடப்பொருளாகிய பூமி சித்துப் பொருள் ஒன்றினால் அசைபடுதலினால் தான் பூமிக்கு அசைவு நிகழ்கிறது என்பது உண்மையாகும். இதுமட்டும் அல்ல சகல கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், அண்டங்கள் அனைத்திற்கும் இது பொருந்தும். 'சாட்டி நிற்கும் அண்டமெலாம்ஞ் சாட்டையல்லா பம்பரம் போல் ஆட்டி நிற்கும் ஒருவன்' என அந்த சித்துப் பொருள் கூறப்படுகிறது.

நாட்டியம் :

கலைகள் பலவற்றிற்கும் அடிப்படையாகவும் ஆதியாகவும் உள்ளது. உள்ளத்தில் உண்டாகும் உணர்ச்சிகளையும் கருத்துக்களையும் உடற்சூறுகள் வாயிலாகப் புறத்தாருக்குப் புலப்படுத்துவதே இக்கலையின் நோக்கமாகும்.

இறைவனான நடராசர் நாட்டியத் தலைவர் என்றும், அவரிடமிருந்தே நாட்டியக் கலை தோன்றியதென்றும் தென்னிந்தியர் கருதினர்.

தாண்டவம்:

தண்டு என்ற முனிவர் (சிவத்தினுடைய கணத்தில் ஒருவர்) பரதமுனிவரின் நாடகக் குழுவிற்குச் சிவன் தாம் அந்தி வேளையில் ஆடும் ஆட்டங்களைக் கற்பிக்கச் செய்தார் என்றும், இப்படித் தண்டு மூலம் கற்பிக்கப்பட்டதால் இக்கூத்து தாண்டவம் என்று பெயர்பெற்றது.

108 கரணங்களைத் தண்டு மூலம் பரதருக்கு உபதேசிக்கும்போது சிவபெருமான் தாம் அவற்றை ஒவ்வொருநாளும்

சந்தியா காலத்தில் ஆடுவார். ஆகையால் இத்தாண்டவத்துக்கே சிவபெருமான் கடவுள் ஆனார். தாண்டவம் என்றால் எம்மனம் தானாகவே சிவபெருமானையும், அவரது நடராசர் மூர்த்தத்தையும், அவர் ஆடும் பேராட்டத்தின் மெய்ப்பொருளையும் நாடாமல் இராது.

தாண்டவ விளக்கம்:

ஐந்து செயல்களுக்கும் ஐந்து தாண்டவங்கள் உண்டு. ஐந்து செயல்களில் காத்தல் இரண்டு வகைப்படும். உயிர்கள் தம் நல்வினை தீவினைக்கு ஏற்ப இன்பதுன்பங்களை நுகர்தல் வேண்டும். ஆகவே காத்தல் தாண்டவம் இரண்டு வகைப்படும். ஆகவே ஐந்தொழில் தாண்டவம் ஆறு ஆகும். ஐந்தொழிலையும் ஒருங்கே காட்டும் ஆனந்தத்தாண்டவம் ஒன்றும், எல்லாமாக தாண்டவம் ஏழாகும்.

படைத்தல் தாண்டவம்:

இதற்கு காளி தாண்டவம் என்றும், முளித்தாண்டவம் என்றும் பெயர் கூறப்படும். இம்மூர்த்திக்கு 8 கைகள் உள்ளன. வலப்பக்கக் கைகளில் உள்ள பொருள்களைக் கொண்டு படைத்தல் தொழில் என்பதை அறியலாம்.

காத்தல் தாண்டவம் (துன்பம்)

இதற்கு கவுரிதாண்டவம் என்றும் புஜங்கத் திராசம் (பாம்பை அச்சுறுத்தல்) என்றும் பெயர் வழங்குகின்றன. வலக்கையில் துடியும், இடக்கையில் பாம்பும் இருக்கின்றது. 'கம்பீர வடிவமான நாகசக்தியானது யாவற்றையும் நயம்ப்பு' என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது. மக்கட்பேறு, கல்விச்செல்வம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து காத்தல் செயலைச் செய்வது இத்தாண்டவத்தின் கருத்து.

காத்தல் தாண்டவம் (இன்பம்)

இதற்கு சந்தியா தாண்டவம் என்றும், பிரதோஷ நடனம் என்று கூறப்படும். இதிலும் பாம்பு முக்கிய இடம்பெற்றிருக்கிறது. இந்தாண்டவத்தில் பாம்பு அச்சுறுத்தப்படுவதில்லை. மற்றொரு கையில் கோடரி இருக்கிறது. இது கடவுளின் பேராற்றலைக் குறிக்கிறது. இத்தாண்டவத்தின் பயன் திருவும் கொற்றமும் புகழும் ஆகும். எனவே இது காத்தற் செயலைச் செய்கிறது.

அழித்தல் தாண்டவம் :

இந்தத் தாண்டவ உருவத்தின் சிறப்பு என்ன என்றால் இடதுகையில் துடியும், தீச்சுடர் வலக்கையிலும் காணப்படும். எனவே தீச்சுடருக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'அரன் அங்கீதன்வில் அறையில் சங்காரம்' - திருமந்திரம்

'சான்றும் அங்கியிலே சங்காரம்' -

உண்மைநெறி விளக்கம். எனவே இது சங்காரம் என்னும் அழித்தல் செயலை அதாவது ஆன்மாக்களை இளைப்பாற்றும் செயலைக் குறிக்கிறது.

மறைத்தல் தாண்டவம்:

இதில் தாண்டவப் பெருமானின் கைகளில் துடி, சூலம், தீச்சுடர், பாம்பு, பாசம் என்னும் பொருட்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் முக்கியமாக முதன்மை இடம்பெற்றிருப்பது பாசக்கயிறு, இடக்கை, வலக்கை என்னும் இரண்டு கைகளினாலும் பாசக்கயிற்றை பிடித்துக்கொண்டு அதைத் தலைக்குமேல் தூக்கியிருப்பதினாலே இந்தத் தாண்டவத்தில் பாசக்கயிறு முக்கிய இடம்பெறுகிறதைக் காணலாம். பாசக்கயிறு ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும் மலங்களைக் குறிக்கிறது என்று காமிகாகமம்

சுறுகிறது. பாசக்கயிறுக்கு முதன்மை இடம் பெற்றிருப்பதால் இத்தாண்டவம் மறைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது.

அருளல் தாண்டவம்:

இதற்கு காளிகாதாண்டவம் என்றும், சண்டதாண்டவம் என்றும், ஊர்த்துவ தாண்டவம் என்றும், அனுக்கிரக தாண்டவம் என்றும் பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்தத் தாண்டவத்தின் தனிச்சிறப்பு என்னவென்றால் குஞ்சிதபாதமாகிய தூக்கிய திருவடியும் கஜஹன் தமாகிய நீட்டியகையும் தாண்டவப் பெருமானின் தலைக்குமேல் ஒன்றியே ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களுடன் இருந்த ஆன்மாவை அவற்றிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தி, ஒளியும் உடையதாகச்செய்து உயர்ந்த பேரின்ப நிலையடையச் செய்கிறது. ஊன்றிய பாதத்திற்குக் கீழ் உள்ள முயலகன் மும்மலங்கள் ஆகும். தூக்கிய திருவடி மலம் நீங்கித் தூய்மையடையப் பெற்ற ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது. 'முத்தி நான் மலர்பதத்தே நாடு' - உண்மைவிளக்கம். எனவே இந்தக் தாண்டவம் அருளல் என்னும் செயலைக் குறிக்கிறது.

ஆனந்தத் தாண்டவம்:

இதுவரையில் கூறப்பட்டவை ஐந்து செயல்களைத் தனித்தனியே காட்டுகின்ற தாண்டவங்களாகும். இந்தத் தாண்டவம் ஐந்து செயலையும் ஒரே உருவத்தில் அமைத்துக் காட்டுகிறது. இதில் துடி ஏற்றிய கை ஆக்கற் செயலையும், அபயக்கை காத்தல் செயலையும், ஊன்றிய திருவடி மறைத்தல் செயலையும், தூக்கிய திருவடி அருளல் செயலையும் குறிக்கின்றன.

சிவகாமியம்மையார் அருகிலே நின்று ஆராதகாதலுடன் கண்டு ஆனந்தம்

கொண்டிருப்பது சிவபெருமானின் தனிப் பெருங்கூத்து.

குழந்தையின் பசங்குடல் மருந்தைச் செரிக்கும் சக்தியற்றதாதலின் அதற்குரிய மருந்தைத்தானே உண்டு அதன் பலனைப் பாலின் வழியே குழந்தை பெறும்படி செய்யும் தாயைபோலவே சிவகாமி அம்மை இறைவனின் நடனத்தைத் தான் தரிசித்து அதன்பயனை உயிர்கள் நுகர வைப்பவள் என்பது பொருளாகும்.

இறைவனது பிரவாகித்துவரும் பேரருள் ஆன்மாக்களின் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப ஊட்டப்படல் வேண்டும். மின்காந்தத்தை வாங்கி மிதப்படுத்திக் கடத்துங் கடத்தி (Transmitter) போன்று அம்பிகை திகழ்கிறார். இவ்வாறு ஆன்மாக்களின் நலன் கருதியே அம்பிகை நடனத்தைக்கண்டு களித்து நிற்கிறாள்.

திருமூலர் இதுபோன்ற நடன நிலைக் களங்களை நுணுக்கக் கண்டுணர்ந்து களவேறுபாட்டால் ஐவகைக் கூத்துக்களை அறிமுகஞ் செய்துள்ளார். அவை சிவானந்தக் கூத்து, சுந்தரக்கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து, பொற்றில்லைக்கூத்து, அற்புதக்கூத்து என்பனவாகும்.

சுந்தரக் கூத்து :

ஏழு அண்டங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட சதாசிவத்தின் உச்சியின் மேல் கருணையே உருவாக உமைகாண ஆடும் கூத்து சுந்தரக்கூத்து ஆகும். இடம் பரமாண்டம் ஆடுகின்ற காலத்து உண்டான உலகம் எல்லாம் திரும்பவும் அவன் அடிக்கீழ் ஓடுங்கும்.

பொற்பதிக் கூத்து

ஈசான முதலான ஐந்து முகத்தோடு உரு, அரு, அருவரு என்ற மூன்று நிலை

களில் நின்று ஆடுவது. இக்கூத்தை இறைவன் ஐம்பூதங்களிலும் தனித்தனியே நின்று ஆடுகிறான்.

தில்லைக் கூத்து (பொற்றில்லைக் கூத்து):

இது அண்டங்களையும் பதியாகக் கொண்டு சக்தியை திருவம்பலமாக்கி பரஞ்சோதி ஆடும்கூத்து. மேலான ஆனந்தத்தில் நிறைந்து தென்திசை நோக்கி ஆனந்த வடிவனாய் அம்மையும் தானும் ஆடுகிறான். அவன் ஆட அண்டங்கள் எல்லாம் ஆடுகின்றன.

அற்புதக் கூத்து

உருவின்றி ஆடும் ஆட்டம் அதில் திரிபுரையாகி இமையவள் ஒன்றியிருக்கிறாள் மாயை மாயையைக் கடந்துநின்ற மகான்கள்

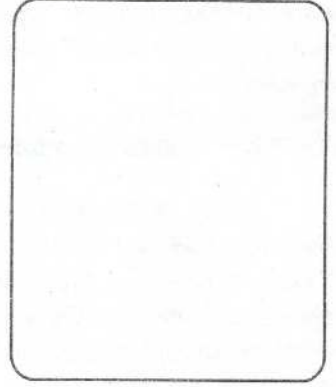
காணும்படியாக, எல்லாவற்றையும் கடந்து அறிவிற்கும் அப்பாலாய் நாயகன் செய்யும் நடனம். இது இன்பமெல்லாம் உமையவள் உரு. அது வெளிப்பட்டுப் பின்னர் இரண்டும் ஒன்றி அற்புதக்கூத்து ஆடுகிறது. இந்த நடனத் திருவுருவே திருவைந்தெழுத்தின் வடிவம்.

'நான், தான் என்று பொருளை கிரண்டாக எண்ணி எங்கும் அலைந்தேன். முடிவில் நான் - தான் என்ற கிரண்டையும் கண்டேன். நான் என்ற ஞானத்தையும் கடவுள்தான் கொடுத்தான் அந்த அனுபவம் முதிர 'நான்' என்றது நழுவிப்போயிற்று'.
- திருமூலர் -

செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாஉள காப்பு.

- தமிழ்மறை -

நிறுவுநரும் அஃபர்஑னும்

தருமத் அர்யமலர் சற்குணர்ங்கம் B.A., Dip. in Ed.,
கல்வாரியின் பழைய மாணவி,
தற்போதைய ஆசிரியை.

ஐரோப்பியரின் ஆட்சியின் விளைவாக எமது சைவசயமும், வழிபாட்டுத் தலங்களும் அழிவுறும்நிலை யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த ஸீலஸ் ஆறுமுகநாவலர் தனது வாழ்நாளையே சைவத்தைக் காப்பதற்காக அர்ப்பணம் செய்துகொண்ட வகையினை நாமெல்லோரும் நன்கு அறிவோம்.

இந்தவகையில் சைவத்தைக் காக்கப் பலர் நாவலர்வழியில் நின்றபோது, அதற்கு ஒருபடி மேலாகச் சென்று எமது சைவத்தைக் காத்த பெருமை எனது பீட்டன் முறையானவரும், எங்கள் கல்லூரியின் ஸ்தாபகருமாகிய

மாண்டுகு நிச்சிங்கம் கனகரத்தினம் அவர்களைச் சாரும் எனக்கூறிக் கொள்வதில் நான் மிகவும் பெருமை அடைகின்றேன்.

திரு. நிச்சிங்கம் கனகரத்தினம் அவர்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெருமகனாவார். அவர் வாழ்ந்தகாலம் இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலவியது.

ஆங்கிலேயர் வர்த்தக நோக்கோடு நமது நாட்டைக் கைப்பற்றியபோதிலும், தமது புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்தோடும் செயற்பட்டனர் என்பது வரலாறு கூறுகின்ற உண்மையாகும்.

போர்த்துக்கீசர் தமது கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்புவதற்காகப் பின்பற்றிய கடுமையான போக்கு ஆங்கிலேயரிடம் காணப்படாத போதிலும் தமது சமயத்தை நம் நாட்டில் பரப்ப ஆங்கிலக் கல்வியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினர்.

சாதிக்கமுடியாத எதனையும் கல்வியால் சாதித்து விடலாம் என்பது உண்மை.

அந்தவகையில் ஆங்கிலேயர் ஆங்கிலக்கல்வியை நமக்குப் போதித்து அதன் மூலம் மாணவ சமூகத்தைக் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றினர். இது அவர்களின் தந்திரோபாயமாக இருந்தது. இந்தச் சூழ்நிலைக் கேற்ப எங்கள் கல்லூரி நிறுவநரும் வட்டுக் கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆங்கிலக்கல்வியைக் கற்பதற்காக தனது பெயரையும் மெக்கன்ஸி கனகரத்தினம் என்று மாற்றி, தானும் மதம்மாறியவர் போன்று வாழ்ந்து, ஆங்கிலக்கல்வியை நன்றாகக் கற்றுக்கொண்டார்கள்.

அவர்கள் உண்மையில் மதம் மாறவில்லை. தங்கள் மதத்திற்குமாறி, ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றவர்களுக்கு ஆங்கிலேயர் உடனடியாக அரசாங்கத்தில் வேலை வாய்ப்புக்கள் வழங்கினர்.

திரு. நிச்சிங்கம் கனகரத்தினம் அவர்களுக்கும் இந்தவகையில் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலும், நீதிமன்றத்திலும் முதலியாராகவும், மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் சமகாலத்தில் வேலைவாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. முதலியார் கனகரத்தினம் அவர்கள் தனது சேவையைக் காலத்தில் மிக ஆழமான சமூகப் பார்வையைக் கொண்டு விளங்கினார். அதனால் சமூகத்தின் தேவைகளையும் அதன் போக்கினையும் நன்கு விளங்கிக் கொண்டார்.

இவர் காலத்தில் மாணவசமூகம் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதன் மூலம் வழங்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெறுவதற்காக தமது மதத்தையும் மாற்றிக்கொண்டனர்.

இந்நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்த பெரியார் திடீர்நிந்தனையாகவும், துணிவான செயற்பாடாகவும் தான் அரசசேவையில் இருந்து இளைப்பாறிய காலத்தில் சுழிபுரம் மத்தியில் உள்ள தனது சொந்தவீட்டில் சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில், ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலை யாகும் இது. இவரது இந்த அரியபெரிய செயலானது யாழ்ப்பாணத்து மாணவர்களின் ஆங்கிலக்கல்வி என்னும் தேவையை சிறப்பான முறையில் வழங்கியதுடன், மதமாற்றம் என்ற பயங்கர விளைவிற்கும் ஒரு முடிவினை அமைதியான முறையில் தேடிக்கொடுத்தது.

சைவம் காத்த பெருமகனார் என்ற உன்னதமான பாராட்டினை திரு. நிச்சிங்கம் கனகரத்தினம் முதலியார் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டதுடன் யாழ்ப்பாண சைவசமய வரலாற்றிலும் அவருக்கு சிறந்ததோர் இடம் உண்டாயிற்று.

இந்தவகையில் சமயத்தைக் கட்டிக் காத்த பெருமகனார் இறைவனடி சேர்ந்த வேளையில் அவரது ஆண் பிள்ளைகளில் ஒருவரான திரு. கனகரத்தினம் செல்லப்பா அவர்கள் தமது 17 ஆவது வயதில் இப்பாடசாலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தலானார். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல ஊர்களிலும் இருந்து மாணவர்கள் கல்விகற்க இப்பாடசாலைக்கு வந்த மையால் இடநெருக்கடி தோன்றலாயிற்று.

எனவே தனியான ஓர் இடத்தில் பாட சாலையை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டிய தேவை இருப்பதை இவர்கள் விளங்கிக் கொண்டார்கள்.

தமது சொந்த நிலத்திலேயே கல்லூரியை அமைத்து, அதற்கு விக்ரோறியாக் கல்லூரி என்ற நாமம் சூட்டி திரு. வில்லோபி சிமோல் என்ற ஆங்கிலேயரையும் முதலாவது அதிபராக அமர்த்தினார்.

இவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்த கல்லூரிதான் இன்று 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை மிகச்சிறப்பாக கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கின்றது.

திரு.கனகரத்தினம் செல்லப்பா அவர்களின் நிர்வாகத்துக்குத் துணையாக இவரின் சகோதரனின் மகன் திரு. கனகரத்தினம் நிச்சிங்கம் அவர்கள் இருந்தார்கள்.

இவர் இக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தார். இவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் திரு. கனகரத்தினம் செல்லப்பா அவர்கள் தமது முதுமைக் காலத்தில் தனது உறவினர் மூளாய் திரு. இராமசாமி தம்பையா J.P., சுழிபுரம் தபால் அதிபர் அவர்களிடம் 1943 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை அளித்தார்கள்.

இவர் தனது சகோதரன் வைத்திய கலாநிதி இராமசாமி நிச்சிங்கம் அவர்களின் உதவியுடன் கல்லூரியை நடாத்திவந்தார். பின்பு 1946 ஆம் ஆண்டு கல்லூரி அரசாங்கத்திடம் பொறுப்பளிக்கப்பட்டு அரசினர் கல்லூரியாக மாற்றமடைந்தது.

நான் 1963 ஆம் ஆண்டு ஐந்தாம் வகுப்பில் கல்வி கற்பதற்காகச் சேர்ந்து கொண்டபோது கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர் திரு.வி. தம்பு B. Sc. Hons (Lond) இவருடைய சேவைக்காலம் 01.01.1963 - 17.10.1968 வரையாகும்.

இவர் மிகவும் சுறுசுறுப்பான ஒரு அதிபர். தனது நேரத்தில் பெரும்பகுதியைக் கல்லூரியிலேயே செலவு செய்தார்கள். இவர்களின் காலத்தில் கல்லூரி பலதுறைகளிலும் வளர்ச்சிகண்டது.

1967 ஆம் ஆண்டு சுந்தரர் சிலையை திருக்கேதீஸ்வரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார். அதிபரின் காரிலேயே இச்சிலை திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

1968 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியின் ரிஜ்வே மண்டபத்தில் கோயில் கட்டி சிவகாமி சமேதராகிய நடேசர் சிலையை பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாணவன் திரு. கதிர்காமத்தம்பி பாலச்சந்திரன் (சுழிபுரம்) என்பவரை கல்லூரியின் முதலாவது பொறியியல் மாணவனாகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதி பெறவைத்த பெருமை அதிபர் தம்பு அவர்களையே சாரும். இது பற்றி இம் மாணவனே எமது கனடா பழைய மாணவர் சங்கக் கிளையினர் வெளியிட்ட கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவு மலரில் குறிப்பிட்டிருப்பதனை நாம் வாசித்து மகிழ்முடிகின்றது.

இவர்கள் காலத்திலேயே முதலாவது பெண் மாணவி கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் அனுமதி பெற்றுச்சென்றார். அவர்களே தற்போது யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகக் கடமைபுரியும் திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் என்பவராவர்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து கல்லூரி அதிபராக திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் B.A, Dip. in Ed. அவர்கள் 15. 11. 1968 - 03.01.1972 வரை கடமையாற்றினார்கள். இவர்கள் அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக்

கொண்டவர். இவர் காலத்திலும் கல்லூரியில் கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம், சுத்தம், இறைவழி பாடு என்பன மிகச்சிறப்பாகப் பேணப்பட்டு வந்தன. இவர் மாணவர்களின் இறைவழி பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். இவர் காலத்திலும் கல்லூரி எல்லாத்துறைகளிலும் நன்றாக வளர்ச்சி பெற்றது.

இவரைத் தொடர்ந்து வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு.என். சிவஞானம் B.A., Dip. in Ed. அவர்கள் 04.01.1972 - 30.06.1974 வரை அதிபராகக் கடமையாற்றினார்கள். இவர்கள் இங்கு ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றி இருந்தார்கள். இவர்கள் அதிபராக இருந்த காலத்தில் வகுப்பறையில் கற்றல் கற்பித்தல் நிகழ்வு மிகவும் சிறப்பான முறையில் ஒம்பப்பட்டது.

இவரைத் தொடர்ந்து 01.07.1974 - 15.05.1977 வரையிலான காலப்பகுதியில் கல்லூரியின் பழைய மாணவன் திரு. வி. இராஜசுந்தரம் அவர்கள் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

இவர் ஆசிரியராக இருந்தபோது கல்லூரியின் விளையாட்டுத்துறை நன்கு வளர்க்கப்பட்டது. 1976 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழா மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அதன் ஞாபகார்த்தமாக கல்லூரியின் வடக்கெல்லையில் இவர் தனது இரண்டு பரப்புக் காணியைக் கல்லூரிக்கு அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

இவர் காலத்திலேயே சிறந்த உப அதிபராகக் கடமையாற்றி வந்த திரு. A.M. ஸ்பென்சர் B.A., (Lon) Dip.in Ed, அவர்கள் அதிபராக அமர்ந்தார்கள். உடுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் சிறந்த ஆசிரியராகப் பணியாற்றிவிட்டு, 01.01.1964 இல் இக்

கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்து ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். இவருடைய காலத்தில் பல அரும்பணிகள் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. க.பொ.த (உயர்தர) வகுப்பு மாணவர்களின் மன்றத்தினை ஆரம்பித்து அதன் போஷகராக இருந்து, அதனை வளர்த்தெடுத்த பெருமை இவர்களையே சாரும். இவர் ஓர் சிறந்த ஆங்கில ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார்.

இவரது காலத்தில் கல்லூரி ஆங்கிலக் கல்வியில் ஒரு பொற்காலத்தை அநுபவித்தது.

கல்லூரியில் மாணவர்கள் சீருடை அணியும் முறையையும் இவர் மிகச் சிரமப்பட்டு அமுல்படுத்தி வைத்தார்கள். மாணவரிடையே கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டை நன்றாக வளர்த்தெடுத்தார். இவரது தன்னலமற்ற சேவையை மாணவர் உலகம் என்றுமே மறக்கமுடியாது. இவர்கள் 01.05.1977 - 10.03.1978 வரை அதிபராகக் கடமையாற்றினார்கள். அதிபர் திரு. A.M ஸ்பென்சர் அவர்களின் புகழ் எங்கள் கல்லூரி உள்ளளவும் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

தொல்புரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும், கல்லூரியின் பழையமாணவனும், ஆசிரியருமான திரு. S. பத்மநாதன் B.Sc., அவர்கள் 1989 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியின் அதிபராக நியமனம்பெற்றார். இக் கல்லூரியில் மிக நீண்டகாலம் சிறந்ததொரு ஆசிரியராக அரும்பணிபுரிந்தவர். இவர் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் கல்லூரியின் ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு யாவும் இவர்கள் கையில்தான் இருந்தது. தன்பார்வை ஒன்றாலே மாணவர்களை ஒழுங்கு பேணவைக்கும் ஆற்றல் கொண்டவர். இவர் அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலம் 16.05.1989 - 05.10.1992 வரையான காலப் பகுதியாகும்.

பொன்னாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. கா. சந்திரபாலன் B.A., Dip. in Ed, அடுத்து அதிபரானார். எங்கள் கல்லூரியின் பழைய மாணவராவார். இவர் 5.10.1992 அன்று முதலாம்தர அதிபராகக் கடமையேற்று 12. 12. 1998 வரை அதிபராகப் பணிபுரிந்து பின்னர் உதவிக் கல்விப்பணிப் பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்றுச் சென்றார்.

இவர் காலத்தில் கல்லூரி நிர்வாகம் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. செயல் இழந்து இருந்த பழைய மாணவர் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கம் ஆகிய வற்றைப் புனரமைப்புச் செய்தார். வெளிநாடுகளிலும் எங்கள் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளைகளை உருவாக்கி வைத்தார். கல்லூரியின் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பழைய கட்டடங்களைப் புனரமைப்புச் செய்வித்தார். கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழாவையும் சிறப்பாக நடத்துவதற்கான வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொடுத்தார். இவர் காலத்தில் கல்லூரிச் சமூகம் உயிர்த்துடிப்புடன் மிளிர்ந்த தொடங்கியது.

திருமதி. அ. வேலுப்பிள்ளை B. Sc., Dip. in Ed. M.Ed அவர்கள் அடுத்த அதிபராகக் கடமையேற்று தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றார்.

இவர் வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். எங்கள் கல்லூரியின் முதலாவது பெண் அதிபர். இவரது காலத்திலேயே கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவுவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. நிகழ்கால அதிபரின் சேவை மேலும் வளர என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

விக்கிரோறியாக் கல்லூரியில் நான் மாணவியாக இருந்தேன். இன்று அதே பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றேன். இது பெரும் பேறேயாகும்.

அதிபர்களின் சேவைகளுக்கு மேலான உன்னதமான சேவைகளைப் பல ஆசிரியர்கள் செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் தங்களைக் கல்லூரிக்காகவே முழுமையாக அர்பணித்துச் சேவையாற்றியுள்ளனர்.

நாங்கள் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடாத்தி ஒரு மலரையும் வெளியிட எண்ணியபோது இதற்கு முன்னர் வெளிவந்த கல்லூரியின் மலர்களைப் பல இடங்களில் தேடியலைந்தோம். அவை ஒன்றும் எமக்கு இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. அது எமக்கெல்லாம் பெரும் துன்பத்தைத் தந்துள்ளது. எனினும் எதிர்காலத்தில் கல்லூரியின் 150 ஆவது ஆண்டு நிறைவுவிழாவைக் கொண்டாடும் போது இந்தமலர் அவர்களுக்கெல்லாம் பெரும் உதவியாக அமையும். இது எங்கள் கல்லூரியின் வரலாற்று ஏடாக அமைகின்றது.

மேலும் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டுவிழாக் குழுவின் பொருளாளராக இருக்கும் நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டது. இவ்விழாவுக்கு வேண்டிய நிதி உதவியைப் பழைய மாணவரிடம் நாங்கள் நாடியபோது வெளிநாட்டில் வசிக்கும் எங்கள் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்களும், உள்நாட்டில் வசிக்கும் பழைய மாணவர்களும் முன்வந்து நிதி உதவி அளித்தார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பொருளாளர் என்றீதியில் எனது நன்றியையும் இத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எங்கள் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள்தான் கல்லூரியின் தூண்கள். எனவே கல்லூரியின் பலவிதமான வளர்ச்சிகளுக்கும் அவர்களின் உதவிகள் என்றும் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டுமென்று அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

செல்வன் மயூரன்
மாகாண மெய்வன்மைப்
போட்டியில் சாதனை - 1998

செல்வன் குகபிரசாத்
மாகாண மெய்வன்மைப்
போட்டியில் சாதனை - 2002

கில்ல மெய்வன்மைப் போட்டியில் 1957 ஆம் ஆண்டு முதல் இடம்பெற்ற மஞ்சள் கில்ல வீரர்கள். இன்று அமரர்களான ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் சி. சிவகுருநாதன் M. A. (அண்ணாமலை), எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் (அதீப் 1949 - 1960), ந. தியாகராசா (உடற்கல்வி ஆசிரியர்), ஆசிரியர் க. கார்த்திகேசு ஆகியோரும் காணப்படுகின்றனர்.

பட்டணம் போவோமா ?

வைத்திய கலாந்த்

ஓ. சுரேந்திரகுமாரன் (சுரேஸ்)

கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் என்னைப் பற்றி ஒரு அறிமுகத்தை யா/ விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் மைந்தர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

விக்ரோறியா அன்னையின் அரவணைப்பில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான முத்துக்களில் நானும் ஒருவன். எமது அன்னையின் 125 ஆவது வருட இதழில் எனது அநுபவங்களைப் பகிர்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எனது கருத்துப் பரிமாறலிற்கு நான் இட்ட தலைப்பு சற்று வித்தியாசமானதாக எல்லோருக்கும் தோன்றலாம். ஆனால் தற் காலத்தில் கருத்துக்களை தெளிவாக வெளிப்

படுத்தும் சிறிய ஆக்கங்களே பல கண்களைக் கவருகின்றன என்பது வெளிப்படை. நான் எனது ஆரம்பக் கல்வியை யா/ சுழிபுரம் ஐக்கிய சங்க சைவ வித்தியாசாலையில் கற்று 5 ஆம் வகுப்பு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தேன். பின்னர் தரம் 6 இல் கல்வியைத் தொடர எனக்கு யாழ்/ இந்துக் கல்லூரியில் அநுமதி கிடைத்தது. ஆனால் நாட்டின் அப்போதைய சூழ்நிலை யால் பெற்றோர்கள் என்னை யா/ விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் சேர்த்தார்கள்.

நான் எனது கல்வியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கையில் மாலை நேரங்களில் ரியூசன் வகுப்புகளிற்கு செல்வது வழமை.

அங்கு பல தரப்பட்ட நகரப் பாடசாலை மாணவ மாணவிகள் வருவார்கள்.

நாம் அவர்களுடன் கல்வி விடயங்களில் நிகராக போட்டியிடக்கூடியதாக இருந்த போதிலும் நாம் படிக்கும் பாடசாலை பற்றி மற்றவர்கள் வினவும் போது சற்று கதைக்க தயங்குவோம். அதுமட்டுமன்றி நாம் பட்டணங்களிலுள்ள பாடசாலைக்குப் போய் படித்திருக்கலாம் என்ற அவாவும் மேலோங்கும்.

5 வருடங்கள் கல்வியைத் தொடர்ந்து க.பொ.த (சா/த)ப் பரீட்சையும் வந்தது. அதில் அதிவிசேட திறமைச் சித்திகளைப் பெற்று சித்தியடைந்ததும், என்னுள் இருந்த போகவேண்டுமென்ற எண்ண அலை மேலோங்க பாடசாலை மாறுவதற்கு எனது தாயார் சகிதம் சென்று எனது சான்றிதழைத் தருமாறு அதிபரிடம் வேண்டினேன்.

அதிபர் திருவாளர் செ. பத்மநாதன் அவர்கள் தரமறுத்ததுடன் 'குதிரை எங்கிருந்தாலும் கழுதையாக மாறாது' என்று கூறினார்.

என்னுடைய எண்ணம் பட்டணத்துப் பாடசாலையில் படிக்கவேண்டும் என அடம்பிடித்ததன் காரணமாக சரி நீர் ஏதாவது பாடசாலையில் அநுமதி எடுத்து வாரும் நான் சான்றிதழ் தருகிறேன் என்றார்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் அநுமதியும் கிடைத்தது.

நான் சான்றிதழை எடுத்துச்சென்று எனது கல்வியை யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்பித்தேன்.

நாட்டின் அப்போதைய போர்ச் சூழலில் நான் ஒவ்வொரு நாளும் துவிச்சக்கர வண்டியில் தான் 15 கி.மீ தொலைவிலுள்ள பாடசாலைக்கு சென்று வருவது வழக்கம். நாள்களும் நகர்ந்தன.

க.பொ.த (உ/த)ப் பரீட்சையை நான் எடுத்து அதன் பெறுபேறுகளும் வந்தது.

என்னால் பல்கலைக்கழக அநுமதியைப் பெறமுடியவில்லை.

நான் இரண்டாம் தடவை க.பொ.த (உ/த)ப் பரீட்சை எடுப்பதற்கென வீட்டில் சிந்தித்து வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு நாள் மாலைநேரம் எனது வர்த்தக ஆசிரியரும் முன்னாள் பிரதி அதிபருமாகிய திருவாளர் க.இந்திரராசா ஆசிரியர் அவர்கள் சைக்கிளில் வீடு வந்து, எனது நிலைமையை என்னுடன் நன்றாக கலந்துரையாடியபின் நீர் இரண்டாம் தடவை விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் திரும்பவும் வந்து படித்து பரீட்சை எழுதும் நிச்சயமாக மருத்துவத்துறைக்கு அநுமதி கிடைக்கும் என்றார்.

என்னுள் பல எண்ண ஓட்டங்கள் உருவாகின.

எனது பட்டணம் போவோமா என்ற ஆசை வீணானது என்ற எண்ணக்கருத்து வலுப்பெற்றது.

நான் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் இரண்டாம் தடவை பரீட்சை எடுப்பதாக முடிவெடுத்தேன். அந்த முடிவிற்கமைய கல்லூரிக்குச் சென்றபோது தற்போதைய அதிபரும், அப்போதைய விஞ்ஞானத்துறைப் பொறுப்பாசிரியருமாகிய திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களைச் சந்தித்து எனது நிலைமையை விளக்கிக் கூறினேன்.

உடனே அவர் என்னைப் பார்த்து சுரேஸ் உமக்கு நம்பிக்கையாக மருத்துவ பீடம் கிடைக்கும். அதிபருடன் கதைத்து அநுமதி பெற்று படிப்பைத் தொடரும். இக் கல்லூரியில் சகல வசதிகளும் செய்து தருவோம் என்றார்.

அதிபராக இருந்த திருவாளர் கா. சந்திரபாலன் அவர்கள் அநுமதி கேட்டபோது அவரும் மிகவும் நல்ல மனதுடன் அநுமதி வழங்கினார்.

மீண்டும் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் இணைந்து அவ்வருடம் நடைபெற்ற கா.பொ.த (உ.த) பரீட்சை எழுதினேன்.

பரீட்சைப் பெறுபேறுகளுக்கமைய நானும் இக் கல்லூரியிலேயே தொடர்ந்து பயின்ற நண்பன் நா. கிருபானந்தனும் மருத்துவபீடத்திற்குத் தெரிவானோம். அதேநேரம் என்னைப் போல இக்கல்லூரியில் திரும்ப இரண்டாம் தடவை பரீட்சை எடுத்த வேலாயுதம் ஜெயவிஜிதனுக்கும் பல்கலைக்கழக அநுமதி கிடைத்தது.

பாடசாலைகள் வழிகாட்டிகள். நாங்கள் பிரயாணிகள்.

பிரயாணி எங்கு செல்ல வேண்டுமென்ற இலக்குடன் பயணித்தால் வழிகாட்டிகளிற்கு பாதை காட்டுவது சலபம். வழிகாட்டியினைத் தெரிவு செய்கையில் பல்வேறு விடயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு செயற்படுவது அவசியம்.

வீண்பகட்டை எதிர்பார்ப்பதை விட பிள்ளைகளின் சௌகரியங்களை கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் ஏன் நான் கூட! சிந்திக்கிறார்கள். சிந்திக்கிறோம் பல திறமையுள்ள பிள்ளைகளுடன் போட்டி யிடுகையில் தான் பிள்ளைகளின் ஆளுமை, திறமை என்பன வளர்த்தெடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை.

ஏனெனில் பிள்ளையின் ஆளுமை, திறமை என்பவற்றின் பெருப்பகுதி அவனது

ஐந்து வயதுக்கு முன்னர் வளர்க்கப்பட்டு விடுவதாக உளவியலாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

என்னால் ஏனைய மருத்துவத்துறை மாணவருடன் கல்வியில் போட்டி போடக் கூடியதாக இருந்ததுடன், நான் மருத்துவபீட மாணவர் ஒன்றியத் தலைவனாகவும், மற்றும் கல்வி பயிலும் காலத்திலேயே ஒரு அரச சார்பற்ற மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்புக் குழுவின் உபதலைவராகவும் பணியாற்றக் கூடியதாக இருந்தது.

இதைவிட எத்தனையோ பின்தங்கிய பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்று மருத்துவபீடம் வந்து முதல் பரீட்சையிலேயே சித்தியடைந்து இன்று வைத்திய நிபுணர்களாகத் திறம்படச் சேவையாற்றும் பல நபர்கள் உள்ளனர்.

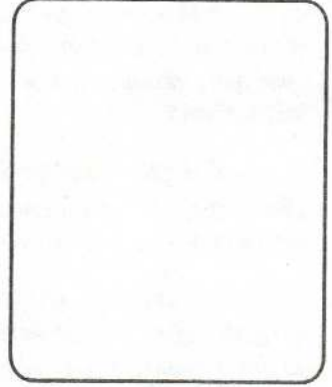
இப்பாடசாலையிலேயே படித்து வைத்திய நிபுணராகி இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ்பெற்ற மகப்பேற்று நிபுணரான டாக்டர் G. பவானி அவர்கள் எல்லோரிற்கும் ஓர் வழிகாட்டியாக விளங்குகிறார்.

125 வருடங்கள் பழமையான முன்னோர்களில் அரும்பாடுபட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட அருஞ்சொத்தான கல்லூரி மேலும் மேலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

வேறு கல்லூரியை நோக்கி நாடிச் செல்வதைவிட எமது கல்லூரியை நோக்கி மற்றவர்கள் வரவேண்டும் என்ற எண்ணக்கரு எம் எல்லோரினதும் மனதில் ஏற்பட வேண்டும். இது முடியும். முயன்றால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

அன்றைய அதிபர் திருவாளர் செ.பத்மநாதன் அவர்கள் சொல்லிய 'குதிரை எங்கிருந்தாலும் கழுதை ஆகாது' என்ற தாரகமந்திரம் எனது அநுபவத்துடன் ஒப்பிடும் போது உண்மையாயிற்று.

உய்ய வழியுளதா?

அருள்மீகு செல்லத்துரை சுவாமிகள்
கொழும்புக்கறை

'நாமஞ் சொல்லுவோம் - சீவ
நாமஞ் சொல்லுவோம்'

யோகர் சுவாமிகள்

நல்லன தீயனவற்றை அறிந்துணரும்
ஆற்றல் பெற்ற மனிதன் தனக்கு வாழ்த்த
வாயும், நினைக்க நெஞ்சையும், வணங்கத்
தலையையும் தந்தருளிய இறைவனை
உணர்ந்து வழிபட்டுய்யும் நெறியினை மானு
டப் பிறப்பின் பயனாகப் பெறும் போதுதான்
உயர்ந்த நிலையைப் பெறுகிறான்.

இறைவனை வழிபடுதற்காகவே இப்
பிறவி வாய்த்துள்ளது என்னும் உண்மையை
அப்பர் சுவாமிகள்,

'குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்
செவ்வாயிற் குமின்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனிபீற்
பால் வெண்ணீறும்
கீனித்தம் உடைய எடுத்த பொற்பாதமும்
காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த
மாளிலத்தே.'

என்னும் தேவாரத்தில் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

உலக வாழ்க்கையில் ஆன்ம ஈடேற்றத்
துக்குரிய முயற்சிகள் எதையும் மேற்கொள்
ளாது வாணானை வீணாளாக்குவோர் பலர்.
அவர்கள் மேலும் மேலும் பல பிறவிகளை

மாறி மாறி எடுத்து இறப்புப் பிறப்புக்களாகிய பிறவிச் சுழலிற்று அல்லல் உறுவோரே யாவார்.

உலகில் அறுபது ஆண்டுகளைப் பயனின்றிக் கழித்த ஒருவர் அப்பர் சுவாமிகளைச் சந்தித்தார்.

அப்பர் பெருமானே! இப்பிறப்பில் அடியேனுக்கு உய்தி கிடைக்குமா? இறந்த பின்பு எனக்கு வீடுபேறு கிட்டுமோ என்று வினவினார்.

அப்போது அப்பர் சுவாமிகள் அவரைப் பார்த்து ஐயனே! இறந்த பின் உமது உயிர் சுவர்க்கம் சேருமா அல்லது நரகத்தையே அடையுமா என்பதை அறிய ஒரு மார்க்கம் உள்ளது.

உங்களிடம் நான் வினவும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை தாருங்கள். அப்போது வீடா மேலும் பிறவியா என்பதை யான் அறிவேன். தயவுசெய்து வினாக்களுக்கு விடை கூறுங்கள்.

வினா: 1

இறைவன் திருநாமமாக விளங்கும் அஞ்செழுத்தை உங்கள் வாழ்க்கையில் எத்தனை முறை செபித்தீர்கள். முதியவர் அப்பர் சுவாமியை நோக்கி, 'ஐயனே! அஞ்செழுத்து அது இன்னது என்பதையே இந்நாள் வரை அறியேன்' என்று விடை கூறினார்.

அப்பர் சுவாமிகள் சிந்தித்தார்.

ஒரு குருவை அடைந்து அஞ்செழுத்து உபதேசம் பெற்று, அதனை முறையாக ஒருவன் செபம் செய்வது அரிய செயலாகவும் இருக்கலாம். எல்லோரும் மேற்கொள்ளத் தக்க இலகுவான வேறொரு செயலைக் கேட்போம் என எண்ணி அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டார்.

வினா: 2

இறைவனது அளவற்ற ஆற்றலையோ அல்லது அவன் உயிர்களுக்கு வழங்கும் கருணையின் திறத்தையோ வியந்தும் புகழ்ந்தும் மற்றவர்களோடு உரையாடினீரோ என்பதே இரண்டாம் வினா என்றார்.

அடிகளே! இந்நாள் வரை பயனின்றிப் பேசி பொழுது கழித்தேனே அன்றி இறைவன் புகழை வாழ்த்தியோ, அவன் திறம் விரித்தோ யாரிடமும் எதுவும் பேசியதில்லை என இரண்டாம் வினாவுக்கு விடை கூறினார்.

வினா: 3

நாடோறும் அல்லது வாரம் ஒரு முறையேனும் அல்லது திருவிழாக் காலங்களிலோ திருக்கோயில் வழிபாடு செய்ததுண்டா? என முன்றாவது வினாவாகும்.

திருக்கோவில் ஊர் நடுவேயுள்ளது. ஆறுகாலப் பூசைகள் நடைபெறும். அப்படியிருந்தும் ஒரு நாளாவது கோயிலுக்குள் சென்று வலம் வந்து சுவாமியை வழிபடவில்லை என்றார்.

வினா: 4

வீட்டிலாவது ஒரு தெய்வத் திருவுருவமோ, படமோ வைத்து வழிபாடு செய்து வருகின்றீரா? நீராடி உண்பதற்கு முன் மலர் பறித்துச் சாத்தி வழிபட்டு உண்பதுண்டா என அப்பர் சுவாமிகள் வினவியபோது அந்த வயோதிபர் அவ்வினாவுக்கும் இல்லை என்றே பதில் கூறினார்.

வினா: 5

அப்போது அப்பரடிகள் மேல்வரும் இவ்வினாவுக்காவது சிந்தித்துப் பதில் கூறுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு,

'சைவர்களாக இருப்பவர் எல்லோரும் திருநீறு தரிப்பதை தவறமாட்டார்களே.' திருநீற்றின் பெருமையையோ அணிவதன் காரணத்தையோ அறியமாட்டாதவர் கூட திருநீறு உடலிலுள்ள பலவகை நோய்களையும் போக்கவல்லது என்பதை அறிந்து நீறு பூசுவார்கள். எனவே இம்முதியவரும் நிறணிபவர் தானே என்றெண்ணி அவ்வயோதி பரைப் பார்த்து,

'நாடோறும் நீராடியபின் திருநீறு அணி வதுண்டா?' என ஐந்தாம் வினாவையும் கேட்டார்.

அதற்கும் அவ்வயோதிபர் இல்லை என்றே பதில் கூறினார். அப்போது அப்ப ரடிகள் அவர்மீது இரங்கி அவர் இவ் வாழ்க்கையில் எய்தவேண்டிய பேற்றினை

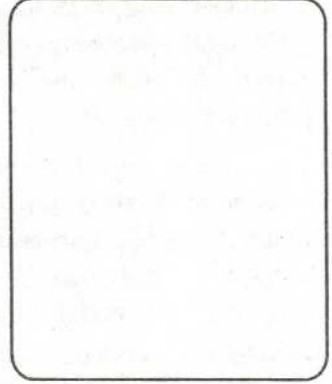
இழந்து விட்டாரே என்று இரக்கம் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் உய்யும் வகையறிந்தொழுக மேல்வரும் திருப்பாடலைப் பாடினார்.

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் தறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன் முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா நேதோ வென்னில்
பெருநோய்கள மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி கிறக்கின் றாரே.

எனவே இவ்வைந்து வினாக்களையும் ஒவ்வொருவரும் தம்மைத் தாமே கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். கடவுள் வழிபாட்டைத் தங்கள் கடமைகளில் ஒன்றாகக் கருதி வாழ் வாரே பிறவா நெறியாம் பேரின்ப வாழ்வைப் பெறுவர்.

நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

- தமிழ்நாற -

மாணவ காலமும் மனம் நிறைந்த நாள்കளும்

கலாநீதி (குருமதி) ஏ. எஸ். கிருஷ்ணவேணி
விரிவுரையாளர்,
நண்கலைக்கலை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

பாடசாலை வாழ்க்கை என்பது ஒரு வரது வாழ்வில் என்றும் உயிர்ப்புடன் விளங்கும் ஒன்று. அது நீண்டகாலப் பகுதியையும் உள்ளடக்கியது.

பெற்றோருடன் வாழும் நேரத்தைவிட ஆசிரியர்களின் அன்பிலும், வழிகாட்டலிலும் ஈடுபடும் நேரம் அதிகமானது. விடுமுறை நாள்കளையே விரும்பாத காலம். நண்பர்களைக் காணும் ஆவல் நிறைந்த நாள்കள்.

கல்வியில் உள்ள ஈடுபாடு மட்டுமல்ல நண்பர்களுடன் கூடி விளையாடுதல், வேடிக்கைப் பேச்சுக்கள், ஒன்றாக இருந்து உணவுண்ணுதல், மாலையில் பாடசாலை

வளவிலுள் நின்று மாங்கொட்டை விளையாடுதல், எட்டுக்கோடு, தாச்சி, ஒழித்து விளையாடுதல் போன்ற விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுதல் என்று எத்தனையோ விடயங்களுக்காகப் பாடசாலைக்குத் தவறாது செல்லும் காலங்கள்.

ஒரு நாள் பாடசாலை செல்லவில்லை என்றாலும் அது எதையோ இழந்தது போன்ற உணர்வைத் தரும். இத்தகைய ஈடுபாட்டுக்கு கல்லூரி ஆசிரியர்களும் பிரதான பங்கேற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்று நாம் எமது பெற்றோருக்காக கல்வி கற்றோம் என்பதைவிட எமது அதிபர்,

ஆசிரியர்களின் அன்புக்கும், அவர்களது எதிர் பார்ப்புக்கும், அவர்களது நல்லெண்ணத்தைப் பெறவும் கல்வியில் அதிக ஆர்வம் கொண்டு போம் என்றே கூறலாம்.

எமது ஆசிரியர்கள் எம்மைத் தம் பிள்ளைகள் போன்று அரவணைத்துக் கல்வியையும், நற்போதனையையும் புகட்டினார்கள். இதனைவிட எம்வாழ்வில் வேறென்ன வேண்டும். 'தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி' என்பது எம்மைப் பொறுத்த வரையில் உண்மையே.

விக்ரோறியாக் கல்லூரி ஆரம்ப காலம் முதல் இன்றுவரை நல்லதிபர்கள் பலரைப் பெற்றிருக்கிறது. எனது கல்லூரி நாள் களில் திரு. தம்பு, திரு. சிவசுப்பிரமணியம், திரு. சிவஞானம் போன்றவர்களையும் பின்பிட்டு. அருணாசலத்தையும் அதிபர்களாகக் கொண்டிருந்தது.

எட்டாம் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பு வரையான காலப் பகுதி அநுபவத்தை விக்ரோறியா எனக்கு வாரி வழங்கியது.

இன்று நினைத்தாலும் அந்தக் காலப் பகுதி மீண்டும் வராதா என ஏங்கும் என்னுள் எம். அதுவும் பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்பில் எனது நண்பியாக இருந்து எனக்கு ஆர்வமுடைய திருமதி ச. அரியமலர் இன்று அக் கல்லூரியின் ஆசிரியராக இருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியே.

சராசரி மாணவியாகக் கல்வி கற்ற எனது பேச்சுத்திறனை இனங்கண்டு, எனது 10 ஆவது வகுப்பில் என்னை ஆறுமுக நாவலர் தினப் பேச்சுப்போட்டிக்குத் தயார்ப்படுத்தி யாழ். மாவட்டத்தில் முதலாம் இடம் பெறவைத்து, கொழும்பு மாநகரில் விவேகா னந்தாக் கல்லூரியிலும் பேசவைத்த எமது

ஆசிரியர் திரு. M.A. கந்தையா அவர்களை நான் என்றுமே மறக்கமுடியாது.

என் திறமைக்கு ஊக்கமுட்டியதுடன், பாடசாலைக் காலத்திற் பல பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பரிசில்கள் பெறுவதற்கும் அது முத்தாய்ப்பாய் அமைந்தது. பாடசாலையில் ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை, நாயன்மார் குருபூசைத் தினங்களிலும் காந்திவிழா, பாரதிவிழா போன்ற தினங்களிலும் மாணவர் மத்தியில் பேச்சுப் போட்டிகளை நடாத்திப் பரிசில் வழங்கி, உற்சாகமுட்டும் நிகழ்ச்சிகளிலும் நாம் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளராக இருக்கும் திருமதி. கி. சோமேசுந்தரி, யாழ்வைத்தியசாலையிற் கடமைபுரியும் வைத்திய நிபுணர் திருமதி பவானி பேச்சுப்போட்டிகளிலும், அதனை நடாத்துவதிலும் பங்கு கொண்டமையை மறக்கமுடியாது.

கல்விசார் நடவடிக்கைகளில் மட்டுமன்றி, சாரணர் பயிற்சி, உடற்பயிற்சி விளையாட்டுப் போன்ற துறைகளிலும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி முன்னுதாரணமாக விளங்கியது. ஆசிரியை திருமதி. செல்லத்துரையின் வழிகாட்டலில் வழிகாட்டிகளாகிய நாம் பல பயிற்சிப் பாசறைகளில் பங்குபற்றியதுடன் சமூக சேவைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தது.

பேடன் பவல் தினத்தை முன்னிட்டுப் பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பரிசில்களைப் பெற்றமையும் இனிய அநுபவங்களே. கடற்படையினர் ஆசிரியர் கப்டன் ந. சோமசுந்தரத்தின் வழிகாட்டலில் பல பாசறைகளில் கலந்தும், அணிவகுப்பிற் கலந்தும், இலங்கைக் கடற்படையின் உதைபந்தாட்டங்களில் ஈடுபட்டும் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இல்ல விளையாட்டுப்போட்டிகள் வந்துவிட்டால் சொல்லவே வேண்டாம். நாளும் பொழுதும் குதூகலம். பச்சை இல்லக் கொடியோடு மைதானத்தில் சென்ற நாள்கள் கண்ணிற் தெரிகிறது.

இல்லத் தலைவியாக, விளையாட்டுத் தலைவியாக இருந்து எமது மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, அணிவகுப்பில் நாம் பலமுறை வெற்றிபெற்றமை நேற்று நடந்தது போற் பசுமையாக உள்ளது.

பாடசாலை நாட்களில் வலைப்பந்தாட்டக் குழுவில் விளையாடியதில் ஓர் சுவாஸ்யமான அநுபவம். எல்லோருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் போலுள்ளது.

எமது ஆசிரியர்களுடன் நாம் போட்டியில் ஈடுபட்டு வெற்றி பெற்றது. திருமதி K.சோமசுந்தரம், பண்டிதை பொன். பாக்கியம் போன்றவர்கள் எம்முடன் விளையாடியவர்களிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பண்டிதை திருமதி பொன். பாக்கியம் அவர்கள் சளைக்காது எம்முடன் போட்டி போட்டு பந்தைக் கையாண்ட விதம் இன்றும் என் மனதில் காட்சியாக விரிகிறது.

அன்றைய ஆசிரியர் மாணவர் உறவு என்பது எமது உயர் கல்விக்கும், எமது வாழ்விற்கும் உறுதியளித்ததுடன் தலைமைத்துவப் பண்புகளையும், ஆளுமை வளர்ச்சியையும் தந்ததென்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும்.

மாணவத் தலைவர்களாக இருக்கும் வாய்ப்பு மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. எமது

இளைய மாணவர்களை வழிநடத்த மட்டுமன்றி அவர்களுடன் பழகி அவர்களது நடவடிக்கைகளில் ஆர்வங்கொள்ளவும் எமக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தது.

எமது கல்லூரியில் எமக்கு முன்னுதாரணமாக இருந்த மாணவர்களில் இன்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டியவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரிகத்துறைத் தலைவராக இருக்கும் திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் அவர்கள். எனது ஆசிரியர் மட்டுமல்ல, எனது கல்லூரியில் இருந்து பல்கலைக்கழகம் சென்ற முதற்பெண் மாணவியாவார். எமது பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பில் எமக்கு ஆசிரியர்களாக இருந்து எம்மை இன்று இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்த அமரர்களான திரு ஸ்பென்சர், திரு. இராமச்சந்திரசர்மா, பண்டிதர் திரு. சண்முகநாதன் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுடன் பண்டிதை திருமதி. பொன். பாக்கியம், திரு. குலேந்திரன், திரு. தம்பாப்பிள்ளை போன்றோரும் எம் நெஞ்சில் நிற்பவர்கள்.

இன்று திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் எமது விக்ரோறியாக் கல்லூரி தன் கல்விச் செயற்பாடுகளிலும் ஏனைய துறைகளிலும் வளர்ச்சி கண்டு வருவது எமக்கு நிறைவைத் தருகிறது.

125 ஆவது ஆண்டு நிறைவுவிழாக் காணும் எமது விக்ரோறியாக் கல்லூரி எமது சந்ததியினரின் சாதனைக்குரிய களமாகவும் தளமாகவும் தொண்டாற்றும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கலர்ந் தற்று.

- தமிழ்நாடு -

மருத்துவத்துறையில் கதிரியக்கம்

Radio Activity in Medicine

கலாநிதி ச. சீவானந்தன்

B.Sc (Hons), M.Sc., DNM (Japan)

விரிவுரையாளர்.

மருத்தவ பீடம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

மருத்துவத்துறையில் எண்ணற்ற வகையில் கதிரியக்கம் பயன்படுகிறது. இவற்றில் பல சுவடு அறியும் முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஒரு குறிப்பிட்ட தனிமம் உடலினுள் எவ்வழியாகச் செல்கிறது. என்ன வேகத்தில் செல்கிறது, எங்கு சென்று தங்குகின்றது என்பதையறிய இவை உதவுகின்றன. நோயைக் கண்டுபிடிக்கவும், குணப்படுத்தவும் கதிரியக்கச் சமதானிகள் உதவுகின்றன.

கதிரியக்கத் தன்மை வாய்ந்த சோடியம் - 24 (Na^{24}) உடலினுள் இரத்தச் சுற்றோட்டத்தைக் காண உதவுகின்றது. Na^{24} அடங்கிய சோடியம் குளோரைட்டு (NaCl) ஊசிமூலம்

கைத்தோலின் கீழ் செலுத்தப்படுகின்றது. (Subcutaneous) ஒரு காலில் ஒரு கைகர் - முல்லர் எண்ணி (Guiger - Muller Counter) பொருத்தப்படுகின்றது. இரத்தச் சுற்றோட்டம் சரிவர இருந்தால் சோடியம் குளோரைட்டு விரைவில் அகன்றுவிடும். கைகர் - முல்லர் எண்ணியில் கதிரியக்கம் காணப்பட்டு வேகமாக அதிகரித்து விரைவில் பெரும் அளவை அடைகிறது. இரத்தச் சுற்றோட்டம் சரியாக இல்லையென்றால் கதிரியக்கம் தடைப்பட்டு மிக மெதுவாக உயர்கிறது. உடனே உடம்பின் பல்வேறு பாகங்களிலும் கைகர் - முல்லர் (Guiger - Muller Counter) எண்ணியை வைத்துச் சோதித்தால் இரத்த

ஓட்டம் எங்கு தடைப்பட்டது என்பதை எளிதில் கண்டறியலாம்.

ஒரு நோயாளியின் உடம்பிலுள்ள இரத்தத்தின் அளவையும் காணலாம். நோயாளியின் உடலிலிருந்து சிறிதளவு இரத்தத்தை எடுத்து, கதிரியக்க பொஸ்பரசு (P^{32}) அடங்கிய கரைசலில் கலக்கப்படுகின்றது. பொஸ்பரசின் ஒரு பகுதி இரத்தத்துடன் கலந்து, இரத்தத்தை கதிரியக்கத்தன்மை வாய்ந்ததாக ஆக்கும். இதில் தேவையான அளவு கவனமாக அளக்கப்பட்டு மீண்டும் நோயாளியின் உடலில் செலுத்தப்படுகின்றது. சுமார் 20 நிமிடங்களில் நோயாளியின் உடலில் உள்ள இரத்தம் முழுவதிலும் இது கலந்து விடும். பின்பு உடலில் இருந்து மாதிரி இரத்தம் எடுக்கப்பட்டு கைகர் - முல்லர் எண்ணியால் சோதனை செய்யப்படுகின்றது. அதிகக் கதிரியக்கம் இருந்தால் நோயாளிக் குக் குருதியேற்றம் (Blood transfusion) தேவை என உணரலாம்.

முளைக்கட்டிகளை (Brain tumours) கண்டுபிடித்து குணமாக்குவது மிகக் கடினமானதாகும். இக்கடினமான வேலையை கதிரியக்க சமதானிகள் இலகுவாகின்றன. முளைக்கட்டிகள் அயடனை உட்கொள்கின்றன என்ற உண்மையைக் கொண்டு அவற்றை எளிதில் கண்டுபிடிக்க முடிகின்றது. கதிரியக்க அயடனை (I^{131}) நோயாளிக்கு ஊசிமுலம் செலுத்தினால், முளைக்கட்டி அதனை உட்கவர்ந்து, காமாக் கதிர்களை வெளிவிடுகின்றது. இக் கதிர்களைக் கொண்டு கட்டி இருக்கும் இடத்தைக் கண்டறிவதுடன் மட்டுமல்லாமல் வெளிப்படும் காமாக் கதிர்களே கட்டியின் இழையங்களையும் (Tissues) அழிந்து நோயைக் குணப்படுத்துகின்றன.

புற்றுநோயைக் (Cancer) குணப்படுத்தக் கதிரியக்கம் பயன்படுகிறது. சாதாரண

அளவில் இருந்தால் தீமையற்றதாக இருக்கும். இழையம் கட்டுக்கடங்காமல் வளர்ச்சியடைந்தால் (Proliferation) புற்றுநோயாகி விடுகின்றது. இத்தகு வளர்ச்சியினை மேலும் வளராமல் தடைசெய்து கட்டுப்படுத்த பீற்றா, காமாக் கதிர்கள் உதவுகின்றன. கதிரியக்கச் சிகிச்சைமுறை புற்றுநோயின் வகையையும் உடலின் எப்பகுதியில் அது உருவாகியிருக்கின்றது என்பதையும் கொண்டு பல்வேறு வடிவங்களில் (Different types) மேற்கொள்ளப்படுகிறது. உடலினுள் கட்டி இருக்கும் பாகத்திற்கு வெளியில் இருந்து காமாக் கதிர்களைப் பாய்ச்சிச் சிகிச்சை செய்யும் முறையினை வெளிக்கதிர்வீச்சுச் சிகிச்சை முறை (External beam therapy) என்று அழைப்பர். இதனால் அறுவைச் சிகிச்சை செய்யவேண்டியதில்லை. ஆனால் இம்முறையில் வெளித் தோலை ஊடுருவிச் செல்லும் வண்ணம் காமாக் கதிர்கள் வலுவுடையவாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு வலுவுடைய காமாக் கதிர்கள் தகுந்த செயற்றிட்ட முறை முலம் செலுத்தப்பட்டாலன்றி எளிதில் சேதமடையக் கூடிய அபாயமும் உண்டு. எனவே இந்த சிகிச்சை முறைக்கான செயற்றிட்டம் (Treatment Planning) பல்வேறு துறைகளிலும் புலமை வாய்ந்த நிபுணர்களின் கூட்டு முயற்சியாகவே (Team work) மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த சிகிச்சை முறையில் கதிரியக்க அல்லது மருத்துவ பௌதிகவியலாளர் (Radiation Physicist or Medical Physicist) முக்கிய பங்கை ஆற்றுகின்றார். இந்த முறையில் கோபோல்ட் 60 (CO^{60}) போன்ற நீண்ட அரைவாழ்வுக் காலத்தையும் அதிக சக்தியையும் வழங்கக்கூடிய (Monochromatic high Energy) கதிரியக்க முலமும் மற்றும் துகள் முடுக்கும் பொறிகளும் (Linear accelerators) உம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

புற்றுநோய்ச் சிகிச்சையில் இன்னொரு வகை செருகல்முறை (Implants) ஆகும். புற்றுநோய்க் கழலையைச் சுற்றி பத்து, பன்னிரண்டு ரேடியம் (Ra^{226}) ஊசிகள் செருகப்படுகின்றன. அப்போதுதான் தேவையான அளவுக்கு காமாக் கதிர்வீச்சு அப்பகுதியில் குவியும். ரேடியத்திற்கு நீண்ட அரைவாழ்வுக் காலம் இருப்பதால் சிகிச்சை முடிந்தவுடன் இந்த ஊசிகள் அகற்றப்பட வேண்டும். இப்போது ரேடியம் ஊசிகளுக்குப் பதிலாக P^{32} , Au^{198} போன்ற கதிரியக்க சமதானிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றின் அரைவாழ்வுக்காலம் 2-3 நாட்களாக இருப்பதால் சிகிச்சை முடிந்தவுடன் இவற்றை நீக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

புற்றுநோய்ச் சிகிச்சையில் Brachy therapy or Intracavitary therapy என்று அழைக்கப்படுகின்ற கதிரியக்க மூலங்களைப் புற்றுநோய்க் கட்டிகள் இருக்கும் இடத்துக்கு மிகக் கிட்டவாக நுண்குழாய்கள் மூலம் (Remote control) குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குச் (Treatment time) செலுத்திச் சிகிச்சை முடிந்ததும் வெளியே எடுத்துவிடும் முறையாகும். உணவுக் கால்வாய்களில் (Oesophagus) ஏற்படுகின்ற புற்றுநோய்களையும் யோனிவாயில் (Cervix Cancer, Vaginal Cancer) புற்றுநோயையும் குணப்படுத்த இந்த முறையே மிகச்சிறந்த முறையாகும்.

அயடனை வாயின் வழியாக உட்கொண்டால் அதனை தைரொயிட்டு சுரப்பி உட்கவர்கின்றது. இதைப் பயன்படுத்தி புற்றுநோயுற்ற தைரொயிட் சுரப்பிக்கு சிகிச்சையளிக்கப்படுகின்றது. அயடனை (I^{131}) உட்கவர்ந்த தைரொயிட் சுரப்பி காமாக் கதிர்களை வெளிவிடுகின்றது. இக்கதிரியக்க கதிர்கள் புற்றுநோயுற்ற இழையங்களை அழித்துவிடுகின்றன.

இந்த முறையில் தைரொயிட்டு சுரப்பியின் தொழிற்பாட்டினை (Thyroid uptake test) வெளியிடப்படும். காமாக் கதிர்களை அளவிடுவதன் மூலம் (Scintillation Counter or gamma camera) கண்டறியலாம். கதிர்ப்படமாக்கல் (Nuclear Imaging) எனப்படுகின்ற நோயைக் கண்டறியும் முறை (Diagnostic Technique) இன்று பல நாடுகளிலும் பரவலாகக் கையாளப்படுகின்றது. வலுக்குறைந்த கதிரியக்க சமதானியை (Radiopharmaceutica) நோயாளிக்கு ஊசி மூலம் ஏற்றுவதனால் நோய் ஏற்பட்டுள்ள பகுதியை அச்சமதானி சென்றடையும். பின்பு காமாக் கமெரா (Gamma Camera) எனப்படுகின்ற வெளிவீசப்படுகின்ற காமாக் கதிர்களின் வடிவத்தைப் (Pattern of radiation) படமெடுக்கும் கருவியைப் பாதிக்கப்பட்ட உடலுறுப்புப் பகுதியில் பொருத்துவதன் மூலம் இதயம், நுரையீரல், சிறுநீரகம், தைரொயிட் போன்றவற்றின் தொழிற்பாடுகளில் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளைக் கத்தியின்றி இரத்தமின்றி இலகுவில் இனங்காணலாம். புற்றுநோய்க் கட்டிகளை ஆரம்பநிலையில் இலகுவில் கண்டுபிடிப்பதற்கும் இந்தமுறை மிகவும் பயன்படுகின்றது.

மேற்கூறிய சிகிச்சை முறைகளிலும் (Therapy) நோயைக் கண்டறியும் முறைகளிலும் (Diagnostic) நோயாளி கதிர்வீச்சின் தாக்கத்திற்கு உட்படுகின்றார். இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். நோயாளியின் வாழ்நாளை (Life time) கூட்ட வேண்டுமென்றால் இது தவிர்க்க முடியாதது. இவற்றில் சில வகைகளில் கதிர்வீச்சைப் பயன்படுத்தாமல் நோயைக் கண்டறிய வேறு சில நவீனமுறைகளும் (Scanning) கண்டறியப்பட்டுள்ளன. MRI (Magnetic Resonance Imaging) மற்றும் Ultrasound போன்றவை. நாம் அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் கதிர்வீச்சின்

தாக்கத்திற்கு விரும்பியோ விரும்பாமலோ உட்பட்டிருக்கின்றோம். (Environmental Radiction, X-ray) எனவே இம்முறையில் பயப்படுவதற்கு பெருமளவில் ஒன்றும் இல்லையென்றே கூறவேண்டும்.

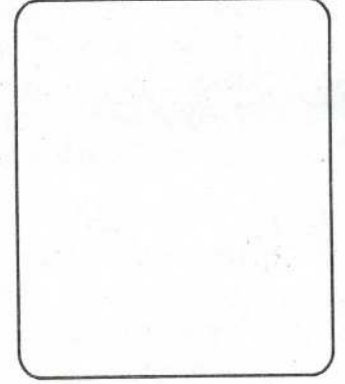
நேரடியாக கதிர்வீச்சை நோயாளிக்கு பிரயோகிக்காமலும் சில வகையான நோய்களைக் கண்டறியவும் உடற்கலங்களின் (Organs) தொழிற்பாடுகளை அறியவும் கதிர்வீச்சுமுறை பயன்படுகிறது. (In 'vitro' technique). Radioimmunoassay எனப்படுகின்ற கதிரியக்கப் பகுப்பாய்வு முறை மூலம்

மனிதனின் இரத்தத்திலுள்ள ஓமோன்கள் (Hormones), விட்டமின்கள் (Vitamins), வைரசுகள் (Viruses), நொதியங்கள் (Enzymes) போன்றவற்றைக் கண்டறியலாம். பொதுவாக தைரொயிட்டு ஓமோன்களும், இனப்பெருக்க ஓமோன்களும் இந்தமுறையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. Tumour markers எனப்படுகின்ற இரசாயனப் பதார்த்தம் புற்றுநோயாளி ஒருவரின் இரத்தத்தில் காணப்படும். இதனை பகுப்பாய்வு முறையில் கண்டு பிடிப்பதன் மூலம் புற்றுநோயாளி ஒருவரை இலகுவில் அடையாளங் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு

- தமிழ்மறை -

உணவும் மருந்தாகுமே!

வைத்திய கலாந்தி தி. ஆனந்தமூர்த்தி
சீரேஷ்ட விரிவுரையாளர்.
பல் மருத்துவரீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

குழந்தை பிறந்தவுடன் அழ ஆரம்பிக் கின்றது. மூச்சை உள்ளே இழுத்து நுரை யீரல்களை விரிவடையச் செய்யவே. மீண்டும் அழுகின்றது தாய்பால் ஊட்டியவுடன் திருப்தி யாகத் தூங்கி விடுகின்றது. குழந்தையின் தேவை சுலபமாக திருப்தி செய்யப்படுகின் றது. பசியாகிய தீயைத் தணித்ததும் திருப்தி ஏற்படுகின்றது. குழந்தைக்கு மட்டுமல்ல வளர்ந்த மனிதர்களுக்கும் வயிறார உண்ட பின் தூக்கம் வருகின்றது. பசியைத் தணிக் கின்ற உணவு, உடலை வளர்க்கின்றது. உடலை இயக்குகின்றது. உடலை நோய் களில் இருந்து பாதுகாக்கின்றது.

தாய்ப்பாலிற் பசியைத் தணிக்கும் தன்மையுடன் உடலை வளர்க்கும் புரதங் களும், நோய் எதிர்ப்புத் தன்மையைக் கொடுக்கும் சத்துக்களும் நிறையவே உண்டு. தாய்ப்பால் ஊட்டி வளரும் குழந்தைகள் நோய்களில் இருந்து பாதுகாக்கப்படுகின் றன. ஆனால் எத்தனையோ தாய்மார்கள் தங்கள் அழகு குறைந்துவிடும் என்று அஞ்சித் தாய்ப்பால் கொடுப்பதில்லை. புட்டிப் பாலைக் கொடுக்கிறார்கள்.

உணவு எமது வயிற்றில் உண்டாகும் பசியாகிய தீயை அணைக்கின்றது. அந்தத்

தீயின் அளவுக்கு மேலதிகமாக உண்டால் உடலில் பலவிதமான நோய்கள் அளவின்றித் தோன்றும். இதனை வள்ளுவப் பெருந்தகை அழகாக ஒரு குறளில் கூறுகின்றார்.

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வீன்றிப் படும்.

எனவே நாம் உண்ணும் உணவின் அளவு பசியைத் தணிக்க மட்டும் போதுமானதாக இருந்தால் நோய் ஏற்படாது. எனினும் உணவில் எல்லாச் சத்துக்களும் நிறைந்ததாக பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். சாப்பிட்டு முடிக்கும்போது இன்னும் கொஞ்சம் சாப்பிடலாமே என்ற உணர்வு இருக்கவேண்டும். எம்மில் பலர் உணவு சுவையாக இருந்தால் ஒருபிடி பிடிப்பார்கள். இது தவறான பழக்கம். நாம் ஆரோக்கிய வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்றால் நா காக்கவேண்டும்.

உணவின் தன்மைகள் :

நாம் உண்ணும் உணவு எமது உடலில் மட்டுமல்லாது மனதிலும் உணர்வுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் மனத்தின் தன்மைகளை சிலவகை உணவுகள் பாதிக்கின்றன. மனதில் சத்துவ, ராஜச, தாமச குணங்களை ஏற்படுத்தும் உணவுகள் பல உண்டு.

சத்துவ குணமானது மனதில் அமைதியையும், சந்தோசத்தையும் ஏற்படுத்துவது. காரமற்ற, இலகுவில் சமிபாடடையக்கூடிய தாவர உணவுவகைகள் சத்துவ குணத்தை ஏற்படுத்தும்.

ரஜோகுணம் என்பது ஆசையையும், வேட்கையையும், ஆணவ முனைப்பையும் உண்டாக்கும். காரம் நிறைந்த, புளிப்பு மிக்க, எரிச்சல் ஊட்டும் உணவுகள் மனதில் ரஜோ குணத்தை உண்டாக்கும்.

தமோ குணம் என்ற தன்மை மயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. சோம்பல் உறக்கம் என்பவற்றை உண்டாக்குகிறது. பழைய, புளித்துப்போன உணவுவகைகள் தமோ குணத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

எனவே எமது உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் மன அமைதிக்கும் ஏற்ற உணவுகளை நாம் உண்ணப் பழகவேண்டும்.

உணவில் சத்துக்கள் :

எமது அன்றாட உணவில் எல்லாச் சத்துக்களும் அடங்கி இருப்பதால் அதனை நிறையுணவு எனக் கூறுகிறார்கள். அப்படியாக நிறையுணவு உண்ணாமல் இருந்தால் நோய்கள் பல ஏற்படும்.

உணவில் உள்ள சத்துக்களாவன, மாச்சத்து, புரதம், கொழுப்பு என்பன முக்கியமானவை. அத்துடன் உயிர்ச்சத்துக்கள் (வைட்டமின்கள்) கனியுப்புக்கள் என்பனவும் அடங்கும்.

இவற்றில் எது குறைந்தாலும் அல்லது மிகையானாலும் உடலுக்கு தீமையே ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. அதிகமாக மாச்சத்துள்ள உணவுவகைகளான, அரிசி, கோதுமை மா, கிழங்கு வகைகள், சீனி என்பவற்றை அளவுக்கு அதிகமாக உண்டால் நீரிழிவு போன்ற வியாதிகள் ஏற்படலாம். புரதம் குறைவான உணவு உண்டால் உடல் வளர்ச்சியும் முளைவளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படும். சிதைந்த உடல் இழையங்கள் புதுப்பிக்கப்படாமையும் காணப்படும்.

கொழுப்புச்சத்து நிறைந்த உணவுகளான, எண்ணெய்கள், நெய், பாற்கட்டி, இறைச்சி என்பவற்றை அதிகம் உண்டால் அவை உடல் எடையை அதிகரிக்கச் செய்வதோடு இரத்தக் குழாய்களான நாடிகளின்

உட்புறத்தில் படியச்செய்து உயர் குருதிய முக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும். இதனால் இரு தய வியாதிகளும், பாரிசுவாத நோயும் ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

உணவும் உடல் எடையும் :

அளவுக்கு அதிகமாக மாப்பொருளையோ கொழுப்பையோ உண்பவர்கள். உடல் உழைப்பு இன்றி வாழ்ந்தால் உடல் எடை அதிகரிக்கும். இதனால் பல வியாதிகள் ஏற்படும். நீரிழிவு, இதய வியாதிகள், முட்டு அழற்சி என்பன உண்டாகலாம். எனவே எமது உணவின் அளவு உடல் உழைப்பிற்கு ஏற்ப அமையவேண்டும்.

உயிர்சத்துக்கள் (வைட்டமின்கள்)

வைட்டமின்கள் A, B, C, D, E யும், K யும் எமது உடல் இயக்கத்திற்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் இன்றியமையாதன. வைட்டமின்களின் குறைபாட்டினால் பல வியாதிகள் ஏற்படலாம். எனவே எமது உணவில் அன்றாடம் எல்லா வைட்டமின்களும் உள்ளதா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இதற்காக தினமும் எமது உணவில் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் மரக்கறி, இலை வகைகள், பழங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தாது உப்புக்கள் :

பல தாதுப் பொருள்கள் எமது உணவில் இருக்கவேண்டும். இவற்றை எமது உடல் இயக்கத்திற்கும் நல்லாரோக்கியத்திற்கும் அவசியமானவை என்றால் மிகையாகாது. இரும்பு, செம்பு, மக்னீசியம், நாகம், கந்தகம், பொஸ்பரசு, அயடின், புளோரின், சோடியம் பொற்றாசியம் என்பவை முக்கியமானவை.

உணவும் பற்களும்:

பற்களின் அவசியம் அவற்றை இழந்த பின்னர் தான் பலருக்குப் புரிகின்றது. 'உட்பின் அருமை சமைந்தால் தெரியும்', 'அப்பன் அருமை மாண்டால் தெரியும்' என்பர். எமது பற்களை நாம் சிறுவயது முதல் ஒழுங்காகப் பராமரிப்பதில்லை. தினமும் பற்பசையும் (Tooth Paste) தூரிகை (Brush) யும் கொண்டு பல் விளக்குவதில்லை. இதனால் பற்சிதைவும் (பற்சொத்தை, Caries) பற்சுற்றிழைய நோயும் (Periodontal disease) ஏற்படுகின்றன. பல்லீறுகளில் இருந்து இரத்தம் வடிதல், சீழ் வடிதல் என்ற வியாதிகள் ஏற்பட்டுப் பற்கள் உறுதியிழந்து ஆடத்தொடங்கி இறுதியில் விழுந்து விடுகின்றன.

பற்களை இழந்தபின் எம்மால் உணவை நன்றாக அரைத்து உண்ண முடிவதில்லை. இதனால் உணவு நன்றாக சமிபாடு அடைய முடியாதநிலை ஏற்படும். அஜீரணம் உண்டாகும். அத்துடன் எல்லா உணவு வகைகளையும் சாப்பிட முடியாத நிலை உருவாகும். இதனால் பல சத்துள்ள உணவு வகைகளைத் தவிர்க்க வேண்டியேற்படும். அதன் காரணமாக உடலுக்குத் தேவையான பல சத்துக்கள் கிடைப்பதில்லை. இது பல வியாதிகளைத் தோற்றுவிக்கலாம்.

அதுமட்டுமா பற்களை இழந்தபின் உணவை நன்றாக மென்று சுவைத்துச் சாப்பிட முடியாது. இதனால் உண்பதில் ஏற்படும் திருப்தியும் கிடையாது. கட்டுப்பாடும் பூரணமான திருப்தியைக் கொண்டு வருவதில்லை. பலர் கட்டுப் பற்களை விரும்புவதில்லை.

அதுமட்டுமா பற்கள் எமது முக அழகுக்கும், வசீகரத்திற்கும் இன்றியமையாதன.

பற்களை இழந்தால் சொற்களைத் தெளிவாக உச்சரிப்பதும் சிரமம். 'பல்லுப் போனால் சொல்லுப் போச்சு' என்பார்கள்.

தாவர உணவு வகைகள்:

மனிதனின் உடலமைப்பு தாவர பட்சணிக்கு உகந்ததா அல்லது மாமிச பட்சணிக்கு உகந்ததா என்று ஆராய்வது நன்று. மனிதனின் பற்கள், சிங்கம், புலி, நாய், பூனை போன்றவற்றிற்கு இருப்பன போன்று கூரான, நீண்ட வேட்டைப் பற்களைக் கொண்டவை அல்ல. ஏனினும் குடந்தொகுதி அமைப்பை உற்று நோக்குமிடத்து அது ஆடு, மாடு, மான் போன்ற தாவர பட்சணிகளின் அமைப்பைப் போன்றதுமல்ல. எனவே மனிதனைச் சர்வ பட்சணி என்று பாகுபடுத்தலாம்.

ஆனால் மற்ற விலங்குகளைப் போலன்றி மனிதனுக்கு ஆறாவது அறிவு என்னும் பகுத்தறிவு உண்டு. எனவே பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி மனிதன் நல்லது தீயது எவை என உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். அதற்கு ஏற்ப சத்துவ உணவை உண்டு ஆத்மிக உணர்வைப் பெற்று ஆத்ம விடுதலையை அடையமுடியும். எனவே உணவு எம் மன உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. தாவரத்தை உண்ணும் மனிதனால் தான் 'தாவரம்' என்று இறைவனை இரந்து கேட்க முடியும்.

இயற்கை உணவா, சமைத்த உணவா?

இன்று நாம் எல்லோரும் சமைத்த உணவு வகைகளையே உண்ணப் பழக்கப்பட்டு விட்டோம். ஆனால் ஆதி மனிதன் இயற்கையாகக் கிடைத்த பழம், காய், கிழங்கு வகைகளையும் சாப்பிட்டு, ஊற்று நீரையே குடித்து வாழ்ந்தான். நல்ல

ஆரோக்கியத்துடன் இருந்தான். பின்னர் நெருப்பைப் பயன்படுத்திச் சுட்டுச் சாப்பிட ஆரம்பித்தான்.

இயற்கை உணவு என்பது மரக்கறி, காய், கிழங்குகள் என்பவற்றைச் சமைக்காமற் சுத்தம் செய்து சாப்பிடுவதேயாகும். இவ்வாறு இயற்கையாக உண்ணப்படும் உணவில் பல அத்தியாவசிய உயிர்ச்சத்துக்கள் அழிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. உணவும் ஜீரணம் அடையக்கூடிய எளிய மூலக்கூறுகளாக இருக்கின்றன. அத்துடன் பல மருத்துவ குணங்களும் இயற்கையுணவில் உள்ளன. சமைத்து உண்பதால் அவை அழிக்கப்படுகின்றன.

இயற்கையுணவு சில வியாதிகளில் இருந்து எம்மைப் பாதுகாக்கின்றது. சில புற்று நோய்களைக் கூட காய்கறிச் சாறுகளைப் பச்சையாகக் குடித்துக் குணமாக்கியிருக்கிறார்கள்.

வறுத்தல், பொரித்தல், அவித்தல் போன்ற சமையல் முறைகளினால் பல சத்துக்கள் இழக்கப்படுகின்றன.

எண்ணங்களும் உணவும் உணர்வும்:

எமது மனம் தூய்மையானால் எண்ணங்கள் தூயனவாக அமையும். எண்ணங்கள் தூய்மையானால் வாய்ச் சொற்களும் தூய்மையானதாகும், இனிமையானதாகவும் இருக்கும். அதனால் நாம் செய்யும் செயல்களும் தீங்கற்ற செயல்களாகும். எனவே சத்துவமான, தூய்மையான, சத்துக்கள் அடங்கிய பூரணமான உணவை உண்பதால் மனம், வாக்கு, காயம் எல்லாம் தூய்மை அடையும். தூய மனமே ஆண்டவன் உறையும் கோயில்.

‘அறம் செய்ய விரும்பு’ - என்றார் ஓளவையார்

‘மனத்துக்கண் மாசீலன் ஆதல்

அனைத்து அறன்

ஆகுல நீர பிற - என்றார் வள்ளுவனார்.

எனவே நாம் உண்ணும் உணவானது எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதனை நாம் அறிந்து அதனைப்பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆரோக்கிய வாழ்விற்கும் அதுவே வழி. நீண்ட ஆயுளுக்கும் அதுவே சிறந்த மார்க்கம்.

நாம் உண்ணும் போது பின்வரும் முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்:

1. உணவு இயற்கையானதாக இருக்க வேண்டும். இரசாயனப் பொருள்கள் சேர்த்து நீண்டநாள் பாதுகாக்கப் பட்ட உணவுகள் ஆகாதவை.
2. எல்லாச் சத்துக்களும் அடங்கிய நிறையுணவாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. பழைய, புளித்த, கெட்டுப்போன உணவுகளை நீக்கவேண்டும்.
4. கிருமிகள் தொற்றாத சுத்தமான உணவாகக் கவனிக்கவும்.
5. மனக்கிளர்ச்சியைத் தூண்டும் ரஜோகுண, தமோகுண இயல்புகள் அற்ற சத்துவ உணவாக வேண்டும்.
6. பசித்தபோது மட்டும், பசியைத் தணிக்க போதுமான அளவு உண்ண வேண்டும்.

7. உண்ணும் போது அரைவயிறு உணவும், கால்வயிறு நீரும் மிகுதிக்க கால் வயிறு வெறுமையாகவும் இருத்தல் நன்று.

8. அதிகம் பொரித்த, வறுத்த, அவித்த உணவுகளைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

9. ஒவ்வாத (Allergic) உணவு வகைகளை அறவே நீக்கி விட வேண்டும்.

10. உணவில் நிறைய நார்ச்சத்து (Fibres) (காய், கறி, இலை வகைகள்) இருத்தல் வேண்டும்.

11. உண்ணும் போது கோபம், கவலை, பயம் என்பன மனத்தில் இருத்தல் தகாது.

12. தினமும் இரவில் இலேசான உணவை சிறிய அளவில் உண்ண வேண்டும்.

13. நாம் உண்பதன் முன் உணவை அளித்த இறைவனுக்கு நன்றி கூறி உண்ணல் வேண்டும்.

உடம்பினை முன்னம் கிழக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே, உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புள்ளே உத்தமன், கோயில் கொண்டான்
என்று
உடம்பினை நான் கிருந்து ஒம்புகின்றேனே.

- திருநீலர் -

தகவல் தொழில்நுட்பம்

ஆ. கத்ரமலைநாதன் B.A. (Cey),
திட்டமிடல் உத்தியோகத்தர்,
நிரதேச சனா,
கோர்ப்பாய்.

மின் இணைப்புடன் கூடிய ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியையும், ஒரு கணனியையும், ஒரு தொலைநகல் கருவியையும் வைத்துக்கொண்டு குளிர்நட்டப்பட்ட ஒரு அறைக்குள்ளேயே முழு உலகத்தையும் வருவித்துவிடமுடியும் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. இவற்றினூடாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படும் அல்லது அனுப்பி வைக்கப்படும் ஒன்றுதான் உலகத்தை இவ்வாறு சுருங்கச் செய்து விடுகின்றது. அத்தகைய வளம் என்னவாயிருக்கும்?

வளமாக:

மூலப்பொருள்கள் என்பவை மனித சக்தியுடன் சம்பந்தப்படும் போது மட்டுமே

வளங்களாக மாற்றம் பெறுகின்றன எனப் பொருளியலறிஞர்கள் சொல்கின்றனர். ஏனெனில் இவை பெரும்பாலும் இயற்கையாக அமைந்தவை. ஒரு சில மட்டுமே செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்டவை.

ஆயின் இயற்கையானதாகவோ அல்லது செயற்கையானதாகவோ இல்லாத, தொட்டுணர்வதற்குமே முடியாத, அறிவுடன் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்ட தகவல் என்பது ஒழுங்காக வடிவமைக்கப்பட்டு தகுந்த மாற்றம் செய்யப்படும் போது, அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பல துறைகளிலும் வினைத்திறமையையும் சிறப்புத் தன்மையையும் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதனால், பொருளியற்

கண்கொண்டு பார்க்குமிடத்து இதுவும் ஒரு வளமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது.

வெற்றி :

இன்று உலக நாடுகளுள் முதன்மை பெறுவதற்கும், வல்லரசு என்ற உயர் இடத்தினைப் பெறுவதற்கும் அமெரிக்காவினால் மட்டும் எவ்வாறு முடிந்தது? தகவல் என்ற ஆயுதந்தான் இதற்குக் காரணமாம். ஒவ்வொரு நாட்டினாலும் அதிஇரகசியமாக மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள முக்கிய பாதுகாப்பு விபரங்களை மட்டுமல்ல, வேறு பல தகவல்களையும் கூட ஆளில்லாமல் இயங்கும் செய்மதிகள் மூலம் அறிந்து கணனி மயப்படுத்தி உடனடியாகவே பயன்படுத்தத் தக்கவாறும் தயார்நிலையில் வைத்திருக்கின்றது அந்நாடு.

ஆப்கானிஸ்தானுடன் நெருக்கடி உச்சம் பெற்றபோது இதன் துணைகொண்டே போருக்குச் சென்றது. உண்மையில் ஆப்கானிஸ்தான் அமெரிக்காவுடன் போரிடவில்லை. நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட மிகப் பிந்திய தகவல்களுடன் தான் போரிட வேண்டியிருந்ததாக இராணுவ ஆய்வாளர்கள் கூறுவதும் இதனை மெய்ப்பித்து விடுகின்றது.

தொழில்நுட்பம்:

விரல் நுனிகளின் அடியிலே தகவல்கள் ஆயத்த நிலையிலிருக்கின்றன; ஒருவர் கணனியில் இருக்கும் பொத்தான்களை அதற்குரிய அறிவுறுத்தல்க்கு அமைவாக அழுத்தியவுடன், அவற்றில் களஞ்சியப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பவை கணனித் திரையில் விரும்பிய முறையில் 'பளிச்' செனத் தோற்றம் தருகின்றன. இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் கண்கூடான விளைவே இது.

அபிவிருத்திப் பணிகள் மிகத் துரிதமாக நடைபெற்று வரும் இக்காலகட்டத்தில் தகவற் தொழில்நுட்பமும் அதற்கு ஈடுகொடுத்து, இணையாக வளர்ந்து வருகின்றது. இன்னொரு முறையில் சொல்வதானால் அபிவிருத்தியின் பயன்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டும் அல்லது பிரதிபலிக்கும் ஒன்றாக தகவற் தொழில்நுட்பமும் அமைந்து விடுகின்றமையை ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருக்க முடியாது.

வளர்ச்சி :

அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் வேகமாகப் புதிய மாற்றங்கள் இடம்பெற்று வரும் இக்கால கட்டத்தில், தகவற் பரிமாற்ற முறைகளும் அவற்றுக்கு இணையாக இன்னும் சொல்லப்போனால் அவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு படி மேலாகவே சென்றுவிட்டமை கண்கூடு.

அண்மையிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நவீன மின்சாதனங்களிலும் கூடுதலானவை இத்துறையின் சிறந்த செயற்பாட்டுக்கு மேலும் வலுச்சேர்ப்பனவாகவே அமைந்துள்ளமையும் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சமாகும்.

தொலைக்காட்சி :

இன்றைய நிலையில் தகவல் தொழில்நுட்பம் விஞ்ஞான அறிவியலின் ஒரு அம்சமாகவே மாறிவிட்டுள்ளது எனக் கூறினாலும் மிகையாகாது. ஏனெனில் வானொலி, தொலை பேசி, கம்பியில்லாத் தந்தி என்பவற்றையெல்லாம் பின் தள்ளிவிட்ட தொலைக்காட்சிச் சாதனம் கண்டறியப்பட்டதுடன், தகவல் தொழில்நுட்பமும் ஒரு புதிய பரிணாமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு விட்டதனைத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்துள்ளது.

ஏனெனில் இலகுவில் அடைவதற்கு முடியாத உலகின் ஒரு கோடியில் நடக்கும் மிகச் சிறிய விடயத்தினைக் கூட வேறொரு மூலையிலுள்ள இக் கிராமத்திலிருக்கும் தொலைக்காட்சியின் மூலம் அதேநேரத்தில் பார்த்துக்கொள்ள இயலுமாயிருக்கின்றது.

தென்னாபிரிக்காவில் நடைபெற்ற கிரிக்கெட் போட்டியின் போது நடுவர் செய்த தவறை இலங்கையின் ஒரு மூலையிலுள்ள ரசிகரும் நேரே கண்டுகொள்ள முடிந்துள்ள தனை இதற்குச் சரியான எடுத்துக்காட்டாகக் கூறமுடிகின்றது.

கணனி :

விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிப் படிமுறையிலும் இன்று அதி முக்கியத்துவம் தகவல் தொழில்நுட்பத்திற்கே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. கணனி, இணையதளம், மின்னஞ்சல் என்று இது பலவாறாக நீண்டு கொண்டே சென்றாலும், கணனி என்பதுவே பிரதான இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. ஏனெனில் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் கணனியின் பயன் பாட்டினை அதிகமான மக்கள் நேரே தொடுவதற்கும், பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பில்லாவிட்டாலும் தொலைக்காட்சி மூலம் பார்த்தும், பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் வாசித்தும் தெரிந்து கொண்டுள்ளனர்.

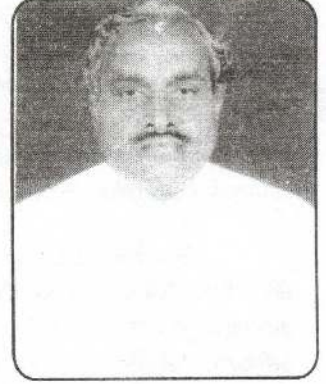
தற்போது இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று வெவ்வேறு கண்டங்களிலும் இயக்கத்திலிருக்கும் கணனிகளையும் ஒன்றிணைத்து வலைப்பின்னலாகியுள்ளனர். இதன் மூலம் அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு கணனியில் சேகரித்து வைத்திருக்கும் முக்கிய தகவலினை ஆபிரிக்காவிலுள்ள ஒரு கணனி மூலம் சரிபார்த்துக் கொள்ளமுடிகின்றது. இத்தகு வசதியினால் பல்துறைப் பயன்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்திருக்கின்றது. இதன் மூலம் பல சர்வதேச குற்ற நடவடிக்கைகளிற் சம்பந்தப்பட்டதாகக் கருதப்படும் சந்தேக நபர்களைக் கூட அடையாளங் கண்டு, கொள்ள முடிந்துள்ளமையினையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி வைக்கமுடியும்.

சாதாரண வாழ்க்கை நடைமுறைகளிற்கூட தனிப்பட்டவர்கள் தமக்குத் தெரிந்த சில தகவல்களைத் தம்மகத்தே மட்டும் வைத்திருக்க விரும்புகின்றனர். பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்ள ஆர்வங் காட்டுவதாயில்லை. இதன்மூலம் ஒரு வகையான வலுவினை தம்மாற் பேணமுடிவதுடன், ஏனையோரை விட குறித்த அவ்விடயங்களிற் திறமையைக் காட்ட வாய்ப்புள்ளதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. நினைவுப் பதிவுடன் கூடிய தனிப்பட்டவர்க்கான கணனியின் அறிமுகத்துடன் தகவல் தொழில்நுட்பம் என்பது இதனை மேலும் கூர்மைப்படுத்திவிட்டுள்ளது.

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.

- தரிசுறை -

ஆசிரியர்

வீ. சண்முகநாதன்

நிரதி அதிபர்,

விக்ரோநியாக் கல்ஹரி, கழிபுரம்.

கல்வி, மனிதனின் உயிரோட்டமுள்ள வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபட்டதொன்றாக இருக்கின்றது. ஒரு காலத்தில் இக்கல்வி என்பது 'வெறுமையாக உள்ள தலைக்குள் அறிவை வழங்கும் செயல்' எனவும், ஒரு தலைமுறையினரின் சிந்தனைகள், குணங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் என்பனவற்றை அடுத்த தலைமுறையினரால் பாதுகாக்கப்படும் செயல் எனவும் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் புதிய கல்விச் சிந்தனைகள் இவற்றைப் புறம்தள்ளியுள்ளன.

கல்வி என்பது வரையறைக்குட்பட்டதொன்று அல்ல என்ற வைரமான கருத்து

வளர்ந்துள்ளது. உலகில் எல்லாம் மாற்ற மடைவனவாகக் காணப்படும் போது கல்வி என்பது நிலையான நோக்கம் கொண்டதாக இருக்கமுடியாது. இன்று இது தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சியடையும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

'ஜோன்ரூயி' என்ற கல்வியியலாளர் இது பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார். 'கல்வி வளர்ந்து கொண்டிருப்பது' சூழ்நிலை மாற்றங்களுக்கேற்ப மாறுவது, இயங்கிக் கொண்டிருப்பது, இறுதி இலக்கு இல்லாதது, வளர்ச்சிக்கு வழிவகுப்பது, வளர்ந்து வரும் கல்விக்கு வழிகாட்டுவது என்றார்.

இந்நிலையில் கல்வி என்பது ஒரு வனை அவன் வாழும் காலத்தில் எங்கும், எதிலும் சூனாது நிமிர்ந்து நிற்க வழிசெய்வ தொன்றாகும்.

இந்நிலையை ஒருவன் பெறுவதற்கு வழிசமைப்பவர் ஆசிரியரே!

ஆசிரியர் என்பவர் வாழும் சமூகத்தில் தமக்குரிய இடத்தை மாணவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வழிசெய்யவேண்டிய தார்மீகப் பொறுப்பை தாங்கி நிற்கின்றார். இவர் மாணவர்களை வாழும் உலகிற்குரியவர்களாக வழிகாட்ட வேண்டும். ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் எதிர்காலம் வகுப்பறையில் உருவாகின்றதென்று கூறப்படுகின்றது.

ஒரு நாட்டை அழிக்கவும் அல்லது சிறப்பானதாக ஆக்கவும் ஆசிரியரால் சாத்தியமானதென்பது உண்மையே. இங்கு எந்தத் தொழிலுக்குமில்லாத பெரிய பொறுப்பு ஆசிரியத்தொழிலுக்குண்டு. ஆசிரியர் என்பவர் அழியும் உலகிற்கு மாறாக வாழும் உலகைச் சிருஷ்டிக்க வல்லவராக இருக்கின்றார். மாணவர்களின் தனியாள் விருத்தி நடத்தைவிருத்தி, ஆளுமை விருத்தி என்பவற்றில் ஆசிரியர் பாரிய பங்கு வகிக்கின்றார்.

இன்று ஆசிரிய மையக்கல்விக்கும் ஒருவழித் தொடர்புக்கும் நவீன கல்விமுறை முடிவுகட்டிப் பிள்ளை மையக்கல்விக்கும் இருவழி தொடர்புக்கும் வழிசொல்லி நிற்கின்றது. இங்கே ஓர் ஆசிரியர் மாணவர்கள் மத்தியிலே ஒளிவிளக்காக இருத்தல் எவ்வளவு அவசியமோ அதிலும் பார்க்கப் பன்மடங்கு அவசியமாக இருப்பது மாணவர்களை ஒளிவிடச் செய்து சமூகத்திற்கும், நாட்டிற்கும் பொருத்தப்பாடுடையவர்களாக மாற்றுவது. இது ஓர் நல்லாசிரியனுக்குரிய இலக்கணமாகக் கருதப்படுகின்றது.

நவீன கல்விமுறையில் ஆசிரியர் தனது வகுப்பறையை உயிரோட்டமுள்ள தொன்றாக இருப்பதற்கு வழிசெய்தல் வேண்டும். மரணித்த வகுப்பறையாக அதாவது இயந்திரத்தன்மை கொண்டதாகவும் அதிகளவு சம்பிரதாயங்களைக் கொண்டதாகவும், அங்கு தான் ஒரு 'ரோபோ' இயந்திரத்தைப் போன்று செயற்படுபவராகவும், மாணவர்கள் பாட அறிவை மட்டும் சேமிக்கும் களஞ்சியங்களாகக் கொண்டதாகவும் வைத்திருத்தல் கூடாதென்றும், வாழும் வகுப்பறையாக அதாவது மாணவர்கள் அனைவரும் சுயவிருப்பில் உற்சாகத்துடன் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்ற வகுப்பறையாக வைத்திருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறப்படுகின்றது.

இங்கு ஓர் ஆசிரியர் நல்ல வழிகாட்டியாகத் திகழவேண்டியதுடன் துறைசார் ஆற்றல் மிக்கவராகவும் இருத்தல் வேண்டும் எனப்படுகின்றது.

எப்பவோ தான் கற்ற கல்வி போதுமென்ற மனப்பாங்கு இல்லாதவராக தனது ஆசிரிய வாண்மையை நவீன கல்வி மாற்றங்களுக்கேற்ப தொடருறு கல்வி மூலமாக விருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாய நிலையில் ஆசிரியர் இருக்கின்றார். ஏனெனில் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை நவீன தகவல் தொழில்நுட்ப யுகமாக உலகம் பார்க்கின்றது.

ஒருவர் எப்பவோ தான் கற்ற கல்வியைக் கொண்டு நவீன கல்வித் தேவையை நிறைவுசெய்து கொள்ள முடியுமென நினைப்பது பாவமாகும். ஓர் நல்லாசிரியரிடம் பின்வரும் விடயங்கள் அடையாளம் காணப்பட வேண்டியவை என சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றது.

1. அறிவு. விளக்கம். தகவல் சார்ந்த மேதாவிஸாசம்

2. செயற்றிறன் சார்ந்த நிபுணத் துவம்.
3. மனப்பாங்கு சார்ந்த உயர்ந்த நடத்தைக் கோலங்கள்
4. சகிப்புத்தன்மை. சமாதான ஒழுக்கப் பயிற்சி. ஆக்கத்திறன். நல்லிணக்கம் என்பவற்றை வளர்த்தல்.

இன்று சகிப்புத்தன்மை, சமாதான ஒழுக்கப்பயிற்சி, ஆக்கத்திறன், நல்லிணக்கம் என்பன ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும், ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஏன் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றை மேலோங்கச் செய்யும் பொறுப்பு ஓர் ஆசிரியரின் கடமைப் பரப்பில் மட்டும்தான் இருக்கின்றது. ஏனெனில் ஆசிரியரினால் தான் இது சாத்தியமாகும். இதனால் தான் ஒரு நாட்டின் எதிர்காலம் வகுப்பறையில் உருவாகின்றதெனப்படுகின்றது.

மாணவர்களை இனம்கண்டு அவர்களின் குறைநிறைகளை அறிந்து அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு அவர்களை வழிப்படுத்துவது ஆசிரியரின் கடமை. பிள்ளைகளை இயங்காமல் பண்ணுவதும், அவர்கள் தமது தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தச் சந்தர்ப்பம் வழங்காமலும், அவர்களை அடக்குமுறையின் கீழ் வைத்திருப்பதும், இவர்கள் ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் முழுமொக்குகள் என்று கூறுவதும், உடல்ரீதியாகவும், உளரீதியாகவும் தண்டனைகள் வழங்குவதும், ஆசிரியத் தன்மைக்குப் பொருத்தமற்றனவாகும். கற்றலில் இடருறும் மாணவர்களுக்குத்தான் ஆசிரியர் தன்னை முழுதாக அர்ப்பணிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளார். நோயாளிக்குத்தான் வைத்தியன் அவசியமே தவிர சுகதேகிக் கல்ல என்பதை ஆசிரியர் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனப்படுகின்றது.

ஆசிரியர்கள் எத்தரத்தினையுடையவர்களோ அத்தரத்தினையுடையது அந்நாடு எனப்படுகின்றதென்றால் ஆசிரியரின் நிலை மிகவும் உயர்வானது என்பது தெளிவு. உண்மை, நேர்மை, நடுநிலைமை, அகிம்சை என்ற அரிய பண்புகளை மாணவர்களிடம் வேரூன்றச் செய்வதின் மூலம் எதிர்கால உலகைப் பிரகாசிக்க வைக்க ஆசிரியரினால் முடியும். இன்று இப்பண்புகள் உலகில் உள்ளனவா? என்ற ஐயப்பாடு தோன்றியுள்ளன.

ஏனெனில் இன்று உலகில் கொலை, களவு, கடத்தல், கற்பழிப்பு, ஏமாற்று, ஊழல், கலவரம், இனமோதல், மதமோதல் போன்றவை கொழுந்து விட்டெரிக்கின்றன. செய்தியூடகங்களும் அதிகமாக இவைபற்றிய செய்திகளையே தருகின்றன.

கல்வியூடாக நல்ல பண்புகளை வளர்த்து விடலாமென ஒவ்வொரு நாடும் எதிர்பார்க்கின்றது. இதனால் தான் ஒவ்வொரு நாடும் தனது வருமானத்திற்கு பெருபகுதியை நல்ல கல்விக்காகச் செலவு செய்கின்றது. நல்ல கல்வியினூடாக ஆரோக்கியமான நாட்டைக் கட்டியெழுப்பலாமென அறிஞர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

உலகம் முழுவதிலும் இப்பொறுப்பு ஆசிரியரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. மாணவர்கள் என்ற பூந்தோட்டத்தைப் பொறுப்பேற்கும் ஆசிரியர் பூந்தோட்டத்தை அழிய விடலாமா? அதனை கட்டிக்காத்து, வளர்த்து, மலர்வித்து மணம் பரப்பவைக்கும் திறன் கொண்ட ஆசிரியர் தரம் தாழ்வுவதுண்டா? வரலாற்றில்தான் உண்டா?

மாணவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கும் முறையை எந்த உளவியலாளர்களோ, கல்விமாதங்களோ சரியானதென்றோ, தேவை

யானதென்றோ கூறவில்லை. எல்லோரும் தண்டனை வழங்குவதை எதிர்த்துள்ளார்கள். மாணவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்குவது ஒரு குற்றமான செயலாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. தண்டனையைப் பெறும் மாணவர் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் மீது வஞ்சம் கொள்ளுவதற்கும், பழியுணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும் வழிவகுக்குமே தவிர திருந்தி நல்லவனாக மாறுவதற்கு உதவாது எனப்படுகின்றது. வேண்டுமானால் தண்டனை உடன் பயன்தரும் ஒன்றாகலாமே தவிர நீண்டகாலப்பயன் தரமாட்டாது என்ற கருத்துண்டு. இன்று ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு வழங்கும் உடல் அல்லது உள ரீதியான தண்டனைகளை எல்லா நாடுகளும் குற்றமாகவே பார்க்கின்றன. ஆனால் தண்டனைகள் இன்றி மாணவர்களை வழிப்படுத்தி நல்ல மனிதர்களாகக் கொண்டுவருவதென்பது பெரும் சிரமம் என்ற கருத்தும் ஆசிரியர்கள் எம் மத்தியிலுண்டு.

இலங்கையின் அரசியல் திட்டத்திலும் மாணவர்கள் கொடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுமிடத்து வழக்குத்தொடர வாய்ப்புண்டு. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சாசனத்தையும் இலங்கை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் 'மனிதாபிமானமற்ற முறையிலான சரீர், மானசீக தண்டனைகளைத் தவிர்த்து பாடசாலைகளில் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்ட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதோடு அந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பெரிதும் முயற்சி எடுப்பார்கள்' என்று எதிர்பார்ப்பதாக கல்வியமைச்சின் செயலாளரின் சுற்றுநிருபமும் கூறுகின்றது. ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு உடல், உளரீதியான தண்டனைகளை வழங்குவதற்குப் பதிலாக பின்வரும்

முறைகளைக் கையாளலாமெனக் கூறப்படுகின்றது.

1. எச்சரிக்கை செய்தல்.
2. பெற்றோருக்கு அல்லது பாதுகாவலருக்கு அறிவித்தல்.
3. தவறு செய்யும் மாணவ மாணவிகள் அநுபவிக்கும் சிறப்புரிமைகளை வரையறுத்தல் அல்லது இடைநிறுத்துதல்.
4. பாரதூரமான ஒழுக்கக்கேடான செயல்களில் ஈடுபட்ட சந்தர்ப்பங்களில் பெற்றோருக்கு அறிவித்து வலயக் கல்விப்பணிப்பாளரின் அனுமதியுடன் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வகுப்புத் தடையை அமுல்படுத்துதல் என்பவையே.

தண்டனைகள் எப்போதும் மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்தக்கூடியதாகவும், தாம் செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து திருந்தக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டுமெனப்படுகின்றது.

பாடசாலைகள் மாணவர்களின் சிறந்த கல்விக்கூடங்களாக இருத்தல் வேண்டும். மாணவர்களை அடைத்து வைத்திருக்கும் சிறைக்கூடங்களாக இருத்தல் கூடாது எனப்படுகின்றது. பாடசாலை தொடங்கி முடிவடைவதற்காக அடிக்கப்படுகின்ற கடைசி மணியை மாணவர்கள் வெறுப்பவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். எப்போது பாடசாலை விடுவதற்கான கடைசி மணி ஒலி கேட்கும் நாமெல்லாம் எமது வீடுகளுக்குச் செல்லாமென மாணவர்கள் எதிர்பார்த்திருப்பார்களால் உண்மையில் அப்பாடசாலை, மாணவர்களின் சிறைக்கூடமே. இப்போது அதிக

மான பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் எதிர் பார்ப்பது இக்கடைசி மணி ஒலியைத்தான். ஒரு பாடசாலை கல்விக்கூடமா? அல்லது சிறைக்கூடமா? என்பதும் ஆசிரியர் கையில் தான் உண்டு.

பாடசாலை மாணவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுவனவாக இருக்கவேண்டியது முக்கியமானதாகின்றது. ஆசிரியர் மாணவர்களினது முழுமையான வளர்ச்சியில் ஈடுபாடுடையவராக இருத்தல் வேண்டும். ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஒளியூட்டும் தத்துவஞானியாக இருத்தல் வேண்டும். ஒழுக்க, அழகியல் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் குருவாக இருக்கவேண்டும். உடல்வளர்ச்சிக்கு வைத்தியனாகவும், மன

வளர்ச்சிக்கு உளவியலாளனாகவும், உண்மையைத் தேடுவதற்கு சற்குருவாகவும், நல்லதை தேடியடையப் பண்பாளனாகவும். அழகை உணர்வதற்குக் கலைஞனாகவும், அனைத்துத் தேவைக்கும் அமைச்சனாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

இவையனைத்தையும் கொண்ட ஆசிரியர் உண்மையில் மாணவர்களுக்குத் தெய்வமே. 'ஆசிரியர் ஏங்கினால் நாடு ஏங்கும்' என்றார் பேரறிஞர் அண்ணா. ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல உலகிற்கே தெய்வம்.

**'கேடில் வீழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றையவை'**

- வள்ளுவன் -

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்ணீர் பூசல் தரும்.

- தமிழ்மறை -

மறைந்தும் மறையாது ஒளிரும் மணிவிளக்குகள்

சாந்தைக்குணம்
பழைய மாணவன்

‘தோன்றிற் புகுளொடு தோன்றுக அ.:தலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று’

இது வள்ளுவர் வாய்மொழி. இக் குறளுக்கமைய எமது கல்லூரி வாழ்க்கையில் நான் போற்றும் ஆசான்கள், மறைந்த மகான்கள் பலர்.

அவர்களில் சிலர் பற்றி இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அவர்களை நினைவுகூறாது விடின் நான் நன்றி மறந்தவனாகி விடுவேன்.

நான் இக் கல்லூரிக்குள் 1960 ஆம் ஆண்டு பிரவேசித்தேன்.

எமது காலம் ஆசிரியரைத் தெய்வமாக மதிக்கும் காலம்.

இதனால் நாம் ஆசிரியருக்கும், கல்லூரிக்கும் மிகவும் விசுவாசமாக இருந்து வந்துள்ளோம்.

இக்காலங்களில் எமக்குக் கல்வியூட்டிய தெய்வங்களை, எமது வாழ்வுக்கு வழிவகுத்த விளக்குகளை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

அந்த வரிசையில் நான் இங்கு முதலில் குறிப்பிடுவது,

* அமரர் க. கீ. நடராஜன் B.O.L அவர்கள் :

இவரை இலக்கியக் கடல் என்றே கூறிவிடலாம். அவர்களிடம் இலக்கியம் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமையை இட்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அன்னாரின் சேவையால் கல்லூரி பெருமைப்படுகிறது.

* அமரர் செல்வீ ராதா சோமசுந்தரம் அவர்கள் :

கலைப்பட்டதாரி ஆசிரியையான இவர் இசையில் வல்லவர்.

கதாப்பிரசங்கம் செய்வதில் சமர்த்தர்.

கல்லூரியின் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்து சிறப்பாகச் செயற்பட்ட எமது ஆசிரியை அவர்களின் ஒளி இன்றும் எமது கல்லூரியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

* அமரர் பண்டிதர் சண்முகநாதன் அவர்கள் :

"வணக்கம்" என்று இரு கைகளையும் கூப்பியபடி வகுப்பிற்குள் நுழைவார். வந்தவர் தம் கருமம் முடித்துச் செல்லுதலிலேயே கண்ணாக இருப்பார்.

தாம் கற்பிக்கப்போகும் விடயங்களை நகைச்சுவையை உத்தியாகக் கொண்டு செயற்பட்ட ஒரு சிறந்த ஆசான்.

* அமரர் மாதகல் கந்தையா அவர்கள்

எமது கல்லூரியின் உப அதிபராகப் பல அதிபர்களுடன் கடமையாற்றியுள்ளார்.

மாணவர்களுடன் மாணவராகவே இருந்து தமது கல்விச் செயற்பாட்டை திறம்பட முடிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஆசிரியர் அவர்களாவார்.

* அமரர் M.A கந்தையா அவர்கள்:

ஆங்கில, தமிழ் முதந்தர ஆசிரியர்.

மிகத் திறம்பட இரு மொழிகளிலும் செயற்பட்டவர்.

உயர்ந்த தோற்றமுடையவர்.

தாம் கற்பிக்கும்போது எப்போதாவது தடி கையில் எடுத்திருக்கமாட்டார்.

அன்பினால் எதையும் வெல்வார். வகுப்பில் பின் வரிசையில் இருந்து குறும்பு செய்பவர்களைப் பார்ப்பார்.

"பின்வாங்கில் உள்ள தி.மு.க வினரே (திருத்த முடியாத கமுதைகளே) கொஞ்சம் பின்வாங்குவீர்களா" என கருத்துச் செறிவுடன் அன்பாகக் கேட்பார்.

அனைவரும் அடங்கிப் போவார்கள். இது அவர்களின் உத்தி.

* அமரர் A. கந்தையா அவர்கள் :

அப்பாப்பிள்ளை கந்தையா அவர்கள் அப்பாப்பிள்ளை மாஸ்டர் என்றே அழைக்கப்பட்டார்.

சமயபாடம் இவரின் கலை. தேவாரம் பாடினால் பக்தி ததும்பும்.

ஒரு முறை எமது கல்லூரி வாணிவிழாவின் போது ஆசிரியர்கள் இணைந்து பக்த நந்தன் நாடகம் நடத்தனர்.

நந்தனாக வந்த எமது இசையாசிரியர் அமரர் இரத்தினசபாபதி அவர்களை அந்தணராக வேடமேற்ற அப்பாப்பிள்ளை மாஸ்தர் அவர்கள் அதிகாரத் தொனியால் உண்மையிலேயே கிறுகிறுக்கச் செய்துவிட்டார். அவ்வளவு ஆற்றல் மிக்க ஆசிரியர் அவர்கள்.

* அமரர் வை. இராசசுந்தரம் அவர்கள் :

ஆசிரியராக, அதிபராக இருந்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பலவழிகளிலும் முன்னின்று உழைத்தவர்.

சிறந்த துடுப்பாட்ட வீரர்.

விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்த அமரர் அவர்களையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது.

* அமரர் ச. இராமநாதன் அவர்கள்:

சிறந்த சிற்பவேலைகள் செய்வதில் வல்லவர்.

இவர்களிடம் கற்ற பலர் இன்று சிற்பத் துறையில் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

அவர்களில் நானும் ஒருவன் என்று ஆசான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

அவர்களை என் வாழ்நாள்வரை மறக்கமுடியாதவனாக உள்ளேன்.

அதிபர் வரிசையில் அமரர் சுதுமலை S. சுப்பிரமணியம், அமரர். ப. தம்பு அவர்களும் ஆசிரியர்களாகவும் அதிபர்களாகவும் இருந்த அமரர் தியாகராசா, அமரர் ஸ்பென்சர் அவர்களும், திரு. சிவஞானம் அவர்களும் எமது 'கல்லூரிக்காக உழைத்தவர்கள்' என்பதை யாராலும் மறக்கமுடியாது.

அத்துடன் அமரர் S.M ஆசைப்பிள்ளை அவர்கள், அமரர் T. நடராசா (TN மாஸ்தர்) அவர்கள், அமரர் மேரியோசல் அவர்கள், மற்றும் அமரர்கள் பத்திநாதர் (பயஸ்) அவர்கள், திரு. இமனுவல்பிள்ளை, திரு. கந்தசாமி அவர்களையும் நாம் மறந்து விட முடியாது.

* அமரர் கணபதீப்பிள்ளை இராமநாதன் அவர்கள் :

அமரர் இராமநாதன் அவர்கள் இக் கல்லூரியின் மைந்தன். ஆனால் அவர் எமது கல்லூரி ஆசிரியரல்ல.

இலங்கை இராணுவத்தில் பயிற்சிக் கல்லூரி விரிஷரையாளராக இருந்தவர்.

இராணுவத்தில் இருந்த காலத்தில் விடுமுறையில் தமது கிராமத்துக்கு (சுழிபுரம்) வரும்போது தமது கல்லூரியை மறக்காது வருவார்.

கல்லூரியின் உடற்பயிற்சிக் குழுவுடன் சேர்ந்து பயிற்சி அளிப்பார். அவர் இராணுவத்தில் இருந்து ஓய்வுபெற்று சுமார் முப்பது வருட காலங்களை எமது கல்லூரியின் விளையாட்டுத் துறையிலேயே தமது வாழ்நாள்வரை செலவிட்டார்.

உடற்பயிற்சியின்போது அவர் இடும் கட்டளையின் தொனியால் சுழிபுரம் கிராமமே அதிரும்.

தமது வாயைத் திறந்து 'ல்.. லெவ்ம்' (LEFT) என்றால் சத்தம் வாளைப் பிழக்கும். அவ்வளவு கம்பீரமாகச் செயற்பட்ட ஊதியம் எதையும் எதிர்பாராத ஒரு உத்தமன்.

உதைபந்தாட்டம் என்றால் போதும். வேறொன்றும் வேண்டாம். அவரின் வழிகாட்டலில் வளர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அனைவரும் இன்று அவரை மறந்திருக்க மாட்டார்கள். மறக்கவும் முடியாது.

* அமரர் குமாரசுப்பிரமணியம் அவர்கள் :

எமது கல்லூரியின் புகழ்பூத்த மாணவன். மாணவப் பருவத்திலேயே விளையாட்டுத்துறையில் வீறுநடை போட்டவர்.

துடுப்பாட்டத்தில் சூரன். எமது கல்லூரி துடுப்பாட்டக் குழுக்களை வழிநடாத்தியவர்.

அஞ்சாநெஞ்சம் கொண்டவர்.

பௌதிகம் கற்பிப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான்.

நேரகூசி தயாரிப்பதில் விற்பன்னர். அவ்வளவு திறம்படக் கல்லூரி நேரகூசியை மிகக் குறுகிய நேரத்தில் தயாரித்துவிடுவார்.

கல்லூரி மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் புதுமையான உத்திகளைக் கையாள்வார்.

இவரின் அண்மைக்கால சேவைகளை எம்மால் எப்போதும் மறக்கமுடியாது.

* அமரர் குமாரவேலு அவர்கள் :

கல்லூரியின் பழைய மாணவன். கணிதமேதை. கல்லூரியின் நிதிப் பொறுப்பாளராக இருந்து பல அபிவிருத்திகளை முன்னின்று செய்தவர்.

கல்லூரியில் அவசரமாக நிதிப் பிரச்சனை வரும்போது தமது சொந்தப் பணத்தை முற்பணமாக முதலிட்டுக் கருமத்தை முடித்துவிடுவார்.

* அமரர் சி. தியாகராசா அவர்கள் :

அமரர் அவர்கள் சகலகலாவல்லன்.

கைத்தொழில் அவரின் கைவந்த கலை.

எந்த வேலையையும் கச்சிதமாக முடித்துவிடுவார்.

கல்லூரியின் அலுவலகப் பணியிலும் சிறந்த ஒத்தாசையாக இருந்தவர். தமது திறமைகளை மாணவர்களுக்கு பயன்படுத்தினர்.

* அமரர் வை. இரவீந்திரன் அவர்கள்

அமரர் சி. இரத்தினவடிவேல் அவர்கள்

எமது கல்லூரிக்கு ஒளி ஏற்றியவர்களாவர் இவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் இன்று இல்லையாயினும், இவர்களின் நிழல்கள், நினைவுகள் என்றும் எம்மைவிட்டு அகலாது பிரகாசித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரி உருவாக்கிய உத்தம புகீரன் உயர்திரு அ. அமிர்தலிங்கம்

தம்பையா அழகராசா
கனடா

எமது கல்லூரியின் 125 ஆம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் இக் கல்லூரியால் உருவாக்கப்பட்ட செம்மல்களில் பெரியார் அமிர்தலிங்கம் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றார் என்றால் அது மிகையாகாது.

இவரது கல்லூரி வாழ்க்கை முழுமையாக எமது கல்லூரியில் அமைந்தபடியால் அதனை ஆராய முற்பட்டபோது கிடைத்த உண்மைகளை பழைய மாணவன் என்ற ரீதியில் பகிர்ந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பெரியார் அமிர்தலிங்கம் சிறீமான் அப்பாப்பிள்ளையின் முத்த புதல்வராக பண்ணாகம் பதியில் அவதரித்தார். அவர் ஆரம்பக் கல்வியை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயத்திலும் இடைநிலைக் கல்வியை எமது கல்லூரியிலும் பயின்றார். எமது கல்லூரியில் தமது கல்வியை 1936 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்தார்.

‘வளரும் பயிரை முளையில் தெரிபும்’ என்னும் முதுமொழிக்கு ஏற்ப, இவரின் திறமை அப்போதைய தகைமை வாய்ந்த மதிப்புக்குரிய அதிபர் திரு. P.G தம்பியப்பா

அவர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. இதனால் கல்லூரி நூலகத்தின் பொறுப்பை இவரது பொறுப்பிலேயே - திரு. C.R. (செ. இரத்தினசபாபதி) ஆசிரியர் விட்டதாக அறிய முடிகிறது. இப்பொறுப்பு இவரை அறிவுக் களஞ்சியமாக்க உறுதுணையாயிருந்தது. தவணைதோறும் முதலாம் நிலை தவிர, வேறு நிலை இல்லை என்ற நியதி இவரின் கல்வியின் ஆழத்தின் நிலையை தெட்டத் தெளிவாக ஆசிரியர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டியதாக அறிகின்றேன்.

எமது கல்லூரி நூலகம் இவரை வித்தகராக்க, எம் கல்லூரிக் கலைமன்றம் இவரது நாவாற்றலையும், விவாதத்திறனையும் வளர்த்து, பிற்காலத்தில் தமிழுக்காக இவரது சிம்மக் குரலை சிங்காசனம் ஏற்றியது. இது எமது கல்லூரி அவருக்கு கொட்டிக் கொடுத்த பெருமை. இவர் அதிபர் திரு. தம்பியப்பாவின் அநுமதியுடன் 9 ஆம் வகுப்புக் கலைமன்றத்துக்கு கனிஸ்ட பாராளுமன்றம் என்றும், 10 ஆம் வகுப்புக் கலைமன்றத்துக்கு சிரேஷ்ட பாராளுமன்றம் என்றும் பெயர் சூட்டினார்.

அப்போதைய உப அதிபராக இருந்த சிவராசா மாஸ்டர் என்பவர் இக் கலைமன்றத்தின் போஷகராகப் பணியாற்றினார். போஷகர் பெரியார் அமிர்தலிங்கத்தின் நாவன்மையையும், விவாதத்திறனையும் கண்டறிந்து, இவரை ஒரு தலைசிறந்த சட்ட வல்லுநராக சமூகத்திற்குத் தரவேண்டும் என்றெண்ணி "லத்ஜீன்" பாடத்தைக் கற்பித்து அதில் திறமைச்சித்தி அடையவைத்து, சர்வகலாசாலைப் படிப்பை முடித்து பின் சட்டக் கல்லூரி செல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார்.

பெரியார் அமிர்தலிங்கத்தின் கரைகாணாக் கல்வித் தாகத்தைக் கவனித்த அதிபர் திரு. தம்பியப்பா 1946 ஆம் ஆண்டு சர்வகலாசாலைக்கு பிரவேசிப்பதற்கு உதவியாக எச். எஸ்.சி. வகுப்பை முதன் முறையாக ஆரம்பித்தார். இவருக்கும், திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த திருசம்பந்தனுக்கும் இரு வருட பாடத்தினை ஒரு வருடத்தில் திரு. தம்பியப்பா கற்பித்து முடித்தார். இவ்வரிய சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி 1946 ஆம் ஆண்டு முடிவில் பெரியார் அமிர்தலிங்கம் நம் கல்லூரியின் முதலாவது மாணவராக சர்வ கலாசாலைப் பிரவேசப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். இந் நிகழ்வு எமது கல்லூரியின் வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

நம் கல்லூரி அமைத்துக் கொடுத்த அமுதத் தமிழறிவு அமீர் ஐயாவுக்கு சர்வ கலாசாலையிலும் அதனைத் தொடர்ந்து சட்டக் கல்லூரியிலும் தமிழ் மன்றங்களை அமைத்து தரத்துடன் நடத்தவும் விக்ரோறியாக் கல்லூரி தந்த வித்தகனாக நம் கல்லூரிக்கு பெருமையீட்டவும் உதவியது. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி (Jaffna College) விருந்துபசார வைபவத்தில் இவர் பராளுமன்ற உறுப்பினராகக் கலந்துகொண்ட போது கூட தான் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் புதல்வன் என்பதை கூறிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதில் பெருமிதம் அடைந்துள்ளார். அத்துடன் நின்றுவிடாது தாம் பராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் கூட (1956 ஆம் ஆண்டு முதல் 1983 ஆம் ஆண்டு வரை) எம் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கத்தில் இருந்து பெறக்கூடிய அனைத்து உதவிகளையும் பெற்றுக் கொடுத்தார். இவரது அரசியற் காலத்தில் கல்லூரி நிர்வாகத்தில் எந்தவித அரசியல் தலையீடும் இருக்கவில்லை.

உயிரினும் உயரிய ஒழுக்கம், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, மலை குலைந்தாலும் நிலை குலையாத மன உறுதி இவற்றை அவருக்கு புகட்டி குன்றிலிட்ட தீபம் போல் அவரைப் பிரகாசிக்கச் செய்தது எமது கல்லூரி என்பதில் பெருமை அடைகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவியான மூளாயைச் சேர்ந்த சீறிமான் வல்லிபுரத்தின் மூத்த புதல்வியான மங்கையற்கரசியை மணம் முடித்து வள்ளுவர் காட்டிய அறநெறி தவறாது சகல செல்வங்களும் பெற்று வாழ்ந்

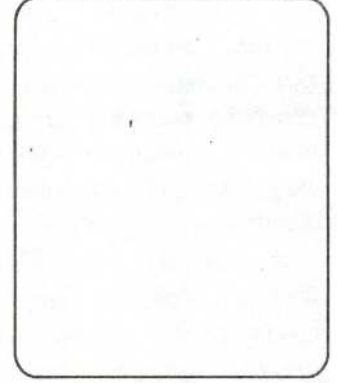
துள்ளார். இவர் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றி நடந்தவர்கள் இன்று பல உயர் பதவிகளை அடைந்துள்ளார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இந்த 125 ஆம் ஆண்டுக் கொண்டாட்ட நேரத்தில் எமது கல்லூரி பெற்றெடுத்த நன்முத்தை இழந்து தவிக்கும் பழைய மாணவர் சார்பாக இக் கட்டுரையை எழுதி இந் நன்முத்தை எமது கல்லூரித் தாய் கழுத்திலேயே ஆரமாகச் சூட்டி, பெரியாருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி முடிக்கின்றேன்.

அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடுஇன்றி நீர்நிறைந் தற்று.

- தமிழ்மறை -

அண்ணா - ஒருநாக்கு

க. வாமதேவன்
சமாதான நீதவான்

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி பல் துறையிலும் துறைசார் புலமையாளர்கள் பலரை உருவாக்கிய பெருமைக்குரிய கல்வி நிலையம்.

இப் பெருமைக்குரிய கல்வி நிலையம் ஆசைப்பிள்ளை கந்தசாமி அண்ணாமலை என்ற பெருமைக்குரிய மார்க்கிச அறிஞரையும் உருவாக்கியது.

அண்ணாமலை அவர்கள் பெயராலும் செயலாலும் அறிவாலும் அனைவருக்கும் அண்ணா ஆனார். அவரது சம காலத்தவர்கள் பலர் இன்றும் எம்மிடையே வாழ்

கின்றனர். அவரது விவாத அணியில் இருந்தவர்களில் ஒருவர் இ. சங்கர்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் அவர் கல்வி கற்ற காலம் 1948 - 1954.

அவர் காலத்தில் இந்த கல்லூரியில் கற்பித்த ஆசான்களும் புகழ் பூத்தவர்கள். திறமை மிக்கவர்கள்.

அண்ணா கல்வி கற்ற காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளிடையே விவாத அரங்கு அல்லது பட்டிமன்றம் நடப்பது அன்றைய ஒழுங்கு அல்லது மரபாகும். அண்ணா

விக்ரோறியாக் கல்லூரி விவாத அரங்கு அணியில் உறுப்பினராக இருந்து பின் விவாத அரங்கின் தலைவராக இருந்தவர்.

கல்லூரி விவாத அரங்கிற்கு பொறுப்பு ஆசிரியராக இருந்தவர் வித்வான் க. கி. நடராஜா B. O. L அவர்கள். அக்காலத்தில் பல்லாற்றலிலும் திறமைமிக்க வித்வான் பொன். முத்துக்குமாரன் B.O.L அவர்களும், சி. சிவகுருநாதன் M.A (தமிழ்) அவர்களும் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றியவர்கள். எமது கல்லூரியில் இருந்த தமிழ்த்துறையின் ஆசான்கள் மூவரும் திறமைக்கும் பெருமைக்கும் உரியவர்கள் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடற்பாலது.

அண்ணா அவர்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. பின்னர் பெரிய பிரித்தானியா சென்று ரெம்பின் கின்னில் (Temple In) பரீஷ்டர் - அந் - லோ (Barrister-at-law) பட்டத்துடன் இலங்கை திரும்பினார். இலங்கையில் வழக்குரைஞர் (Advocate) பட்டம் பெற்ற பின்னர் அவர் கொழும்பில் பிரபல வழக்கறிஞர் ஒருவரிடம் பயிற்சி பெற்றார். கொழும்பிலேயே தொழில் செய்வதாகவும் தீர்மானித்து சிவில்துறையில் சில வழக்குகளுக்கு ஏற்பட்டார். அவரது முதலாவது வழக்கு ஓர் எல்லைப் பிரச்சினை

தொடர்பானது. இவரது கட்சிக்காரர் பொருளாதார வசதி குறைந்தவர். அன்றைய விசாரணை முடிந்ததும், அண்ணாவின் கட்சிக்காரர் உரிய கட்டணம் செலுத்துவதில் இடர்பட்டார். அண்ணா, அன்று கழற்றிய கறுப்பு சட்டை (Coat)யை பின்னர் என்றுமே அணியவில்லை. வழக்குரைஞர் தொழில் ஏழைகளைச் சுரண்டும் தொழில் என்பது அவரது முடிவு.

கல்லூரிப் பட்டிமன்றங்களின் அண்ணா அவர்களின் வாதத் திறமையை அன்று புகழ்ந்து பாராட்டாதவர்களே இல்லை எனலாம். அதேபோன்று அன்றைய காலகட்டத்தில் விக்ரோறியாக் கல்லூரி பங்கு பற்றிய அனைத்து பட்டிமன்றங்களிலும் வெற்றியையே பெற்றது.

விவாதிப்பதில் திறமைமிக்க அண்ணா விவாதிப்பதையே மூலதனமாகக் கொண்ட வழக்குரைஞர் தொழிலை வரித்துக் கொண்டார். அவரது மார்க்கீசு தத்துவப் பிரகாரம் அது ஏழைகளைச் சுரண்டும் தொழில் என்று ஒதுக்கி அதைத் துறந்தார்.

இலங்கையில் மார்க்கீசியத்தை படித்து அறிந்து புரிந்துகொண்ட முதல் பத்துப் பேரில் அண்ணாவும் ஒருவராக இருப்பார் என்பது திரு. வாசுதேவ நாணயக்காரா அவர்களின் கருத்தாகும்.

பணக்காரன் பணக்காரனாகிக் கொண்டே போவான்.

பிச்சைக்காரன் பிச்சைக்காரனாகவே வாழ்வான்.

- மார்க்ஸ் -

My School Days At Victoria College, Chulipuram

Sellapah Sabaratnam

I had my early primary education in Malaysia till 1931 when I was with my parents. My father who was a station master in Malaysia retired from service and came to Sri Lanka with me and my sister. I had to continue my studies in Sri Lanka. One fine day my father took me to Victoria College and sought admission for me. They had a formal test and I gained admission in the Junior Cambridge class.

It gives me the greatest pride and pleasure in writing my past history and

experiences during my school days at Victoria College. I started my career at Victoria College from 1932. I did well at school and passed the Junior Cambridge examination in December, 1932. After that I was in the Cambridge Senior Class for one complete year in 1934. I passed the London Matriculation examination in 1935. I had been a boarder at Victoria College from 1932 - 1935. I had very good Principals, Teachers, Classmates and Schoolmates at this institution. I desire to

give the names of those whom I cannot forget and am remembering them still. I had the privilege of having three principals during my period at Victoria College. They are Siri S. Sivapathasundaram, Dr. K. Sivaprakasam Ph.D and M.A. Mutthukumar. All three of them were very prominent and well known in Jaffna. I take pride in studying under them. Now I give the names of by beloved teachers who guided me and under whom I studied. K. Vythianathar (Mathematics), S.Chidamparapillai (Chemistry), S. Somasundaram, E. A. Kandaiah and Subramaniya Lyer. Last but not least I give the names of my classmates. S. Arumugam, K.Krishnapillai, Balasubramaniam, C. M. Chinniah, V. Perumynar, V. Nagamany, T. Jeganathapillai, A. Duraisamy, Kanagasabai, Velupillai and several others. Most of my schoolmates and classmates were all very good with me and loved me much. I would also like to mention that my school days were very strenuous. I reside in Ilavalai and I had to leave home early in the morning every Monday and return back home every Friday in the evening on foot as there were no buses at that time. Hence I had to walk all the way from Ilavalai to Chulipuram on foot accompanied by my respected teachers Vythianathar Master, Somasunderam Master and other few students. Vythianathar Master is an

uncle of mine. He died this year in May in England at the age of ninety seven. One particular note that I wish to mention is that Victoria College should be proud to have had Master Vythianathar an eminent Mathematics teacher who discovered a perpetual calendar that can be used for several years.

As you all know in Jaffna there are separate schools for boys and separate schools for girls. As in the past and when I was in Victoria College this school was only meant for boys. But during my time at Victoria College co-education was introduced in Jaffna. Hence Victoria College started to admit girls in this school from 1934. Another happy incident that I wish to point out is that I was one of the football players included in the college team. We played several matches in the annual contests. We played matches with St. Patricks College and with St. Johns College at the Jaffna stadium watched by parents, several sports fans and the general public. During my period at Victoria College I won several awards and I participated in debates and sports activities too. After I left Victoria College a few of my relatives joined the faculty. They are Thambar, K. Sivarajah, A.T.Arumugam and Sivarasaratnam.

Victoria College and Hindu Culture

Appapillai Thigamparalingam
B.Sc. (Lond) Dip. Ed.
O.T.C Canada.

The Great Philanthropist Manager Chellappah established Chulipuram Victoria College during the Hindu Renaissance Period in Jaffna district as an aftermath of the Hindu preachings of the glorious Arumuga Navalar. The fame of Victoria College started spreading all over Northern Province when the Great Sivapathasundaram took the reigns as the Principal. Victoria College became a glorious English School when Prof. Small took over as Principal. Both these traditions

attracted students from far and wide. No doubt, eminent citizens and future leaders were moulded at Victoria College when a line of eminent Principals with the caliber of Late Mr. Thambiappa took over the reigns. I had the privilege of being a student at Victoria College from 1944 to 1949 and later served as a teacher from 1967 to 1976. As a student in addition to the discipline and culture that I learnt, I was lucky to have studied English under Mr. Canagaratnam and later from Late

Mr. Ratnasabapathy, who hailed from the Manager Chellappah family. I can never forget Mr. Pon. Muttucumaran's Hindu Religion classes and Mr. E. A. Kandiah's in grade VI Mathematics class and his shouting of "**Half past six fellows**" when we fail to answer him.

As a Teacher when Mr. N. Siva-gnanam and Mr. V. Rajasundaram were Principals, I enjoyed teaching Zoology for A/L, Chemistry for O/L and General

Science for grade 7 & 8. After so many years when some of my Victoria Old Students say appreciative remarks of my teachings, I feel elated. These qualities reflect our traditions and culture learnt at Victoria College.

I wish to thank the Patron, the new OBA Committee and the Advisory Committee for giving this opportunity to express my feelings about my Alma Mater.

*If by being overstudious, we impair our health
and spoil our good humor, let us give it up.*

- Montaigne

The Big School

---

*A. V. Makathevan B.A.
English Trained*

*It's the Big School
in the Universe.
He's the Principal and functions
as a Teacher Too
He's really more sympathetic
than a mother
Sometimes he seems to be more rough
than a butcher
It depends on the standard of the student,
his previous and present conduct.*

*Some students are bright,
Some are weak,
And others are satisfactory.*

*Slow teaching, Remedial teaching and Recalling
Revision, Retainment and Reinforcement
Are also performed marvelously.
The teacher - student report
Is maximised to the crest
Many examinations, but no written work
Every action of each and every student
Is correctly computerised
In his excellent computer
But marks and grading are not published
Even to the students.*

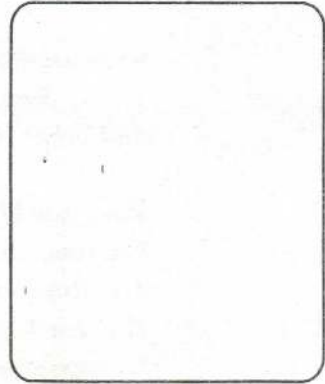
*They are kept in secret. added
To obtain The final results.*

*A few students are promoted, a few demoted
and a few called at the office too.
The others are not promoted,
Kept in the some level with the same grade.
No wonder! but It's true.
They all must change their school uniforms
According to their school performances.*

P.S NOTE:-

*These lines are highly philosophical with the religious
background having implied meaning too.
'The Big School' refers to the world
The word 'Principal' refers to the God Siva
The word 'Students' refers to the souls'
The school uniform' refers to the bodies
and 'change' refers to the re-birth.*

Opening of the Ridgeway Hall

Hindu Organ of
26th August 1905.

His Excellency William Blake presided at the Prize-Giving of Victoria College on 24.08.1905, where the Ridgeway Hall, newly erected by Mr.C.M. Chellappah, the energetic manager of the College was also opened by Lady Blake amidst great pomp and grandeur.

Prize - giving at Victoria college

The 24th instant was a gala day at Victoria College, Chulipuram. for the first time in the history of education in the

North, the Kings representative and his Lady presided at a Prize-Giving held in the College. Just before the Prize-Giving the newly built Ridgeway Hall which was tastefully decorated was opened by Lady Blake.

His Excellency the Governor, Lady Blake and Sir John Keane, Private Secretary occupied seats in the dais, while numerous gentlemen European and Jaffnese, from different parts of Jaffna were accommodated with seats in the Hall.

The function opened with the reading of an address of welcome to their Excellencies by the Manager, Mr.C.M Chellappah. Professor J.W Small, the Principal of the college then read a report of the work done in the college during the past year.

Reference was also made to the Madras examination which was condemned as to be unfit to be adopted in Jaffna.

The reading of the report over, the distribution of prizes took place,

Mr. Small reading the names of the Prize - Winners and Lady Blaka distributing the Prizes.

The Prizes were numerous and most of them were awarded by the

public spirited gentlemen interested in the cause of education.

His excellency spoke on the benefits which the Agricultural Society was to confer on the people of Ceylon and the prospect the Railway offered in opening up the Wannai.

At the conclusion of the proceedings Advocate A.Kanagasabay and Advocate E.Thirunavukkarasu thanked their excellencies for their kind presence.

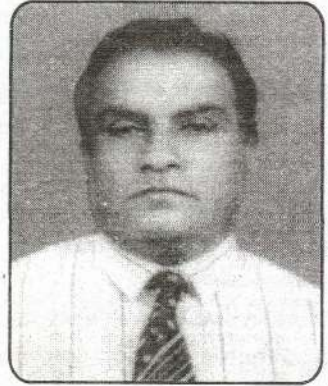
Thus ended a most interesting function held in one of the leading educational institutions of Jaffna.

Much credit is due to Professor J.W. Small, Mr. C.M. Chellappah and others for the success which attended the function. We wish success and prosperity to Victoria College.

*Science says the first word on everything, and
the last word on nothing.*

- Victor Hugo

My Experience At My Almamata

Sanmugam Nitsingam
Colombo.

Some of the old boys of Victoria College, Chulipuram and Mr. S. A. Arunachalam one time Principal wanted me to contribute an article of my experience at Victoria College to be inserted in the magazine to commemorate the 125th anniversary celebration of the college.

I was at Victoria College for two years 1948 to 1949 that was after we came down with our parents from Malaysia. I was taken to the college

by my father and uncle late Mr. G. Assaipillai much against my wishes, since I was keen to get back to Malaysia. I was admitted to 6th form where I found the standard was very low and that very evening, I told my father and uncle that I want to go back to Malaysia. Next day my uncle took me again to the than 'Principal. Mr. D. C. Arulanantham who gave some test papers in different subjects and finding me successful in the test sent me to 7th form the same day.

Mr. Arulanantham was later succeeded by Mr. Subramaniam. Both were eminent administrators.

I was surprised when I saw some of my friends in the same class who were earlier two years senior in class than myself when I met them in Malaysia three years ago. There were also other students from Malaysia at Victoria College. The Teachers were pleasant and paid individual attention on all the students and they were hard on us when we neglected our Studies. In studies I was always among the first four in class.

Some of the teachers who thought us at that time were Messers S. M. Asaipillai, S. Sivagnanam, Thiagarajah, S. Ramanathan, C. Ratnasabapathy (C.R) Pon. Muthukumar and two Kandiah Masters (Alvai & Karainagar)

At school I took part in tract events. However I was unsuccessful at the JSSA meets. Among, games I played were soccer, cricket, Badminton, volley ball and Thachi. The game Thachchi was introduced to Malaysia by the Sri Lankans. In soccer, cricket and badminton we met leading colleges. In soccer we missed to become the champions at the JSSA meets. I can still remember the drunken brawls of soccer fans supporting different teams.

We cannot forget the days when we had hoppers and mutton curry at Subhas Cafe, after winning big soccer matches. Similarly when playing cricket matches the tasty lunch and payasam served by colleges like Kokuvil, Jaffna and Manipay Hindu Colleges, Hartley, Union and Yalton Colleges.

When speaking of sports and games one cannot Miss. Mr. Rajasundaram master, who spent most of his time and energy in upgrading the college extra curricular activities. Very often we were taken on excursions by the College authorities which as you know formed part and parcel of education.

Drama also played an important role in the college activities and there were several interesting memorable events. A cousin of mine (with due apologies to him) played the role of a goat in the drama. Since then he was well known as Bhai then called by his real name. There were also instances of love making after participating in these dramas.

The college had a boarding where teachers and students from distant places were boarded. Occasionally we enjoyed a good meal with our friends residing in the hostel.

Reference has to be made of Victoria College because it was one the very few colleges that had a Sinhalese

Buddhist teacher. He was a dynamic person and was conversant in all three languages.

Tribute has to be paid to the management of Victoria College for their sacrifices, untiring services, and contributions made to build a Hindu institution under the then prevailing conditions. The college has vast extent of land for future expansion.

In this context I may recall the achievements made by the old boys of Victoria College who had obtained gainful employments not only in Sri Lanka but also in countries like Malaysia, Singapore, Borneo, Sarawak why even in U. K. Some of the prodigies had made land marks not only in Sri Lanka but also in foreign lands.

Since I have been asked to give an account of my school carrier and episodes uncounted by me in my life I wish to pen a few words. Soon after my graduation I worked as teacher at Skanthavarodaya College, Chunnakam which was also my Almamata. Thereafter I joined Associated Motorways Co. Ltd in Colombo as Assistant Manager in 1960. While working in this firm, I was sent on three stints to Japan on scholarship by the company. I was in Japan for three years and was attached to Tokyo University and other institutions. Later I

went on another occasion to Japan for six months on a Colombo Plan Scholarship. I was in U.K. for a short period to sit for an examination at the Institute of Works Management, London. The other qualifications I have gathered may be seen in my letter heads and visiting cards.

I have some inventions to my credit in the field of rubber technology and automobile battery manufacture which were then flashed from time to time by the Tamil and English Newspapers. I became the General Manager of the Company when I was 34 years and was rewarded by the Governing Director of the firm, Sir Cyril De Zoysa who was also at one time the President of Sri Lankan Senate. Thereafter since 1979 for sixteen years, I worked as advisor cum Project Co-ordinator to late Ranasinghe Premadasa, President of Sri Lanka. After his death on 1st May 1993, I established a firm under the name of Shanthi Nilayam which is in the business of property development & real estate. During 1994, 1995, I worked as a non financing partner and advisor to a Tea Industry in the Galle District which was running at a loss and made it into a profit making concern. Instances to remember while I was a student at Victoria College. I lost my father on 3rd march 1949. He died of heart failure in Malaysia at the age of 49. At the time I got the message

of his death. I was in Jaffna Central College esplanade getting myself prepared to participate in the annual inter collegiate physical display.

While on holiday in U.K in 1996 I played cricket for Victoria College old boys eleven. I was then 61 years old. It was a happy moment meeting old boys of different age and from different walks of life in foreign soil.

The water in the well at Victoria college had a big tale to say apart from being fresh unlike the surrounding wells which were brackish. For many poor students this well water was the substitute for their lunch. They drank the well water belly full and attended the afternoon school sessions. You will be surprised to see that some of these

students who under went such difficulties in life had ended up as topranking officials, why even as ministers.

Before I conclude writing my experience, I wish to express our gratitude to our teachers who taught us at that time and gave the foundation to build ourselves to what we are today.

Last but not least, I will be failing in my duty, if I do not thank Mr. K. Arunachalam one time Principal and the members of the Old Boys Association of Victoria College, Chulipuram for having given me the honour to present an article of my experience at Victoria College to heprestigious College magazine commemorating the 125th anniversary celebration.

I wish the college a bright future.

The direction in which education starts a man will determine his future life.

- Plato

தீருமதி சின்னையா தவடைசுமியும் விக்ரோறியாக் கல்லூரியும்

தீருமதி ஓ. செல்வநாயகம்
நிவவுநர் வழி

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் கனகரத்தின முதலியாரின் பூட்டியும், மனேஜர் செல்லப்பாவின் பேர்த்தியுமாகிய சட்டத்தரணி தீருமதி சின்னையா அவர்கள் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு இடத்தைப் பெறுகின்றார்.

தமது முதாதையர் செய்த அருஞ்சேவையாகிய கல்விச்சேவையின் மூலம் சைவப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுப்பதற்கு இவரும் தன்னாலான பணிகளை ஆற்றியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முக்கியமாகக் கல்லூரியில் பழைய மாணவர்கள் தங்கியிருந்து கற்பது சாலச்

சிறந்தது என்னும் நோக்கில் விடுதிக்கான கட்டிடம் அமைப்பதற்கு பதினான்கு பரப்பு (14 பரப்பு) நிலத்தை வழங்கியுள்ளார்.

தற்போது கல்லூரி வளாகத்தில் அமைந்திருக்கும் மனேஜர் செல்லப்பாவின் உருவச்சிலை அமைவதற்கும் அவரே காரண கர்த்தாவாக விளங்கினார்.

தனது முன்னோர் வாழ்ந்த சைவ வாழ்க்கையில் மிகுந்த பற்றுடையவரான அவர் விக்ரோறியாக் கல்லூரி சைவப் பண்பாட்டைப் பேணி மக்களின் உடல், உள, ஆன்மீக நிறைவில் பங்காற்ற எப்பொழுதும் உதவுவேன் எனக் கூறுகின்றார்.

16 வயதின் கீழ்
உதைப்பந்தாட்டக் குழு
- 2002

16 வயதின் கீழ்
உதைப்பந்தாட்டக் குழு
- 2003

16 வயதின் கீழ்
கிரிக்கட் குழு
- 2003

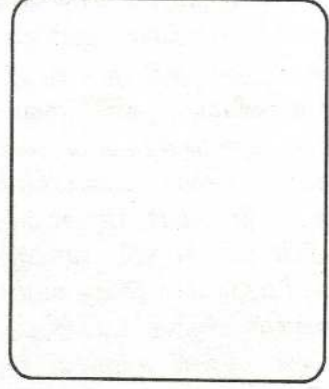

கல்வி சாரா அலுவலர்

வர்த்தக மன்றம் - 2002

பழைய மாணவனின் பாடசாலை அநுபவம்

கா. சந்திரநாசா
இளைப்பாறிய பிரதேச செயலர்,
வல்மேற்கு,
சங்கானை.

யாழ். விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் பழைய மாணவன் என்ற வகையிலும் இப் பிரதேசத்தின் இளைப்பாறிய பிரதேச செயலர் என்ற பதவியில் கடமையாற்றியவன் என்ற வகையிலும் இக்கல்லூரியினால் கொண்டாடப்படும் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவுவிழாவின் போது வெளியிடப்பட விருக்கும் சிறப்பு மலருக்கு, இக்கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் காலத்தில் நாம் பெற்ற அநுபவங்களையும் நாம் அடைந்த கல்விசார் சிறப்புகளையும் முன்னேற்றங்களையும் பல நன்மைகளையும் இக்கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இக்கல்லூரியில் 5 ஆம் வகுப்பு மாணவனாக 1949 ஆம் ஆண்டு சேர்ந்த நான் 1960 ஆம் ஆண்டு வரை கல்வி பயின்றேன். அக்காலப்பகுதியில் இக்கல்லூரியில் ஆங்கிலமொழி மூலம் கல்வி போதிக்கப்பட்டு வந்தது. 1956 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் தமிழ் மொழி மூலம் கல்விப் போதனைகள் ஆரம்பமாகியது. ஆகவே எமது கல்வி ஆங்கில மொழி மூலமாக இருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் இப்பகுதியில் இருந்த பாடசாலைகளில் விக்ரோறியாக் கல்லூரி மிகவும் பெரிய பாடசாலையாகவும் தரமான பாடசாலையாகவும் இருந்து வந்தது.

யாழ். மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதி களில் இருந்தும் மாணவர்கள் இங்கு வந்து கல்வி கற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எமது காலத்தில் அதிபராக இருந்தவர் திரு. S. சுப் பிரமணியம் ஆவார். அவர் இக்கல்லூரியில் பல ஆண்டு காலமாக அதிபராக இருந்திருக்கிறார். நல்ல சமயப்பற்றும் கல்வி அறிவும் உடைய அவர் பாடசாலை நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்தி வந்தது போற்றுவதற்கு உரியதாகும். இவருடைய காலத்தில் மாணவர்கள் மிகுந்த பயபக்தியுடனும் கீழ்ப்படிவுடனும் கல்வி கற்றமை எடுத்தியம்பக்கூடிய சிறப்பம்சமாகும்.

இவரது காலத்தில் இக்கல்லூரி சகல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கியதும் முன்னேற்றம் அடைந்ததும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். அதிபர் அவர்கள் எந்த நேரமும் பிரம்புடன் நடமாடுவார். அவரின் வருகையைச் சப்பாத்துச் சத்தம் மூலம் மாணவர்கள் இலகுவில் அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். இடையில் வகுப்புக்குப் போகாத மாணவர்களைக் கண்டவுடன் தண்டனையும் நடக்கும். அதிபர் அவர்கள் வழமையாக ஆங்கில வகுப்புக்கள் எடுப்பார். மேல் வகுப்புகளுக்கு ஆசிரியர்கள் வராமலிருக்கும் காலங்களில் அவர் வகுப்புகள் எடுப்பது வழக்கம். நாங்கள் S. S. C வகுப்பில் படித்துக் கொண்டு இருக்கும் போது வகுப்பறையில் வந்து ஆங்கிலப் (Observer Weekend) பத்திரிகையைக் கொண்டு வந்து எல்லோரையும் Dictation எழுதுமாறு editorial ஐ விறுவிறு என்று வாசிப்பார். எமக்கு அப்போது இருந்த ஆங்கில அறிவு போதாமையினால் அவர் வாசித்த முழுவதையும் எழுதமுடியாமல் திண்டாடுவோம்.

வாசித்து முடிந்தவுடன் அந்த Editorial ஐ Precise எழுதுமாறும் பணிப்பார்.

நாங்கள் என்ன செய்வது என்று அறியாமல் திணறிக்கொண்டு இருப்பதும் பின் எழுதியதைக் காட்டுமாறு கேட்டு அதைப் பார்த்து ஒன்றுமே எழுதாததைக் கண்டு நல்ல தண்டனை கிடைப்பதும் வழக்கம். நல்ல சமயப்பற்று உடைய அதிபர் நாள்நோறும் காலை யில் பிரார்த்தனை நடைபெற ஒழுங்குகள் செய்து மாணவர்களுக்கு நற்சிந்தனைப் போதனைகள் நடத்த ஒழுங்கு செய்தார். நாயன்மார்கள் குருபூசைகள் நடைபெற ஒழுங்குகள் செய்வார். மாணவர்களின் நற்பழக்கங்களிலும் கல்வி மேம்பாட்டிலும் கூடிய கவனம் வைத்து நல்ல அதிபராகக் கருதப்பட்டவர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். ஒரு முறை சில மாணவர்கள் செய்த மிகப்பெரிய குற்றத்துக்கு பகிரங்க தண்டனை (Public Canning) வழங்கியதும் ஞாபகம் வருகின்றது.

அக்கால ஆசிரிய குழாத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிடத்தக்க வரிசையில் திரு. S. M. ஆசைப்பிள்ளை B.A. (Hons) அவர்கள் மாணவர்களுக்கு ஆங்கில மொழி கற்பிப்பதிலும் ஆங்கில இலக்கியம் கற்பிப்பதிலும் திறமை வாய்ந்தவராகக் காணப்பட்டு கற்பித்தல் செயற்பாட்டைச் சிறப்பாகச் செய்தார். மாணவர்கள் விரும்பி ஆர்வத்துடன் பயிலும் வகையில் கற்பித்தல் நுட்பங்களைக் கையாண்டு இடையிடையே பல பகிழ்களை யும் சிறு சுவாரசியமான கதைகளையும் கூறி சுவைமிக்கதாகக் கற்பிப்பார். பல மாணவர்கள் அவரிடம் ஆங்கிலம் கற்றுத் தேறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இளைப்பாறிய பின்னரும் அவருடன் சந்தித்துக் கதைப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத்தரும்.

அடுத்து திரு. எம். ஏ. கந்தையா ஆசிரியர் கல்வி கற்பித்து பல சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கி உள்ளார். மாணவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். சகலகலா

வல்லவராகத் திகழ்ந்த அவர் சகல பாடங்களுக்கும் கற்பிக்கக்கூடிய வல்லமையும் அறிவும் பெற்றவர். கணிதம், வர்த்தகம், தட்டச்சு, இலக்கியம், தமிழ், சமயம் போன்ற பாடங்களைக் கற்பிக்கும் திறமை பெற்றவர். மாணவர் சமூகம் அவரது சேவையை என் றென்றும் மறக்கமுடியாது.

அடுத்து விஞ்ஞான கணித ஆசிரியர் களான திரு. A.K. சர்மா, திரு S. பத்மநாதன் ஆகிய இருவரும் விஞ்ஞானக் கல்வியையும் கணிதத்தையும் சிறப்பாகக் கற்பித்துப் பல மாணவர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்கு உரியவர்கள். அவ்விருவரும் பின்னர் இக் கல்லூரியின் உபஅதிபர்களாகப் பணிபுரிந்த வர்கள். திரு. S. பத்மநாதன் சில ஆண்டுகள் அதிபராகவும் கடமையாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் நல்ல அரசு பதவிகள் வகிக் கின்றனர்.

அடுத்து விளையாட்டுத்துறைக்கு பெரும் பணியாற்றிய பெருமை திரு. இராஜ சுந்தரம் அவர்களைச் சாரும். குறிப்பாகக் கிரிக்கெட் உதைபந்து போன்ற விளையாட்டு களுக்கு அவர் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. அக்காலகட்டத்தில் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். அக்காலப் பகுதியில் எமது பாடசாலை மாணவர்கள் கிரிக்கெட் விளையாட்டிற் தமது திறமை களை வெளிக்காட்டச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தது இக்கல்லூரி ஆகும். திரு. பொன்னம் பலம் என்ற மாணவர் கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் திறமைசாலியாகத் திகழ்ந்தவர். அவர் மைதானத்திற்கு துடுப்பெடுத்தாட வந்தால் அவரின் திறமையான விளையாட்டுக் காரண மாக எல்லா மாணவர்களும் சந்தோச ஆர வாரம் செய்வார்கள். அவர் அடிக்கும் boundary எல்லோரையும் குதுகலத்தில் ஆழ்த்தும்.

அதேபோன்று உதைபந்தாட்டத்திலும் இக்கல்லூரி பல வீரர்களை உருவாக்கு வதற்கு மறைந்த திரு. இராஜசுந்தரம் பாடு பட்டார். எமக்கு முந்திய காலப்பகுதியில் உதைபந்தாட்டத்தில் சிறந்து விளங்கிய வர்கள் நாம் கேள்விப்பட்ட வகையில் பூதன் என்று அழைக்கப்படும் திரு. சின்னத்தம்பி, திரு. கந்தப்பிள்ளை, திரு. வரதராசா, திரு. தங்கராசா போன்றவர்களும், பண்ணா கத்தைச் சேர்ந்த மறைந்த திரு. சபாநாயகம் போன்றவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

திரு. சபாநாயகர் (full back position) இருந்து அடித்த பந்து மறுபக்கத்தில் goal இல் சென்றடைந்ததாகப் பலரும் வியந்து பேசியதை நாம் அறிவோம். இவ்விளையாட்டுக்கள் யாவற்றையும் நெறிப்படுத்திப் பயற்சி கொடுத்தவர் ஆசிரியர் திரு. V. இராஜசுந்தரம் ஆவார். விளையாட்டு வீரர்களுக்குப் பாட சாலையில் விசேட கவனமும் சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டன. போசாக்கான உணவு வகை களை ஆசிரியர் இராஜசுந்தரம் தனது சொந்தச் செலவில் வழங்கினார்.

கல்வியிற் சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கியது இப்பாடசாலை. இங்கிருந்து வெளியேறியவர்கள் பலர் நல்லநிலையில் இருப்பதையும், அரசு உயர்பதவிகளை வகிப்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மறைந்த முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலை வரும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செய லாளர் நாயகமும் ஆகிய திரு. அ. அமிர்த லிங்கம் அவர்கள் இக்கல்லூரியில் இருந்து சர்வகலாசாலை சென்று வெளியேறிய முதல் மாணவர் என்பதும், அவரைப்போன்று பல டாக்டர்களும், பொறியியலாளர்களும், சட்டத் தரணிகளும், நிர்வாகிகளும் இப்பாடசாலை யிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவர்கள் தமது ஆக் கத் திறமையினாலும் விடாமுயற்சியினாலும்

நல்ல முன்னேற்றகரமான நிலையை அடைந்தமையும் அரசசேவையில் உயர்ந்த பதவிகளுக்கு உயர்த்தப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது பழைய மாணவர்களான திரு. K.P.S. வரதராசா இப்பொழுது உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாகவும், திரு. R. T. விக்கிராசா யாழ். மாவட்ட நீதிவானாகவும், திரு. S. இரங்கராசா நிர்வாகசேவை உயர் அதிகாரியாகவும் பதவிவகிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதேபோன்று காலம்சென்ற திரு. ஆ. தவத்துரை என்பவர் சட்டத்துறை வரைஞராகவும் (Legal Draftsman) உயர்பதவி வகித்த பெருமை இப்பாடசாலைக்குரியது.

எமது கல்லூரியில் கலைத்துறை வளர்ச்சியடைந்தமைக்கு காரணகர்த்தாவாகக் கடமைபுரிந்த சங்கீத ஆசிரியர் திரு. இரத்தினசபாபதி அவர்களின் பல நாடகங்கள், நடன நிகழ்ச்சிகள், சங்கீத நிகழ்ச்சிகள் பாடசாலையில் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இப்பாடசாலை மாணவர் தற்போது இளைப்பாறிய திரு. S. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளராகச் சேவைபுரிந்து சிறந்த கலைஞராகவும் விளங்குகிறார். அதேபோன்று திரு. வ. உருத்திரன் மாஸ்டர் அவர்களும் சிறந்த கலைஞராக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது பாடசாலையின் பழைய மாணவர் திரு. ஆ. சந்தானகிருஷ்ணன் தொலைத்தொடர்பு பொறியியலாளராக மேல்பதவி வகித்து இளைப்பாறியவர். நல்ல புகழ்பூத்தமிருதங்கக் கலைஞராக இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பலமேடைகளில் தனது சிறப்பை வெளிப்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கின்றார். இவர்கள் யாவரும் எமது பாடசாலைக்குப் பெருமை சேர்த்த மாணவர்கள் ஆவார். இதேபோன்று இப்பாடசாலைப்

பழைய மாணவி திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் அவர்கள் இக்கல்லூரியில் படித்து சர்வகலாசாலை சென்று சிறப்புப் பட்டதாரியாக வெளிவந்தவர். அவர் சர்வகலாசாலை விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றுத் தற்சமயம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும், நுண்கலைத்துறைப் பிரிவின் தலைவராகவும் செயலாற்றுகிறார்.

பாடசாலைக்கு மதிப்பைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கும் அவர் சமய சமூகப் பணியிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அதேபோன்று கல்விப் பணிக்கும் சேவைபுரியும் திரு. கா. சந்திரபாலன் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர். கல்விக்கும், சமயத்திற்கும் சேவைபுரியும் திரு. சிவசண்முகமூர்த்தி போன்றவர்களும் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். விரிவுரையாளராக யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் சிவானந்தனும், முன்னாள் வட்டாரக்கல்வி அதிகாரியாகிய திரு. ப. சண்முகராசா அவர்களும் பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு பெரும் தொண்டாற்றியவர்கள்.

இலக்கியப் பாடங்களில் குறிப்பாக கம்பராமாயணம். அயோத்தியா காண்டம் எமக்கு பாடநூலாக இருந்தது. இப்பாடம் கற்பித்தவர் க. கி. நடராஜன் B. O. L ஆசிரியர் ஆவார். அவர் நல்ல இசையுடன் பாடல்களைப் படித்து விளக்கம் தருவார். எல்லா மாணவர்களும் ஆர்வத்துடன் கற்றுத் தேறினார்கள். அதேபோல் அவருக்குப் பின் கல்வி கற்பித்த திரு. சி. சிவகுருநாதன் M. A. ஆசிரியர் அவர்களும் மாணவர்களின் மதிப்பைப் பெற்றவர் ஆவார்.

ஆங்கிலம் கட்டாய பாடம் ஆகையால் ஆங்கிலத்திற் சித்தி பெறாவிட்டால் S. S. C சித்தி பெறமுடியாது. அப்படியாகச்

சிலர் இடையில் கல்வியை நிறுத்தியதும் உண்டு. Hand Work Teacher என்று எல்லோராலும் மதித்து அழைக்கப்படும் ஆசிரியை எங்கள் மனதில் இன்றும் நிலைத்து நிற்கும் ஆசிரியை. - மாணவர்களை அன்பாகக் கண்டிக்கும் ஆசிரியை ஆவார்.

இதேபோன்று கார்த்திகேசு மாஸர், இராசையா மாஸர், Miss Pathy Teacher போன்றவர்கள் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்கள் ஆவர். அதேபோன்று பல சமூக சேவையாளர்களையும், சமயப் பணிகளை ஆற்றுவவர்களையும் இக்கல்லூரி உருவாக்கிய பெருமைக்குரியது. சமூக சேவையில் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள் பலர் உள்ளனர். எல்லோரையும் இங்கு குறிப்பிடுவது இயலாது. ஆயினும் ஒரு சிலரை குறிப்பிடாது இருக்கமுடியாது. திரு நாகராசா, இளைப்பாறிய அதிபர், பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவராகவும் மற்றும் பாடசாலை முன்னேற்றத்திலும் அயராது உழைத்து வருபவரும் ஆவார். அவரின் சேவை மகத்தானது.

பல பழைய மாணவர்கள் பாடசாலை அபிவிருத்தியில் முன்னின்று உழைப்பவர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். இப்பாடசாலை மாணவர்களில் மருத்துவத்துறையில் முன்னணியில் திகழ்பவர் வரிசையில். டாக்டர் திருமதி பவானி, டாக்டர் ச. கதிர்காமத்தம்பி, அமரர் டாக்டர் ம. தம்பிராசா (அமெரிக்கா) (Urologist and drologist and renal transplant surgeon), மற்றும் டாக்டர் R பாலசுப் பிரமணியம் (இலண்டன்) போன்றவர்களும், காலம்சென்ற மலேசியா டாக்டர் பாலகிருஷ்ணனும் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். இவர் சிறந்த கிரிக்கெட் வீரரும் ஆவார்.

மாணவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் மிகவும் மதிநுட்பம் மிக்கவர்களும் விடாமுயற்சி உடைய மாணவர்களும் கல்வியின்று தங்கள் விடாமுயற்சியாலும் கடின உழைப்பாலும் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களாகப் பலரை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அவ்வரிசையில் முன்னாள் அமைச்சர் காலம் சென்ற திரு. செல்லையா குமாரசூரியர் குறிப்பிடத்தக்கவர். திரு. செல்லையா என்ற பழைய மாணவன் தற்பொழுது அரச சேவையில் இருந்து இளைப்பாறியவர், இலங்கையில் தலைசிறந்த (Bridge contract) விளையாட்டு வீரர். சர்வதேச ரீதியாக பல போட்டிகளில் இலங்கை சார்பில் பங்குபற்றி வெற்றியைத் தேடித்தந்தவர். பாடசாலைக்குப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவனாகிய நான் நிர்வாக சேவையில் நியமனம் பெறுவதற்கும், வலிமேற்குப் பிரதேச செயலர் பதவியை வகிப்பதற்கும். அதேபோன்ற பல உயர்பதவிகளை வகிப்பதற்கும், தேவையான ஆற்றலையும் திறமையையும் பெறவாய்ப்பளித்த இக்கல்லூரிக்கு நன்றியுடைய வணாகவும் கடப்பாடுடையவனாகவும் உள்ளேன்.

இக்கல்லூரி மென்மேலும் சிறந்த கல்விப் பணியைத் தொடர்ச்சியாக ஆற்றி வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே மேலும் கல்விப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

வாழ்வைக்க வணங்குகின்றோம்

பழைய மாணவ மாணவிகள் சங்கம்
விக்ரோறியாக் கல்ணரி,
அவுஸ்த்ரேலியா

சுழவளத் திருநாட்டின்
வடபால் மணிக் கொத்தாக
அழும்மிக்க அறவை பெல்லாம்
அள்ளி இறைக்கும் ஒரு மகுடம்
வாழ்வைக்கும் பெருங்கருணை
அறுபேலச் சுழிபுரத்தில்
காலமெல்லாம் கனிவுடனே
வீற்றிருக்கும் விக்ரோறியா.

I.

விக்கினங்கள் தீத்த வைக்கும்
விநாயகன் பேரகுளாலே
விக்ரோறியாக் கல்ணரி
விளங்கி நிற்கும் பாங்காலே

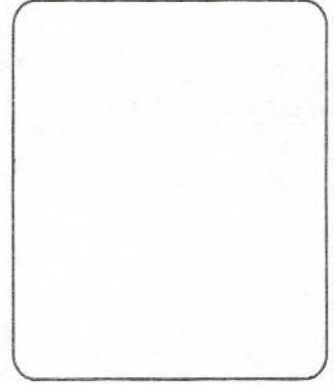
சத்தியமும் நேர்மையுமாய்
சேர்ந்த நல்ல கல்விதனை
எத்தனை நாள் சென்றாலும்
தரும் இந்தக் கற்பகதரு 2.

ஆயிரத்த எண்ணாற்றி
எழுபத்தாறிலே
பாமரர்க்கும் எல்லோருக்கும்
கல்விதர முனைத்த தரு
ஆயிரமாய் ஆண்டுகள்
ஓடியே மறைந்தாவும்
சாகாமல் கல்விக் கண்ணை
திறக்கும் இந்தக் கலாசாலை. 3.

சைவம் வளர்த்த நின்ற
சிவபாத அந்தரணர்
வையம் புகழ்மந்த
ஆங்கிலேய அறிஞர்களும்
மையம் கொண்ட தந்த
விக்ரோழியா கலாசாலை
ஐயம் இல்லை இது
பெருமை எல்லாம் கொண்டதிலே. 4.

கடல் கடந்த நாங்கள்
உன்னைப் பிரிந்து தின்றாவும்
உடல் பொருள் ஆவியெங்கும்
நீ தந்த கல்விச் செல்வம்
இடர் எதுவும் அணுகாமல்
காத்த நிற்கும் நிறம் கண்டு
மடைதிறந்த வெள்ளம் போல்
எங்கள் நல்வாழ்த்துக ளெல்லாம்
கடல்கடந்த உனை வந்து
வாழவைக்க வணங்குகின்றோம். 5.

கனவுகள் மெய்ப்படும்

செல்வன். த. ப்ரபாகரன்
விக்ரோஹியாக் கல்வாரி,
கழிபுரம்.

'டாண்... டாண்... டாண்...'

என்று பாடசாலை மணி ஒலிக்கவும், நான் பாடசாலையினைச் சென்றடையவும் சரியாக இருந்தது. எனது சைக்கிளை மெதுவாக உருட்டிச் சென்று, பாடசாலை வளாகத்தினுள் நிறுத்திவிட்டு அதிபரின் அலுவலகத்துக்கு விரைந்தேன். ஏனோ என் மனம் பட்டாம்பூச்சியாய்ப் படபடத்துக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில் இன்றுதான் நான் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு அடியெடுத்து வைக்கின்ற முதல்நாள். வரவுப் பதிவேட்டினில் கையொப்பத்தை வைத்துவிட்டு எனக்குரிய தரம் எட்டு வகுப்பறையினுள் நுழைந்தேன்.

'குட் மோர்னிங்... சேர்!'

முப்பத்தாறு மாணவர்களின் குரலும் சுருதி பிசகாது ஒலித்தது.

'குட் மோர்னிங் பிள்ளையள். ஏன் நிக்கிறீங்கள். எல்லாரும் கதிரையில் இருங்கோ'

என்று கூறிவிட்டு ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொள்ள, மாணவர்களும் தத்தமது கதிரைகளில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் அனைவரதும் முகங்களிலும் புதிய ஆசிரியரைக் கண்ட மகிழ்ச்சி அப்பட்டமாயத் தெரிந்தது.

'பிள்ளையன். என்ர பேர் கௌரி காந்தன். நான்தான் இனி உங்களுக்குத் தமிழ்ப் பாடம் படிப்பிக்கப் போறன். என்னை நீங்கள் ஒரு ஆசிரியராய் நினைக்காமல் சகோதரனாய் நினைச்சுப் பழகோணும் சரி தானே?'

'சரி சேர்' என்று மாணவர்கள் 'கோரலாய்' கத்தினார்கள். நான் இடாப்பை எடுத்து மாணவர்களின் வரவினைப் பதியத் தொடங்கினேன்.

'கண்ணதாஸன்'
'வந்தேன் சேர்'
'தமிழ்வேந்தன்'
'வந்தேன் சேர்'

நான் பெயர்களை வாசிக்க ஒவ்வொரு மாணவனும் தன் வரவினை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்க, இடாப்பிலிருந்த இறுதிப் பெயரை வாசித்தேன்.

'சிவகுமார்'
'.....'
எங்கும் நிசப்தம்

'சிவகுமார் இண்டைக்குப் பள்ளிக் கூடம் வரேலையோ? என்று முன்னாலிருந்த மாணவனை வினாவினேன்.

'வந்தவன் சேர். அங்க பாருங்கோ. நித்திரை கொள்ளுறான். அவன்தான் சிவகுமார்' என்று அம்மாணவன் விடை பகர்ந்தான். அப்போதுதான் சிவகுமார் என் கின்ற மாணவனை நான் கண்டேன். கடை வாயிலிருந்து உமிழ்நீர் வடிந்திருக்க அவன் தன்னை மறந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

'சிவகுமாருக்கு ஏதாவது வருத்தமோ?'
'இல்லை சேர்! இவன் நெடுகலும்

இப்பிடித்தான். பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்கா வர மாட்டான். வந்தாலும் பாடமொண்டும் படிக்காமல் படுத்து நித்திரை கொள்ளுறதுதான் இவன்ர வேலை. இதால இவனை நித்திரைச் சாமியெண்டுதான் கூப்பிடுறனாங்கள்.

என்று ஒரு மாணவன் சொல்லி முடிக்கவும். வகுப்பறை முழுவதும் 'கொல்' லென்ற சிரிப்பலை கிளம்பியது. அச்சிரிப் பொலி கேட்டு நித்திரைச்சாமி யென்கிற சிவ குமார் மலங்க மலங்க விழித்தவாறு எழுந்து நின்றான். கசங்கிப் பழுப்பேறிப் போயிருந்த 'சேர்ட்டும்' நாலைந்து இடங்களில் கிழிந்து தைக்கப்பட்டிருந்த காற்சட்டையும் அவ னொரு ஏழையென்பதைப் பறைசாற்றின.

சிவகுமார் வகுப்பு நேரத்தில ஏன் நித்திரை கொள்ளுறீர்?

'.....'
பதிலில்லை.

'சிவகுமார்! கேட்டது காதில விழே லையோ?

'.....'
மீண்டும் மௌனம்'

இந்த மௌனம் என்னுள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மிருகத்தினை உசுப்பேற்றி விட்டது. சட்டென அவன் காதைப்பிடித்து முறுக்கியபடி.

'கேட்டது காதில விழேலையோ?'

என்று கோபத்தோடு கேட்டேன். அதற்கும் பதிலில்லை. ஆனால் மேசைமீது ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நீர்த்துளிகள் விழத்தொடங்கின. அழுகின்றான் போலும் 'சே! வீணாய் ஒரு சின்னப்பெடியனை அழ வைச்சிட்டனே! என்று என்னை நானே கடிந்து கொண்டேன்.

சட்டெனச் சிவகுமார் தலைநிமிர்ந்தான். அவன் கன்னங்களில் கண்ணீர் கோடுகளை வரைந்திருந்தது.

'சேர்! இரவு நான் நித்திரை முழிப்பு சேர்' என்றான் அவன்.

'ஏன்? பாடம் படித்தனிரோ?'

'இல்லை சேர். ராத்திரி பேக்கரியில் வேலை செய்தனான் சேர்' நான் வேலை செய்துதான் எங்கட குடும்பத்தைக் காபாத்தோணும். இல்லாட்டி எங்கட குடும்பம் இருந்த இடத்தில புல்லு முளைச்சிருக்கும்.'

'அப்ப உனர் அம்மா... அப்பா...?'

'அப்பா செல் விழுந்து செத்துப் போட்டார். அம்மாவுக்கு மிதிவெடியில் இரண்டு காலும் போட்டுது. என்ற அம்மாவைக் காப்பாத்த வேணும். ஒரே தங்கச்சியை வளர்த்து ஆளாக்கவேணும்.'

அவனது வார்த்தைகள் என் மனதில் சம்மட்டியால் அடிப்பது போன்ற உணர்வை உண்டாக்கின. இவனது வயதில் நான் செய்த தில்லுமுல்லுகள் என் கண்ணெதிரே தோன்றின. அப்பாவின் காசைத் திருடிப் படம் பார்க்கப் போனது, கள்ளமுட்டிக்குக் கல்லெறிந்தது, பாதையில் பொறிக்கிடங்கு வைத்து பரமசிவம் மாமாவுக்கு காலில் காயம் வரச் செய்தது: வீட்டு வேலைகளைச் செய்யாமல் விளையாடியது எல்லாமே ஒரு படம்போல என் கண்ணெதிரே ஓடின.

தன் குடும்பத்திற்காய்த் தன்னையே உருக்கும் மெழுகுதிரி போன்ற இந்தச் சின்னப் பாலகன் சிவகுமாரோடு ஒப்பிடுகையில் என் இளமைப் பருவத்தை நான் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது புரிந்தது. வெறும் படிப்பு மட்டும்தான் இளமையல்ல

என்ற உண்மை என் மனதில் உறைத்தது. தொடர்ந்து கற்பிக்கும் மனோநிலையில் நான் இல்லை. எனவே கதிரையில் சென்றமர்ந்து மெதுவாகக் கண்ணை முடிக்கொண்டேன்.

இடைவேளை நேரம் 'பிளாஸ்க்கில்' கொண்டுவந்த தேநீரை அருந்திவிட்டு பாடசாலையைச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்த போதுதான் அந்தக் காட்சி என் கண்ணில் பட்டது. 'கன்ரீனில்' மாணவர்கள் விதவிதமான தின்பண்டங்களை வாங்கி உண்டு கொண்டிருக்க, அதை ஏக்கத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சிவகுமார். அவனை மெதுவாக அழைத்தேன்.

'இந்தா சிவகுமார் 'கன்ரீனில்' ஏதாவது வாங்கிச் சாப்பிடு'

என்று ஒரு பத்து ரூபா நோட்டை அவனிடம் நீட்டினேன்.

'வேண்டாம் சேர்'

'பரவாயில்லை வைச்சுக்கொள்'

என்று வலுக்கட்டாயமாக பத்து ரூபாய்த் தாளை அவன் கையில் திணித்தேன். நன்றியுடன் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டு வகுப்பை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

'சிவகுமார்! கன்ரீனில் வாங்கிச் சாப்பிடேலையோ?'

'இல்லை சேர் காலமை தங்கச்சி ஒரு கொப்பி வாங்க வேணுமெண்டு சொன்னவள். இந்தக் காசில் வாங்கிக் குடுக்கப் போறன் சேர்'

என்று கூறிவிட்டு விரைந்தான். நான் சிலையாய் உட்கார்ந்து இருந்தேன். சிறுவயதில் கண்மண் தெரியாமல் ஊதாரித் தனமாகப் பணம் செலவழித்து என்

வீட்டுக்குச் செய்த துரோகத்தை எண்ணி வெட்கினேன். சாதனை செய்யவேண்டிய இளமைப் பருவத்தைத் தொலைத்ததை யெண்ணி ஏங்கி நின்றேன்.

'டாண்... டாண்... டாண்...'

பாடசாலை முடிவடைவதற்கான மணி மும்முறை அடித்து ஓய்ந்தது. நான் சைக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு பாடசாலையை விட்டு வெளியேறத் தொடங்கினேன். மாணவர்கள் வெண்புறாக் கூட்டங்களாக வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போதுதான் அந்தக் கொடுமையான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. வேகமாக வந்த 'மினிபஸ்' ஒன்று வீதியைக் கடக்க முனைந்த முதியவர் ஒருவர் மீது மோதப்போக, அதைத் தடுப்பதற்காய் குறுக்கே பாய்ந்த மாணவன் மீது மினி பஸ் மோத....

அம்...மா... ஆ... ஆ... ஆ...

என்ற கூக்குரலோடு என் முகத்தில் இரத்தத்துளிகள் விசிறப்பட்டன. கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு அடிபட்ட மாணவன் யாரெனப் பார்த்தேன். அது.. அது.. சிவ குமார்! தலைசிதறி முளை வெளியேறி இரத்த

வெள்ளத்தில் சின்னாபின்னமாய்ச் சிதறியிருந்தான். பார்த்தவுடனேயே இறந்துவிட்டானென்று புரிந்தது. இரத்தம் தோய்ந்த அவன் கரத்தில் நான் கொடுத்த பத்து ரூபாய்த் தாள் படபடத்துக்கொண்டிருந்தது.

'தங்கச்சிக்குக் கொப்பி வாங்கப் போறன் சேர்'

அவன் சொன்ன வார்த்தைகள் என் மனதில் நிழலாடின. இவன் கண்ட இளமைக் காலக் கனவுகள் கருகக்கூடாது. இளமையை அற்புதமாகப் பயன்படுத்திய இவன் கனவுகள் மெய்ப்பட வேண்டும். இனி இவனது குடும்பத்தைக் கரை சேர்ப்பது என் பொறுப்பு. அப்படிச் செய்தால் தான் இளமைக் காலத்தை நான் தவறிவிட்டதற்கான பரிகாரம் கிடைக்கும் என மனதில் சபதம் செய்துகொண்டு சிவகுமாரின் சிந்தையும் செயலும் என் நெஞ்சை நெருட நான் சிலையாய்ச் சமைந்துவிட்டேன்.

(யாவும் கற்பனை)

* 1999 ஆம் ஆண்டு தமிழ்மொழித்தின தேசியப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற சிறு கதை.

அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

- தமிழ்மறை

தோன்றாத் துணையாக உழைத்த அன்னை

க. அந்தரராசா

ஓய்வுபெற்ற பிரதி அதிபர்,
விக்ரோறியாக் கல்லூரி,
கழிபுரம்.

யா! விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் ஆரம்பகால வளர்ச்சியில் இலைமறை காய் போல் இருந்து அருந்தொண்டாற்றியவர் திருமதி அன்னப்பிள்ளை செல்லப்பா அவர்களாவர்.

மனேச்சர் செல்லப்பா அவர்கள் கல்லூரியை முகாமைத்துவப்படுத்தியதற்கு முக்கிய அச்சாணியாக விளங்கியவர் இவருடைய துணைவியாரே திருமதி அன்னப்பிள்ளையாவார்.

குறிப்பாக கல்லூரி நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு நிதித்துறை மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றது.

அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்ற ஆசிரியர்களது சம்பளங்கள் கல்லூரி பராமரிப்புச் செலவுகளுக்குரிய பணம் மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தான் அரசு வழங்கி வந்தது.

இந்த நிலையில் ஆசிரியர்களது சம்பளங்கள் மாதாமாதம் வழங்குவதில் மனேச்சர் செல்லப்பா தனது சொந்தப் பணத்தில் முற்பணமாகக் கொடுப்பார்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் பணம் இல்லாத போது நண்பர்கள், உறவினர்கள், அயலவர்களிடம் இருந்து பணம் பெற்றுக் கொடுத்து வந்தார்.

இவ்வாறு பிறர் உதவி செய்த பணத்தை அவர்கள் திரும்பி வந்து கேட்கும்போது அதைக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படாத போது அவர்களுக்குரிய ஆறுதல் வார்த்தைகளை மிக அன்பான முறையில் கதைத்து எந்தவித பிரச்சினையும் இன்றி சமாளித்து வந்தவர் திருமதி அன்னப்பிள்ளை செல்லப்பா அவர்கள்.

மனேச்சர் செல்லப்பா காலமானவுடன் கல்லூரி தொடர்ந்து இயங்க முடியுமா என்ற இக்கட்டான கட்டத்தில் இப்பொறுப்பை திருமதி செல்லப்பா அவர்கள் தனது கணவருடன் சேர்ந்து பாடசாலைத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டு வந்ததன் நிமித்தமும், அவரது புத்திசாதுரியத்தாலும் தனது மிக நெருங்கிய உறவினரான திரு. இராமசாமி தம்பையா அவர்களை அழைத்து கல்லூரிப் பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்த பேரில்தான் இன்று

இக்கல்லூரி யா/ விக்ரோறியாக் கல்லூரி என்ற பெயருடனும், புகழுடனும் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றது.

சரித்திரத்தில் கல்லூரி மனேச்சராக வெளிப்படையாக தெரியாவிட்டாலும் மனேச்சர் செல்லப்பா அவர்கள் காலமான நாளிலிருந்து திருவாளர் R. தம்பையா பொறுப்பேற்கும் வரையுள்ள இடைப்பட்ட காலங்களில் திருமதி அன்னப்பிள்ளை செல்லப்பா அவர்கள் இக்கல்லூரியின் நிர்வாகத்தை பொறுப்பேற்றுக் கடமையாற்றினார்.

இவரின் செயற்பாட்டுத்தன்மை கருதி சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை அன்னக்கா என அன்புடன் அழைத்து வந்தனர்.

இவ்வாறு இவர் செய்த சேவையை விக்ரோறியா மாதாவும் அதைப் போற்றிக் கௌரவிக்கும் சமூகமும் என்றென்றும் நன்றி யுடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

புறத்துறப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறப்பு அன்பி லவர்க்கு

- தமிழ்மறை

விளையும் பயிர்

த. குணத்திலகம்

ஆசிரியர்,

விக்ரோநியாக் கல்லூரி,

சுழிபுரம்.

‘விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும்’ என்பது முதுமொழி. இம்முதுமொழியில் உண்மை இருந்தாலும், எல்லா முளைகளும் சிறப்பாக விளையும் என்று கூறிவிட முடியாது.

முளை சிறந்ததாக இருந்தாலும், பின் அதன் பராமரிப்பிலேயே அதன் விளைவு தங்கியுள்ளது.

பயிருக்கேற்ற விதத்தில் பராமரிக்கும் போதே சிறந்த விளைவைப் பெறமுடிகிறது.

இதை ஏன் கூறவருகிறேன் என்றால் எமது வருங்காலச் செல்வங்களாகிய மாணவ

முளைகளைச் சரியான முறையில் நெறிப் படுத்தி வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகவே யாகும்.

பெற்றோர் பங்கு:

‘எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தை தான் மண்ணிற் பிறக்கையிலே, பின் நல்லவராவதும் தீயவராவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே’ என்பது ஒரு பாடல் வரி.

இங்கு கவிஞர் ஒரு பிள்ளையின் எதிர் காலம் அன்னையின் கையில் எனக் குறித்துக் காட்டுகிறார்.

ஒரு பிள்ளை தாயின் மடியில் படுத்திருந்து பால் குடிக்கும்போது தாய் மன எழுச்சி எப்படி உள்ளதோ அதே எழுச்சியின் பிரதி பலன்கள் அப்பிள்ளையிடம் காணப்படும் என்பது உளவியலாளர்களின் கருத்து.

எனவே தாய் நல்ல குணத்துடன் காணப்பட்டால் பிள்ளையும் நல்ல குணத்துடன் காணப்படும்.

பிஞ்சுக் குழந்தையின் மனதில் எதுவும் “பசுமரத்தாண்போல்” பதிந்துவிடும். குடும்ப நிலை காரணமாக சில பெற்றோர் வீட்டில் சினந்துகொண்டிருப்பார்களானால் அது நிச்சயம் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் மனதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

பெற்றோர் தம் குடும்ப நிலையைப் பிள்ளைகளுக்கு மறைத்து வளர்க்க வேண்டும். பிள்ளைகள் தாமாகப் புரிந்துகொள்ளும் காலம்வரை பெற்றோர் தேவையில்லாத எந்த விடயத்தையும் பிள்ளைகளுக்கு தெரியப்படுத்த முனையக்கூடாது. இது ஒவ்வொரு பொறுப்புள்ள பெற்றோர்களுக்கு முரிய கடமையாகும்.

தமிழகத்தில் ஒரு பிள்ளையை முதன் முதல் பாடசாலையில் சேர்க்கும்போது, அங்கு முதலாவதாக அப்பிள்ளைக்குக் கற்பிப்பது “மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்” என்னும் வாக்கியமாகும். இதன் விளக்கத்தை மூன்று விதமாகக் கொள்கின்றனர்.

1. மாதா, பிதா, குரு ஆகிய மூவருமே தெய்வம் என்பதாகும்.
2. மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் ஆகிய நான்கும் சமநிலையில் தெய்வம் என்பதாகும்.
3. ஒரு பிள்ளையின் முதல் தெய்வம் தாய் எனவும்.

இரண்டாவது தெய்வம் அப்பிள்ளையின் தேவைகளை அவ்வப்போது நிறைவேற்றும் பொறுப்புடைய தந்தை எனவும்,

மூன்றாவது தெய்வம் பிள்ளைக்கு நல்லறிவுட்டி இறைவனை அடையும் மார்க்கத்தைக் காட்டும் குரு எனவும்.

நான்காவதாக கற்றதன் பயனை அநுபவிக்கும் கடைசி இடமான இறைவன் திருவடிகள் என்பதாகும்.

இதன் பிரகாரம் தாயானவள் தனது பிள்ளையை அன்புடன் வளர்த்துத் தகுந்த அறிவைப் பெறத் தந்தையிடம் ஒப்படைக்கிறாள் எனவும், தந்தையார் தம்பிள்ளைக்குப் பொருத்தமான குருவைத் தெரிவுசெய்து ஒப்படைக்க குருவானவர் அப்பிள்ளையை ஒரு பூரண மனிதனாக்கக்கூடிய சிறந்த அறிவைப் புகட்டி அறவழியில் இறைவனை அடையும் மார்க்கத்தைக் காட்டுகிறார் எனப்படுகிறது.

ஒரு பிள்ளையின் ஒரு நாள் வாழ்வில் $\frac{2}{3}$ பகுதி நேரம் பெற்றோர்களிடமே பிள்ளை கழிக்கிறது. இவ்வேளைகளில் வீட்டுப் பழக்க வழக்கங்களே பிள்ளையிடம் கூடுதலாக ஏற்படும்.

வீட்டுச் சூழல் நல்லபடியாக இருந்தால் பிள்ளை நற்பண்புகளுடன் காணப்படும்.

எனவே பிள்ளையின் விளைவைப் பெறுவதில் பெற்றோரின் பங்கும் கூடுதலாகத் தேவைப்படுகிறது.

ஆசிரியர் பங்கு :

கல்வியைப் பெறுவதற்காக ஆசிரியரிடம் வந்த பிள்ளை ஆசிரியருடன் இருக்கும் போது ஆசிரியர் மேலானவர் என நம்புகிறது.

பிள்ளையின் இந்த அபிப்பிராயத்தை ஆசிரியர்கள் கெடுத்துவிடக்கூடாது. ஆசிரியர் சொல்வதை நம்பவேண்டும், செய்வதைப் பின்பற்றவேண்டும். இது குருசீஷ்யப் பண்பு. எனவே ஆசிரியர் நல்லதைப் பேசி நல்லதையே செய்யவேண்டும்.

ஒரு ஆசிரியர் தாம் எல்லாம் தெரிந்தவர் என இறுமாப்புடன் செயற்படக்கூடாது. அவர் அறியவேண்டியது எவ்வளவோ உள்ளது. இதையே ஒளவையார் “கற்றவு கைமண்ண எவு கல்லாதது உலகஎவு” எனக் கூறுகிறார்.

ஆசிரியர் ஒரு வாழ்நாள் மாணவனாக இருக்கவேண்டும்.

ஒரு மாணவன் ஆசிரியரிடம் அறிய விரும்பும் ஒன்றை அவர் அறியாராயின் அவர் அறிந்தே சொல்லவேண்டும். எனவே அவர் எப்போதும் மாணவனாகவே இருக்கவேண்டும்.

கல்விக்கு வரைவிலக்கணம் கூறும் அறிஞர்கள் “கல்வியே வாழ்க்கை, வாழ்க்கையே கல்வி” எனக் கூறுகிறார்கள். ஒரு பிள்ளை கற்கும்போது வாழ்க்கை நடைபெறுகிறது. அதேபோல் வாழும்போது கற்றல் நடைபெறுகின்றது. இதற்கமைவாக ஆசிரியர் நற்பண்புள்ளவராக இருக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர் வாக்கை வேதவாக்காகக் கொள்ளும் பிள்ளை அவர் தவறான வழியில் நடப்பாரேயானால் அவர் மீது வைத்திருக்கும் பக்தியை நீக்கி விடுகிறது. இதற்கு உதாரணமாக எனது கல்வி வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

நான் மாணவனாக இருந்தபோது எனது ஆசிரியர் தமிழ் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த ஆசிரியர் நடத்தை பற்றி எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் நன்றாகத் தெரியும்.

அவர் கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளையின் பாடல் ஒன்றை விளக்கிக்கொண்டிருந்தார். பாடலில், ‘கஞ்சாவை நஞ்சாகக் கொள்ளவேண்டும். கள்ளொழுகும் கடைவாயை முடவேண்டும்’ என்னும் வரியை அழகாகப் பாடினார்.

அப்போது என்னால் அடக்கமுடியாத சிரிப்பு சத்தத்துடன் வெளியே வந்துவிட்டது.

அவ்வளவுதான், நேராக எழும்பி வந்த ஆசிரியர் ஒரு அறை அறைந்தார். நான் வலியில் தவித்தேன். நான் செய்த பிழை ஒரு வருக்கும் தெரியாது. நான் சிரித்தேன் அதனால் அடி வாங்கினேன் என்பதுதான் எல்லா மாணவர்களதும் கருத்து.

நான் ஏன் சிரித்தேன் என்பதை நான் எவருக்கும் சொல்லவில்லை. சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் எனது ஆசிரியருக்கு அது நன்றாக விளங்கி இருக்கிறது. அந்த ஆசிரியர் குடியில் நடாத்தும் விபரீதங்களை நான் நன்கறிந்தவன். அந்த நிலையில் அவர் வாயே ‘கள்ளொழுகும் கடைவாயை முடவேண்டும்’ எனக்கூறியபோது என்னால் சிரிப்பை அடக்கமுடியவில்லை.

இப்படியாக ஆசிரியர் மாணவர்களின் கணிப்பில் இருப்பார்களேயானால் அந்த ஆசிரியர் மாணவனின் மதிப்பைப் பெற முடியாது. எனவே ஆசிரியர் மாணவனுக்கு முன்மாதிரியாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். வளரும் பயிர் நல்ல சூழலில் வளரவேண்டும்.

சூழலை ஏற்படுத்துவது பெற்றோர், ஆசிரியர், அதிபர் மற்றும் கல்வி அதிகாரிகள் ஆவர்.

தண்டனை வழங்கல் :

ஓராசிரியர் மாணவன் ஒருவனைத் தண்டித்தால் அது அந்த மாணவனின் நன்மைக்காகவேயாகும். ஆசிரியர் தமது சுயநலனுக்காகத் தண்டிப்பதில்லை. தண்டிக்கவும் கூடாது.

வளரும் பயிர் ஒன்றில் இடையே தோன்றும் ஒரு கிளையை நாம் நறுக்கி அந்தப் பயிரை சீராக வளர இடம்கொடுத்தல் போல, ஒரு மாணவன் இடையில் சில தவறுகள் செய்யும்போது அவனுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதால் அவன் திருந்தி சமூகத்தில் மதிப்பைப் பெறுகிறான்.

தண்டிக்காது விட்டால் அவன் தவறாகவே வழிநடாத்தப்பட்டு வாழ்க்கையில் அர்த்தமற்ற ஒரு மனிதனாக இடமுண்டு.

உளவியல் அறிவு :

ஒரு மாணவனின் வயதுக்கேற்ப அவனது நடத்தைகள் மாறுபடும். மாணவ வயதில் கட்டிளமைப் பருவம் என்பது ஒரு தடைதாண்டல் பருவமாகும். இது ஏறக்குறைய 14 வயது முதல் 20 வயது வரை உள்ள காலமாகும். இவ்வயதில் மாணவர்கள் தாம் நினைத்ததைச் சாதிக்கும் ஆர்வமுடையவர்களாக இருப்பர். இப்பருவத்தில் இவர்களின் ஆராயும் திறன் அதிகமாகக் காணப்படும். இப்பருவத்தில் இப்பயிர்கள் நல்லமுறையில் படருவதற்கு பந்தர் அமைத்துக் கொடுப்பது அவசியம். தவறின் பயிர்கள் கண்டபாட்டில் சென்று தான் அழிவது மட்டுமன்றி ஏனைய பயிர்களையும் அழித்துவிடும் நிலை ஏற்படும்.

எனவே இவ்வயதில் அவர்கள் செல்லும் வழியை அவதானித்து அவர்களைத் தீய வழியில் செல்லவிடாது அவர்கள் திறனை நல்ல

வழியில் செல்வதற்கு ஊக்கமளித்தல் வேண்டும். இதற்கு ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் உளவியல் அறிவு பெற்றிருக்கவேண்டும்.

மாணவனின் உளநிலையை அறியும் திறன் ஆசிரியரிடம் இருந்தாலே அந்த மாணவனை நல்ல வழியில் நெறிப்படுத்த முடியும். எனவே ஆசிரியர்கள் இப்பருவத்தில் மிக விழிப்பாகச் செயற்படவேண்டும்.

பழ்வாங்கும் தன்மை :

ஒரு ஆசிரியர் ஒரு மாணவனைத் தண்டிக்கும் சந்தர்ப்பம் வகுப்பறைக்குள்ளேயே முடிந்துவிட வேண்டும். ஆசிரியரின் நெஞ்சறைக்குள் அது இருக்கக்கூடாது.

தண்டனை கொடுத்த மறுகணம் ஆசிரியர் அதை மறக்கவேண்டும். ஆசிரியர் அதை நெஞ்சில் வைத்திருப்பாரேயானால் அது ஆசிரிய மாணவ உறவைப் பாதிக்கும். மாணவனின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும். அதேபோல் மாணவனும் தம்மை ஆசிரியர் தண்டித்தது தனது நலனுக்காகவே என உணரவேண்டும்.

மாணவனும் ஆசிரியர்மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தாது மறுகணமே மறந்து ஆசிரியரில் மதிப்பு வைப்பானானால் ஒரு சிறந்த ஆசிரிய மாணவ உறவு காணப்படும். மாணவன் வளர்ச்சி அடைவான். அவன் சமூகத்தில் பூரணமாகத் திகழமுடியும்.

ஆசிரியரும் மாணவனும் ஒரு உறவினராக அல்லது ஒரே சமூகத்தவராக அல்லது வெவ்வேறு சமூகத்தவராக அல்லது ஒரு கிராமத்தவராக இருக்கலாம். இதனால் இவர்கள் மத்தியில் உறவுப் பிரச்சனைகள் அல்லது கிராமத்தில் வேறு பிரச்சனைகள் காணப்படலாம். அவை அனைத்தும் அவ்விடத்திலேயே நின்றுவிடவேண்டும். இது ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்லாது அதிபர் அதிகாரிகள் ஆகிய கல்விச்

சமூகத்தின் அனைவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விடயமாகும். ஆசிரியர்களுக்கிடையில் பிரச்சனைகள் காணப்பட்டாலும் மாணவர் கல்வியில் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. கல்வியில் அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது.

அதிகாரம் பழிவாங்கலுக்குத் துணை செய்கிறது. சமூகத்திலோ கிராமத்திலோ தங்களுக்கிடையில் உள்ள பிரச்சனைகளை அதிகாரத்தின் மூலம் கல்வி நிலையங்களில் பழிவாங்கும் சம்பவங்கள் பல இடங்களில் நடைபெறுகிறது.

‘ஆண்டவன் சந்தியில் அனைவரும் சமம்’ என்னும் தத்துவத்தில் ஆலயங்களில் வழிபடும் நாம் கல்வியாலயங்களிலும் அதே முறையில் ஒழுகவேண்டும். அதைவிடுத்து பழிவாங்கும் நோக்கில் யாரும் செயற்படுவார்களானால் அது வளரும் பயிருக்குச் சுடுநீர் வார்த்தல் போல் ஆகிவிடும்.

எனவே ஒரு சிறந்த விளைச்சலைப்பெற மாணவப் பயிரை வளர்த்தெடுக்கும் கல்விச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் அன்புவழியில் செயற்பட்டு நற்பயனைப் பெறுவோமாக.

அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர் தற்று.

- தமிழ்மறை

**சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி
125 ஆவது றீறைவு விழாவிற்கு
அன்பளிப்புச் செய்தோரின் விபரங்கள்**

**அ. சற்குணசிங்கம்
பொருளாளர்**

பெயர்	முகவரி	அன்பளிப்புத் தொகை
01. திரு. சண்முகம் நிச்சிங்கம்	கொழும்பு	50000 00
02. திருமதி. த.தங்கராஜா	தொல்புரம்	25000 00
03. திரு. கே. தவராஜா	சுழிபுரம்	10001 00
04. திரு. கு. பொ.சி.வரதராஜா	பொன்னாலை	10000 00
05. திரு. அ. ஆதவன்	தொல்புரம்	10000 00
06. திரு. வி. கிஷ்ணசாமி	சுவிஸ்	10000 00
07. திரு. கே. சிவசுப்பிரமணியம்	கனடா	5190 00
08. திரு. க. முருகதாசன்	ஜேர்மனி	5000 00
09. திரு. வேலாயுதம் சபாநாதன்	சுழிபுரம் கிழக்கு	5000 00

10.	திரு. கே. நாகராஜா	இலண்டன்	5000 00
11.	திருமதி. ம. அமிர்தலிங்கம்	இலண்டன்	5000 00
12.	திரு. வி. உமாபதி	சுழிபுரம் மேற்கு	5000 00
13.	திரு. எஸ். வேலுப்பிள்ளை	இலண்டன்	5000 00
14.	திரு. அ. திகம்பரலிங்கம்	கனடா	5000 00
15.	திரு. வி. நாகமணி	கனடா	5000 00
16.	Dr. தி. ஆனந்தமூர்த்தி	பேராதனை	3000 00
17.	திரு. மா. அழகேந்திரன்	இலண்டன்	3000 00
18.	திரு. ச. கணபதிப்பிள்ளை	தொல்புரம்	2500 00
19.	திரு. வி. நாகராஜா	சுழிபுரம் மேற்கு	2000 00
20.	திரு. சண்முகநாதன் முருகவேல்	சுழிபுரம்	2000 00
21.	திரு. மா. சோமசுந்தரம்	ஜேர்மனி	2000 00
22.	திரு. இ. செல்வநாயகம்	பண்ணாகம்	2000 00
23.	திரு. ந. தேவசுதன்	தொல்புரம்	2000 00
24.	திருமதி. அ. சற்குணசிங்கம்	யா/விக்கிரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	2000 00
25.	திரு. வே. கருணாகரன்	யா/கனகரத்தினம் ம.ம.வித்தி.	1640 00
26.	Dr. எம். இராஜரட்ணம்	சுழிபுரம் மத்தி	1500 00
27.	திரு. மு. தம்பிஜயா	சுழிபுரம் மேற்கு	1000 00
28.	திரு. ஆர். பாலராஜா	சுழிபுரம்	1000 00
29.	திரு. எஸ். சிவகணேசசுந்தரன்	சுழிபுரம்	1000 00
30.	செல்வி. ந. ஜெயகௌரி	யா/விக்கிரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	1000 00
31.	திரு. தி. உதயசூரியன்	தொல்புரம்	1000 00
32.	திருமதி. எஸ். ஜெயந்தி	கொழும்பு	1000 00
33.	திரு. ஞா. சிதம்பரநாதன்	தொல்புரம்	1000 00
34.	திருமதி. இ. தவநாயகம்	யா/விக்கிரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	1000 00
35.	திரு. க. வீமதேவன்	சுழிபுரம் மத்தி	1000 00
36.	திரு. நா. மார்க்கண்டு	சுழிபுரம் கிழக்கு	1000 00
37.	திரு. நா. சண்முகநாதன்	சுழிபுரம் கிழக்கு	1000 00
38.	திரு. ச. சிவானந்தன்	சுழிபுரம்	1000 00
39.	திரு. க. தவராசா	சுழிபுரம் கிழக்கு	1000 00
40.	திரு. கு. வி. கந்தசாமி	பனிப்புலம்	1000 00
41.	திரு. எஸ். கனகசபை	மாதகல்	1000 00
42.	திரு. இ. சின்னத்தம்பி	சுழிபுரம்	1000 00
43.	திரு. ரி. மனோகரன்	சுழிபுரம்	1000 00
44.	திரு. அ. கிருபானந்தமனுந்தி	சுழிபுரம்	1000 00
45.	திருமதி. எஸ். புனிதவதி	சுழிபுரம் மேற்கு	1000 00

46.	திரு. வேலாயுதம் பாலகிருஷ்ணன்	சுழிபுரம் மேற்கு	1000 00
47.	திருமதி. கு. விஜிதா	தொல்புரம்	750 00
48.	திருமதி. லோ. ரவிக்குமார்	சுழிபுரம் கிழக்கு	750 00
49.	திருமதி. பா. பொன்னுத்துரை	சுழிபுரம் கிழக்கு	750 00
50.	திரு. சி. கல்கி	தொல்புரம்	500 00
51.	திரு. க. கிருஷ்ணமூர்த்தி	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
52.	திருமதி. ஸ்ரீ. கண்ணதாசன்	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
53.	திரு. ச. திருக்குமார்	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
54.	திருமதி. எஸ். சுப்பிரமணியம்	தொல்புரம்	500 00
55.	திரு. கே. செல்வம்	தொல்புரம்	500 00
56.	திருமதி. அ. ஜெகதீஸ்வரி	தொல்புரம்	500 00
57.	திரு. ம. ஞானசேகரன்	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
58.	திரு. க. சிவதாசன்	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
59.	திரு. சி. ஞானச்சந்திரமூர்த்தி	பண்ணாகம்	500 00
60.	திருமதி. ஞா. மகேஸ்வரன்	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
61.	திரு. பாலசாமிக்குருக்கள்	சுழிபுரம்	500 00
62.	திருமதி. க. மகாதேவன்	பண்ணாகம்	500 00
63.	திரு. த. முகுந்தன்	மூளாய்	500 00
64.	திரு. சி. கயிலாயநாதன்	தொல்புரம்	500 00
65.	திரு. மு சிவராசா	சுழிபுரம் கிழக்கு	500 00
66.	திரு. றோ. ஆறுமுகநாகர்	தொல்புரம்	500 00
67.	திரு. கி. மகேந்திரன்	சுழிபுரம்	500 00
68.	திரு. க. வேலுப்பிள்ளை	தொல்புரம் மேற்கு	500 00
69.	திரு. செ. கணேஸ்வரன்	சுழிபுரம் கிழக்கு	500 00
70.	திருமதி. ல. தர்மதேவன்	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
71.	திருமதி. தி. சிவபாக்கியநாதன்	பண்ணாகம்	500 00
72.	திருமதி. செ. தேவராஜா	யா/விக்ரோஹியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	500 00
73.	திருமதி. சு. ஹரிஹரசக்தி	தொல்புரம்	500 00
74.	திருமதி. சு. தனபாலசிங்கம்	சுழிபுரம்	500 00
75.	திருமதி. என். வனிதா	தொல்புரம்	500 00
76.	திரு. ரி. நடராசா	தொல்புரம்	500 00
77.	திரு. எஸ். பரமசிவன்	நெல்லியான்	500 00
78.	திரு. க. வாமதேவன்	பண்ணாகம்	500 00

79.	திரு. ஆ. கனகரத்தினம்	சுழிபுரம் கிழக்கு	500 00
80.	திரு. ம. செல்லையா	சுழிபுரம் கிழக்கு	500 00
81.	திரு. க. நடராசா	சுழிபுரம் கிழக்கு	500 00
82.	திரு. மா. சிவசுப்பிரமணியம்	சுழிபுரம் கிழக்கு	500 00
83.	திரு. ரி. குமாரசாமி	சுழிபுரம்	500 00
84.	திரு. பா. விஜயகுமார்	சுழிபுரம்	500 00
85.	செல்வி. இ. இராதா	மூளாய்	500 00
86.	திரு. ந. ஏரம்பமுர்த்தி	சுழிபுரம்	500 00
87.	திருமதி. அன்னம் இராஜசுந்தரம்	சுழிபுரம் மத்தி	500 00
88.	திரு. எஸ். ராஜகோபால்	தொல்புரம்	300 00
89.	செல்வி. பூ. ஜெயமலர்	யா/விக்கிரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	250 00
90.	திருமதி. செ. ஸ்ரீரங்கன்	யா/விக்கிரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	250 00
91.	திரு. கந்தசாமி ஞானகுரு	சுழிபுரம்	250 00
92.	திரு. இ. தேவமனோகரன்	தொல்புரம்	200 00
93.	திரு. வ. சேனாதிராஜா	தொல்புரம்	200 00
94.	திருமதி. க. குலநாயகம்	யா/விக்கிரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்	200 00
95.	திரு. க. சண்முகநாதன்	தொல்புரம்	200 00
96.	திரு. இ. ஜெயகோபால்	தொல்புரம்	200 00
97.	திரு. சி. சிவராசா	தொல்புரம்	200 00
98.	திரு. தி. சுபருபன்	தொல்புரம்	200 00
99.	திரு. பொ. தவச்செல்வம்	தொல்புரம்	200 00
100.	திரு. செ. நடராசா	தொல்புரம்	200 00
101.	திருமதி. இ. குலவீரசிங்கம்	சுழிபுரம் கிழக்கு	200 00
102.	திரு. ஆ. இராசதுரை	சுழிபுரம் கிழக்கு	200 00
103.	திருமதி. சு. தங்கராஜா	யா/விக்கிரோறியாக் கல்லூரி சுழிபுரம்	150 00
104.	திரு. ரி. குமாரசாமி	தொல்புரம்	100 00
105.	திரு. சி. சிவராஜசிங்கம்	தொல்புரம்	100 00
106.	திருமதி. கே. இராமநாதன்	சுழிபுரம் கிழக்கு	100 00
மொத்த வரவு			218781 00

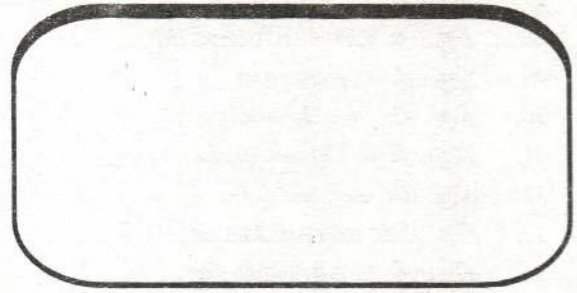
ஆசிரியர் குழாம் - 2001

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியின் ஆசிரியர் குறாம் 2001- 2003

---

1. திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை	B.Sc., Dip. in. Ed., M.Ed., SLPS 2 II
2. திரு. வி. சண்முகநாதன்	B. A., Dip. in. Ed., SLTS I
3. திருமதி அ. சற்குணசிங்கம்	B. A., Dip. in. Ed., SLTS I
4. திரு. வ. மு. இராஜேந்திரன்	Vo.Trd., SLTS I
5. திரு. க. சிவதாசன்	Gen. Trd., SLTS I
6. திரு. த. குணத்திலகம்	H.C Trd., SLTS I
7. திரு. ச. திருக்குமார்	Mat Trd., SLTS I
8. திருமதி இ. தவநாயகம்	B. A., Dip. in. Ed., SLTS 2 I
9. திருமதி செ. கருணானந்தன்	B. A., Dip. in. Ed., SLTS 2 I
10. திருமதி சு. தங்கராசா	B.Com., Dip. in. Ed., SLTS 2 I
11. திருமதி ஞா. மகேஸ்வரன்	B. A., Dip. in. Ed., SLTS 2 I
12. திருமதி நே. மரியதாசன்	B. A., Dip. in. Ed., SLTS 2 I

13. திருமதி க. குலநாயகம்	Sci.Trd., SLTS 2 I
14. திருமதி கா. நே. சண்முகநாதன்	Agr.Trd., SLTS 2 I
15. திரு. இ. கைலைவாசன்	B.Com., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
16. செல்வி ஜெ. பூதன்	B.A., Dip. in. Ed., SLTS 2 I
17. திருமதி கோ. தேவசுதன்	B.A., SLTS II
18. திரு. மா. ஞானசேகரன்	B.Sc., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
19. திருமதி நே. தனபாலசிங்கம்	B.Sc., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
20. திருமதி ஜெ. மதிவதனன்	B.A., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
21. திரு. தி. சிவயோகலிங்கம்	B.Sc., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
22. திரு. நா. திருக்குமாரன்	B.Sc., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
23. திருமதி ல. தர்மதேவன்	Rel.Trd., SLTS 2 II
24. திரு. செ. ஆனந்தகுமார்	Eng.Trd., SLTS 2 II
25. திரு. க. கிருஷ்ணமூர்த்தி	W.W.Trd., SLTS 2 II
26. திருமதி ப. குமரகுரு	Dip. in. Mus., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
27. திருமதி செ. தேவராஜா	Eng.Trd., SLTS 2 II
28. திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்	SLTS 3 I
29. திருமதி சு. சிவராசன்	B.Sc., Dip. in. Ed., SLTS 3 I
30. திரு. வீ. நகுலேஸ்வரன்	B.Sc., SLTS 3 I
31. திருமதி நி. பிரணவருபன்	B.Sc., Dip. in. Ed., SLTS 3 I
32. திரு. மா. கருணாநிதி	B.Sc., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
33. திரு. வே. கார்த்திகேயன்	B.Sc., Agri., Dip. in. Ed., SLTS 3 I
34. திருமதி சி. கண்ணதாசன்	Dip. in. Dan., Dip. in. Ed., SLTS 3 I
35. திருமதி ப. முகுந்தன்	Dip. in. Mus., SLTS 3 I
36. திருமதி செ. ஸ்ரீரங்கன்	Sci. Trd., SLTS 3 I
37. திரு. ஆ. பிரபாகரன்	B.Com., Dip. in. Ed., SLTS 2 II
38. செல்வி லோ. தம்பிஜயா	H.Sc. Trd., SLTS 3 I
39. செல்வி ஜெ. நவரட்ணம்	B.Com., Eng.Trd., SLTS 3 II
40. திரு. கு. சிவகுமாரன்	B.A., Sci.Trd., SLTS 3 II
41. திரு. கே. கணேசமூர்த்தி	Mat. Trd., SLTS 3 II
42. திருமதி சி. சிவகுமார்	B.B.A., Dip. in. Ed., SLTS 3 II

நன்றி

சீ. க. இந்திராசா
செயலாளர்,
மலர்க்குழு,
விக்ரோஹியாக் கல்வாரி,
கழிபுரம்.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

- வள்ளுவம் -

சுழிபுரம் விக்ரோஹியாக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு மலரை தங்கள் முன் வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

கல்லூரியின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், கல்விசார ஊழியர்கள் அனைவரதும் பூரண ஒத்துழைப்பு மலரின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக அமைந்தது.

கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் - சிறப்பாக நாட்டுக்கு வெளியில் ஐந்து கண்டங்களிலும் கிளை பரப்பி நிற்கும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் - இம்மலர் வெளிவர பல்லாற்றாலும் உழைத்தனர்.

*** 273

1876 - 2001 ***

கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம் முன்னாள் அதிபர் திரு. க. அருணாசலம் வழிகாட்டலில் கல்லூரியின் வரலாற்றை சீர்பெற அமைத்துத் தந்துள்ளது.

125 ஆவது ஆண்டு விழாக்குழு எடுத்த தீர்மானத்துக்கு அமைய மலர் வெளிவர வேண்டும் என்பதில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்ட அதிபர் திருமதி அ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் பங்கும் பணியும் மகத்தானது.

பத்திராதிபர் திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் அவர்களும் பணியை நிறைவு செய்தார்.

மலர்க்குழு உறுப்பினர்களும் தம் பணி உணர்ந்து செயற்பட்டனர்.

அனைவரும் நெஞ்சில் இருத்தி நினைவுகொள்ள வேண்டியவர்கள்.

பாடசாலை வரலாறு சார், அனுபவம் சார் கட்டுரைகளையும், வாழ்த்துரைகளையும் தந்து மலருக்கு மேலும் மணம் சேர்த்தவர்கள் அனைவரையும் மனதிலிருத்துகின்றோம்.

இந்த 125 ஆவது ஆண்டு மலரை தங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கும் காலை நிறைவு செய்யப்பெற்ற எம் பணிகள் சிலவற்றையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

- * அமரர் முதலியார் கனகரத்தினம் செல்லப்பா அவர்களின் உருவச் சிலையை கல்லூரி முன்றலில் திறந்து வைத்தமை.
- * புதிய மூன்று மாடிக் கட்டிடத்திற்கான காணிக் கொள்வனவு செய்யப்பெற்று முதற்கட்ட வேலைகள் நிறைவடைந்தமை.
- * 400 மீற்றர் தடம் அமைக்கும் வகையில் மைதானம் விஸ்தரிக்கும் பணி நிறைவு நிலையை அண்மித்துள்ளமை.
- * கல்லூரிக் கட்டடத்தின் குறித்த சில பகுதிகளும் நீர்தாங்கியும் புனரமைப்புச் செய்யப் பெற்றமை.
- * கணனி. போட்டோப்பிரதி ஏந்திரங்கள் கொள்வனவு.

நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர், நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர், அதுவும் அற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர் என்பதற்கமைய ஐந்து கண்டங்களிலும் கிளை பரப்பி நிற்கும் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளைகளிடை உள்ள தாராள மனநிலையை எண்ணி மகிழ்கின்றோம்.

இந்த கிளைகளை தவிர தனிநபர்கள் சிலரும் கூட நிதி உதவி செய்துள்ளனர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களையும் மனதாரப் பாராட்டுகின்றோம்.

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி நிறுவுநர் பற்றிய பிரஸ்தாபம் செறிவாக அமையவில்லை. என்றாலும் மலர்க்குழு இயன்றவரை படங்களைச் சேகரிக்கும் விடயங்களைத் தொகுத்தும் உள்ளது. என்றாலும், அமரர் டாக்டர் செ. இரத்தினவேல், அமரர். சி. தில்லை ரட்ணம், பேருமதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் ம. சிவசூரியா பற்றி போதியளவு விபரங்கள் சேகரிக்கப் பெறவில்லை. பேராசிரியர் ம. சிவசூரியா யாழ் போதனா வைத்தியசாலையிலும் யாழ் மருத்துவக் கல்லூரியிலும் கடமையாற்றியவர். சேவையில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னர் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராக நியமிக்கப்பெற்று கௌரவிக்கப் பெற்றவர். அவர் இப்பொழுது அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்கின்றார்.

டாக்டர் செ. இரத்தினவேல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று பின் பெரிய பிரித்தானியா சென்று உயர்கல்வி பெற்றவர். இப்பொழுது அமரராகிவிட்டார்.

திரு. சி. தில்லைரட்ணம் வெளிநாட்டு சிவில் சேவையாளராக மலேசியாவில் பணியாற்றியவர்.

இத்தனைக்கும் மேலாக சுழிபுரம் விக்ரோறியா கல்லூரிச் சமூகம் மறைநிலை நின்று கல்லூரியுடன் இரண்டறக்கலந்து தம் பணியை இயற்றி வருகின்றது. இந்தத் தோன்றா நிலைச் சக்தியே எமது கல்விக் கோவிலை முன் நகர்த்திச் செல்கின்றது. அருவம் அற்ற இந்த சக்தி என்றும் எமது கல்விக் கோவிலை காப்பாற்றி வரும் என்பது எம்மவர் நம்பிக்கை.

சோலையும்	சுனையும்	சூழ்நெல்	வயலும்
கோவிலும்	செந்தமிழ்	வித்தகமும்	கோடியும்
மாலையில்	கதிரவன்	வந்துறை	இல்லமும்
மனமுவந்து	வாழ்வளி	எம்மண்	சுழிபுரம்
சாலையுள்	கல்விக்	கலங்கரை	விக்ரோறியா
பாலையே	வார்த்தோம்	சிறார்	பட்டொளிவீசிட
மேலை	நாடெங்கினும்	நிறைபுகழ்	தாயின்
காலை	வணங்குதலே	கட்டணைப்போம்	வாரீர்.

குறிப்பு : வாழ்த்துச் செய்திகள், ஆசிச் செய்திகள், கட்டுரைகள் இவற்றில் பிரசுரிக்கப்பெற்றுள்ள படங்கள் வசதிக்கு ஏற்ப எழுதியவர் படங்கள் சிலவற்றிலும் கட்டுரைக்கு உரியவர் படம் சிலவற்றிலும் பிரசுரிக்கப்பெற்றுள்ளன. கல்லூரிச் சமூகம் படங்களை இனங்கண்டு ஏற்றுக்கொள்ளுமென நம்புகின்றோம்.

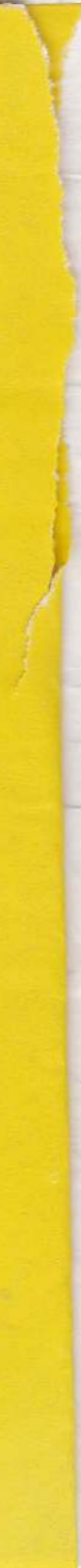
Printers:

Bharathi Pathippakam,

430, K. K. S. Road, Jaffna.

Phone : 021 222 3081, 021 222 9949

e-mail : [arivuchchelvan @ g mail.com](mailto:arivuchchelvan@gmail.com)

பாரதி பதிப்பகம், காங்கிரசுநகரில், விதி, யாழ்ப்பாணம். T. P. : 021 222 3081